

Den Europæiske Unions Tidende

C 169 E

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

55. årgang

15. juni 2012

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
I <i>Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser</i>		
BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER		
Europa-Parlamentet		
SESSIONEN 2010-2011		
Mødeperioden fra den 14. til 16. december 2010		
Protokollen fra denne mødeperiode er offentliggjort i EUT C 93 E af 25.3.2011.		
VEDTAGNE TEKSTER		
Tirsdag den 14. december 2010		
2012/C 169 E/01	Regulering af handelen med finansielle instrumenter - »dark pools« osv. Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om regulering af handelen med finansielle instrumenter - »dark pools« osv. (2010/2075(INI))	1
2012/C 169 E/02	Øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan 2010/2114 (INI)	8
2012/C 169 E/03	God forvaltningspraksis og EU's regionalpolitik Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik: støtteforanstaltninger og Europa-Kommissionens kontrol (2009/2231(INI))	23
2012/C 169 E/04	Territorial, social og økonomisk samhørighed Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om opnåelse af reel territorial, social og økonomisk samhørighed i EU - en afgørende forudsætning for global konkurrenceevne? (2009/2233(INI))	29

DA

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
Onsdag den 15. december 2010		
2012/C 169 E/05	Forelæggelse af Kommissionens arbejdsprogram for 2011 Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om Kommissionens meddelelse om Kommissionens arbejdsprogram for 2011	37
2012/C 169 E/06	Fremtiden for det strategiske partnerskab Afrika-EU efter det tredje topmøde Afrika-EU Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om fremtiden for det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika efter det tredje topmøde mellem EU og Afrika	45
2012/C 169 E/07	Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse (2009/2161(INI))	49
2012/C 169 E/08	Reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd 2010/2052(INI)	58
2012/C 169 E/09	Handlingsplan for energieffektivitet Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om revision af handlingsplanen for energieffektivitet (2010/2107(INI))	66
Torsdag den 16. december 2010		
2012/C 169 E/10	Menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik (2010/2202(INI))	81
2012/C 169 E/11	En ny strategi for Afghanistan Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om en ny strategi for Afghanistan (2009/2217(INI))	108
2012/C 169 E/12	Oprettelse af en permanent krisemekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om oprettelse af en permanent krisemekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet	122
2012/C 169 E/13	Situationen i Côte d'Ivoire Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om situationen i Côte d'Ivoire	126
2012/C 169 E/14	Velfærd for æglæggende høns Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om æglægningsindustrien i EU: forbuddet mod anvendelse af æglægningsbure fra 2012	129
2012/C 169 E/15	Malaysia: anvendelsen af pryglestraf Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om Malaysia: stokkeslag som afstraffelsesmetode	132

Tirsdag den 14. december 2010

I

(Beslutninger og resolutioner, henstillinger og udtalelser)

BESLUTNINGER OG RESOLUTIONER

EUROPA-PARLAMENTET

Regulering af handelen med finansielle instrumenter - »dark pools« osv.

P7_TA(2010)0466

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om regulering af handelen med finansielle instrumenter - »dark pools« osv. (2010/2075(INI))

(2012/C 169 E/01)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til direktiv 2004/39/EF om markeder for finansielle instrumenter (MiFID) ⁽¹⁾,
- der henviser til direktiv 2003/6/EF om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug) ⁽²⁾,
- der henviser til G20-rklæringerne af 2. april 2009 fra London, af 25. september 2009 fra Pittsburgh og af 26. og 27. juni 2010 fra Toronto,
- der henviser til de tekniske råd til Kommissionen fra CESR (Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg) som led i revisionen af MiFID-direktivet om aktiemarkeder - »equity markets« (Ref.: CESR/10-394),
- der henviser til CESR's tekniske råd til Kommissionen som led i revisionen af MiFID-direktivet om transaktionsrapportering - »Transaction Reporting« (Ref.: CESR/10-292),
- der henviser til CESR's tekniske råd til Kommissionen som led i revisionen af MiFID-direktivet om investorbeskyttelse og mellemhandlere - »Investor Protection and Intermediaries« (Ref.: CESR/10-417),
- der henviser til CESR's opfordring til tilkendegivelse af synspunkter vedrørende mikrostrukturelle spørgsmål i forbindelse med de europæiske aktiemarkeder (Ref.: CESR/10-142),
- der henviser til rapporten til den franske økonomi-, industri og beskæftigelsesminister om revisionen af MiFID-direktivet fra februar 2010,
- der henviser til IOSCO's høringsrapport om politikker for direkte elektronisk adgang fra februar 2009,

⁽¹⁾ EUT L 145 af 30.4.2004, s. 1.⁽²⁾ EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16.

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til henstillingerne fra CPSS og IOSCO om centrale modparter fra november 2004,
 - der henviser til meddelelsen fra den amerikanske børstilsynsmyndighed (Securities and Exchanges Commission on Equity Market Structure) (Nr. 34-61358; Reg. nr. S7-02-10),
 - der henviser til CESR's tekniske rådgivning til Kommissionen i forbindelse med revisionen af MiFID-direktivet og svar på Kommissionens anmodning om yderligere oplysninger (Ref: CESR/10-802, Ref: CESR/10-799, Ref: CESR/10-808, Ref: CESR/10-859, Ref: CESR/10-860),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget (A7-0326/2010),
- A. der henviser til, at G20 har bestemt, at ingen finansiel virksomhed, intet finansielt produkt og intet område skal være uden for rækkevidde af intelligent regulering og effektivt tilsyn, og er nået til enighed om, at alle standardiserede OTC-derivatkontrakter bør handles på børser eller elektroniske handelsplatforme, alt efter hvad der er relevant,
- B. der henviser til, at den manglende gennemsigtighed og den deraf følgende uoverskuelighed med hensyn til finanssystemernes risikomønstre var med til at forværre finanskrisen, fordi det lettede udbredelsen af generel mistillid og derved bidrog til en kraftig begrænsning af likviditetsstrømmene,
- C. der henviser til, at forbrugerbeskyttelse og gennemsigtighed, især hvad angår prisdannelsesprocessen, effektive og likvide markeder og konkurrence på ensartede vilkår var hovedmålene, da MiFID-direktivet trådte i kraft, men at de endnu ikke er opfyldt og derfor fortsat skal prioriteres; der henviser til, at begrænsning af systemiske risici efter finanskrisen også skal prioriteres som led i revisionen af MiFID-direktivet,
- D. der henviser til, at ændringer i MiFID-direktivet altid bør tage højde for direktivets betydning for styringen af kapitalstrømme til realøkonomien og den deraf følgende indvirkning på beskæftigelse, investeringer og pensioner,
- E. der henviser til, at op til 40 % af handelsvolumenet stadig afvikles ved OTC-handel, og at markedsdeltagere bør tilskyndes til at foretage en større del af deres transaktioner i organiserede handelscentre,
- F. der henviser til, at formålet med at lade MiFID-direktivet omfatte fritagelser for krav om gennemsigtighed før handel samt oprettelse af MTF og dark pools var at lade et skift til mere regulerede og gennemsigtige handelscentre,
- G. der henviser til, at OTC-handler ifølge MiFID-direktivet kendetegnes ved, at de er ad hoc og uregelmæssige, foretages med engrosmodparter og er et led i en forretningsforbindelse, der selv er kendetegnet ved handel over normal markedsstørrelse, og hvor handlerne foretages uden for de systemer, som det pågældende selskab normalt benytter til sine forretninger som en systematisk internaliseringsordning,
- H. der henviser til, at MiFID-direktivet ganske vist åbner mulighed for fritagelser, der tillader uofficiel handel på organiserede markeder og etablering af MTF og SI, samt at OTC-handler ganske vist defineres som uregelmæssige og ad hoc, men at OTC-handler, der ikke er foretaget på SI-basis, fortsat udgør en stor del af aktiehandelen med 38 % af alle rapporterede handler i henhold til CESR/10-394, og at denne andel ikke er faldet siden gennemførelsen af MiFID-direktivet, hvorfor der bør sikres strengere og mere effektiv håndhævelse af MiFID-bestemmelser og -fritagelser,
- I. der henviser til, at markedsfragmentering inden for aktiehandel har haft uønsket indvirkning på likviditeten og markedseffektiviteten som følge af den forringede gennemsigtighed, der skyldes et øget antal dark pools og forbundne netværker, virkningerne af et øget antal handelscentre, både for børshandel og handel uden for børserne, og mere teknologidreven handel, og har bevirket, at den gennemsnitlige transaktionsstørrelse er faldet fra 22 266 EUR i 2006 til 9 923 EUR i 2009 for nogle brugere,

Tirsdag den 14. december 2010

- J. der henviser til, at faldet i transaktionsstørrelse har ført til en mindskelse af markedsdeltageres kapacitet til omgående at udføre store ordrer på et bestemt marked, og at ønsket om at forebygge markeds-påvirkning i forbindelse med store ordrer har tilskyndet til en voksende »dark pool«-handel; der henviser til, at der ved mindre end 10 % af den samlede handel med andele af aktier fra EØS på organiserede markeder gøres brug af MiFID-direktivets bestemmelser om fritagelse for krav om gennemsigtighed før en handel (»pre-trade transparency waivers«) (CESR/10-394), samt at denne fritagelse i MiFID-direktivet muliggør »dark-pool«-handel, hvilket er et mere gennemsigtigt og bedre reguleret alternativ til dark-pool-OTC-handel, men at manglen på tilstrækkelig regulering på området for OTC-handel, herunder mægleres forbundne netværker, giver konkurrencefordel til OTC-handelen og tilskynder til en øget »handel i det skjulte«, hvilket undergraver markedsgennemsigtigheden generelt; der henviser til, at omtrent halvdelen af handlerne på nuværende tidspunkt ikke er omfattet af kravene for gennemsigtighed før handel, men at halvdelen af OTC-transaktionerne er under markedsstørrelse og derfor ikke kræver beskyttelse imod markedsvirkninger,
- K. der henviser til, at der for at sikre lige vilkår bør foretages en indgående undersøgelse af forretnings-modellerne i forbindelse med mægleres forbundne netværker (BCN) med henblik på at sikre, at de dér, hvor de leverer tjenester, som betyder, at de i det væsentlige fungerer som regulerede markeder, multilaterale handelsfaciliteter eller SI (Systematic Internalisers), reguleres tilsvarende,
- L. der henviser til, at der ikke har kunnet påvises konkurrencefordele i form af en mere konkurrencedygtig og innovativ handelsinfrastruktur, da de samlede transaktionsomkostninger ikke er mindsket og uoverskueligheden er øget, samtidig med at det er tydeligt, at kvaliteten og integriteten for alle deltagere på et mere fragmenteret marked ikke er sikret tilfredsstillende,
- M. der henviser til, at højfrekvenshandelen formodes at tilføre finansmarkederne likviditet, hvorfor det ville være nyttigt at fastslå, hvorvidt der er risici forbundet med elektroniske ordresystemer og det betragte-lige handelsvolumen, som tilskrives HTF-strategier - anslået til 70 % i USA - især på baggrund af konklusionerne fra det amerikanske børstilsyn (Securities and Exchange Commission) vedrørende »lyn-krakket« i USA den 6. maj 2010, da HFT-likviditetsudbydere trak sig ud af markedet,
- N. der henviser til, at HFT-strategier er et forholdsvis nyt fænomen i Europa og nu anslås at udgøre 35 % af det samlede markedsvolumen,
- O. der henviser til, at der bør etableres større gennemsigtighed via rapportering af handelsaktiviteter før og efter handel for alle investeringskategorier for at gøre det muligt tidligere at forudse og vurdere problemer, der er ved at udvikle sig, gøre prisdannelsesprocessen mere effektiv og skabe tillid mellem markedsaktører,
- P. der henviser til, at det fremgik af afgørelserne fra G20-mødet i Pittsburgh den 24. og 25. september 2009, at »alle standardiserede OTC-kontrakter skal handles på børser eller elektroniske handelsplat-forme«,
- Q. der henviser til, at forskellen i medlemsstaternes gennemførelse har ført til ufuldstændig anvendelse af MiFID-direktivets bestemmelser,

MiFID-handelscentre

1. erkender, at markedsinfrastrukturene har været modstandsdygtige under hele krisen, men opfordrer Kommission til alligevel at styrke markedsinfrastruktur på tværs af alle handelscentre og clearingssystemer for at gøre dem i stand til at klare fremtidige risici gennem øget gennemsigtighed, bedre modstandskraft og myndighedstilsyn med samtlige aggregerede handelstransaktioner;
2. glæder sig over Kommissionens forslag til forordning om OTC-derivater, centrale modparter og trans-aktionsregistre, som er en nødvendig forudsætning for øget gennemsigtighed og sikkerhed på markederne for finansielle instrumenter, og betragter det som et første skridt hen imod en overførsel af den store OTC-markedsandel til handelscentre, der er omfattet af MiFID-reglerne;
3. mener ud fra princippet om ligebehandling, at MTF bør være underlagt det samme tilsynsniveau og derfor reguleres på tilsvarende måde som konkurrencen mellem MTF, og at RM bør forgå på lige vilkår, idet man bør være opmærksom på den vigtige betydning, MTF har for markedsadgangen;

Tirsdag den 14. december 2010

4. anmoder ESMA om at gennemføre en undersøgelse af funktionsmåden for den systematiske internaliseringsordning (SI) og forslag til forbedringer af den måde, hvorpå denne kategori reguleres for at sikre, at denne ordning bruges til gennemførelse af ordrer på bilateral basis med den finansielle modpart;

5. kræver, at investeringsfirmaer, der yder porteføljeforvaltningstjenester og fungerer som porteføljemanagere, af de investeringsfirmaer, som de placerer deres ordrer hos, sikres den bedst mulige udførelse, også hvis porteføljemanageren i MiFID-direktivet kategoriseres som en egnet modpart;

6. kræver, at ESMA undersøger, om den bedst mulige udførelse af enkelte ordrer skal reguleres bedre, hvad angår adgang til efterhandelsdata og med hensyn til udførelseskvalitet og markedsteknologi, såsom order routing og netværker af handelscentre;

7. kræver, at bestemmelserne i MiFID-direktivet overholdes nøje for at sikre, at BCN, der udfører aktiviteter svarende til et RM, en MTF eller en SI, reguleres som disse, og kræver med henblik på at sikre lettere håndhævelse heraf, at alle BCN forpligtes til at forelægge alle nødvendige oplysninger for de ansvarlige myndigheder, herunder:

— en beskrivelse af systemet, ejerskabsforholdene og kunderne

— detaljer om adgang til systemet

— ordrer, der afvikles gennem systemet

— handelsmetoder og mæglernes spillerum for egen vurdering

— ordninger for omgående rapportering efter handel;

8. anmoder om en undersøgelse af OTC-handel med aktier og slår til lyd for forbedringer af den måde, hvorpå OTC-handel reguleres, med henblik på at sikre øget anvendelse af RM og MTF i forbindelse med gennemførelse af ordrer på multilateral basis og af SI i forbindelse med gennemførelse af ordrer på bilateral basis samt et væsentligt fald i OTC-handelens andel af den samlede aktiehandel;

9. anmoder om, at Kommissionen foretager en undersøgelse af konsekvenserne af, at der fastsættes en minimumsordrestørrelse for dark pool-transaktioner, og hvorvidt denne ved streng overholdelse ville kunne sikre opretholdelse af en passende handelsstrøm gennem »gennemsigtige« handelscentre til gavn for prisdannelsen;

Fritagelse fra krav om gennemsigtighed inden handel

10. opfordrer Kommissionen til at foretage en revision af MiFID-direktivets fritagelse fra krav om gennemsigtighed før handel for at:

— overveje, hvorvidt der bør indføres en passende minimumstærskel for referencepris-fritagelsen for at tilskynde til brugen af »gennemsigtige« handelscentre

— overveje, om referencepris-fritagelsen skal udvides til at omfatte handler, der falder inden for den nuværende spredning på referencemarkedet

— indføre et maksimalt transaktionsvolumen for anvendelse af fritagelser for gennemsigtighed før handel for at sikre effektiv prisdannelse

Tirsdag den 14. december 2010

- give ESMA mulighed for at tilpasse og begrænse fritagelser før handel efter behov under hensyntagen til den uofficielle handels betydning for markedernes effektivitet;

11. opfordrer til, at fritagelserne fra kravene om gennemsigtighed før en handel anvendes ensartet i alle medlemsstater for at begrænse gennemførelsesforskelle, der kan føre til usikkerhed, reguleringsarbitrage og uensartede vilkår; mener, at tekniske standarder fastlagt af ESMA kan være en passende måde til at opnå dette i overensstemmelse med princippet om et enkelt regelsæt for finansielle tjenester;

Konsolideret handelsinformation

12. glæder sig over de seneste tilkendegivelser fra nogle markedsdeltagere om, at de vil adskille deres før- og efterhandelsdata, og opfordrer til en yderligere indsats for at få indført fælles datastandarder og gjort data lettere tilgængelige;

13. opfordrer Kommissionen til at oprette en arbejdsgruppe, der skal overvinde de vanskeligheder, som forhindrer en konsolidering af markedsdata i Europa og navnlig af den ringe kvalitet af data for samtlige transaktioner;

14. opfordrer ESMA til at udarbejde fælles rapporteringsstandarder og -formater for rapportering af alle data efter handel både fra organiserede handelscentre og OTC for at lette datakonsolideringen;

15. opfordrer til, at alle rapporterende handelscentre forpligtes til at adskille efterhandelsdata fra førhandelsdata, så oplysningerne kan stilles til rådighed for alle markedsdeltagere til kommercielt rimelige og sammenlignelige priser; opfordrer endvidere Kommissionen til at overveje at indføre godkendte offentliggørelsesordninger for at indføre kvalitetsstandarder for offentliggørelse af handler og indskrænke antallet af handelscentre, som handler kan rapporteres til, samt mindske anvendelsen af internetsider, som er en hindring for konsolideringen;

16. opfordrer til en indskrænkning af tidsfristen for udsat offentliggørelse, så transaktioner rapporteres til tilsynsmyndighederne senest 24 timer efter, at de har fundet sted; mener, at forsinkelser på mere end ét minut for offentliggørelse af transaktioner under normale omstændigheder bør anses for at være uacceptable;

17. mener, at det er afgørende at analysere opdelingen af og forretningsmodellerne for OTC-handler, og opfordrer derfor til indførelse af en særlig markering af gennemsigtighed før og efter handler ved OTC-handler med henblik på en mere indgående forståelse af disse OTC-handlers karakteristika og vurdering af, hvilke typer af transaktioner, der lovligt kan gennemføres via OTC som følge af deres særlige karakteristika;

Mikrostrukturelle spørgsmål

18. insisterer på, at alle handelsplatforme efter lynkrakket (»flash-crash«) skal være i stand til at bevise over for de nationale tilsynsmyndigheder, at deres tekniske installationer og deres overvågningssystemer er i stand til at modstå den form for ordreannullering, som man oplevede den 6. maj 2010, for at sikre, at de også under ekstreme omstændigheder uden problemer vil kunne håndtere aktiviteter forbundet med højfrekvenshandel (HFT) og algoritmisk handel, og bevise, at de er i stand til at genskabe deres ordrebøger ved dagens afslutning, så tilfælde af usædvanlig markedsaktivitet kan udpeges og ethvert tilfælde af mistanke om markedsmisbrug identificeres;

19. opfordrer ESMA til at foretage en undersøgelse af omkostninger og fordele ved algoritmisk handel og højfrekvenshandel på markedet og dens virkninger for andre markedsbrugere, især institutionelle investorer, for at afgøre, hvorvidt den betragtelige markedsstrøm, der automatisk genereres, giver reel likviditet til markedet, og hvilken indvirkning dette har på den samlede prisdannelse, samt af det mulige misbrug ved manipulation af markedet, som fører til ulige vilkår mellem markedsdeltagerne, og af dets indvirkning på den samlede markedsstabilitet;

20. kræver, at praksis med »layering« eller »quote stuffing« udtrykkeligt defineres som markedsmisbrug;

Tirsdag den 14. december 2010

21. Kræver, at der foretages en undersøgelse af, hvorvidt virksomheder, der driver højfrekvenshandel, skal reguleres for at sikre, at de råder over robuste systemer og kontroller, med løbende regulatoriske revisioner af de algoritmer, de benytter, deres kapacitet til at foretage overvågning og forespørgsel i løbet af dagen med hensyn til udestående positioner og gearing i real tid samt deres evne til at bevise, at de har etableret effektive forvaltningsprocedurer til at håndtere ekstraordinære hændelser;
22. kræver en undersøgelse af udfordringerne ved højfrekvenshandel med hensyn til markedsovervågning; erkender tilsynsmyndighedernes behov for passende muligheder for at identificere og overvåge mulig skadelig adfærd; kræver med tanke på dette, at alle ordrer, som modtages af regulerede markeder og MTF, såvel som de handler, der gennemføres på disse platforme, rapporteres til de kompetente myndigheder;
23. opfordrer til, at alle handelscentre, der tillader samplacering af servere, enten direkte eller gennem eksterne dataleverandører, sikrer bevarelse af lige adgang for alle samplacerede kunder, om muligt under de samme betingelser, hvad angår infrastrukturens, således at man følger MiFID-direktivets praksis med ikke-diskrimination;
24. opfordrer tilsynsmyndighederne til at overvåge og regulere leveringen af sponsoreret adgang og Kommissionen til at overveje yderligere foranstaltninger, herunder:
- et udtrykkeligt forbud mod ufiltreret sponsoreret adgang for virksomheder, uanset om de tilhører den samme virksomhedsgruppe som sponsoren
 - krav om, at mæglere/handlere og investeringsfirmaer etablerer, dokumenterer og opretholder et system med risikostyringskontrol før og efter handel samt overvågningsprocedurer for at administrere de finansielle, regulatoriske og andre risici i forbindelse med deres markedsadgang;
25. opfordrer til trods for den nødvendige anvendelse af kontrolforanstaltninger ESMA til yderligere at undersøge, hvorvidt sponsoreret adgang overskrider grænsen for ikke-diskriminerende adgang;
26. opfordrer Kommissionen til at godkende de principper, som er udviklet af IOSCO's tekniske komité for direkte elektronisk adgang, herunder sponsoreret adgang, og som vil indeholde kriterierne for udvælgelse af de kunder, der kan indrømmes sponsoreret adgang, og kontraktforbindelserne mellem platformen, medlemmet og kunden samt en beskrivelse af deres respektive ansvar, hvad angår brugen af passende kontroller og filtre;
27. er under henvisning til princippet om, at alle investorer bør behandles ens, af den opfattelse, at praksis med lynordrer udtrykkeligt bør forbydes;
28. opfordrer ESMA til at undersøge gebyrstrukturen for at sikre, at udførelsesgebyrer, andre biomkostninger ved udførelsen og andre incitamenter i forbindelse hermed er gennemsigtige, ikke-diskriminerende og forenelige med en pålidelig prisdannelse og udformes og gennemføres på en sådan måde, at de ikke tilskynder til handel i ureelt øjemed, samt at fastslå, hvorvidt de brugere, som afgiver ordrer, uanset om ordrene gennemføres eller ej, bør betale et minimumsgebyr, idet disse ordrer skal forvaltes af markedsinfrastrukturen;
29. slår til lyd for, at ESMA foretager en undersøgelse af »maker/taker«-gebyrmodellen for at fastslå, hvorvidt også modtagere af den mere fordelagtige »maker«-gebyrstruktur bør være underlagt de formelle »market maker«-forpligtelser og tilsyn i forbindelse hermed;
30. opfordrer til, at ESMA fører tilsyn og ved hjælp af gennemførelsesbestemmelser fastsætter solide volatilitetsafbrydelser og lukningssystemer (»circuit breakers«), der kan sættes i funktion samtidigt i alle EU's handelscentre med henblik på at forhindre et lynkrak af den type, som ramte USA;

Tirsdag den 14. december 2010

Anvendelsesområde

31. kræver, at ingen ureguleret markedsdeltager skal kunne få direkte eller ufiltreret sponsoreret adgang til formelle handelscentre, og at betydelige markedsdeltagere, der handler for egen regning, skal have pligt til at lade sig registrere hos myndighederne og indvillige i, at deres handelsaktiviteter underkastes et passende niveau af tilsyn og kontrol af hensyn til stabiliteten;

32. kræver, at egenhandelstransaktioner gennemført via algoritmiske handelsstrategier af uregulerede enheder udelukkende skal gennemføres via en reguleret finansiel modpart;

33. kræver, at anvendelsesområdet for MiFID-direktivets regler for gennemsigtighed udvides til alle »egenkapitalignende« instrumenter, herunder aktiecertifikater (DR), børsnoterede fonde (ETF), børshandlede råvarer (EDC) og certifikater;

34. opfordrer Kommissionen og ESMA til at overveje at indføre et gennemsigtighedskrav, såvel før som efter handel, for alle ikke-aktierelaterede finansielle instrumenter - herunder stats- og selskabsobligationsmarkeder - der skal anvendes på en måde, som differentierer mellem aktivklasser, hvor dette er passende, og samtidig kombineres med foranstaltninger, der skaber yderligere standardisering af OTC-derivatprodukter, for at gøre det muligt at sikre mere gennemsigtighed;

35. mener i betragtning af de problemer, som der er konstateret med hensyn til datakvalitet og konsolidering af efterhandelsdata for europæiske aktier, at Kommissionen bør sikre, at efterhandelsdata for ikke-aktierelaterede produkter forelægges i en form, som let kan konsolideres;

36. støtter Kommissionens planer om at anvende et større spektrum af MiFID-direktivets bestemmelser på derivatinstrumenter, eftersom handel med sådanne produkter i stigende grad overgår til organiserede handelscentre og er genstand for voksende standardisering og krav om central clearing;

37. opfordrer Kommissionen til at forelægge et forslag for at sikre, at alle OTC-derivatkontrakter, som kan standardiseres, handles på børser eller elektroniske handelsplatforme, hvor dette er passende, for at sikre, at prisen på disse kontrakter dannes på en gennemsigtig, rimelig og effektiv måde, som er fri for interessekonflikter;

38. kræver en revision af IOSCO-standarderne for clearingorganisationer, værdipapirafviklingssystemer og systemrelevante betalingssystemer med henblik på yderligere at øge markedsgennemsigtigheden;

39. mener, at det er nødvendigt for tilsynsmyndigheder på tværs af de forskellige markeder for fysiske og finansielle produkter at have adgang til samme data for at identificere tendenser og tværgående forbindelser, og opfordrer Kommissionen til at koordinere indsatsen både inden for EU og på verdensplan;

*

* *

40. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til Den Europæiske Centralbank.

Tirsdag den 14. december 2010

Øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan

P7_TA(2010)0467

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan 2010/2114 (INI)

(2012/C 169 E/02)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 2, stk. 5, artikel 67, 74, 196 og 222 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,
- der henviser til Rådets og Kommissionens program af 20. december 2002 med henblik på at forbedre samarbejdet i EU om at forebygge og begrænse følgerne af kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare terrortrusler (2002-CBRN-programmet) ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets rammeafgørelse (2002/475/RIA) af 13. juni 2002 om bekæmpelse af terrorisme ⁽²⁾ som ændret ved Rådets rammeafgørelse 2008/919/RIA ⁽³⁾,
- der henviser til EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben fra 2003,
- der henviser til den europæiske sikkerhedsstrategi fra 2003 »Et sikkert Europa i en bedre verden«, der vedtoges af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 12. december 2003, 2010-strategien for EU's indre sikkerhed ⁽⁴⁾ og Kommissionens meddelelse herom (KOM(2010)0673),
- der henviser til EU's solidaritetsprogram om følgerne af terrortrusler og -angreb fra 2004 ⁽⁵⁾,
- der henviser til EU's terrorbekæmpelsesstrategi fra 2005, der vedtoges af Det Europæiske Råd i Bruxelles den 1. december 2005 ⁽⁶⁾, og handlingsplanen til dens gennemførelse ⁽⁷⁾,
- der henviser til Hyogo-handlingsplanen for 2005-2015 ⁽⁸⁾, der vedtoges på verdenskonferencen om katastrofeforebyggelse i Japan den 18.-22. januar 2005,
- der henviser til det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling ⁽⁹⁾, særlig dets finansiering af CBRNemap-projektet ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ 14627/2002.

⁽²⁾ EFT L 164 af 22.6.2002, s. 3.

⁽³⁾ EUT L 330 af 9.12.2008, s. 21.

⁽⁴⁾ 5842/2/2010.

⁽⁵⁾ 15480/2004.

⁽⁶⁾ 14469/4/2005.

⁽⁷⁾ 5771/1/2006.

⁽⁸⁾ <http://www.unisdr.org/eng/hfa/hfa.htm>.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1982/2006/EF af 18. december 2006 om Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) (EUT L 412 af 30.12.2006, s. 1).

⁽¹⁰⁾ <https://www.cbrnemap.org>.

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til Rådets beslutning 2007/162/EF, Euratom af 5. marts 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets beslutning 2007/779/EF, Euratom af 8. november 2007 om indførelse af et finansielt civilbeskyttelsesinstrument (omarbejdet) ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 428/2009 af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse ⁽³⁾,
- der henviser til Rådets direktiv 2008/114/EF af 8. december 2008 om indkredsning og udpegning af europæisk kritisk infrastruktur og vurdering af behovet for at beskytte den bedre ⁽⁴⁾, navnlig når det gælder foranstaltninger med konsekvenser på tværs af grænserne, som bl.a. fastlægger retningslinjer for en integreret tilgang til styrkelse af kapaciteterne for beskyttelse af kritisk infrastruktur på EU-plan, herunder behovet for et informations- og varslingsnetværk vedrørende kritisk infrastruktur (CIWIN), og som tildeler Kommissionen en forslagsstillende og koordinerende rolle med hensyn til forbedring af beskyttelsen af denne kritiske infrastruktur,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om øget kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed i Den Europæiske Union - en europæisk CBRN-handlingsplan (KOM(2009)0273),
- der henviser til Rådets konklusioner af 30. november 2009 om styrkelse af kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed (CBRN-sikkerhed) i Den Europæiske Union - en CBRN-handlingsplan på EU-niveau ⁽⁵⁾,
- der henviser til Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse ⁽⁶⁾,
- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om EU's terrorbekæmpelsespolitik: vigtigste resultater og fremtidige udfordringer (KOM(2010)0386),
- der henviser til Kommissionens meddelelse »Et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed for EU's borgere - Handlingsplan om gennemførelse af Stockholmprogrammet« (KOM(2010)0171),
- der henviser til sine tidligere beslutninger om CBRN-emner og katastroforebyggelse og -indsats og i denne forbindelse til sin nylige beslutning af 10. februar 2010 om jordskælvet i Haiti ⁽⁷⁾, der opfordrer til oprettelse af en EU-civilbeskyttelsesstyrke,
- der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om Kommissionens meddelelse om en fællesskabsstrategi til forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer ⁽⁸⁾,
- der henviser til ændret forslag af 25. oktober 2010 fra Rådets formandskab til udkast til Rådets konklusioner om beredskab og indsats i tilfælde af et CBRN-angreb, udarbejdet på grundlag af målene i foranstaltning H.29 om forbedring af katastrofeberedskabsplanerne i EU's CBRN-handlingsplan ⁽⁹⁾, som vedtaget af Rådet den 8. november 2010,

⁽¹⁾ EUT L 71 af 10.3.2007, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 314 af 1.12.2007, s. 9.

⁽³⁾ EUT L 134 af 29.5.2009, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 345 af 23.12.2008, s. 75.

⁽⁵⁾ 15505/1/2009 REV 1.

⁽⁶⁾ EUT C 115 af 4.5.2010, s. 1.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0015.

⁽⁸⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0326.

⁽⁹⁾ 15465/2010.

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle (KOM(2010)0600),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udenrigsudvalget og Udvalget om Industri, Forskning og Energi (A7-0349/2010),
- A. der henviser til, at EU kan pege på en langvarig deltagelse i CBRN-programmer begyndende med konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Ghent den 19. oktober 2001 og fra Det Europæiske Råd i Laeken den 13.-14. december 2001; der henviser til, at der i 2002 vedtoges et CBRN-program, som blev erstattet af EU's solidaritetsprogram i 2004, og til, at Rådet den 12. november 2009 vedtog en ny CBRN-handlingsplan på EU-niveau,
- B. der henviser til, at CBRN-katastrofer, uanset om de skyldes en ulykke eller en terrorhandling, udgør alvorlige trusler mod sikkerheden og sundheden for befolkningen i EU, som kan påvirke deres liv, miljøet og ejendom, herunder kulturarven og samfundslivet i en eller flere EU-medlemsstater, idet de kan lamme kritiske infrastrukturer og styringsredskaber,
- C. der henviser til, at både Rådet og Kommissionen er enige om, at antallet af hændelser i forbindelse med CBRN-materiale, herunder terrorhandlinger, hidtil har været relativt lille, og at de fleste katastrofer, hvor CBRN-stoffer er indblandet, har skyldtes industrielle ulykker eller stigningen i og den globale spredning af farlige patogener,
- D. der henviser til, at den eksisterende og vedvarende risiko for CBRN-katastrofer på Den Europæiske Unions område, uanset om de måtte skyldes en ulykke eller en terrorhandling, lægger alvorlige hindringer i vejen for, at borgerne i fuldt omfang kan nyde alle grundlæggende rettigheder og friheder, og er i modstrid med løftet om skabelsen og udviklingen af et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed i Europa,
- E. der henviser til, at en af de største CBRN-risici hidrører fra terrororganisationers spredning af CBRN-materiale, og til, at en vigtig foranstaltning derfor vedrører styrkelse af ikke-spredningsordningen og nedrustning gennem universel og fuldstændig gennemførelse af alle relevante internationale traktater og aftaler (navnlig traktaten om ikke-spredning af kernevåben, konventionen om kemiske våben og konventionen om biologiske våben) og enighed om en aftale om en traktat om forbud mod produktion af spalteligt materiale til våbenformål (Fissile Material Cut-off Treaty),
- F. der henviser til, at fremstilling, besiddelse, erhvervelse, transport eller levering eller brug af skydevåben, sprængstoffer, kernevåben, biologiske og kemiske våben samt, for så vidt angår biologiske og kemiske våben, forskning og udvikling samt undervisning i fremstilling eller brug af sprængstoffer, skydevåben eller andre våben til illegale formål indgår i EU's definitioner på terrorhandlinger og oplæring i at begå terrorhandlinger, jf. Rådets rammeafgørelser 2002/475/RIA og 2008/919/RIA,
- G. der henviser til, at foranstaltninger vedrørende CBRN-materialer er en af hjørnestenene i EU's terrorbekæmpelsesstrategi, og til, at en CBRN-handlingsplan på EU-niveau derfor vedtoges af Rådet den 30. november 2009,
- H. der henviser til, at problemet med misbrug af visse kemikalier, som offentligheden har let adgang til på markedet, og som kan bruges som prækursorer til hjemmelavede sprængstoffer, kan føre til en række terrorhandlinger og andre kriminelle handlinger i EU; der henviser til, at dette kræver streng overvågning af og kontrol med gennemførelsen af forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om markedsføring og brug af sprængstofprækursorer (KOM(2010)0473),

Tirsdag den 14. december 2010

- I. der henviser til, at der efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse er ved at blive skabt en ny balance i ansvarsfordelingen mellem de forskellige EU-institutioner på den ene side og EU og medlemsstaterne, herunder forsvarssagkundskab, på den anden side; der henviser til, at etableringen af en sådan ny ramme er en kontinuerlig proces, som kræver forståelse for fælles værdier og fælles mål,
- J. der henviser til, at medlemsstaterne i princippet er ansvarlige for CBRN-politik, men at et tæt samarbejde og en nøje samordning på EU-plan ikke desto mindre er nødvendig,
- K. der henviser til, at oprettelsen af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) åbner muligheder for at forbedre EU's overordnede kriseberedskab via foranstaltninger inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet (IFS),
- L. der henviser til, at EU's CBRN-handlingsplan bør sikre et effektivt samspil mellem de nationale og europæiske initiativer til håndtering af CBRN-trusler og til udarbejdelse af de nødvendige modforholdsregler og både styrke den »horisontale« koordinering mellem Kommissionen og medlemsstaterne og den »vertikale« koordinering mellem redskaber på EU-plan og medlemsstaternes redskaber for at fremme effektivitet og hurtighed i forbindelse med informationsudveksling, udveksling af bedste praksis, analytisk rapportering på alle niveauer, fælles planlægning, udvikling af operationelle procedurer og øvelser og en omkostningseffektiv fælles adgang til eksisterende ressourcer,
- M. der henviser til, at adskillige strafferetshåndhavende EU-agenturer deltager i CBRN-foranstaltninger, f.eks. Europol, gennem oprettelsen af en europæisk bombedatabase og varslingssystemet for sprængstoffer og CBRN-materialer; der henviser til, at dette nødvendiggør, at der fastlægges procedurer for udøvelsen af Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters kontrol som foreskrevet eksempelvis i artikel 88 TEUF,
- N. der henviser til, at sundhedsrisici og den hermed forbundne forekomst af farlige, patogene stoffer er voksende både inden for EU og på verdensplan, hvilket det seneste udbrud af A/H1N1 viste,
- O. der henviser til, at miljøforurenings- og smitteproblemer, herunder også af grænseoverskridende art, kan indtræffe som følge af CBRN-hændelser, hvorfor det er nødvendigt at indarbejde genopretning og dekontaminering i EU's CBRN-politik,
- P. der henviser til, at det overordnede mål for EU's nye CBRN-politik er at reducere risikoen for og skaderne efter kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser i forhold til EU's borgere, og til at dette skal opnås ved at » mindske sandsynligheden for CBRN-hændelser og begrænse konsekvenserne af de hændelser, der måtte indtræffe«,
- Q. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse om EU's rolle inden for global sundhed⁽¹⁾ anerkender behovet for at samordne foranstaltningerne på EU-plan og globalt plan for at kunne reagere hurtigt på sundhedsfarer og forpligter sig til at forbedre beredskabet og udrykningsmekanismerne i forbindelse med epidemier eller udbrud, herunder overlagte handlinger såsom bioterrorisme,
- R. der henviser til, at sammenlignet med atomteknologi og forløberne herfor er biologiske materialer såsom miltbrand billigere og meget nemmere at skaffe og sprede, hvilket gør det muligt at udføre ikkekonventionelle terrorangreb, der udgør en alvorlig, længerevarende sundhedsfare og risiko for miljøet, herunder landbruget og fødevarerforsyningen,

(1) Dokument (SEK(2010)0380) vedlagt Kommissionens meddelelse til Rådet, Europa-Parlamentet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »EU's rolle inden for global sundhed« (KOM(2010)0128).

Tirsdag den 14. december 2010

- S. der henviser til, at udrykningstjenesterne, herunder politi, brandvæsen og ambulancer, ikke er i stand til at yde hjælp til ofre på stedet for en kemisk, biologisk, radiologisk eller nuklear hændelse uden personlig fare for mandskabet, medmindre det har modtaget foregribende beskyttelse i form af medicinske modforanstaltninger og tilstrækkelig oplæring,
- T. der henviser til, at regionale lagre af medicinske modforanstaltninger er tilstrækkelige til at beskytte borgerne ved at afveje sundhedsmæssige og økonomiske hensyn, samtidig med at medlemsstaternes ansvar og solidaritet sikres,
- U. der henviser til, at Verdenssundhedsorganisationen med sit Global Alert and Response-program⁽¹⁾ forsøger at styrke biosikkerhed og beredskab mod udbrud af farlige og nyopståede patogene stoffer,
- V. der henviser til, at EU via sine medlemsstater og Kommissionen er en aktiv deltager i drøftelserne om Ottawa-initiativet vedrørende sundhedssikkerheden i verden, der sigter mod at opnå et samordnet, globalt tiltag til styrkelse af sundhedsberedskabet og imødegå truslen fra international kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear terrorisme,
- W. der henviser til, at truslen mod den kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare sikkerhed ikke kun hidrører fra terrorangreb og uagtsomhed, men også fra de områder, der endnu er forurenede af kemiske våben fra Anden Verdenskrig, der blev dumpet i havet eller på atomaffaldspladser i EU,
- X. der henviser til, at det hensigtsmæssige kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare sikkerhedsniveau i EU også afhænger af sikkerhedsniveauet i tredjelande,
- Y. der henviser til, at der kan opstå nye sikkerhedstrusler gennem anvendelsen af nye teknologier ved planlægning af terrorangreb, idet sikkerhedsstandarderne ikke tilpasses hurtigt nok i forhold til de teknologiske fremskridt,
- Z. der henviser til, at der er behov for en gennemgang af de forskellige standarder, der på nuværende tidspunkt anvendes, med henblik på at fastsætte nødvendige og tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger,
- AA. der henviser til, at CBRN-handlingsplanen på EU-niveau er inddelt i tre overordnede afsnit: forebyggelse, sporing samt beredskab og indsats og indeholder et fjerde afsnit om »Foranstaltninger vedrørende CBRN-forebyggelse, CBRN-sporing og CBRN-indsats«, og som anerkender, at hver enkel af disse etaper har afgørende betydning for den rette gennemførelse af risikovurderingsundersøgelser, svar og modforholdsregler, idet der anlægges en tværgående og grænseoverskridende strategi til håndtering af CBRN-materialer med opstilling af målbare mål og aktioner for hver af disse etaper,
- AB. der henviser til, at de ændringer, Rådet har foretaget i den nuværende europæiske CBRN-handlingsplan, som Kommissionen foreslog, svækker handlingsplanen, idet den gør medlemsstaternes deltagelse ikke-bindende og udvander de fastsatte foranstaltninger, hvoraf mange fastholdes på nationalt plan i stedet for at blive EU-omfattende, og desuden svækker den overvågning af og kontrol med deres gennemførelse, der skal udføres af Kommissionen, som i nogle tilfælde ikke engang er medtaget som »involveret aktør« sammen med medlemsstaterne,

Generelle retningslinjer

1. bemærker, at CBRN-handlingsplanen på EU-niveau skræver over den nye opdeling af kompetencerne mellem medlemsstaterne og EU efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse, som fremgår af artikel 5 TEU i sammenhæng med principperne om kompetencetildeling, subsidiaritet og proportionalitet; påpeger, at

⁽¹⁾ <http://www.who.int/csr/en/>

Tirsdag den 14. december 2010

CBRN-handlingsplanen på EU-niveau dækker området med delt intern kompetence (artikel 4 TEUF), idet den angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, offentlig sikkerhed og transport, foruden civilbeskyttelse (artikel 196 TEUF) samt Unionens optræden udadtil (artikel 21 og 22 TEU);

2. gør imidlertid opmærksom på, at det fælles CBRN-sikkerhedssystem ikke bør indskrænke medlemsstaternes kompetence på dette politikområde;
3. betragter handlingsplanen som et vigtigt redskab til at sikre et godt samspil mellem de nationale og europæiske initiativer i kampen mod CBRN-trusler;
4. erkender, at det er afgørende at udnytte sagkundskaben på området og undgå overlapning, fragmentering og uoverensstemmelser i EU-institutionernes og/eller medlemsstaternes indsats på sikkerheds- og forsvarsområdet, hvor den grundlæggende ret til livet står på spil, og hvor der ikke gælder nogen grænser for følgerne af skødesløshed og lemældighed;
5. understreger, at EU bør styrke sin fælles strategi til CBRN-forebyggelse, -sporing og -svar ved at skabe specifikke mekanismer (regulerings-, lovgivnings- og ikke-lovgivningsmæssige instrumenter), som gør samarbejde og bistand obligatorisk i tilfælde af en CBRN-katastrofe forårsaget af en ulykke eller et terrorangreb; erindrer om, at det overordnede mål for EU-institutionerne bør være at sikre, at et nationalt eller transnationalt svar på en CBRN-ulykke eller et CBRN-terrorangreb bliver effektivt og bygger på EU-solidaritet på en koordineret måde i Kommissionens regi og med paneuropæisk rækkevidde;
6. erindrer, at CBRN-handlingsplanen på EU-niveau giver EU og dens medlemsstater en mulighed for at identificere de lovgivningsmæssige midler til effektivt at kunne gennemføre den solidaritetsklausul, der er indeholdt i artikel 222 TEUF, og at medlemsstaterne bør informeres om hinandens planer og bedste praksis for håndtering og imødegåelse af CBRN-katastrofer, uanset om de skyldes en ulykke eller er forsætlige, således at de kan komme hinanden til undsætning på en koordineret og effektiv måde;
7. understreger, at det er afgørende at styrke den normative og reguleringsmæssige deltagelse for Kommissionen, som i den nuværende udgave af CBRN-handlingsplanen på EU-niveau er tildelt en temmelig vag rolle under mange af de fastsatte mål og foranstaltninger; opfordrer følgelig til, at Kommissionen så vidt muligt fremsætter lovgivningsforslag for alle områder, der er omfattet af handlingsplanen, og understreger, at kun hvis der tildeles Kommissionen en håndfast reguleringsmæssig rolle, vil mangler i medlemsstaternes indsats kunne afhjælpes;
8. mener, at medlemsstaternes deltagelse i CBRN-kontrollen må strække sig længere end til en simpel deling af bedste praksis og information, og at teknologier og infrastrukturer også bør samles og deles for at undgå overlapning og spild af ressourcer, således at der kan skabes værdifulde og omkostningseffektive synergier på EU-plan; opfordrer medlemsstaterne til at indgå aftale om metoder for sporing og forebyggelse af CBRN-katastrofer, overførsel af CBRN-materialer inden for EU og afværgeforanstaltninger, herunder deling af CBRN-relaterede oplysninger og grænseoverskridende bistand;
9. opfordrer derfor de medlemsstater, der er nået længst inden for intern sikkerhed, til trods for dette spørgsmåls sårbare og ekstremt nationale karakter at dele deres oplysninger, teknologier og infrastrukturer og iværksætte fælles strategiske projekter som omtalt ovenfor; opfordrer Kommissionen og Rådet til at oprette og regelmæssigt opdatere en database med de medicinske modforholdsregler, der er til rådighed i medlemsstaterne til indsats mod CBRN-hændelser, at fremme fælles udnyttelse af eksisterende kapaciteter og koordinere en politik for fordelagtige indkøb i forbindelse med de nævnte modforholdsregler;

Tirsdag den 14. december 2010

10. slår til lyd for, at der udvikles EU-kvalitets- og sikkerhedsstandarder samt et EU-laboratoriesystem og -netværk med henblik på certificering af CBRN-sikkerhedsudstyr og -teknologier; understreger, at der også bør gælde strenge sikkerhedsstandarder og ansættelsesprocedurer for personale beskæftiget på anlæg med adgang til skadelige agenser; slår til lyd for deling og anvendelse af den bedste viden og sagkundskab fra både det civile og militære område; understreger, at der - igen under Kommissionens ledelse - bør afsættes de nødvendige forsknings- og udviklingsmidler for at sikre, at der kan gennemføres programmer vedrørende anvendt forskning og større demonstrationsprogrammer med en EU-dimension, og at der i betragtning af dette markeds opsplitning er behov for en EU-industripolitik inden for civil sikkerhed, som kan stimulere samarbejdet mellem virksomheder i EU og yde en særlig støtte til små og mellemstore virksomheder/små og mellemstore industrier (SMV/SMI), der skaber en væsentlig del af innovationen under RP7/Sikkerhed, som bør øges, og at der bør gøres en indsats for at fremme samarbejdet (navnlig samarbejdet på tværs af grænserne) mellem europæiske virksomheder; ønsker, at der indføres en overordnet projektförvaltning, som er i stand til at forestå samtlige projekter vedrørende CBRN-sikkerhed og dækker hele CBRN-truslens livscyklus (forebyggelse, sporing og indsats); opfordrer Kommissionen til at foreslå en strategi til udvikling af bioforsvarsindustrien i Europa;

11. påskønner, at CBRN-beskyttelse behandles som et emne inden for rammerne af det etablerede europæiske rammesamarbejde (EFC) om sikkerheds- og forsvarsforskning mellem Kommissionen, Den Europæiske Rumorganisation (ESA) og Det Europæiske Forsvarsagentur (EDA); understreger, at komplementaritet, samordning og synergi mellem investeringer i forsvarsforskning og -teknologi og Kommissionens investeringer i forskning i civil sikkerhed under det syvende rammeprogram vil kræve en reel forbedring af de relevante retlige vilkår for udveksling af oplysninger inden for EFC og mellem aktiviteter på nationalt plan og EU-plan, som fastsat i Rådets beslutning 2006/971/EF af 19. december 2006 om særprogrammet »Samarbejde« til gennemførelse af Det Europæiske Fællesskabs syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-13) ⁽¹⁾; opfordrer til udvikling af anvendt forskning med en europæisk dimension vedrørende anlæggenes sikkerhed med henblik på at beskytte lokalbefolkningen og miljøet samt til iværksættelse af store demonstrationsprogrammer; går ind for, at der oprettes ekspertise-centre, som er specialiseret i CBRN-trusler, og at forskerne gøres mere mobile;

12. insisterer på, at der skal sørges for passende garantier og sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med anvendelse af medlemsstaternes fælles databaser og følsomme forskningsdata, eftersom et sådant fokus på datasikkerhed vil tilskynde til et stærkere samarbejde og oplysningsfællesskab mellem medlemsstaternes myndigheder og organer;

13. understreger betydningen af øget beredskab og opfordrer til regelmæssig kortlægning af nationale kapaciteter og aktiver samt til fælles øvelser medlemsstaterne imellem;

14. opfordrer til, at der inden for Kommissionens tjenestegrene hurtigt oprettes en europæisk krisehåndteringsmekanisme, som skal koordinere civile og militære midler, således at det sikres, at EU har en hurtig reaktionskapacitet til håndtering af en CBRN-katastrofe, og gentager sin opfordring til, at der oprettes en europæisk civilbeskyttelsesstyrke på basis af den eksisterende EU-ordning for civilbeskyttelse, som vil sætte Unionen i stand til at samle de ressourcer, der er nødvendige for at yde nødhjælp, herunder humanitær bistand, inden for 24 timer efter en CBRN-katastrofe i og uden for EU's område; understreger, at passende broer og partnerskaber også skal bygges mellem organer såsom Europol, Interpol og retshåndhævende myndigheder i medlemsstaterne med henblik på at skabe et effektivt netværk for proaktiv foregribelse/tidstro overvågning af nødsituationer og operationel indsats/koordinering i forbindelse med CBRN-relaterede katastrofer, og at der ligeledes skal foretages indberetninger til Kommissionen herom; erindrer om Barnier-rapporten fra 2006 »En europæisk civil beredskabsstyrke: Europe Aid« ⁽²⁾, som Parlamentet kraftigt støttede, og glæder sig i denne forbindelse over, at Kommissionen har vist ny vilje til at oprette en EU-katastrofeberedskabskapacitet som anført i Kommissionens meddelelse »Hen imod et styrket EU-katastrofeberedskab: civilbeskyttelsens og den humanitære bistands rolle« (KOM(2010)0600);

⁽¹⁾ EUT L 400 af 30.12.2006, s. 86.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/archives/commission_2004-2009/president/pdf/rapport_barnier_en.pdf

Tirsdag den 14. december 2010

15. opfordrer til at udnytte teknologiens dobbelte nytteformål (civilt og militært) som en kilde til synergi; opfordrer med udgangspunkt i veldefinerede hovedlinjer for strategisk samarbejde til samarbejde med EDA, NATO-lande såsom USA og Canada samt tredjelande, som er foregangsmænd inden for CBRN-sikkerhed, via udveksling af god praksis, strukturerede ekspertdialoger og fælles kapacitetsudvikling; understreger, at det er vigtigt, at EU's medlemsstater gennemfører fælles øvelser til forebyggelse og håndtering af hændelser i forbindelse med CBRN-sikkerhed, og at medlemsstaternes væbnede styrker og civilforsvarsstyrker samt EU's civilbeskyttelsesordning inddrages heri;
16. bemærker, at den eksisterende civilbeskyttelsesordning for EU som fastlagt i Rådets beslutning 2007/779/EF i øjeblikket er det rette redskab til håndtering af CBRN-katastrofer, og understreger, at denne struktur bør være det forum, hvor beslutninger om CBRN-katastrofeberedskab og -indsats træffes; bemærker imidlertid, at der for at nå dette mål og for at sikre tilstrækkelig forebyggelse og sporing må etableres et samarbejde med civilbeskyttelsesorganer, efterretnings- og retshåndhævelsesmyndigheder samt sikkerhedstjenester og militære informations- og indsatscentre i hver enkelt medlemsstat og på EU-plan, som f.eks. Den Civile Planlægnings- og Gennemførelseskapacitet (CPCC) under Den Udenrigs- og Sikkerhedspolitiske Komité (PSC) og Det Fælles Situationscenter (SITCEN); erindrer desuden om den rolle, der er tildelt Den Stående Komité for det Operationelle Samarbejde om den Indre Sikkerhed (COSI), der har til opgave at lette, fremme og styrke det operationelle samarbejde mellem de relevante nationale myndigheder i medlemsstaterne, når det gælder den indre sikkerhed;
17. erindrer om, at Det Fælles Situationscenter (SitCen) er blevet placeret i den nye Tjeneste for EU's Optræden Udadtil, og at dets personale hovedsageligt kommer fra medlemsstaternes efterretningstjenester og politi; understreger, at centrets rolle er af største betydning, idet det yder støtte til de nationale krisestyringscentre;
18. opfordrer medlemsstaterne til under tilsyn af Kommissionen at samordne deres indsats for at øge interoperabiliteten mellem udstyr, kapaciteter og teknologier inden for civilbeskyttelse med henblik på effektivt at omsætte den nye solidaritetsklausul til praksis i tilfælde af en CBRN-katastrofe;
19. understreger, at styrkelsen af EU's civilbeskyttelseskapacitet ud over forskning i teknologier med dobbelt anvendelse, infrastrukturer og kapaciteter også bør omfatte strategisk samarbejde med EDA som omtalt ovenfor, ESA, Den Internationale Atomenergiorganisation (IAEA), Organisationen for Forbud mod Kemiske Våben (OPCW) og andre internationale CBRN-centre eller ekspertprogrammer;
20. opfordrer medlemsstaterne til at udpege eller oprette en national myndighed, der i tilfælde af et CBRN-angreb eller en CBRN-katastrofe skal fungere som hovedkoordinator for alle involverede nationale og lokale organer og for alle de modforholdsregler, der træffes for at imødegå en sådan hændelse;
21. tilslutter sig den vurdering, at CBRN-angreb er en alvorlig trussel mod sikkerheden for mennesker, der bor i EU; støtter derfor alle foranstaltninger, der giver bedre beskyttelse mod CBRN-angreb;
22. understreger, at bekæmpelse af terrorisme må ske under fuldstændig overholdelse af de internationale menneskerettighedsbestemmelser og europæisk lovgivning om grundlæggende rettigheder, principper og værdier, herunder retsstatsprincippet; erindrer om nødvendigheden af at respektere Århuskonventionens principper om offentlighedens adgang til information, deltagelse og domstolsprøvelse i miljøsager;
23. erindrer om, at det er en central prioritet at forhindre, at terrorister får adgang til CBRN-materialer, både under den nuværende EU-terrorbekæmpelsesstrategi fra 2005 og den fremtidige samt under EU's strategi mod spredning af masseødelæggelsesvåben; kræver derfor, at EU's terrorbekæmpelseskoordinator regelmæssigt aflægger rapport til Parlamentet via passende og relevante EU-agenturer og -sagkyndige om

Tirsdag den 14. december 2010

niveauet for alle potentielle CBRN-risici eller -trusler i EU eller mod EU-borgere og -interesser andre steder; betoner, at det er nødvendigt med mere klarhed om de respektive roller for de forskellige EU-organer og nationale organer, der er involveret i bekæmpelsen af terrorisme; anerkender i denne forbindelse COSI's og SITCEN's koordinerende rolle; kræver, at Parlamentet som det eneste direkte demokratiske valgte organ i EU og inden for rammerne af sine beføjelser garanteres demokratisk indsigt i disse to organer og holdes omgående og fuldt ud informeret om deres aktiviteter under hensyntagen til, at de skal kunne fungere sikkert;

24. opfordrer EU-institutionerne til at sikre demokratisk kontrol med og gennemsuelighed i udviklingen og gennemførelsen af alle dele af EU's CBRN-handlingsplan og til at respektere offentlighedens ret til adgang til al information og relevant dokumentation vedrørende offentlig sikkerhed og almindelige risici i forbindelse med CBRN-katastrofer;

25. opfordrer til, at de foranstaltninger, der er fastsat i CBRN-handlingsplanen, integreres i alle de EU-redskaber på området eksterne forbindelser, som vedrører økonomisk samarbejde og politisk dialog med tredjelande (herunder EU's ikke-spredningsklausuler); opfordrer Kommissionen og Rådet til i deres politiske og sociale dialog med tredjelande at anvende alle tilgængelige midler (herunder den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik og redskaber på området eksterne forbindelser) til at fremme standarder for sporing, forebyggelse, herunder udveksling af oplysninger, og indsats mod CBRN-hændelser i tredjelande som skitseret i handlingsplanen;

26. understreger, at der er en nær forbindelse og reciprocitet mellem sikkerheden internt i EU og sikkerheden uden for EU; ser i den sammenhæng positivt på den indsats, der gøres af regionale CBRN-ekspertisecentre i spændingsområder uden for EU for at fremme ekspertisenetværker, forbedre kapaciteten til at kontrollere eksporten og forebygge illegal handel med CBRN-stoffer samt styrke den samling af bestemmelser, som disse stater har til rådighed, og det regionale samarbejde på dette område; opfordrer til uddannelse i Europa af internationale eksperter fra risikolande vedrørende overholdelse af de fornødne sikkerheds- og fortrolighedsregler;

27. opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at modstå pres fra industrien og andre interessenter, der måtte forsøge at slippe for mere regulering, som det kan forventes (og som det klart fremgår af en sammenligning mellem Kommissionens og Rådets udgaver af CBRN-handlingsplanen på EU-niveau); mener, at bekymringerne i industrien med hensyn til kvaliteten og konsekvenserne af de foreslåede reguleringsforanstaltninger bør tages i betragtning, uden at formålet med foranstaltningerne, nemlig retten til livet, frihed og sikkerhed for alle mennesker i Europa og deres samfund, tabs af syne; understreger den overordnede vigtighed af at sikre overvågning og beskyttelse af CBRN-materialer i hele EU og effektivitet i EU's indsats mod en katastrofe, uanset om den måtte skyldes en ulykke eller forsæt, og betydningen af, at der udfoldes bestræbelser på at få elimineret disse trusler;

28. opfordrer medlemsstaterne til at deltage fuldt ud i gennemførelsesfaserne af CBRN-handlingsplanen på EU-niveau og til at samarbejde med de EU-organer, som skal omsætte handlingsplanens mål og foranstaltninger til konkrete skridt, således at der kan garanteres CBRN-sikkerhed i alle EU-medlemsstater;

Forebyggelse

29. opfordrer Kommissionen til at optræde som den overordnede forvalter og formidler i forbindelse med etablering og regelmæssig ajourføring af EU-listerne over CBRN-agenser, hvor det bør være Kommissionen, der skal træffe afgørelsen om en fornuftig tidsramme; betoner, at listerne også bør omfatte mulige forebyggende foranstaltninger og modforholdsregler for hver enkel CBRN-agens i forhold til dens farlighed og potentiale for ondsindet anvendelse og sårbarhed;

30. mener, at EU's CBRN-handlingsplanen bør sætte højere, risikobaserede standarder for så vidt angår kriterier for sikringsvurdering af CBRN-anlæg i højrisikogruppen, og understreger de nationale myndigheders rolle og ansvar med hensyn til at gennemføre regelmæssig kontrol af disse anlæg, eftersom fastlæggelsen

Tirsdag den 14. december 2010

af »kriterier«, som det fremgår af den nuværende handlingsplan, der er ændret og vedtaget af Rådet, i sig selv simpelt hen ikke er tilstrækkeligt og sætter en forbløffende lav standard kombineret med lave niveauer for det ansvar, der er tildelt de organisationer, der beskæftiger sig med CBRN-materialer, relevante myndigheder i medlemsstaterne og EU-organer; understreger desuden, at alle foranstaltninger, der træffes, skal stå i forhold til de sandsynlige risici;

31. understreger, at sikkerhedsforanstaltninger og -krav til CBRN-anlæg i højrisikogruppen i hele EU bør være genstand for EU-bestemmelser og ikke blot for dokumenter om god praksis, og at der i den forbindelse bør foretages en grundig høring, der samler EU-organer, medlemsstaternes myndigheder og organisationer, der beskæftiger sig med CBRN-agenser i højrisikogruppen; mener, at der, indtil den fornødne regulering er vedtaget og på plads, bør tildeles Kommissionen en større overvågnings- og inspektionsrolle;

32. glæder sig over Det Fælles Forskningscenters (FFC's) initiativer til støtte for IAEA- programmer og nukleare inspektioner; anbefaler, at der træffes foranstaltninger med henblik på at samordne centrets databaser og forskningsresultater med medlemsstaternes;

33. støtter, at der udarbejdes strategier til at øge opmærksomheden i virksomheder, videnskabs- og universitetsmiljøer og finansinstitutioner omkring risici ved spredning af og ulovlig handel med CBRN-materiale i forbindelse med deres arbejde og aktiviteter; er mere generelt af den opfattelse, at fortrolighed er afgørende for, hvor effektive bestemte sikkerhedsforanstaltninger i handlingsplanen bliver, og at der bør skabes et værn mod enhver risiko for offentliggørelse, som kunne gøre dem virningsløse;

34. mener, at Kommissionen og medlemsstaterne bør føre tilsyn med de aktiviteter, der udføres af organisationer, der beskæftiger sig med CBRN-materialer i højrisikogruppen, og sikre, at disse organisationer overholder risikobaserede sikringsstandarder og standarder for offentlig sikkerhed, hvilket indebærer, at der jævnligt skal gennemføres inspektioner af anlæg i højrisikogruppen;

35. finder det afgørende, at afsnittet om forebyggelse i EU's CBRN-handlingsplan ændres, således at det sikres, at den kemiske industri erstatter brugen af kemikalier i højrisikogruppen med passende alternativer af lavere risiko, hvor dette er videnskabeligt, teknologisk og miljømæssigt muligt, og der er en klart øget sikkerhed; anerkender de økonomiske omkostninger, som en udskiftning kan medføre, og deres konsekvenser for de relevante industrier, men opfordrer EU, medlemsstaterne og den private sektor til at give EU-borgernes sikkerhed førsteprioritet; anbefaler i denne forbindelse, at der etableres en specifik forbindelse til den eksisterende REACH-forordning ⁽¹⁾, hvilket den udgave af handlingsplanen, som Kommissionen foreslog, netop forsøgte at gøre; opfordrer Kommissionen til at forelægge en undersøgelse af gennemførelsen af REACH i denne henseende;

36. understreger, at de største CBRN-risici ligger i terroristers spredning af CBRN-materiale; understreger derfor betydningen af at gøre de internationale kontrolordninger mere effektive og forbedre grænse- og eksportkontrollen;

37. anmoder Rådet og Kommissionen om at opfordre alle medlemsstater til at underskrive og overholde deres forpligtelser i henhold til konventionen om kemiske våben (CWC) og konventionen om biologiske våben (BWC) og til at gøre deres yderste for at fremme den supplerende verifikationsprotokol til konventionen om biologiske våben, som indeholder lister over farlige biologiske agenser og patogener samt bestemmelser om oplysningserklæringer og kontrolinspektioner; opfordrer desuden medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen og det internationale samfund til som en del af verifikationsbilaget til konventionen om kemiske våben at udarbejde en liste over alle potentielt skadelige kemiske stoffer, herunder hvidt fosfor;

38. opfordrer desuden Kommissionen og Rådet til fortsat at styrke indsatsen til støtte for traktatsystemet, navnlig konventionerne om kemiske og biologiske våben, og opfordrer derfor alle medlemsstaterne til at indføre et strengt forbud mod produktion og anvendelse af biologiske og kemiske våben og til at desarmere deres egne våben;

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1907/2006 af 18. december 2006 om registrering, vurdering og godkendelse af samt begrænsninger for kemikalier (REACH) (EUT L 396 af 30.12.2006, s. 1).

Tirsdag den 14. december 2010

39. er sig bevidst, at spredning øger truslen om misbrug fra terroristgruppers side, og opfordrer EU til at fortsætte sin indsats for at samordne lovrammerne for kampen mod nuklear terrorisme og sikre sig, at gældende love overholdes; støtter projekterne vedrørende samarbejde med tredjelande, f.eks. i Middelhavsområdet, om at bekæmpe illegal handel med nukleart og radiologisk materiale; opfordrer EU til at arbejde for, at CWC og BWC bliver gældende i hele verden, med henblik på konferencen til behandling af konventionen om forbud mod biologiske våben og toksinvåben (BTWC) i 2011;

40. opfordrer Kommissionen til at forelægge sammenlignelige data og en samlet vurdering af den aktuelle situation i virksomhederne i Europa med hensyn til sikring og øget kontrol med CBRN-materialer i højrisikogruppen, herunder en oversigt over alle relevante nationale love om gennemførelsen af CWC, BWC og andre internationale redskaber, der vedrører CBRN-materialer; denne oversigt bør også omfatte en gennemgang af, i hvilket omfang medlemsstaterne og virksomhederne opfylder deres internationale forpligtelser; erkender dog, at håndhævelsesforanstaltninger som BWC og CWC kan være utilstrækkelige til at tackle de risici, der hidrører fra ikke-statslige aktørers og navnlig terrornetværks anvendelse af CBRN-materialer;

41. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremme det eksisterende udkast til konvention om forbud mod udvikling, fremstilling, oplagring, overførsel og anvendelse af uranvåben og sådanne våbens tilintetgørelse og til at forelægge denne konvention for FN's medlemslande til undertegnelse og ratificering; opfordrer alle EU's medlemsstater og FN's medlemslande til at indføre et moratorium for anvendelse af våben med forarmet uran, indtil et globalt forbud mod disse våben er blevet aftalt;

42. støtter, at der træffes foranstaltninger til bekæmpelse af finansiering af spredning, og at de fastlagte mekanismer til bekæmpelse af finansiering af terrorisme tages som udgangspunkt herfor;

43. bifalder Kommissionens aktiviteter inden for rammerne af IfS med henblik på håndtering af CBRN-aktiviteter; anser disse aktiviteter for supplementer til handlingsplanen og opfordrer Kommissionen til at udvide projekterne til andre områder end blot det tidligere Sovjetunionen (SEDE); opfordrer ligeledes Kommissionen til at bygge på erfaringerne inden for rammerne af stabilitetsinstrumentet og indkalde forslag til at styrke sikkerheden og beskyttelsen af civile laboratorier med henblik på at undgå fremtidig spredning;

44. mener, at CBRN-handlingsplanen på EU-niveau utvetydigt bør slå til lyd for, at der fastlægges EU-retningslinjer for sikringsuddannelse og standardkrav, der skal gennemføres i alle 25 medlemsstater, og bør sikre, at der er særlige uddannelsesprogrammer for sikkerhedspersonale, der omgås CBRN-materialer i højrisikogruppen, herunder personale i virksomheder og forskningscentre, hvor der forefindes CBRN-materialer i højrisikogruppen, og at der fastlægges krav til CBRN-medarbejdere (roller, kompetencer og uddannelse); understreger, at der også bør sørges for sikrings- og sensibiliseringsuddannelse af beredskabspersonale;

45. understreger, at en revision i nær fremtid af CBRN-handlingsplanen på EU-niveau ikke blot bør fremme selvregulering i de berørte virksomheder og ikke kun råde virksomhederne til at følge adfærdskodekser, men bør opfordre Kommissionen til at udvikle paneuropæiske retningslinjer og bestemmelser for alle sektorer, der beskæftiger sig med CBRN-stoffer i højrisikogruppen;

46. mener, at det er af allerstørste betydning, at der holdes nøje øje med alle transaktioner i EU, hvori der indgår CBRN-materialer, og at Kommissionen og medlemsstaterne i stedet for blot at opfordre industrien til at indberette transaktioner bør udarbejde en egentlig lovramme til regulering og overvågning af transaktioner, således at sikkerhedsniveauet øges, og der sikres en faktisk og hurtig indberetning af alle mistænkelige transaktioner såvel som af tab eller tyveri af CBRN-materialer; understreger, at disse bestemmelser bør etablere et grundlag for fuld gennemsigtighed i alle sektorer, der beskæftiger sig med CBRN-agenser, således at virksomhederne holdes ansvarlige for disse transaktioner; mener, at der bør tages højeste hensyn til den private sektors evne til at håndhæve den relevante lovgivning og de relevante bestemmelser i forbindelse med overvågningen af sektorens indberetningsforpligtelser for at sikre et grundigt tilsyn;

Tirsdag den 14. december 2010

47. påpeger, at sikring af både transport og opbevaring af CBRN-materialer ubestrideligt og uundgåeligt indgår i processen med at gøre adgangen til disse materialer så vanskelig som muligt og med håndtering af CBRN-relaterede sikkerhedsproblemer;

48. understreger, at de risici, der er forbundet med internethandel med kemikalier, kræver yderligere undersøgelser og specifikke tiltag;

49. opfordrer til, at der skabes klarhed med hensyn til styrkelse af import-/eksportordningen hvad angår medlemsstaternes og Kommissionens roller; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre og sikre anvendelsen af de eksisterende internationale bestemmelser og Kommissionen til at føre tilsyn, idet den vurderer og rapporterer om efterlevelsen; påpeger, at det i lyset af den teknologiske æras udvikling er vigtigt, at der foretages en gennemgang og revision af relevant lovgivning og relevante bestemmelser om erhvervelse, import, salg, sikker opbevaring og transport af CBRN-materialer;

50. understreger behovet for at styrke eksisterende kontrol- og sikkerhedsmekanismer, hvor de findes, og for at indføre sådanne mekanismer, hvor de ikke findes, hos alle udbydere af posttjenester, der beskæftiger sig med at befordre forsendelser, på baggrund af de terrorhandlinger, der er begået i europæiske lande med anbringelse af sprængstoffer i postpakker;

Sporing

51. opfordrer Kommissionen til at iværksætte en undersøgelse i samarbejde med medlemsstaternes myndigheder for at vurdere situationen lokalt i forbindelse med sporing af CBRN og en undersøgelse af atomkraftværkers sikkerhed i EU og dets nabolande i tilfælde af en ulykke eller et tilsigtet terrorangreb; opfordrer Kommissionen til at bygge videre på resultaterne af denne vurdering og arbejde på fælles EU-retningslinjer for håndtering af ulykker eller tilsigtede angreb af denne art og til i denne forbindelse også at finde frem til måder, hvorpå det kan sikres, at medlemsstaterne afsætter tilstrækkeligt med menneskelige og materielle ressourcer til denne indsats;

52. opfordrer til en styrkelse af monitorerings- og informationscentret (MIC), der allerede er oprettet som led i EU's civilbeskyttelsesordning, og som gør det muligt at udveksle information og god praksis mellem medlemsstater på behørig vis, og som kan føre til paneuropæiske standarder for sporing af CBRN-aktiviteter;

53. anmoder Kommissionen om at overvåge, vurdere og årligt rapportere til Parlamentet om medlemsstaternes efterlevelse og anmoder de nationale myndigheder om at sikre, at bestemmelser og retningslinjer følges og efterleves af de relevante virksomheder og organisationer, der beskæftiger sig med CBRN-materialer i højrisikogruppen;

54. finder det afgørende, at der gennemføres grundige undersøgelser med henblik på inddragelse af alle relevante nationale og EU-organer og interessenter på et obligatorisk grundlag, og at der i den forbindelse foretages en vurdering af måder, hvorpå udvekslinger og samarbejde kan blive hurtigere og nemmere, således at indsatsen mod en offentlig sikkerhedstrussel kan blive mere effektiv;

Beredskab og indsats

55. opfordrer Rådet til at tildele Kommissionen rollen som »koordinator« i forbindelse med beredskabsplanlægning, således at den kan optræde som kontrollant og dermed sikre, at der findes lokale og nationale beredskabsplaner; understreger, at Kommissionen bør påtage sig rollen som indsamler af disse planer, hvilket vil give den den bedste mulighed for at identificere mulige mangler og derved kunne reagere mere prompte end de relevante myndigheder;

56. bifalder, at det er hensigten at styrke EU's civilbeskyttelseskapacitet; bemærker dog, at mange EU-medlemsstaters militære forsvarsafdelinger høster ekspertise fra praktiske erfaringer i bekæmpelse af CBRN-katastrofer; opfordrer i denne forbindelse medlemsstaterne og Kommissionen til at udveksle bedste praksis og investere mere i grundig koordinering mellem såvel civil som militær ekspertise;

Tirsdag den 14. december 2010

57. opfordrer Kommissionen til at fortsætte med at udpege behov, som skal opfyldes for at forbedre civilbeskyttelseskapaciteten, med henblik på fælles anskaffelsesprojekter; opfordrer i denne forbindelse særlig fokus på at fastlægge EU's behov for CBRN-beredskab og -indsatskapacitet, herunder medicinske modforanstaltninger, således at tilgængeligheden af medicinske modforanstaltninger i tilfælde af en CBRN-hændelse vurderes både på EU- og medlemsstatsniveau;

58. opfordrer til afholdelse af fælles øvelser mellem EU's medlemsstater og mellem medlemsstaterne og tredjelande for at forhindre farlige situationer med hensyn til kemisk, biologisk, radiologisk og nuklear sikkerhed;

59. glæder sig over, at der planlægges EU-øvelser, der skal simulere CBRN-hændelser eller -angreb, og understreger, at en CBRN-handlingsplan på EU-niveau bør indeholde bestemmelser om, at resultaterne og vurderingerne af sådanne øvelser skal indgå i en løbende debat om udviklingen af paneuropæiske standarder;

60. henleder opmærksomheden på, at Kommissionen bør føre an i fastlæggelsen af standarder, der bygger på behovene for modforanstaltningskapaciteter; understreger, at dette er den eneste måde, hvorpå den højst mulige sikkerhedsstandard kan opnås over hele EU, da det er den eneste mulige måde, hvorpå det kan sikres, at alle medlemsstater følger samme retningslinjer og anvender de samme principper i forbindelse med opbygning af kapaciteter og forberedelse af de relevante menneskelige og materielle ressourcer til imødegåelse af en katastrofe, uanset om den måtte skyldes en ulykke eller er forsætlig;

61. understreger behovet for at skabe regionale/EU-omfattende lagre af beredskabsressourcer, hvis størrelse så vidt muligt bør afspejle det aktuelle trusselsniveau, og som skal rumme såvel medicinske som andre former for relevant udstyr, under koordinering af EU's civilbeskyttelsesmekanisme, finansieret af EU og på linje med EU-retningslinjer, som der er bred tilslutning til; understreger betydningen af, at der føres velforvaltede lagre for at sikre, at beredskabsressourcerne og det medicinske eller andet relevant udstyr er fuldt funktionsdygtigt, tidssvarende og opdateret; opfordrer til, at CBRN-handlingsplanen på EU-niveau - indtil denne EU-/regionale adgang til ressourcer bliver til virkelighed - angiver en måde, hvorpå medlemsstaterne kan dele modforanstaltninger og ressourcer i tilfælde af en CBRN-ulykke eller et terrorangreb, således at den nye solidaritetsklausul kan blive ført ud i praksis; understreger, at ethvert tilfælde af bistand til specifikke EU-medlemsstater skal kunne henføres til en anmodning fra de relevante politiske myndigheder i de berørte lande og ikke må kollidere med en medlemsstats evne til at beskytte sine egne borgere;

62. opfordrer til en revision af Den Europæiske Solidaritetsfond, således at den i højere grad kan finde anvendelse ved naturkatastrofer og ligeledes vil kunne finde anvendelse ved industrielle og menneskeskabte katastrofer, og opfordrer medlemsstaterne til at gøre brug af de tilgængelige strukturfondsmidler med henblik på at styrke forebyggelse og beredskab;

63. opfordrer Kommissionen til som forberedelse til det beklagelige tilfælde, at der måtte forekomme en ulykke, et udbrud eller en forsætlig brug af CBRN, at etablere rapporteringsmekanismer, der kan sikre en forbindelse mellem EU's civilbeskyttelsesmekanismes arbejde og andre af EU's varslingsystemer inden for relevante områder i forbindelse med sundhed, miljø, fødevareproduktion og dyrevelfærd; opfordrer desuden Kommissionen til at etablere mekanismer for udveksling af information og undersøgelser med internationale organer såsom Verdenssundhedsorganisationen, Den Meteorologiske Verdensorganisation og Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisationen;

64. opfordrer til, at der oprettes specialiserede EU-/regionale beredskabsteam, hvori skal indgå sundhedsprofessionelle, retshåndhævende personale og militært personel, og bemærker, at, hvis sådanne team oprettes, skal der regelmæssigt planlægges særlig undervisning og operationelle øvelser;

65. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe tilstrækkelig finansiering til udvikling af forbedret udstyr til sporing og identificering af biologiske agenser i tilfælde af et angreb eller en ulykke; beklager, at det eksisterende sporingsudstyr har begrænsninger med hensyn til kapacitet og hastighed, hvilket medfører, at

Tirsdag den 14. december 2010

der går værdifuld tid tabt i en nødsituation; understreger, at retningspersonale skal have det rette udstyr og den rette medicinske beskyttelse i forvejen for at kunne arbejde med størst mulig personlig sikkerhed i et katastrofeområde, hvor der kan findes skadelige patogener; understreger, at der også er behov for forbedret udstyr til identificering af agenser og diagnostik på hospitaler og lignende institutioner, der modtager ofre fra en ulykke;

66. opfordrer de forskellige EU-organer og nationale organer, der medvirker til informationsindsamlingen, til at gennemgå deres organisationsstrukturer og, hvor sådanne mangler, udpege personer med erfaring i og viden om identificering og vurdering af CBRN-trusler og -risici;

67. opfordrer Kommissionen til regelmæssigt at aflægge rapport til Parlamentet med en trussels- og risikovurdering vedrørende CBRN;

68. opfordrer til igangsættelse på europæisk plan af uddannelses- og sensibiliseringsprogrammer i betragtning af, hvilke muligheder internettet byder på som en hovedkilde til borgeroplysning om CBRN-spørgsmål; understreger, at det tillægges stor betydning af få koordineret systemerne til hurtig varsling og orientering af EU-borgere i tilfælde af CBRN-hændelser; konstaterer med interesse, at der foregår en gennemførlighedsundersøgelse med henblik på inden for JRC at oprette et europæisk center for uddannelse i nuklear sikkerhed;

Miljø- og sundhedsindvirkninger

69. bemærker de ukoordinerede, overdrevne investeringer i vacciner under A/H1N1-pandemien; glæder sig over udkastet til Rådets konklusioner »Erfaringerne fra A(H1N1)-pandemien - Sundhedssikkerhed i Den Europæiske Union« (12665/2010), der sigter mod udvikling af en mekanisme for fælles anskaffelse af vacciner og antiviruser til indførelse i medlemsstaterne på frivillig basis, og tilskynder medlemsstaterne til i fællesskab at udvikle regionale beredskabsløsninger, herunder deling af den eksisterende kapacitet og samordning af omkostningseffektive indkøb af medicinske modforanstaltninger, og samtidig sikre et højt beredskabsniveau i tilfælde af CBRN-hændelser i EU;

70. bemærker, at EU-lovgivningen (Rådets afgørelse 90/424/EØF som ændret ved Rådets afgørelse 2006/965/EF) foreskriver en fællesskabstilgang til udryddelse, styring og overvågning af dyresygdomme og zoonoser, herunder indkøb og opbygning af lagre af veterinærmedicinske modforanstaltninger til infektionsbeskyttelse af dyr; beklager, at der ikke allerede eksisterer en sådan fællesskabstilgang til samordning af indkøb og opbygning af lagre af medicinske modforanstaltninger til beskyttelse af den menneskelige befolkning i EU mod infektioner fra farlige, biologiske patogener;

71. gør opmærksom på, at en hændelse eller et angreb, der involverer biologiske patogener - f.eks., men ikke kun miltbrand - vil forurene det berørte område i årtier fremover og alvorligt skade planters, dyrs og menneskers liv og sundhed og resultere i økonomiske omkostninger på lang sigt; opfordrer Kommissionen til at indarbejde genopretnings- og dekontamineringsstrategier i CBRN-politikken;

72. understreger, at en hændelse, der omfatter CBRN-stoffer og påvirker jordbundsforholdene og/eller drikkevandstilførslen, kan få ødelæggende og vidtrækkende konsekvenser for sundheden og velfærd for alle beboere i det berørte område; opfordrer Kommissionen til at tage dette i betragtning i udarbejdelsen af EU's CBRN-handlingsplan;

73. understreger betydningen af at sikre, at der foretages effektiv kontrol af vandbåren smittespredning, dvs. miljøforurening, jordforurening, deponering af affald og/eller udslip af radioaktive stoffer;

74. beklager, at der ikke er tilstrækkelig opmærksomhed om beredskab og indsats i Kommissionens meddelelse og Rådets konklusioner om EU's CBRN-handlingsplan, idet denne i overvejende grad fokuserer på påvisning og forebyggelse; opfordrer Kommissionen og Rådet til at lægge større vægt på at udvikle beredskabs- og indsatsmekanismer, der er nødvendige for at beskytte den offentlige sundhed og miljøet for det tilfælde, at en CBRN-hændelse skulle indtræffe på EU's territorium;

Tirsdag den 14. december 2010

75. beklager, at CBRN-handlingsplanen savner foranstaltninger til sikring af radiologiske og nukleare anlæg og materialer og til forbedring af udrykningsplanerne vedrørende de forskellige typer radiologiske krisesituationer og deres konsekvenser for befolkningen og miljøet;
76. er foruroliget over tilfælde, hvor enkeltpersoner og aktivister har været i stand til at skaffe sig nukleart affaldsmateriale fra indtil flere oparbejdningsanlæg i Europa, og opfordrer til en øjeblikkelig, samordnet indsats for at forbedre sikkerheden ved radioaktive og nukleare materialer og anlæg;
77. beklager, at Kommissionens meddelelse og Rådets konklusioner om CBRN-handlingsplanen savner fokus på tilstrækkelig beskyttelse af offentlige transportnet og transportbrugernes helbred set i lyset af de mange terrorangreb mod offentlig transport de seneste år og den generelt øgede risiko for CBRN-hændelser i forbindelse med transport af sådanne materialer; opfordrer medlemsstaterne til at sikre foregribende beskyttelsesforanstaltninger for udrykningsmandskab, der indsættes ved CBRN-hændelser, og efterfølgende behandling af ofre, især mod biologiske, patogene stoffer;
78. gør opmærksom på, at en CBRN-hændelse kan få varig virkning på dyrkningen af fødevarer og dermed potentielt kan øve negativ indflydelse på EU's fødevarer- og forsyningssikkerhed; opfordrer Kommissionen til at tage dette i betragtning i udarbejdelsen af EU's CBRN-handlingsplan;
79. tilskynder til samarbejde og udveksling af bedste praksis med lande, der har oparbejdet ekspertise inden for CBRN-relateret risikostyring, forebyggelse, påvisning, kommunikation og udrykning, såsom USA, Australien og Indien;
80. tilskynder til fælles politiske tiltag til afhjælpning af skader på områder, der er forurenede med kemiske, biologiske, radiologiske eller nukleare stoffer, således at jorden og arealet atter kan tages i brug så hurtigt som muligt og farerne for helbred og miljø reduceres;
81. opfordrer Kommissionen og Rådet til at overveje at udvikle reaktionsmodeller, der fastlægger den ideelle indsats i tilfælde af kemiske, biologiske, radiologiske eller nukleare hændelser, og som specielt omhandler uddannelses-, sundheds- og ældreplejeinstitutioner;
82. opfordrer medlemsstaterne til i udarbejdelsen af evakueringsplaner for kemiske, biologiske, radiologiske og nukleare hændelser at være særlig opmærksomme på hensynet til ældre, børn, personer i medicinsk behandling, handicappede og lignende, sårbare grupper;
83. opfordrer medlemsstaterne til at lægge særlig vægt på anlæggelsen af civilbeskyttelsesrum i (offentlige og administrative) institutioner og på lokalt og regionalt niveau, hvor den europæiske offentlighed kan søge tilflugt i tilfælde af katastrofer;
84. opfordrer indtrængende Kommissionen til at søge at opnå en aftale om fælles minimumssikkerhedsstandarder med EU's nabolande, hvis der på deres territorium findes objekter, der kan udgøre en betydelig fare for den miljømæssige og menneskelige sikkerhed i EU i tilfælde af en ulykke;
85. opfordrer Kommissionen til i sin handlingsplan at tage højde for en mere fleksibel tilpasning af sikkerhedsforanstaltningerne til den teknologiske udvikling;
86. opfordrer Kommissionen til at foretage en grundig vurdering af de eksisterende sikkerhedsforanstaltninger, for så vidt angår deres indvirkninger på miljø og sundhed, og til at sikre, at nye foranstaltninger udelukkende indføres på grundlag af resultaterne af sådanne vurderinger, der skal foretages periodisk;
- *
- * *
87. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en CBRN-køreplan for EU for tiden frem til 2013, hvor CBRN-handlingsplanen skal revideres, indeholdende udfordringer og politiske tiltag, og til regelmæssigt at rapportere til Parlamentet om køreplanens aktuelle udvikling og fremskridt til dato;

Tirsdag den 14. december 2010

88. opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til hurtigt at revidere og anvende den europæiske CBRN-handlingsplan i overensstemmelse med planens anbefalinger og forventer, at de gennemfører den snarest; opfordrer desuden Kommissionen og Rådet til at henvise den næste europæiske CBRN-handlingsplan til Parlamentet mindst et år, inden planen går ind i gennemførelsesfasen, således at Parlamentet kan afgive sin udtalelse i rette tid;

89. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

God forvaltningspraksis og EU's regionalpolitik

P7_TA(2010)0468

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om god forvaltningspraksis i EU's regionalpolitik: støtteforanstaltninger og Europa-Kommissionens kontrol (2009/2231(INI))

(2012/C 169 E/03)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, navnlig artikel 174 til 178,
- der henviser til Kommissionens forslag af 28. maj 2010 til omarbejdning af finansforordningen vedrørende Den Europæiske Unions almindelige budget (KOM(2010)0260),
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1083/2006 af 11. juli 2006 om generelle bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond og Samhørighedsfonden ⁽¹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽²⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om åbenhed i regionalpolitikken og finansieringen heraf ⁽³⁾,
- der henviser til Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer af 17.-18. juni 2009 og høringsrapporten,
- der henviser til konklusionerne fra det uformelle ministermøde, der fandt sted den 16.-17. marts 2010 i Málaga,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 6. september 2004 med titlen »Medlemsstaternes og Kommissionens ansvar i forbindelse med den delte forvaltning af strukturfondene og Samhørighedsfonden - Nuværende situation og perspektiver for den nye programmeringsperiode efter 2006« (KOM(2004)0580),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 14. maj 2008 om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
- der henviser til Revisionsrettens årlige beretning om gennemførelsen af budgettet for regnskabsårene 2006 og 2008,

⁽¹⁾ EUT L 210 af 31.7.2006, s. 25.

⁽²⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 10.

⁽³⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0201.

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. februar 2008 med titlen »En handlingsplan til styrkelse af Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger« (KOM(2008)0097),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 3. februar 2009 med titlen »Rapport om gennemførelsen af handlingsplanen til styrkelse af Europa-Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger« (KOM(2009)0042),
 - der henviser til meddelelsen af 28. oktober 2009 fra kommissærerne Samecki og Špidla til Kommissionen, som indeholder en interimrapport om opfølgningen af handlingsplanen til styrkelse af Europa-Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger (SEK(2009)1463),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 18. februar 2010 om konsekvenserne af handlingsplanen til styrkelse af Europa-Kommissionens tilsynsfunktion ved delt forvaltning af strukturforanstaltninger (KOM(2010)0052),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0280/2010),
- A. der henviser til, at gennemførelsen af samhørighedspolitikken i vid udstrækning er decentraliseret med ansvaret placeret hos subnationale myndigheder,
- B. der henviser til, at samhørighedspolitikken er en forløber med hensyn til anvendelsen af forvaltning på flere myndighedsniveauer som et instrument til at forbedre kvaliteten af beslutningsprocesserne gennem aktiv inddragelse af de subnationale myndigheder lige fra den retsaktforberedende fase i drøftelserne,
- C. der henviser til, at der med forvaltning på flere myndighedsniveauer forstås Unionens, medlemsstaternes og de regionale og lokale administrative enheders samt de samfundsøkonomiske parter og ngo'ers koordinerede indsats på grundlag af princippet om partnerskab og samfinansiering og med det formål at udvikle og gennemføre EU-politikkerne, og at denne definition underforstået medfører en deling af ansvaret mellem de forskellige myndighedsniveauer,
- D. der henviser til, at Revisionsrettens beretning fra 2006 viste, at de tilgængelige kontrolsystemer for samhørighedspolitikken ikke var tilstrækkeligt effektive og havde en fejlfrekvens på 12 % i de godtgjorte udgifter, og årsberetningen for 2008 bekræftede dette med uberettiget godtgjorte udgifter på 11 %,
- E. der henviser til, at Kommissionen skal styrke sin tilsynsfunktion for at reducere fejlfrekvensen, forbedre kontrolsystemet og øge bistanden til subnationale myndigheder og støttemodtagere, hvilket tilsammen vil føre til en mere resultatorienteret, brugervenlig politik på lang sigt,
- F. der henviser til, at alt for komplekse procedurer for anmodning om finansiering samt overflødig kontrol risikerer at holde samhørighedspolitikken mulige støttemodtagere tilbage,
- G. der henviser til, at de praktiske løsninger, som borgerne forventer, hvad angår offentlige serviceydelser (såsom offentlig transport, drikkevand, socialt boligbyggeri og offentlig uddannelse), kun kan opnås ved god forvaltning på to gensidigt supplerende niveauer: på den ene side det institutionelle system, som fastsætter fordelingen af kompetencer og budgetter mellem staten og de regionale og lokale myndigheder, og på den anden side partnerskabssystemet, der forener alle de offentlige og private aktører, som på et bestemt geografisk område arbejder med samme emne,

Tirsdag den 14. december 2010

- H. der henviser til, at partnerskaber bør tage hensyn til alle relevante samfund og grupper, kan gavne og forbedre udbyttet af samhørighedspolitikken gennemførelse gennem øget legitimitet, garanteret gennemsigtighed og bedre absorption af midler, og desuden også bør vurderes ud fra den sociale værdi og de fordele for civilsamfundet, de repræsenterer,
- I. der henviser til, at en integreret tilgang bør tage hensyn til de særlige territoriale særtræk (geografiske og naturbetingede handicap, affolkning, placering i den yderste periferi, osv.) for således at kunne håndtere de lokale og regionale udfordringer,

Anvendelse af forvaltning på flere myndighedsniveauer

1. glæder sig over Regionsudvalgets hvidbog om forvaltning på flere myndighedsniveauer og anerkendelsen af subnational subsidiaritet i Lissabontraktaten; understreger, at fremgangsmåden på flere myndighedsniveauer ikke kun skal anvendes vertikalt, men også horisontalt blandt aktører på samme niveau i alle Unionens politikker med delt kompetence, herunder samhørighedspolitikken;
2. glæder sig over konklusionerne fra det uformelle ministermøde i Málaga i marts 2010 og finder, at forvaltning på flere myndighedsniveauer er en forudsætning for at opnå territorial samhørighed i Europa; opfordrer til at gøre dette princip obligatorisk for medlemsstaterne på politikområder med stærk territorial påvirkning for at sikre en balanceret territorial udvikling i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet; påpeger, at en sådan bestemmelse på ingen måde bør føre til mere besværlige procedurer;
3. mener, at en tilfredsstillende forvaltning på flere myndighedsniveauer skal baseres på en bottom-up-tilgang, hvor der tages hensyn til den administrative mangfoldighed i den enkelte medlemsstat; opfordrer medlemsstaterne til at fastlægge, hvorledes forvaltningen på flere myndighedsniveauer iværksættes på den mest effektive måde og til at forbedre samarbejdet med de regionale og lokale myndigheder samt med Fællesskabets administration ved f.eks. at indbyde tjenestemænd fra alle myndighedsniveauer til de regelmæssige møder organiseret af Kommissionen eller ved at etablere europæiske territoriale pagter, der på frivillig basis knytter de forskellige myndighedsniveauer sammen;
4. anbefaler at systematisere den territoriale konsekvensanalyse ved tidligt i den politiske beslutningsproces at inddrage de forskellige berørte aktører for at få indsigt i de lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige fællesskabsforslags økonomiske, sociale og miljømæssige konsekvenser for regionerne;
5. understreger, at forvaltning på flere myndighedsniveauer giver mulighed for bedre at udnytte potentialet i territorielt samarbejde takket være de forbindelser, der er udviklet blandt private og offentlige aktører på tværs af grænserne; opfordrer indtrængende de medlemsstater, der endnu ikke har gjort det, til snarest muligt at vedtage de nødvendige bestemmelser, der tillader oprettelsen af europæiske grupper for territorielt samarbejde; henstiller til Kommissionen at fremme udveksling af informationer mellem de EGTS'er, som allerede er oprettet, og de EGTS'er, der er ved at blive oprettet inden for rammerne af eksisterende programmer; glæder sig over kvaliteten af Regionsudvalgets indsats i forbindelse med EGTS'erne og opfordrer til, at alle foreliggende instrumenter, og navnlig platformen til overvågning af Lissabonprocessen og nærhedsovervågningsnettet, anvendes med henblik på at fremme udvekslingen af bedste praksis mellem regioner og medlemsstater med det formål i fællesskab at identificere og fastslå de nødvendige planlægningsmæssige mål og aktiviteter og for at realisere en komparativ evaluering af resultaterne af samhørighedspolitikken;
6. opfordrer de nationale, regionale og lokale myndigheder til at intensivere deres anvendelse af den integrerede tilgang inden for den nuværende programmeringsperiode; foreslår at gøre denne tilgang obligatorisk inden for rammerne af den fremtidige samhørighedspolitik; er af den opfattelse, at en fleksibel og integreret tilgang ikke kun bør inddrage de økonomiske, sociale og miljømæssige aspekter ved territorial udvikling, men også bør gøre det muligt at koordinere de forskellige involverede parter interesser med udgangspunkt i territoriale særtræk for at kunne håndtere de lokale og regionale udfordringer;

Tirsdag den 14. december 2010

7. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en vejledning for offentlige og private aktører om, hvordan principperne om forvaltning på flere myndighedsniveauer og den integrerede tilgang skal gennemføres i praksis; henstiller til, at de foranstaltninger, der skal fremme disse to tilgange, finansieres under EFRU - teknisk bistand;

8. henstiller, at Regionsudvalget bruger Åbent hus-arrangementet i 2011 og, såfremt dette på nuværende tidspunkt endnu er muligt, Åbent hus-arrangementet i 2010 som en anledning til at fremme og uddybe drøftelserne om de mest hensigtsmæssige måder at fremme forvaltning på flere myndighedsniveauer; foreslår, at der oprettes et EU-mærke for forvaltning på flere myndighedsniveauer, og at dette indføres i alle EU's regioner fra 2011;

9. bemærker, at decentraliserede mekanismer er af afgørende betydning for forvaltningen på flere myndighedsniveauer; opfordrer som følge af behovet for forenkling indtrængende medlemsstaterne og regionerne til at uddelegere gennemførelsen af en del af de operationelle programmer, når dette kan lade sig gøre, og navnlig til bedre at anvende de samlede subventioner; anmoder dem om at træffe de fornødne foranstaltninger til decentralisering, både på det lovgivningsmæssige og budgetmæssige plan, således at forvaltningen på flere myndighedsniveauer kan fungere bedst muligt under overholdelse af principperne om partnerskab og subsidiaritet; understreger, at de regionale og lokale myndigheder, navnlig dem med lovgivningsmæssige beføjelser, bør involveres yderligere, da de er dem, der ved mest om deres områders udviklingsmuligheder og behov, og derfor kan medvirke til en forbedret gennemførelse af samhörigheds-politikken;

10. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at involvere relevante regionale og lokale myndigheder samt civilsamfundets aktører fra de helt tidlige stadier i forhandlingerne om Unionens lovgivning og om de programmer, hvortil der ydes tilskud fra strukturfondene, for at muliggøre en belejlig dialog mellem de forskellige forvaltningsniveauer; opfordrer disse myndigheder til at deltage i de ansvarlige beslutningstagende organer på lige fod med de nationale repræsentanter;

11. understreger, at det for at midlerne anvendes effektivt og med størst mulig virkning er en forudsætning, at der er tilstrækkelig administrativ kapacitet både på EU-plan og regionalt og lokalt plan; opfordrer derfor Kommissionen til at øge sin administrative kapacitet med henblik på at forhøje merværdien af samhörighedspolitikken og sikre foranstaltningernes bæredygtighed, og opfordrer medlemsstaterne til at garantere de fornødne administrative strukturer og hensigtsmæssige menneskelige ressourcer på områder som ansættelse, aflønning, uddannelse, ressourcer, procedurer, gennemsigtighed og tilgængelighed;

12. opfordrer medlemsstaterne til også, hvor det er nødvendigt, at styrke de lokale og regionale myndigheds rolle i forbindelse med forberedelse, forvaltning og gennemførelse af programmer samt forhøje de midler, de har til rådighed; henstiller, at der i samhörighedspolitikken vedtages en lokal udviklingsmetodologi, der baseres på lokale partnerskaber, navnlig for projekter vedrørende bymæssige, landlige og grænseoverskridende emner; opfordrer Kommissionen til at fremme indgåelsen af partnerskaber mellem regioner, hvis udviklingsperspektiver svarer til hinanden, og at sikre, at der på EU-plan etableres en passende ramme for koordinering af det makroregionale samarbejde;

13. mener, at principperne om partnerskab og samfinansiering fremmer de subnationale myndigheds overtagelse af ansvar i forbindelse med gennemførelsen af samhörighedspolitikken; gentager sin tilslutning til disse principper om god forvaltning og anmoder om, at de bevares på trods af nedskæringer i de offentlige udgifter på grund af den økonomiske krise;

14. henstiller, at praksissen med partnerskab styrkes og opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en fælles definition på partnerskabskonceptet som en betingelse for at opbygge reelle partnerskaber med regionale og lokale myndigheder og civilsamfundets aktører; anmoder Kommissionen om grundigt at kontrollere gennemførelsen af dette princip ved at udvikle særlige evalueringsværktøjer og udbrede bedste praksis på dette område ved hjælp af ikt-værktøjer; erindrer om, at partnerskab kan bidrage til effektiviteten, legitimiteten og gennemsigtigheden på alle stadier i programlægningen og gennemførelsen af strukturfondene og kan øge engagementet over for og ejerskabet af programresultaterne; understreger vigtigheden af frivillighed i partnerskabsprocessen;

Tirsdag den 14. december 2010

15. gør opmærksom på behovet for at høre offentligheden via organisationer, der repræsenterer civilsamfundet og ngo'er, for også at tage hensyn til deres forslag og understreger, at civilsamfundets deltagelse er med til at legitimere beslutningsprocessen; konstaterer, at bestræbelserne på at sikre offentlig deltagelse i forberedelsen af de operationelle programmer for perioden 2007-2013 ikke helt har opfyldt forventningerne; opfordrer Kommissionen til at identificere bedste praksis og fremme anvendelsen heraf, så borgernes deltagelse kan forbedres under den kommende programmeringsperiode;

16. opfordrer til, at princippet om forvaltning på flere myndighedsniveauer integreres i alle stadierne af Europa 2020-strategiens udformning og gennemførelse for at sikre reelt ejerskab af resultaterne til de regionale og lokale myndigheder, der skal gennemføre den; erindrer i denne sammenhæng om forslaget til territorialpakt mellem lokale og regionale myndigheder for så vidt angår Europa 2020-strategien, som skulle stimulere regionerne og byerne til at bidrage til at gøre gennemførelsen af 2020-strategiens målsætninger til en succes;

17. anbefaler, at Kommissionen på ny analyserer mulighederne for at gennemføre pilotprojektet »Erasmus for lokale og regionale folkevalgter«, der blev iværksat af Parlamentet, og opfordrer med henblik på at øge standarderne for foreslåede projekter og nå effektivitetsmålene Kommissionen til under budgetposten EFRU – operationel teknisk bistand at gennemføre en uddannelses- og mobilitetsplan for de lokale og regionale aktører, som er med til at lede samhörighedspolitikprogrammer, samt de partnere, som er specialiserede i implementeringen af den integrerede tilgang og forvaltning på flere myndighedsniveauer; opfordrer derfor Kommissionen til at tildele tilstrækkelige midler til disse initiativer og forstærke netværket med de regionale og lokale myndigheder, herunder gennem Regionsudvalget;

18. er af den opfattelse, at det europæiske netværk af regioner bør udvide deres arbejde inden for god praksis med hensyn til forvaltning og partnerskaber, i højere grad bør lægge vægt på politiske og strategiske erfaringer fra tidligere programcykluser og bør sikre offentlig adgang til vigtige oplysninger om bedste praksis på alle Unionssprogene og således medvirke til at sikre, at god praksis rent faktisk gennemføres;

Styrkelse af Kommissionens rolle som støtte til de regionale og lokale myndigheder

19. mener, at en større rolle for det regionale og lokale niveau skal svare til en styrket tilsynsfunktion for Kommission med fokus på kontrol af revisionssystemer snarere end af enkeltstående projekter; efterlyser i denne sammenhæng en europæisk certificeringsordning for nationale revisionsinstitutioner; opfordrer indtrængende Kommissionen til at færdiggøre godkendelsen af rapporterne om overensstemmelsesvurdering for at undgå betalingsforsinkelser og tab af midler på grund af frigørelse og at udarbejde et forslag om den acceptable fejlrisiko før 2012;

20. glæder sig over resultaterne i Kommissionens beretning om handlingsplanen fra februar 2010 og de korrigerende og forebyggende foranstaltninger, der er påbegyndt indtil nu; opfordrer GD REGIO til at fortsætte denne øvelse gennem hele gennemførelsesperioden for at opretholde den fremdrift, som handlingsplanen har skabt;

21. understreger, at europæiske initiativer inden for samhörigheds- og strukturpolitikken bør koordineres bedre, således at de ikke bringer sammenhængen i regionalpolitikken i fare; kræver derfor en styrkelse af koordineringen inden for Kommissionen mellem GD REGIO, som har ansvaret for samhörigheds- og strukturpolitikkerne, og de generaldirektorater, som har ansvaret for de tilsvarende sektorinitiativer; opfordrer til, at Kommissionen under henvisning til de regionale og lokale myndigheders øgede rettigheder jf. Lissabontraktaten i højere grad inddrager dem i udarbejdelse af politikkerne med det formål at højne ansvarligheden hos de ansvarlige for projekterne; opfordrer desuden Kommissionen til at udføre større kontrol med resultaterne på stedet for bedre at kunne evaluere projektstrukturenes og aktiviteternes effektivitet i forhold til de fastsatte målsætninger;

22. opfordrer Kommissionen til at styrke »uddannelsesprogrammet for undervisere« for forvaltningsmyndigheder og atteringsmyndigheder; understreger, at der bør være permanent overvågning for at sikre, at indholdet af uddannelsen rent faktisk overføres til de lavere niveauer på en balanceret måde, der ikke forsømmer de lokale aktører;

Tirsdag den 14. december 2010

23. opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigt at aktivere den nye portal i databasen SFC 2007, der giver direkte adgang til relevante oplysninger for alle de aktører, som har med strukturfondene at gøre; henstiller til medlemsstaterne at fremme og viderefordre oplysninger om dette instrument blandt regionale og lokale myndigheder samt endelige støttemodtagere;

24. opfordrer Kommissionen til at indføre yderligere mekanismer for teknisk bistand for at fremme viden på regionalt og lokalt niveau om problemerne vedrørende gennemførelse, navnlig i medlemsstater, hvor der efter Kommissionens efterfølgende evaluering af samhørighedspolitikens 2000-2006-programmer er konstateret vedvarende vanskeligheder med den administrative kapacitet for så vidt angår gennemførelsen af disse programmer;

25. anmoder om en standardiseret anvendelse af modellen med ensartet information og modellen med én enkelt revision (SISA) på alle revisionsniveauer med henblik på at undgå dobbelte revisioner og overkontrol; opfordrer indtrængende Kommissionen til at udarbejde en manual for én enkelt revision med alle de vejledninger, der hidtil er blevet udarbejdet;

26. opfordrer medlemsstaterne til yderligere at udnytte de finansieringstekniske instrumenter som et middel til at øge projekternes kvalitet og de private aktørers deltagelse, navnlig SMV'er, i de europæiske projekter; opfordrer Kommissionen til at forenkle måden, hvorpå disse instrumenter fungerer, da den nuværende kompleksitet begrænser brugen af dem;

27. er overbevist om, at overholdelsen af procedurerne ikke må være på bekostning af kvaliteten af interventionerne; anmoder Kommissionen om en mere resultatorienteret politik i fremtiden med fokus på kvalitetsydelse og strategisk projektudvikling frem for kontrol; opfordrer i denne henseende Kommissionen til at udvikle objektive og målbare indikatorer, som kan sammenlignes i hele Unionen, til bedre overvågnings- og evalueringssystemer, og til fortsat at overveje behovet for fleksible bestemmelser i tilfælde af økonomisk krise;

28. bemærker, at anvendelsen af klare og gennemsigtige procedurer indgår som et vigtigt led i god forvaltning; glæder sig derfor over den igangværende forenkling af finansforordningen og strukturfondsbestemmelserne og opfordrer medlemsstaterne til fuldt ud at overholde bestemmelserne i den reviderede finansforordning og offentliggøre oplysningerne om de endelige modtagere af strukturfondsmidlerne; opfordrer indtrængende Kommissionen til at foreslå forståelige bestemmelser, der ikke får brug for hyppigt at blive ændret; opfordrer til en mere enkel opbygning af fondene efter 2013, ikke som en konsekvens af den økonomiske krise, men som et generelt princip i den fremtidige samhørighedspolitik for at lette anvendelsen af midlerne og henstiller til, at den større gennemsigtighed og fleksibilitet for så vidt angår udnyttelsen af EU-fondene ikke fører til en uforholdsmæssig forøgelse af den administrative byrde, som risikerer at afskrække mulige partnere fra at deltage i projekterne;

29. glæder sig over Kommissionens strategirapport 2010 om gennemførelsen af samhørighedspolitikprogrammer, da det kan føre vigtige oplysninger tilbage til den politiske beslutningsproces; mener, at der i høj grad skal tages hensyn til konklusionerne i denne rapport, når der udarbejdes forslag til forbedring af gennemførelsen af samhørighedspolitikens programmer;

30. gentager sit ønske om en stærk og korrekt finansieret samhørighedspolitik, der kan sikre at alle EU's regioner udvikler sig på en harmonisk måde; kræver, at budgettet til denne politik videreføres efter 2013, og at ethvert forsøg på renationalisering afvises;

31. opfordrer Kommissionen til at medtage differentierings- og proportionalitetsprincipperne i fremtidige forordninger og tilpasse kravene til programmernes størrelse og partnertype, især når små offentlige myndigheder er involverede; anmoder om øget anvendelse af faste beløb og enhedstakster for alle fonde, navnlig for generalomkostninger og teknisk assistance; foreslår, at der bliver givet mulighed for mere fleksible evalueringskriterier for innovative projekter med henblik på at stimulere dem og mildere kontrolkrav for pilotprojekterne; opfordrer Kommissionen til at udvikle princippet om et tillidsforhold med medlemsstater, der forpligter sig til og for hvem det lykkes at anvende fondene på fornuftig vis;

Tirsdag den 14. december 2010

32. opfordrer til en mere dybtgående harmonisering og integration af strukturfondenes regler med henblik på at opbygge en mere brugervenlig politik i fremtiden og derved undgå, at et projekt bliver opdelt i forskellige dele, som passer til forskellige fonde; henstiller, at der ikke kun bliver sat fokus på udgifternes korrekthed, men også på kvaliteten af interventionerne, og at ressourcerne koncentrerer om at styrke den forvaltningsmæssige bistand;

33. opfordrer Kommissionen til snarest muligt at fremsætte forslag til forordninger om den næste programperiode, vedtage gennemførelsesbestemmelser, udarbejde de nødvendige vejledninger og udbyde kurser i disse i god tid, samt til at lette forhandlingen og godkendelsen af de operationelle programmer for at undgå forsinkelser i gennemførelsen af samhørighedspolitikken og udnyttelsen af midlerne efter 2013;

*

* *

34. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne.

Territorial, social og økonomisk samhørighed

P7_TA(2010)0473

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om opnåelse af reel territorial, social og økonomisk samhørighed i EU - en afgørende forudsætning for global konkurrenceevne? (2009/2233(INI))

(2012/C 169 E/04)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktaten om ændring af traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig afsnit I og afsnit XVIII,
- der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 25. og 26. marts 2010,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Det globale Europa - i konkurrencen på verdensmarkedet - et bidrag til EU's strategi for vækst og beskæftigelse« (KOM(2006)0567),
- der henviser til OECD's årsrapport for 2009,
- der henviser til »Successful partnerships: a guide«, OECD's LEED-forum for partnerskaber og lokalforvaltning, 2006,
- der henviser til rapporten om den globale konkurrence 2009-2010 fra Det Verdensøkonomiske Forum, Genève, Schweiz, 2009,
- der henviser til den uafhængige rapport »An agenda for a reformed cohesion policy - A place-based approach to meeting European Union challenges and expectations« (»En dagsorden for en reformeret samhørighedspolitik - en stedbaseret tilgang til imødegåelse af EU's udfordringer og forventninger«), der blev udarbejdet af Fabrizio Barca i april 2009 på anmodning af Danuta Hübner, kommissær med ansvar for regionalpolitik,
- der henviser til dokument om retningslinjer for fremtiden for EU's samhørighedspolitik fra De Europæiske Kommuner og Regioners Råd, Bruxelles, december 2009,

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til beslutningen fra Forsamlingen af Regioner i Europa (AER) om regionalpolitik efter 2013, der blev vedtaget på AER's generalforsamling den 8. november 2007 i Udine, Italien,
 - der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget om resultaterne af forhandlingerne vedrørende de samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 (KOM(2008)0301),
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om gennemførelsen af strukturfondsforordningen 2007-2013: resultaterne af forhandlingerne om de nationale samhørighedsstrategier og de operationelle programmer ⁽¹⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om bedste praksis inden for regionalpolitik og hindringer for anvendelsen af strukturfondene ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. oktober 2008 om forvaltning og partnerskab på nationalt, regionalt og projektplan inden for regionalpolitik ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 24. marts 2009 om grøn bog om territorial samhørighed og status for debatten om den kommende reform af samhørighedspolitikken ⁽⁴⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 om EU 2020 ⁽⁵⁾,
 - der henviser til den fjerde rapport om den økonomiske og sociale samhørighed (KOM(2007)0273),
 - der henviser til Kommissionens 20. årsrapport om gennemførelse af strukturfondene i 2008 (KOM(2009)0617),
 - der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget »Private og offentlige investeringer til fordel for genopretningen og langsigtede strukturændringer: udvikling af offentlig-private partnerskaber« (KOM(2009)0615),
 - der henviser til sin beslutning af 14. februar 2006 om en statsstøttereform 2005-2009 ⁽⁶⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Regionaludviklingsudvalget (A7-0309/2010),
- A. der henviser til, at fremme af den økonomiske, sociale og territoriale samhørighed og solidariteten mellem medlemsstaterne er et af EU's mål, sådan som det er stadfæstet i artikel 3 i traktaten om Den Europæiske Union,
- B. der henviser til, at EU kun kan være konkurrencedygtig på verdensplan, hvis de interne politikker øger EU's evne til at imødegå globale udfordringer i krisetider ved hjælp af en bæredygtig, kulstoffattig økonomi, der bevarer biodiversiteten, idet perioder med afmatning har vist, at mindre udviklede regioner har ringere genoprettelseskapacitet,
- C. der henviser til, at konkurrenceevne og samhørighed hverken er modsætninger eller uforenelige, men at de på visse områder supplerer hinanden,

⁽¹⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 79.

⁽²⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 38.

⁽³⁾ EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 10.

⁽⁴⁾ EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 65.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0223.

⁽⁶⁾ EUT C 290 E af 29.11.2006, s. 97.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at selv om der er sket betydelige fremskridt med hensyn til konvergensen i EU, kan der konstateres en tendens til, at territoriale skævheder mellem EU-regionerne bliver værre, f.eks. med hensyn til tilgængelighed, navnlig hvad angår de regioner, der strukturelt set er ugunstigt stillet, men også på intraregionalt plan og inden for EU's områder, hvilket kunne føre til territorial adskillelse, øge forskellene mellem velstandsniveauerne i EU-regionerne og forringe EU's globale konkurrenceevne,
- E. der henviser til, at OECD's årsrapport for 2009 indeholdt en henstilling om langsigtet vækst, som lagde vægt på betydningen af beskatning, investering i infrastruktur, uddannelse og arbejdsstyrken samt regulering af produktionsmarkeder og dermed fremhævede disses betydning,
- F. der henviser til, at Det Verdensøkonomiske Forum i sin rapport om den globale konkurrence fra 2009 såvel som i andre rapporter har påpeget infrastrukturens afgørende betydning som nr. to af de 12 søjler, som den globale konkurrenceevne vurderes på grundlag af, og fastslog, at infrastruktur af høj kvalitet er nødvendig for at reducere afstande, tiltrække udenlandske investeringer og sikre, at økonomisk udvikling er mulig,
- G. der henviser til, at konkurrenceevne i den sidste ende kun kan opnås, hvis den økonomiske vækst reelt er bæredygtig i hele EU,
- H. der henviser til, at man i rapporten fra den uafhængige ekspertgruppe om F&U og innovation, der blev udpeget efter Hampton Court-topmødet, og som Esko Aho stod i spidsen for, under betegnelsen »Skabelse af et Innovativt Europa« identificerer de nøgleområder - e-sundhed, medicin, transport og logistik, miljø, digitalt indhold, energi og sikkerhed - hvor et marked for innovation kan fungere, og hvor den offentlige politik kan spille en væsentlig rolle,
- I. der henviser til, at det er nødvendigt for at nå EU 2020-målene at acceptere de forskellige udviklingsniveauer og de forskellige begrænsninger, og at der bør fastlægges målsætninger, som er i overensstemmelse med den faktiske situation og de faktiske behov, som identificeres ved høring af alle relevante aktører på de forskellige forvaltningsniveauer,
- J. der henviser til, at Det Europæiske Råd i marts 2010 anerkendte vigtigheden af at fremme økonomisk, social og territorial samhørighed, bl.a. via udviklingen af infrastruktur, med henblik på at sikre en vellykket EU 2020-strategi i en situation, hvor denne nye strategi vil tage fat på blokeringer i den økonomiske udvikling,
- K. der henviser til, at samhørighedspolitikken har vist sig at være et effektivt instrument til at reagere på en fleksibel måde på de socioøkonomiske udfordringer, som finanskrisen medfører,
- L. der henviser til, at foruden god infrastruktur er de vigtigste forudsætninger for konkurrenceevnen at fremme forskning, innovation og teknologisk udvikling og at sørge for tilsvarende uddannelse af høj kvalitet til folk i regionerne,
- M. der henviser til, at regionerne vil spille en afgørende rolle for begrænsningen af krisens virkninger for offentligheden, og at de derfor bør slutte op om partnerskabsprincippet og udvikle passende instrumenter for forhåndsvurdering af de forskellige politiktypers territoriale virkninger med henblik på at imødegå større udfordringer såsom tilpasning til globalisering, demografiske ændringer og den deraf følgende affolkning af regionerne, klimaændring, energirelaterede spørgsmål og beskyttelsen af den biologiske mangfoldighed samt nye udfordringer, der opstår som følge af krisen;
- N. der henviser til, at resultatet af drøftelserne om samhørighedspolitiske strategier og programmer for programmeringsperioden 2007-2013 har vist, at kvaliteten af programmer og inddragelsen af interessenter er øget på alle forvaltningsniveauer, hvilket udgør et skridt fremad i retning af opfyldelse af Lissabonmålene om øget økonomisk konkurrenceevne og beskæftigelse,

Tirsdag den 14. december 2010

- O. der henviser til, at reformen af samhørighedspolitikken skal fremme denne politik ved at sikre mere sammenhæng og bedre koordinering og synergi mellem de europæiske politikker uden at fremhæve ét politikområde på bekostning af et andet og på baggrund af EU's behov og målsætninger med hensyn til bæredygtig udvikling,
- P. der henviser til, at de lokale og regionale aktørers involvering i samhørighedspolitikken afspejles i deres regionale og lokale strategier for at fremme økonomisk udvikling og social inddragelse,
- Q. der henviser til, at den økonomiske konkurrenceevne i regioner med et udviklingsefterslæb øges gennem udvikling af deres kapaciteter, herunder udvikling af infrastruktur af enhver slags, hvilket muliggør adgang til uddannelse, forskning og innovation,
- R. der henviser til, at selv om visse elementer i opbygningen af disse instrumenter, som f.eks. en fælles tidsramme og tilpasning til Lissabondagsordenen, giver mulighed for synergier, er der stadig forskelle, som f.eks. forskellige retsgrundlag, tematisk kontra territorialt fokus og delt kontra centraliseret forvaltning,

Samhørighedspolitik som en forudsætning for global økonomisk konkurrenceevne

1. understreger de landvindinger, der er gjort ved EU's samhørighedspolitik, og det faktum, at dens gennemførelse er uomgængelig nødvendig for, at EU 2020-strategien kan lykkes som et instrument til udryddelse af forskellene mellem regionerne ved, at de gøres mere konkurrencedygtige, at indledningen af strukturelle reformer lettes, og regionernes evne til at tilpasse sig det globale klima øges;
2. glæder sig over, at alle medlemsstater for perioden 2007-2013 afsatte et betydeligt beløb af deres samlede finansielle tildelinger til F&U, innovation og udvikling af en videnbaseret økonomi, hvilket har ført til 246 nationale eller regionale operationelle programmer med ca. 86 mia. euro afsat til forskning og innovation, af hvilke der allerede er afsat 50 mia. euro til primær F&U samt innovationsaktiviteter; understreger, at eftersom forskning og innovation er væsentligt for forbedringen af EU's konkurrenceevne i betragtning af de globale udfordringer, skal der fortsat investeres i disse områder, og der skal foretages jævnlige resultatbaserede vurderinger af fremskridtene; anbefaler derfor med henblik på den næste programmeringsperiode, at medlemsstaterne og Kommissionen afsætter tilstrækkelige midler fra strukturfondene til forskning og innovation, især bæredygtig innovation, og styrker forskningskapaciteterne; understreger nødvendigheden af at fremme og anvende vellykkede modeller i videntrekanten for at sikre den bæredygtige udvikling i regional forskning og strategiske rammer for innovation i samarbejde med virksomheder, forskningscentre, universiteter og offentlige myndigheder; understreger det potentiale, der ligger i videnintensive regionale innovative klynger, med hensyn til at mobilisere den regionale konkurrenceevne, og opfordrer til en bedre koordinering af strukturfondene og det syvende rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling;
3. understreger, at man ved at styrke koncentrationen af samhørighedspolitikens ressourcer kan sikre, at denne politik giver et væsentligt bidrag til at fremme konkurrenceevnen, innovationen og beskæftigelsen i EU;
4. understreger, at den offentlige sektor på alle regeringsniveauer samt den private sektor spiller en nøglerolle i gennemførelsen af samhørighedspolitikken og i forbindelse med genopbygning af tilliden og solidariteten i krisetider og desuden ved at sikre lige muligheder, hvad angår adgangen til offentlige investeringer, navnlig i infrastruktur, nye teknologier og menneskelig kapital, samt ved at sikre en bæredygtig udvikling;
5. understreger, at EU-regionernes økonomiske konkurrenceevne hænger tæt sammen med eksistensen af et passende beskæftigelsesniveau, uddannet og kompetent arbejdskraft, social sikring og adgang til offentlige tjenesteydelser; understreger i den forbindelse, at den støtte til den sociale samhørighed, som samhørighedspolitikken giver, øger denne politiks betydning for den samlede regionale konkurrenceevne på globalt plan;

Tirsdag den 14. december 2010

6. er af den opfattelse, at en samhørighedspolitik, der tager sigte på at reducere forskellene i udviklingsniveauer og forbereder regionerne til at imødegå langsigtede og kortsigtede udfordringer (globalisering, demografiske ændringer, affolkning af landdistrikter, klimaændring og beskyttelse af den biologiske mangfoldighed) ved at tage hensyn til deres specifikke styrker og svagheder i overensstemmelse med traktaternes ånd har vist sig at være væsentlig for den europæiske integrationsproces;

7. påpeger, at EU 2020-strategiens udfordringer bedre kan imødegås ved en forøgelse af synergiene mellem forskning, udvikling og innovation og samhørighedspolitikker; understreger, at samhørighedspolitik skal spille en væsentlig rolle i gennemførelsen af EU 2020-strategien, eftersom den stimulerer strukturelle ændringer i hele Europa og understøtter væsentlige investeringsprioriteter på alle planer, nemlig lokalt, regionalt, nationalt og grænseoverskridende plan, idet den sikrer social, økonomisk og territorial samhørighed; påpeger dog, at selv om samhørighedspolitikens prioriteringer skal tilpasses til EU 2020-målene, skal den fortsat være en uafhængig politik, der kan tage højde for regionale særpræg og støtte de svageste og mest trængende regioner, så de overvinder deres socioøkonomiske vanskeligheder og naturlige handicap, og så skævhederne mindskes; mener, at man ved at sikre kontinuiteten i de samhørighedspolitiske retningslinjer, der allerede er i anvendelse, vil beskytte den regionale dimension af FUI og skabe job inden for innovative sektorer;

Territorial samhørighed - en afspejling af EU-politikernes virkning på lokalt plan

8. tilslutter sig de holdninger, der kommer til udtryk i grønbogen om territorial samhørighed, hvad angår konkurrenceevnen, som afhænger »af, at der skabes forbindelser til andre landområder for at sikre, at fælles aktiver udnyttes på koordineret og bæredygtig vis« for at frigøre det potentiale, der ligger i EU's territoriale diversitet; understreger i den forbindelse, at den problemløse og koordinerede operation af transporttjenester, tilstrækkelig adgang til telekommunikation og, hvor det er passende, samling på områderne for energi, sundhedspleje, forskning, uddannelse, miljøbeskyttelse og infrastruktur er grundlæggende forudsætninger for yderligere at styrke konkurrenceevnen; opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag til fastlæggelsen og den efterfølgende gennemførelse af målsætningen om territorial samhørighed;

9. mener, at medlemsstaterne bør støtte en stedbaseret tilgang til fastlæggelse og gennemførelse af samhørighedspolitikken; anerkender, at regionernes rolle er forskellig i forskellige medlemsstater afhængigt af disses politiske og administrative struktur; anmoder om, at subsidiaritetsprincippet i dets styrkede og udvidede version som defineret i TEUF bør gennemføres på behørig vis, og at forbedring bør tilstræbes i den nuværende programmeringsperiode ved at fremme princippet om decentralisering til lokale myndigheder med henblik på at forbedre udnyttelsen af bevillingerne; anser det for at være kontraproduktivt i denne forbindelse, at regioner gennemsnitligt forvalter 30,5 % af det samlede budget, der er afsat til samhørighedspolitikken, idet det resterende budget forvaltes af de centrale regeringer; mener derfor, at partnerskabsprincippet må styrkes væsentligt i fremtiden;

10. er af den opfattelse, at navnlig grænseområderne understreger de problemer, som EU står over for i forbindelse med udfordringen ved at åbne grænserne og dermed fuldende det indre marked og globaliseringen; understreger, at sådanne områders konkurrenceevne kan undermineres af nødvendigheden af at tackle konkurrerende skatte- og velfærdssystemer, komplekse administrative ordninger og migrationsstrømme mellem regioner og lande; understreger vigtigheden af, at man udvikler de nødvendige redskaber til grænseoverskridende samarbejde og forvaltning på flere niveauer, og opfordrer Kommissionen til at fremme udveksling af information og bedste praksis;

11. minder om, at territorial samhørighed har en horisontal, multisektoriel karakter, og at EU's politikker derfor skal bidrage til dens opnåelse; gentager, at dette koncept ikke er begrænset til regionalpolitikens virkninger, men også indebærer koordination med andre EU-politikker, der tager sigte på bæredygtig udvikling og giver konkrete resultater på regionalt plan med henblik på at udvikle og til fulde udnytte de specifikke former for regionalt potentiale og øge deres indvirkning på stedet, så man fremmer regionernes konkurrenceevne og tiltrækningskraft og skaber territorial samhørighed; er af den opfattelse, at »koncentration, samarbejde og forbindelse« er den territoriale samhørigheds nøglebegreber med henblik på en mere afbalanceret territorial udvikling i EU;

Tirsdag den 14. december 2010

12. understreger, at styring på mange niveauer medfører overdragelse af ansvar for programmer, hvilket giver mulighed for bedre udnyttelse af det territoriale samarbejdes potentiale, og at principperne om styring på mange niveauer derfor bør gennemføres, for at EU kan blive i stand til at arbejde hen imod fælles mål gennem brug af sammenhængende og resultatorienterede foranstaltninger, idet der opstilles regionale og lokale prioriteter;

13. bifalder resultaterne af Urban- og Leader-initiativerne og understreger nødvendigheden af at gøre brug af disse erfaringer og de dermed forbundne eksempler på bedste praksis i forbindelse med skabelsen af rammerne for en integreret, afbalanceret udvikling af by- og landdistrikter i overensstemmelse med de enkelte regioners behov; opfordrer Kommissionen til at undersøge og foreslå arbejdsmetoder, der fremmer by- og landpartnerskaber, bekæmper affolkningen af landdistrikter og samtidig fremmer en bæredygtig udvikling af byområder, eftersom næsten 80 % af EU's befolkning bor i byområder; påpeger, at både by- og landområder spiller en dynamisk rolle i den regionale økonomiske udvikling, og understreger med henblik på næste programmeringsperiode nødvendigheden af investering i såvel by- som byoplandsprojekter og for en bedre koordination med landdistriktsudviklingsprogrammer;

Styrkelse af samhørighedspolitikens gennemslagskraft med henblik på øget økonomisk konkurrenceevne

14. betragter partnerskaber som et nøgleprincip for fastlæggelsen af indholdet i samhørighedspolitikken, eftersom en bottom-up-tilgang styrker den administrative kapacitet og kvaliteten af programmeringsprocessen; mener, at alle forvaltningsniveauer bør spille en sammenhængende, komplementær og positiv rolle med hensyn til fremme af EU's økonomiske konkurrenceevne; opfordrer Kommissionen til at give en klarere definition af partnerskabsprincippet for at sikre, at der oprettes ægte partnerskaber med regionale og lokale myndigheder, og for at lette udvekslingen af bedste praksis mellem regionerne;

15. påpeger, at samfinansiering er et fundamentalt princip for en sund forvaltning af samhørighedspolitikken; opfordrer til den fortsatte anvendelse af dette princip trods de begrænsninger af de offentlige udgifter, som krisen har medført;

16. understreger behovet for at fremme iværksætterånd og støtte små og mellemstore virksomheder (SMV'er), idet man anerkender den afgørende rolle, de har spillet for fremme af økonomisk konkurrenceevne og jobskabelse; understreger behovet for at revidere og konsolidere den rolle, som de EU-instrumenter, der støtter EU's konkurrenceevne, spiller, med henblik på at forenkle de administrative procedurer, gøre adgangen til finansiering lettere, særlig for SMV'er, og indføre innovative incitamentmekanismer med henblik på at nå målene i forbindelse med intelligent, bæredygtig og integrativ vækst samt fremme af et tættere samarbejde med Den Europæiske Investeringsbank og andre finansielle institutioner; påskønner i denne forbindelse den merværdi, der tilbydes af finansieringstekniske instrumenter, og tilskynder til brugen heraf samt til brug af revolverende fonde og globale tilskud i videst mulig målestok med henblik på at opnå positive synergier og maksimerende resultater; opfordrer endvidere til, at der skabes forenklet adgang til risikokapital og mikrofinansiering;

17. understreger endvidere, at effektiv gennemførelse af samhørighedspolitikken i høj grad afhænger af, hvordan den udformes, og at det derfor er af afgørende betydning at inddrage lokale og regionale myndigheder i en tidlig fase i udformningen og gennemførelsen af den fremtidige samhørighedspolitik; understreger ligeledes behovet for at oprette horisontale og vertikale partnerskaber mellem de offentlige myndigheder på alle niveauer med henblik på at opnå en så effektiv forvaltning som muligt på flere niveauer; minder om, at styring på mange planer er et af samhørighedspolitikens væsentligste principper, og at det er af grundlæggende betydning for sikring af kvaliteten af beslutningsprocessen; understreger i denne forbindelse vigtigheden af det partnerskab, som de regionale myndigheder har med Regionsudvalget;

18. bifalder ændringen af Rådets forordning nr. (EF)1083/2006, der forenkler procedurerne for anvendelsen af strukturfondene og Samhørighedsfonden, og opfordrer Kommissionen til at fortsætte forenklingen af sådanne procedurer for at sikre fleksibiliteten af disse samt begrænse de administrative omkostninger for bidragsmodtagerne, således at myndighederne rettidigt kan imødegå større udfordringer med de nødvendige ressourcer; mener, at offentlig-private partnerskaber reelt kan yde et bidrag ved at supplere de tiltag, der gennemføres på lokalt og regionalt plan, og opfordrer Kommissionen til at fremsætte konkrete forslag med henblik på konsolidering af offentlig-private partnerskaber inden for rammerne af samhørighedspolitikken;

Tirsdag den 14. december 2010

19. understreger betydningen af, med henblik på at fjerne skævhederne, forsat primært at støtte projekter, der er rettet mod regioner med et udviklingsefterslæb, således at de forventede effekter kan opnås i løbet af den nuværende programmeringsperiode i overensstemmelse med de indledende skøn; bemærker, at forbedret adgang og infrastrukturfaciliteter vil bidrage til at gøre de regioner, der halter bagefter på det indre marked, mere konkurrencedygtige, og det vil således bidrage til EU's eksterne konkurrenceevne som helhed; mener, at tilbagetrækningen af denne støtte ville begrænse effekten af de indledende positive resultater;

20. understreger, at selvom samhørighedspolitikken traditionelt er koncentreret om de mindst velstående regioner, vedrører den dog alle europæiske regioner, uanset deres udviklingsniveau; understreger derfor nødvendigheden af at tilskynde til at arbejde hen imod regional konkurrenceevne og beskæftigelse; gentager, at en stærk og velfinansieret samhørighedspolitik med et budget, der i det mindste svarer til det nuværende i såvel absolut og relativ henseende, er en forudsætning for at nå målene med EU 2020-strategien med henblik på såvel at sikre en intelligent, bæredygtig og integrativ økonomi, idet EU gøres konkurrencedygtig på verdensplan, som at sikre, at alle regioner udvikler sig harmonisk og opnår målet med social, økonomisk og territorial samhørighed;

21. mener, at BNP skal forblive hovedkriteriet, når der skal træffes afgørelse om støtteberettigelse under regionalpolitikken, selv om der også kan benyttes andre målbare indikatorer, hvis disse viser sig at være relevante, men at de nationale myndigheder dog skal gives mulighed for på det relevante niveau i beslutningstagningen at anvende andre indikatorer, som tager hensyn til særlige forhold i regionerne og byerne;

22. understreger vigtigheden af i forbindelse med tildeling af midlerne at tage hensyn til de specifikke karakteristika ved for eksempel kystområder, bjergegne og afsidesliggende regioner, regioner, der er ramt af affolkning, eller fjerntliggende grænseregioner og byer; tilskynder regionerne til at stille forslag til, hvordan deres regionale særtræk kan udnyttes; opfordrer Kommissionen til at tilpasse de forskellige finansieringsinstrumenter med henblik på at skabe merværdi på kort og mellemlang sigt, idet der ligeledes tages hensyn til konsekvenserne af den økonomiske og finansielle krise;

23. opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvordan nye teknikker inden for finansforvaltning kan forbedre samhørighedspolitikken effektivitet og indvirkning med henblik på at opnå de bedst mulige resultater i de valgte projekter;

24. understreger de positive virkninger, som ligestilling mellem kønnene har på EU's økonomiske vækst, på den sociale samhørighed og således på EU's konkurrenceevne;

Samhørighedspolitik som et væsentligt politikområde efter 2013

25. understreger den afgørende betydning, som regionaludvikling og territorial samhørighed som følge af deres europæiske merværdi overalt i Europa har for styrkelsen af EU's økonomiske konkurrenceevne og for at nå EU 2020-målene, idet en stedbaseret tilgang er et af de vigtigste skridt på vejen mod økonomisk balance;

26. understreger vigtigheden af en integreret tilgang til strukturfondenes anvendelse, eftersom det er et vigtigt redskab til at hjælpe regionerne med at opnå bæredygtig vækst, beskæftigelse og velstand;

27. understreger nødvendigheden af at fastholde overgangsordningerne for at styrke og forbedre det nuværende udviklingsniveau, der risikerer at blive forringet, hvis finansieringen reduceres betydeligt, når et givet mål er nået; påpeger, at dette ville sikre ligebehandling af regioner i samme situation, hvilket på sin side ville føre til en effektiv tilrettelæggelse af programmerne;

Tirsdag den 14. december 2010

28. minder Kommissionen og medlemsstaterne om, at den europæiske offentligheds forventninger er baseret på dennes behov, og især på ønsket om adgang til tilstrækkelig infrastruktur og offentlige tjenesteydelser af høj kvalitet, som bør tilvejebringes på en retfærdig måde og til overkommelige priser for alle europæiske borgere, uanset hvor de bor og arbejder; insisterer på, at retten til lige muligheder skal respekteres, og understreger nødvendigheden af handicappedes adgang til alle infrastrukturer og projekter, der finansieres under strukturfondene;

29. understreger, at det for at konsolidere viden og innovation som drivkraft i den fremtidige økonomiske vækst og EU's konkurrenceevne er nødvendigt at forbedre uddannelsens kvalitet, bygge videre på forskningsresultaterne, fremme innovation og videnoverførsel i hele EU, udnytte IKT mest muligt, sikre, at innovative idéer bliver afspejlet i nye produkter og tjenesteydelser, som fremmer vækst og arbejdspladser af høj kvalitet og bidrager til at tage fat på udfordringerne med samfundsmæssige forandringer i Europa og resten af verden, tilskynder til iværksætterkultur, prioriterer brugernes behov og markedsmuligheder og sikrer en tilgængelig og tilstrækkelig finansiering, i hvilken strukturfondene spiller en vigtig rolle;

30. fremhæver det forhold, at økonomisk, social og territorial samhørighed giver mulighed for i fuldt omfang at udnytte potentialet ved forskning, udvikling og innovation og for at sikre en højere levestandard for de europæiske borgere og en større tillid til EU; mener, at selektiv og kombineret investering i forskning, udvikling og innovation bør tage hensyn til den eksisterende kapacitet og det eksisterende potentiale på regionalt og lokalt plan samt støtte udviklingen af nøgleområder såsom e-sundhed, medicin, transport og logistik, miljø, digitalt indhold, energi og sikkerhed gennem institutionsudvikling og kapacitetsopbygningsprogrammer;

31. mener, at nogle af de midler, der er afsat til forskning, udvikling og innovation under samhørighedspolitikken, bør anvendes til at opnå og fastholde rollen som verdens førende på områder, hvor Europa allerede har en konkurrencefordel, og på områder, hvor Europa har fornyet mulighed for at blive verdens førende;

32. mener, at det for at styrke det indre marked er nødvendigt med specifikke foranstaltninger for at fremme konkurrencen på europæisk plan, uden at der dog skabes ubalance mellem medlemsstaterne; mener, at der på denne måde kan opnås et pænt stabilitets- og økonomisk velstandsniveau på europæisk plan;

33. anbefaler, at medlemsstaterne og Kommissionen er mere opmærksomme på at støtte større projekter, der dækker to eller flere operationelle programmer med større indvirkning på europæisk plan, hvilket vil skabe merværdi, føre til beskæftigelse af høj kvalitet og sikre regionernes bæredygtige udvikling;

34. mener, at samhørighedspolitikken fortsat bør fremme foranstaltninger, der vil skabe det størst mulige antal job, hvilket gør det muligt at udnytte de lokale menneskelige ressourcer og sørge for deres løbende udvikling, så man sikrer en høj produktivitet;

35. fastholder, at opnåelsen af økonomisk, social og territorial samhørighed er en nødvendig betingelse, men at det ikke er tilstrækkeligt til at sikre den økonomiske konkurrenceevne på verdensplan, hvilket kræver betydelige investeringer på nøgleområder såsom energi, miljø, infrastruktur, uddannelse, forskning og udvikling, kreative industrier og tjenester, logistik og transport;

*

* *

36. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Onsdag den 15. december 2010

Forelæggelse af Kommissionens arbejdsprogram for 2011

P7_TA(2010)0481

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om Kommissionens meddelelse om Kommissionens arbejdsprogram for 2011

(2012/C 169 E/05)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse om Kommissionens arbejdsprogram for 2011 (KOM(2010)0623),
 - der henviser til rammeaftalen om forbindelserne mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen, navnlig bilag 4,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at det er af afgørende betydning, at dialogen mellem Europa-Parlamentet og Kommissionen gennemføres i god tid, således at kræfterne kan samles om at definere EU's vigtigste strategiske målsætninger for næste år og de kommende år,
- B. der henviser til, at de politiske prioriteringer bør afstemmes efter de disponible finansielle midler,
- C. der henviser til, at europæiske politikker og foranstaltninger sammen med medlemsstaternes i overensstemmelse med nærhedsprincippet kan og skal yde et reelt bidrag til at hjælpe borgerne med at imødesee og reagere over for et samfund i hastig udvikling,
- D. der henviser til, at 2011 bliver af afgørende betydning for Unionens fremtidige succes og en betydelig udfordring for Kommissionen og Unionen som helhed,
- E. der henviser til, at den finansielle krise stadig påvirker medlemsstaternes økonomier betydeligt, og at der må foretages store ændringer på både nationalt plan og på EU-plan; der henviser til, at en fuldstændig genopretning kræver en fælles europæisk strategi for bæredygtig vækst og jobskabelse, som understøttes med de nødvendige beføjelser og ressourcer,
1. bemærker, at dette arbejdsprogram er det første, der vedtages inden for den nye programmeringscyklus, og understreger, at dialogen med Kommissionen bør styrkes med henblik på at udvikle den tydelige sammenhæng mellem politiske prioriteringer og midler til at finansiere dem på EU-plan;
 2. opfordrer indtrængende Kommissionen til at forpligte sig til at gennemføre en realistisk og gennemførlig programmering, der er effektiv, kan omsættes til praksis og er bedre gennemført end tidligere; anmoder om, at der forelægges en klar tidsplan for alle større forslag;
 3. opfordrer indtrængende Kommissionen til hurtigst muligt og ifølge en klar tidsplan at tilpasse den gældende fællesskabsret til bestemmelserne i artikel 290 og 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
- Indledning**
4. opfordrer Kommissionen til at handle under videst mulig udøvelse af sine retlige beføjelser og politiske myndighed, bemærker, at Den Europæiske Union ikke kan fungere effektivt, medmindre Kommissionen identificerer, formulerer og fremmer Unionens og borgeres generelle interesser og effektivt udfører sin pligt til at føre tilsyn med anvendelsen af traktaterne og EU-lovgivningen;

Onsdag den 15. december 2010

5. bemærker, at de bestræbelser, der hidtil er blevet gjort for at løse finanskrisen og støtte den økonomiske genopretning i Europa, overhovedet ikke har været tilstrækkelige i forhold til, hvad der er nødvendigt; og beklager, at arbejdsprogrammerne ikke indeholder yderligere foranstaltninger til at skabe flere jobs; opfordrer derfor Kommissionen til at nøjagtigt at gøre rede for, hvordan dens initiativer og forslag vil leve op til denne udfordring;
6. mener, at EU straks bør indlede arbejdet med strukturelle reformer med henblik på at forbedre dets konkurrencedygtighed og sætte skub i væksten; mener endvidere, at en modernisering af infrastrukturen (herunder bredbånd), en øget indsats med hensyn til forskning, udvikling og innovation, en politik, der sikrer tilstrækkelig, økonomisk og ren energi, innovation og udvikling af nye teknologier samt kvaliteten af uddannelser og erhvervsuddannelser er centrale punkter i strategien;
7. glæder sig over den vægt, der lægges på reform af Europas økonomiske styring; advarer om, at medmindre EU kan udvikle en troværdig økonomisk styring, navnlig i euroområdet, som kan sikre en forsvarlig finanspolitik og få gang i væksten igen, vil euroens fremtid være i fare; insisterer på, at en sådan reform skal tage fuldt hensyn til Parlamentet holdning, som den fremgår af Parlamentets beslutning af 20. oktober 2010, og som formål skal have at fremme EU's økonomiske og sociale mål som anført i artikel 3 i Lissabontraktaten;
8. erindrer om, at Europa-Parlamentet og Rådet som budgetmyndighedens to parter bør inddrages på lige fod i enhver anvendelse af den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme; anmoder om, at der hurtigt fremsættes forslag med henblik på at gøre kriseløsningsmekanismen permanent (f.eks. en europæisk valutafond), at integrere EU 2020-strategien fuldstændigt i de langsigtede makroøkonomiske rammer, at tage de indledende skridt til fælles emission af en del af statsgælden og indføre obligationer med dette formål for øje som beskrevet i tidligere betænkninger fra Europa-Parlamentet og sikre en fælles ekstern repræsentation for euroområdet; går ind for en mindre traktatændring, der giver et retsgrundlag til en sådan mekanisme, frem for en grundlæggende ændring af traktaten;
9. insisterer på, at Kommissionen hurtigt skal fremsætte forslag om revision af den nuværende finansielle ramme; mener, at den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2013 også skal afspejle det udvidede omfang af disse ansvarsområder; opfordrer Kommissionen til at forelægge et ambitiøst forslag om investering med henblik på at opfylde EU 2020-strategiens mål og på at skabe jobs, sætte skub i væksten og garantere EU-borgernes sikkerhed; mener, at fleksibilitet inden for denne ramme vil være af væsentlig betydning, og at EU-budgettet bør give mulighed for anvendelse af alternative finansieringskilder (øremærkning, projektobligationer osv.);
10. minder om, at vedtagelsen af den flerårige finansielle ramme kræver Europa-Parlamentets godkendelse; opfordrer Kommissionen til at fremme en hurtig vedtagelse af en interinstitutionel aftale om Parlamentets rolle i forbindelse med udarbejdelse af og forhandling om den næste flerårige finansielle ramme;
11. opfordrer kraftigt Kommissionen til i juni 2011, efter vedtagelse af Parlamentets holdning til den nye finansielle ramme, at fremsætte dristige og innovative forslag til en væsentlig revision af ordningen om egne indtægter, til at skabe en ordening, som er retfærdig, klar, gennemsigtig og neutral i forhold til EU-borgernes skattebyrde; er stærkt overbevist om, at den flerårige finansielle ramme og spørgsmålet om egne indtægter er indbyrdes forbundet og bør afgøres på samme tid på grundlag af en åben debat mellem institutionerne og med omfattende inddragelse af nationale parlamenter, og at de ikke kan udsættes længere;
12. understreger, at samhørighedspolitikken er et af EU's vigtigste instrumenter til at dæmme op for den økonomiske krise ved at fremme investeringer i realøkonomien; bifalder i denne forbindelse Kommissionens første vurdering af gennemførelsen af foranstaltninger med relation til samhørighedspolitikken inden for rammerne af den europæiske økonomiske genopretningsplan, der understreger den vigtige rolle, som denne politik spiller med hensyn til at imødegå konsekvenserne af krisen; understreger den åbenlyse kobling, der er mellem samhørighedspolitikken og de tre store prioriteter i Europa 2020-strategien, ved at lette tilvejebringelsen af øget, intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst samtidig med, at en harmonisk udvikling i Unionens 271 regioner fremmes;

Genskabelse af vækst og arbejdspladser: Hurtigt frem mod 2020

13. bemærker indførelsen af et »europæisk halvår«; mener, at Parlamentets udvalg skal have en vigtigere rolle, således at de kan vise deres ekspertise ved at udarbejde »årsafslutningsbetænkninger« om fremskridt i forbindelse med vigtige målsætninger, der bør følges op af de politiske grupper (fælles) beslutninger;

Onsdag den 15. december 2010

14. beklager, at forslagene om det europæiske halvår og styringspakken ikke giver særlig stor mulighed for europæisk demokratisk kontrol og insisterer på, at Parlamentet inddrages kraftigt i begge dele;

Finansiel regulering: færdiggørelse af reformen

15. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt at fremsætte forslag om omarbejdelsen af direktivet om markedsmissbrug og direktivet om markeder for finansielle instrumenter; bemærker, at Kommissionen må tage hensyn til den eventuelle samlede virkning af de forslag, den fremsætter, for at sikre, at de forøger finanssektorens stabilitet, gennemsigtighed og ansvarlighed og dens kapacitet til at være til gavn for realøkonomien med hensyn til vækst og job;

16. anmoder om, at lovgivningsinitiativet til kriseløsning i banksektoren koordineres med de konkurrencepolitiske regler med henblik på at skabe en samlet ramme for krisestyring, der omfatter både private og offentlige aktører og beskytter skatteborgerne; mener, at revisionen af forordningen om kreditvurderingsbureauer bør behandle den manglende konkurrence i sektoren og opfordrer Kommissionen til at reagere på Parlamentets nylige anmodning om at undersøge mulighederne for et uafhængigt europæisk kreditvurderingsinstitut og stærkere inddragelse af uafhængige offentlige enheder i afgivelsen af kreditvurderinger;

Intelligent vækst

17. anmoder Kommissionen om at forelægge en omfattende handlingsplan, med tidsplan og mål, med henblik på at gennemføre et indre marked for onlineindhold og onlinetjenester i et åbent og fremgangsrigt digitalt samfunds interesse og for at bygge bro over it-kløften;

18. understreger, at den digitale agenda og investeringer i informations- og kommunikationsteknologien er altafgørende for Europas konkurrenceevne på lang sigt, og opfordrer indtrængende medlemsstaterne og Kommissionen til at fortsætte udviklingen på markedet for næste generations netværk og adgang hertil via fortsat liberalisering af det indre marked for kommunikation med henblik på at sætte skub i innovationen i EU;

19. opfordrer kraftigt Kommissionen til at fremme viden og innovation i det 8. rammeprogram efter midtvejsevalueringen og minder om betydningen af, at Parlamentet får mulighed for at forelægge sine egne prioriteter inden vedtagelsen af det 8. rammeprogram i 2012;

20. glæder sig over, at Kommissionen har ambitioner med hensyn til Innovation i EU, som vil omfatte en revision af statsstøtten til F&U og innovationsrammer, hvilket øger EIB's og venturekapitalrisikoens rolle; anerkender også den rolle, som offentlige indkøb kan spille med hensyn til at stimulere innovation;

21. opfordrer indtrængende Kommissionen til at reducere bureaukratiet i sine F&U-programmer og øge deltagelsen af innovative virksomheder i projekterne; mener, at Kommissionen yderligere bør fremme offentlig-private partnerskaber for at fremme europæisk forskning, udvikling og innovation;

22. understreger betydningen af de nye flerårige programmer efter 2013 inden for uddannelse, kultur, det audiovisuelle område, ungdom og borgerskab, som forventes forelagt i 2011; mener, at de aktioner, der iværksættes, og de foranstaltninger, der træffes under disse programmer, bør svare til de europæiske borgeres behov og være baseret på en passende og effektiv budgetramme; mener, at initiativet »unge på vej« understreger betydningen af sådanne programmer;

Bæredygtig vækst

23. understreger den strategiske betydning af flagskibsinitiativet om ressourceeffektivitet og opfordrer indtrængende Kommissionen til at arbejde hurtigt på et ambitiøst forslag med henblik på at opnå bindende målsætninger og konkrete benchmarks inden for rammerne af det europæiske halvår med koordinering af den økonomiske politik; og opfordrer Kommissionen til at fremsætte forslag til lovgivning for at reducere EU's emissioner yderligere;

Onsdag den 15. december 2010

24. mener, at en korrekt og funktionsdygtig gennemførelse af eksisterende lovgivningsmæssige instrumenter såsom den tredje energipakke bør prioriteres højt og støtter fuldt ud 2050-strategien, initiativer vedrørende intelligente net og forsyningsikkerhed;

25. understreger, at energisikkerhed er særdeles vigtig, hvis den økonomiske vægt skal være bæredygtig, med henblik på at sikre uafbrudte forsyninger, respekt for kontraktaftaler, en rimelig markedspris og for at undgå afhængighed af alt for få producenter;

26. mener, at meddelelsen om en ny industripolitik for Europa bør efterfølges af effektive foranstaltninger, navnlig med henblik på at opnå det ønskede skift i retning af en CO₂-fattig og bæredygtig økonomi og for at sikre, at målet om 20 % større energieffektivitet vil blive opfyldt;

27. understreger, at modvirkning af klimaændringer og tilpasning er en høj prioritet, som også vil være til gavn den europæiske industris og SMV'ers konkurrenceevne;

28. glæder sig over prioriteringerne med hensyn til offentliggørelsen af hvidbogen og opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremskynde forberedelserne til en revision af TEN-T-retningslinjerne og de moderniserede finansieringsmekanismer i tråd med Europa 2020-strategien og revisionen af EU-budgettet;

29. insisterer allerede nu på, at reformen af landbrugspolitikken skal resultere i en stærk, retfærdig og ægte fælles og alsidig politik, der opfylder forbrugernes og producenternes forventninger og effektivt leverer »offentlige goder«, navnlig fødevarerikkerhed, og sikrer, at EU forbliver selvforsynende med fødevarer;

30. minder om, at Parlamentet i sin beslutning af 8. juli 2010 om fremtiden for den fælles landbrugspolitik efter 2013 insisterede på, at de midler, som tildeles den fælles landbrugspolitik i 2013-budgettet, i det mindste forbliver uændrede i løbet af den næste finansielle programmeringsperiode;

31. kræver, at import til EU af landbrugsprodukter fra tredjelande kun tillades, hvis de er produceret i overensstemmelse med de europæiske standarder for forbrugerbeskyttelse, dyrevelfærd og miljøbeskyttelse og sociale minimumsstandarder; insisterer på, at der ikke må indgås bilaterale eller multilaterale handelsaftaler på bekostning af EU's landbrugsproducenter;

32. opfordrer indtrængende Kommissionen til i lyset af konklusionerne i Revisionsrettens rapport om reformen af sukkermarkedet at revidere sine konsekvensanalyseprocedurer med henblik på at sikre, at de bedste og mest opdaterede data anvendes i forbindelse med udarbejdelsen af analyserne, hvilket er af afgørende betydning, når virkningerne af fremtidige bilaterale handelsaftaler for nøglesektorer i den europæiske økonomi skal vurderes;

33. bifalder de kommende forslag fra Kommissionen vedrørende gennemførelsen af den integrerede havpolitik, såsom forslaget om en ramme for fysisk planlægning af havområder, meddelelsen om bæredygtig vækst i kystregioner og havområder samt meddelelse om integrering af havovervågning; insisterer imidlertid på, at finansieringen af gennemførelsen af den integrerede havpolitik garanteres i EU's budget gennem et proportionelt bidrag fra alle sektorer, der berøres af denne politik;

Inklusiv vækst

34. mener, at der kun kan skabes inklusiv vækst på grundlag af ligebehandling af alle arbejdstagere på arbejdspladsen og lige vilkår for alle virksomheder; mener, at Kommissionen arbejdsprogram bør indeholde forslag, der sikrer disse principper, og insisterer på, at lovgivningsforslaget om gennemførelse af udstationseringsdirektivet som angivet i meddelelsen om akten for det indre marked, skal præcisere udøvelsen de grundlæggende sociale og arbejdsmarkedsmæssige rettigheder;

35. anmoder om, at der fremsættes et forslag fra Kommissionen om medarbejdernes finansielle deltagelse i virksomheders overskud;

Onsdag den 15. december 2010

36. opfordrer Kommissionen til i sine rapporter om »nye færdigheder og jobs« og »en platform mod fattigdom« at tage hensyn til de særlige vanskeligheder, som kvinder står over for, og især fremme ligebehandling på arbejdspladsen som et middel til at bekæmpe fattigdom og til at tilskynde kvinder til at blive iværksættere ved at gennemføre foranstaltninger, som bidrager til udveksling af bedste praksis;

37. er overbevist om, at det fortsat er en vigtig udfordring at få udlignet kønsbestemte lønforskelle, og gentager sine anmodninger til Kommissionen i Parlamentets beslutning af 2008 om at forelægge Parlamentet et lovforslag om en revision af den eksisterende lovgivning vedrørende gennemførelse af princippet om lige løn for mænd og kvinder under hensyntagen til Parlamentets henstillinger i bilaget til beslutningen;

38. opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til arbejdsmarkedsparternes synspunkter på pensionsområdet og at sikre, at hvidbogen afspejler både arbejdsgivernes og arbejdstagernes forventninger, herunder en styrkelse af den første søjle;

39. glæder sig over reformen af EURES-jobportalen, der gør oplysninger og jobrådgivning mere tilgængelig for unge arbejdstagere, men beklager, at dette forslag er udsat til 2012, selv om unge mennesker har brug for den her og nu;

40. efterlyser større effektivitet og bedre resultater i forbindelse med de to store EU-udannelsesorganer: Det Europæiske Center for Udvikling af Erhvervsuddannelse (Cedefop) og Det Europæiske Erhvervsuddannelsesinstitut (ETF);

Udnyttelse af vækstpotentialet i det indre marked

41. går stærkt ind for en større markedsintegration rettet mod de store vedvarende mangler, der er blevet påvist af professor Monti, således at tilliden hos EU-borgere, arbejdstagere, små virksomheder og forbrugere øges; mener, selv om det glæder sig over offentliggørelsen af akten for det indre marked, at forslagene bør være mere ambitiøse og konkrete; anmoder Kommissionen om hurtigst muligt at opstille klare prioriteringer og fremsætte lovgivningsforslag;

42. anmoder om en modernisering af EU's lovgivningsmæssige rammer for offentlige indkøb ved en harmonisering af direktiverne og aftalen om statslige indkøb og kræver en klarere tidsplan for næste år;

43. opfordrer Kommissionen til at sikre en konsekvent fremgangsmåde mellem det retlige instrument om europæisk aftaleret og direktivet om forbrugerrettigheder; finder det afgørende, at Kommissionen foretager en integreret behandling af en klar politikstrategi for forbrugere hurtigst muligt i 2011 og ikke i 2014 som foreslået på indeværende tidspunkt;

44. støtter genbehandlingen af pakkerejsedirektivet og af direktivet om produktsikkerhed i almindelighed, der er koncentreret om markedsovervågning;

45. understreger behovet for en effektiv retlig ramme for produktsikkerhed i EU; støtter revisionen af direktivet om produktsikkerhed, hvilket kræver, at der opstilles en klarere tidsplan, på linje med revisionen af de nye retlige rammer; opfordrer Kommissionen til at revidere CE-mærkningsordningen for at sikre, at forbrugerne kan betragte CE-mærkningen som et sikkerhedsmærke;

46. mener, at det er vigtigt med initiativer inden for civilretten for at puste nyt liv i det indre marked; støtter Kommissionens indsats på det civilretlige område, der har til formål at gøre de civilretlige instrumenter mere e-justice-venlige;

47. opfordrer til at finde en endelig løsning på problemerne med oprettelsen af et europæisk patent, og opfordrer Kommissionen til om nødvendigt at fremsætte et forslag til styrket samarbejde;

Onsdag den 15. december 2010

48. beklager dybt manglen på lovgivningsinitiativer vedrørende cabotage og forsinkelsen til 2012 af adgangen til jernbanemarkedet, herunder åbningen af markedet for indenlandske rejsende; gentager, at Parlamentet er fast overbevist om, at den detaljerede EU-politik om passagerrettigheder bør bevares og udvikles;

Fortsættelse af dagsordenen for borgerne: frihed, sikkerhed og retfærdighed

49. er dybt bekymret over, at der ikke foreligger konkrete forslag om grundlæggende rettigheder eller det horisontale direktiv om ikke-forskelsbehandling, og at spørgsmålet om ikke-forskelsbehandling ikke engang nævnes; opfordrer Kommissionen til at handle hurtigt for at debløkere direktivet om ikke-forskelsbehandling;

50. efterlyser et forslag om en meddelelse om udvidet solidaritet inden for EU på asylområdet, men beklager manglen på forslag til retsakter om asyl, i betragtning af at EU skulle have en fælles asylpolitik på plads inden 2012;

51. efterlyser forslag om migration; erindrer om, at det afhænger af VIS' og SIS' succes, om det foreslåede ind- og udrejsesystem kan fungere korrekt, selv om SIS II endnu ikke er fuldt operationelt;

52. understreger behovet for en ambitiøs politik om grundlæggende rettigheder efter Lissabontraktatens ikrafttræden og for at gøre de grundlæggende rettigheder i charteret så effektive som muligt; anmoder Kommissionen om at sikre, at ethvert lovgivningsmæssigt initiativ er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder og garantere, at medlemslandene overholder charteret i forbindelse med gennemførelsen af EU-lovgivning; anmoder om, at overvågningskapaciteten styrkes, og at traktatens mekanismer anvendes mod krænkelse af charteret om grundlæggende rettigheder;

53. understreger, at EU-borgernes rettigheder og friheder bør respekteres fuldt ud i bekæmpelsen af terrorisme og organiseret kriminalitet, og at databeskyttelse og retten til retsmidler er væsentlige, hvis der skal skabes en troværdig og effektiv sikkerhedspolitik; mener, at det stigende antal forbrydelser kræver flere fællesskabsplaner vedrørende organiseret kriminalitet og cybersikkerhed;

54. glæder sig over forslaget om rettighederne for ofre for kriminalitet og ikke mindst om retten til juridisk bistand og retshjælp, men beklager, at dette er den eneste foranstaltning, der er planlagt; efterlyser en klar tidsplan for de resterende foranstaltninger i køreplanen om proceduremæssige rettigheder;

55. glæder sig over lanceringen i 2011 af en ny omfattende lovgivningsramme for beskyttelsen af personoplysninger i EU; understreger, at det nøje vil kontrollere alle forslag, herunder EU-PNR og EU-TFTP, for at sikre at de er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder;

56. glæder sig over forslagene på det civilretlige område, men opfordrer Kommissionen til, med henblik på at opnå fælles standarder for EU-borgere i alle medlemsstater, at overveje at fremskynde revisionen af EU-retten på det civil- og strafferetlige område og rapportere til Parlamentet;

57. støtter initiativer, der har til formål at forene arbejdsliv og familieliv ved bl.a. foranstaltninger vedrørende en minimumsperiode for forældreorlov og fremme af fleksible arbejdsordninger for kvinder og mænd og støtte til plejere for at kombinere beskæftigelse med plejansvar;

58. beklager Kommissionens forsinkelse med at stille forslag til retsakter på området for »Lissabonisering« af det nuværende »acquis« for det politimæssige og retlige samarbejde i straffesager, som er en prioritet på området for borgernes rettigheder og retlige og indre anliggender;

59. mener, at det er tvingende nødvendigt med en revision af den retlige ramme efter vedtagelsen af Lissabontraktaten, og beklager, at en sådan revision først forslås for 2012-2013; kræver, at alle agenturer for retlige og indre anliggender skal være effektive og - først og fremmest - ansvarlige;

Onsdag den 15. december 2010

Europa i verden: større vægt på den internationale scene

60. understreger, at fremme af menneskerettighederne i hele verden er en af Den Europæiske Unions hovedmålsætninger på internationalt plan, og at forbedrede handelsforbindelser og øget udviklingsbistand kan bidrage til at tilskynde til fremskridt på dette område;
61. opfordrer Kommissionen til at holde gang i udvidelsesprocessen;
62. understreger, at nye initiativer ville blive hilst velkomne i forbindelse med:
- EU's rolle i forbindelse med terrorbekæmpelse med henblik på at bremse spredningen af masseødelæggelsesvåben
 - udvikling af den europæiske forsvarsindustri og den europæiske forsvarspolitik ambitioner på lang sigt (2020)
 - nedrustning og global styring
 - en strategi over for BRIK-landene
 - en revision af Middelhavsunionen i lyset af det nuværende dødvande
 - en genoplivning af Det Transatlantiske Økonomiske Råd og evt. en fælles opdatering af sikkerhedsstrategien efter NATO's strategiske opdatering;
63. mener, at EU, hvis det på effektiv vis skal projicere sine værdier og principper og bidrage til politisk stabilitet og økonomisk udvikling i dets naboer, må støtte unge demokratier i hele Europa og styrke forbindelserne med sine partnere; opfordrer Kommissionen til at afslutte revisionen af den europæiske naboskabspolitik (ENP) med henblik på at sikre bedre sammenhæng mellem politiske mål og finansielle instrumenter; mener, at EU bør styrke menneskerettighederne og den demokratiske konditionalitet i forholdet til sine naboer;
64. opfordrer Kommissionen til at give fødevarer og fødevarer i Afrika højere prioritet; understreger behovet for at styrke landbrugssektoren i Afrika på en bæredygtig måde; opfordrer i denne forbindelse indtrængende Kommissionen til at sikre, at de fattige i Afrika får lettere adgang til lån og finansielle tjenester; opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme foranstaltninger, der kan sætte skub i handelen inden for det afrikanske kontinent, herunder forbedrede støttepakker for de regionale økonomiske fællesskaber og forbedring af infrastrukturer på hele det afrikanske kontinent;
65. opfordrer Kommissionen til hvert år at aflægge rapport om EU's fremskridt med hensyn til at opfylde 2015-målene og indføre foranstaltninger, der sikrer, at medlemsstaterne opfylder deres forpligtelse til at yde 0,7 % af BNI til officiel udviklingsbistand (ODA), og til at overvåge sådanne forehavender;
66. understreger, at der i forbindelse med de igangværende forhandlinger om økonomiske partnerskabsaftaler (ØPA) bør sættes fornyet fokus på udviklingsdimensionen;
67. opfordrer Kommissionen til aktivt at fremme håndgribelige fremskridt i de aktuelle WTO-forhandlinger for at snarest muligt afslutte Doha-runden; fastholder, at styrkelsen af eksisterende bilaterale og regionale frihandelsaftaler og indgåelsen af nye er vigtigt, men bør betragtes som en komplementær strategi og ikke som et alternativt til den multilaterale ramme;
68. erindrer om, at multilateralisme skal forblive EU's øverste prioritet, og forlanger, at de igangværende og nye handelsforhandlinger bør respektere princippet om særlig og differentieret behandling af udviklingslande; er fast overbevist om, at der er behov for effektive og reformerede multilaterale handelsregler for at opbygge et mere afbalanceret og retfærdigt økonomisk system som en del af en ny global styring, der er til gavn for udviklingen og bidrager til at udrydde fattigdom;

Onsdag den 15. december 2010

69. understreger, at importvarer fra tredjelande kun bør markedsføres i EU, hvis de opfylder de europæiske forbrugerbeskyttelsesbestemmelser; mener, at Kommissionen i forbindelse med internationale forhandlinger bør insistere på, at vore handelspartnere overholder EU's miljømæssige og sociale standarder;

70. opfordrer til, at der indføres en klausul om virksomhedernes social ansvar (VSA) i alle internationale aftaler, der undertegnes af EU; mener, at dette skal omfatte rapportering og gennemsigtighed fra selskabernes side, fornøden omhu fra virksomheders og koncerners side, gennemførelse af undersøgelser i tilfælde af dokumenteret overtrædelse af VSA-forpligtelserne og bedre domstolsadgang for ofre for selskabers handlinger;

71. anmoder Kommissionen om at fremkomme med et lovgivningsinitiativ i lighed med den nye amerikanske lov om »konfliktminerale« med henblik på at styrke gennemsigtighed og god forvaltningsskik i den ekstraktive industrisektor i udviklingslandene; opfordrer Kommissionen til at optrappe bekæmpelsen af korruption i sådanne lande, eftersom den underminerer menneskerettigheder og god regeringsførelse;

Fra input til virkning: bedst mulig udnyttelse af EU-politikker

72. opfordrer Kommissionen til hurtigt at fremsætte forslag om ændring af OLAF-forordningerne;

73. understreger, at Kommissionen bør bidrage mere åbent til en positiv holdning til nationale forvaltningserklæringer undertegnet af finansministre; understreger, at Kommissionen bør opfordre medlemsstaterne til hurtigst muligt at udstede nationale forvaltningserklæringer; opfordrer til, at der indføres omfattende brugervenlige onlinedatabaser;

74. opfordrer derfor til systematiske, regelmæssige og uafhængige evalueringer af EU-programmer - både interne politikker og udviklingsbistand - for at sikre, at de når de ønskede resultater på en omkostnings-effektiv måde for at

— tage hensyn til Parlamentets bemærkninger i dechargebeslutningerne

— give mulighed for et mere strategisk horisontalt syn på resultaterne af de forskellige evalueringer og Kommissionens præstationer;

75. er overbevist om, at en korrekt og rettidig gennemførelse og anvendelse af EU-direktiver er særligt vigtigt for at fjerne borgernes manglende tillid til EU's indsats; mener, at dette kræver et effektivt samarbejde mellem Kommissionen og medlemsstaterne;

76. henstiller, at EU-lovgivningen skal forenkles og understreger, at konsekvensanalyser forud for lovgivningen skal anvendes objektivt og effektivt under hensyntagen til gennemførelsen; støtter på det kraftigste Kommissionens igangværende bestræbelser omkring projektet for intelligent regulering;

77. glæder sig over, at Kommissionen vil være mere opmærksom på aspekter omkring konkurrenceevnen i konsekvensanalyserne, og understreger betydningen af en evaluering af kombinerede retsakters akkumulerede virkning på konkurrenceevnen (fitnesscheck);

*

* *

78. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

Onsdag den 15. december 2010

Fremtiden for det strategiske partnerskab Afrika-EU efter det tredje topmøde Afrika-EU

P7_TA(2010)0482

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om fremtiden for det strategiske partnerskab mellem EU og Afrika efter det tredje topmøde mellem EU og Afrika

(2012/C 169 E/06)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til stats- og regeringschefernes Tripoli-erklæring af 30. november 2010,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Det Panafrikanske Parlaments erklæring forud for topmødet af 27. november 2010,
 - der henviser til artikel 177-181 i traktaten om Den Europæiske Union,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til, at partnerskabet mellem Afrika og EU er baseret på den begge parter gensidige interesse i at udnytte deres samlede potentiale,
- B. der henviser til, at Tripoli-erklæringen er udtryk for de forskellige ledeses vilje til at konsolidere det strategiske partnerskab, der blev etableret for tre år siden mellem de to kontinenter for at klare de fælles udfordringer sammen og fremme bæredygtig økonomisk vækst til fordel for hele Afrika,
- C. der henviser til, at EU er ansvarlig for mere end halvdelen af al udviklingsbistand og stadig er Afrikas vigtigste handelspartner,
- D. der henviser til, at Afrika diversificerer sine partnerskaber, navnlig med større lande i Asien og Latinamerika,
1. glæder sig over vedtagelsen af den strategiske handlingsplan for 2010-2013 og dennes partnerskaber og håber, at den kommer til at bidrage med merværdi i forhold til Cotonouaftalen og Middelhavsunionen, og at den er udtryk for en ambitiøs tilgang til de interkontinentale forbindelser;
 2. understreger, at de grundlæggende principper i den fælles Afrika-EU-strategi bør udformes på en måde, så den fremmer udviklingslandenes bæredygtige behov for at bekæmpe fattigdom og sikrer en anstændig indtægt og et anstændigt eksistensgrundlag samt overholdelsen af de grundlæggende menneskerettigheder, herunder sociale, økonomiske og miljømæssige rettigheder;
 3. håber, at der vil blive taget ved lære af de vanskeligheder, der opstod i forbindelse med gennemførelsen af den første handlingsplan (2008-2010), og håber, at de intentioner, der principielt gives udtryk for i stats- og regeringschefernes sluterklæring, bliver fulgt op af handling;
 4. bemærker med interesse, at der kan åbnes op for langt mere effektive bidrag til strategien fra både den private sektor og civilsamfundet, navnlig i Afrika, end det hidtil har været tilfældet;

Onsdag den 15. december 2010

Partnerskab 1. Fred og sikkerhed

5. anerkender også den regionale integrations vigtige rolle for vækst og udvikling og understreger navnlig det tilsagn, der findes i Tripoli-erklæringen, om at den afrikanske freds- og sikkerhedsarkitektur skal gøres fuldt operationsdygtig i tæt samarbejde med regionale organisationer;

6. glæder sig over fremskridtene i gennemførelsen af en afrikansk freds- og sikkerhedsarkitektur med henblik på håndtering af freds- og sikkerhedsudfordringer på det afrikanske kontinent; understreger i denne forbindelse betydningen af at yde forudsigelig og bæredygtig finansiering til afrikanske fredsstøttende operationer, nødvendigheden af at opbygge lokal modstandsdygtighed og viljen til at beskytte civile i væbnede konflikter;

7. mener, at konfliktforebyggelsespolitikker er en væsentlig forudsætning for varig fred, og at de strukturelle årsager til konflikter bør søges løst gennem iværksættelse af en bæredygtig udviklingspolitik for at opfylde den afrikanske befolknings grundlæggende behov, bekæmpe arbejdsløshed og social og økonomisk uretfærdighed;

8. mener, at vedtagelsen af den nye amerikanske lov om »konfliktminerale« er et stort skridt i bekæmpelsen af ulovlig udvinding af mineraler i Afrika, som giver næring til borgerkrige og konflikter; mener, at Kommissionen og Rådet bør forelægge et lignende forslag for at sikre, at mineraler, der importeres til EU's marked, kan spores, samtidig med at der tages hensyn til initiativet til forbedring af gennemsigtighed i udvindingsindustrien (EITI);

Partnerskab 2. Demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder

9. opfordrer EU og Den Afrikanske Union (AU) til sammen at tage fat på centrale spørgsmål af fælles interesse, såsom svar på politiske kriser og støtte til økonomisk regeringsførelse med henblik på at formulere fælles dagsordner om regeringsførelse gennem den nyligt etablerede platform for dialog om regeringsførelse og menneskerettigheder;

10. glæder sig over Afrikas og EU's fælles forpligtelse over for visse grundlæggende principper, herunder overholdelse af menneskerettighederne, demokratiske principper og retsstatsprincipperne samt fordømmelse af alle former for terrorisme;

11. noteres sig, at stats- og regeringscheferne i deres erklæring fastslår, at de står sammen om beskyttelse af menneskerettighederne på begge kontinenter; understreger princippet om disse rettigheders universalitet, som navnlig skal overholdes i aktioner, der planlægges som del af partnerskabet om demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder;

12. udtrykker dyb beklagelse over, at man på trods af vores gentagne tilsagn om at fremme demokratisk regeringsførelse og menneskerettigheder indbød Robert Mugabe til det tredje Afrika-EU-topmøde, som han deltog aktivt i; opfordrer alle aktører til fremover at markere deres politiske standpunkt tydeligere for at sende et klart signal om vores faste tro på retsstaten og demokratiet;

13. opfordrer indtrængende til, at alle aktioner, der udføres i de forskellige partnerskabers regi, gennemføres uden forskelsbehandling på grund af køn, racemæssig eller etnisk baggrund, religion eller overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering eller mod personer, der lever med hiv/aids;

14. støtter Det Panafrikanske Parlaments opfordring til alle Den Afrikanske Unions medlemsstater om at ratificere Den Afrikanske Unions charter om demokrati, valg og regeringsførelse;

15. understreger Det Europæiske Råds formand, Herman Van Rompuys, opfordring til de afrikanske ledere om at støtte Den Internationale Straffedomstol og fuldt ud tiltræde princippet om bekæmpelse af straffrihed;

16. opfordrer indtrængende EU og AU til at forpligte sig til at samarbejde for at sikre bedre samarbejde mellem Afrika og EU i relevante internationale organer, herunder FN;

Onsdag den 15. december 2010

Partnerskab 3. Handel, regional integration og infrastruktur

17. glæder sig over aftalen mellem EU og AU om at indgå i en politisk dialog for at finde løsninger på fælles bekymringer vedrørende økonomiske partnerskabsaftaler; anerkender, at regional integration, handel og investeringer er af afgørende betydning for den økonomiske stabilitet og bæredygtig udvikling;

18. opfordrer indtrængende EU og AU til at samarbejde om bæredygtig udnyttelse af råstoffer, især ved at fokusere på kapacitetsopbygning, ledelse, udvikling af infrastruktur, investeringer, viden og evner inden for geologi, gennemsigtige minedriftskontrakter; opfordrer i denne forbindelse til, at der indføres miljømæssigt forsvarlige og socialt bæredygtige råstofpolitikker, som også gavner den lokale befolkning;

19. opfordrer indtrængende alle medlemsstater af Den Afrikanske Union til at fremme indførelsen af en retlig og skattemæssige ramme, der på den ene side er befordrende for at stimulere den økonomiske vækst og tiltrække direkte udenlandske investeringer og på den anden for at udrydde korrupsion og skære ned på bureaukrati og dårlig forvaltning;

20. henstiller indtrængende til Afrikas og EU's ledere at leve op til tilsagnet fra Tripoli og anvende strategien som et redskab til fremme af intra-kontinental afrikansk handel, herunder forbedrede støttepakker til de regionale økonomiske fællesskaber og til forbedring af infrastrukturen på hele det afrikanske kontinent;

Partnerskab 4. 2015-målene

21. noterer sig det fornyede tilsagn fra Den Europæiske Unions medlemsstater om at afsætte 0,7 % af deres BNP til officiel bistand inden 2015, hvilket er af afgørende betydning, hvis 2015-målene skal nås inden 2015;

22. vil navnlig forsøge at sikre, at opnåelsen af 2015-målene bliver en central del af bestræbelserne inden for alle partnerskaberne;

23. minder om, at specifikke aktiviteter vedrørende mødres, nyfødtes og børns sundhed, køn, uddannelse, jordpolitik og bæredygtig udvikling, adgang til vand og sanitet samt mennesker med handicap er afgørende for at nå 2015-målene; opfordrer til videreførelse af programmer inden for uddannelse og sundhed;

24. betoner betydningen af at sikre fødevarerikkerhed i hele Afrika og understreger nødvendigheden af at styrke landbrugs- og fiskerisektoren i Afrika på en bæredygtig måde, især hvad angår små landbrugere og fiskere;

25. minder om den dominerende rolle, som landbrugssektoren spiller for de nationale økonomier i Afrika; understreger derfor, at harmonisering af sanitære standarder og plantesundhedsstandarder samt kapacitetsopbygning spiller en central rolle for landbrugssektoren i Afrika;

26. beklager, at der på topmødet ikke fandt drøftelser sted om, at visse udenlandske investorer med støtte fra deres regeringer for tiden opkøber landbrugsarealer i Afrika, hvilket, hvis dette spørgsmål ikke håndteres korrekt, truer med at undergrave den lokale fødevarerikkerhed og kan få alvorlige og vidtrækkende konsekvenser;

27. mener, at Afrikas og EU's ledere bør udvise reel vilje til at fastlægge en mekanisme til hindring af ulovlig kapitalflugt med henblik på skatteunddragelse, fremme af gennemsigtighed i forbindelse med afrapporteringen for hvert enkelt land og modstå internationalt pres for regler, der kan muliggøre skattetænkning og -unddragelse i Afrika;

Partnerskab 5. Energi

28. er af den overbevisning, at vedvarende energi er af grundlæggende betydning for Afrikas økonomiske og sociale udvikling, og understreger formand Barrosos opfordring til en grøn energirevolution i Afrika;

Onsdag den 15. december 2010

29. glæder sig over Afrika-EU-programmet for samarbejde om vedvarende energi og de politiske mål, som blev vedtaget på mødet på højt plan om energi i Wien i september 2010, og som skal nås inden 2020, herunder at skabe adgang til moderne og bæredygtige energitjenester for yderligere 100 millioner afrikanere, fordoble kapaciteten for grænseoverskridende elektricitetsforbindelser i Afrika, fordoble anvendelsen af naturgas i Afrika og øge anvendelsen af vedvarende energi i Afrika samt forbedre energieffektiviteten i Afrika i alle sektorer;

Partnerskab 6. Klimaforandringer

30. opfordrer EU og AU til at forene deres bestræbelser på at nedbringe emissionerne fra skovrydning og skovforningelser;

31. minder om EU's tilsagn om 7,2 mia. EUR i 2010-2012 til klimaændringsprojekter og -initiativer, der kan iværksættes hurtigt, hvoraf en betydelig del vil være til rådighed for Afrika;

32. understreger, at verdens fattigste befolkninger rammes først og hårdest af klimaændringer, og opfordrer alle aktører til at hjælpe udviklingslandene med at tilpasse sig til konsekvenserne af klimaændringerne og med at fremme kulstoffattig vækst for at få udryddet fattigdommen;

33. anfører, at det er af allerstørste vigtighed at gøre fremskridt i bestræbelserne på at opnå en global klimaaftale for at kunne bekæmpe fattigdom, og understreger i denne forbindelse det enorme potentiale, der findes i naturressourcer som sol, vind, floder og tidevand, og som ofte forefindes i rigelige mængder i afrikanske lande;

Partnerskab 7. Migration, mobilitet og beskæftigelse

34. bemærker, at migration har positive virkninger og insisterer på behovet for en fælles strategi med en tidsplan og målrettede projekter rettet mod at mindske de negative virkninger af ulovlig migration;

35. minder om alle parterers tilsagn om at skabe flere og bedre job gennem fremme af bæredygtig og inklusiv vækst;

36. glæder sig over styrkelsen af eksisterende programmer i forbindelse med studerendes og universitetsansattes mobilitet sammen med initiativer som f.eks. det panafrikanske universitet (Pan-African University) og initiativet til harmonisering af uddannelsessystemer og -programmer (Tuning Educational Structures and Programmes);

37. anfører, at hjerneflugt er et stort problem for Afrika, og at uddannede personer, der har forladt deres land, bør gives stærke incitamenter til at vende tilbage og bruge deres tillærte færdigheder i deres oprindelsesland;

Partnerskab 8. Videnskab, informationssamfundet og rumpartnerskab

38. bifalder iværksættelsen af en dialog på højt plan om videnskabs- og teknologipolitik på højtstående embedsmandsniveau og ministerielt niveau med henblik på at styrke samarbejdsrammerne for videnskab og teknologi for hurtigere at skabe inklusiv økonomisk vækst og social udvikling i Afrika;

Generelle bemærkninger

39. bemærker, at Sudan ikke er repræsenteret, og at myndighederne i dette land ikke betragter sig selv som bundet af stats- og regeringschefernes Tripoli-erklæring, og ønsker at se alle elementer i fredsftalen fra 2005 gennemført som anført i ovennævnte erklæring, herunder således den folkeafstemning, der er berammet til januar 2011, og som skal give befolkningen i det sydlige Sudan mulighed for at vælge deres egen skæbne;

40. beklager at visse stats- og regeringschefer fra EU's største medlemsstater ikke var i stand til at deltage i topmødet mellem EU og Afrika;

Onsdag den 15. december 2010

41. beklager, at der ikke er nogen finansieringsplan til at ledsage den fælles Afrika-EU-strategi, og opfordrer på ny til, at EUF bliver omfattet af EU-budgettet, således at der kan finde parlamentarisk kontrol sted med gennemførelsen af de forskellige EU-finansieringsinstrumenter, der anvendes i forbindelse med oprettelsen af de forskellige partnerskaber;

42. håber, at organer på ministerielt plan i højere grad bliver inddraget i strategiens gennemførelse;

43. opfordrer til, at Det Panafrikanske Parlament og Europa-Parlamentet sættes i stand til at udøve deres tilsynsfunktion i forbindelse med gennemførelse af den strategiske handlingsplan;

44. opfordrer de nationale parlamenter i Afrika og EU til at behandle og drøfte den strategiske plan;

*

* *

45. pålægger sin formand at sende denne beslutning til EU-Rådet og AU-Rådet, Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og Det Panafrikanske Parlament.

Grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse

P7_TA(2010)0483

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union (2009) - effektiv gennemførelse efter Lissabontraktatens ikrafttrædelse (2009/2161(INI))

(2012/C 169 E/07)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til præamblen til traktaten om Den Europæiske Union, særlig anden betragtning og fjerde til syvende betragtning,
- der henviser til EU-traktatens artikel 2, artikel 3, stk. 3, andet led, artikel 6 og artikel 7,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder af 7. december 2000, som proklameret den 12. december 2007 i Strasbourg,
- der henviser til konventionen til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder (EMRK),
- der henviser til Kommissionens meddelelse om en strategi for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder (KOM(2010)0573),
- der henviser til alle beslægtede konventioner og henstillinger vedrørende grundlæggende rettigheder fra Europarådet og FN, herunder fra specialiserede overvågningsorganer,
- der henviser til Den Europæiske Unions Domstols og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelser og retspraksis,

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til aftalememorandummet mellem Europarådet og Den Europæiske Union ⁽¹⁾,
 - der henviser til Stockholmprogrammet - Et åbent og sikkert Europa i borgernes tjeneste og til deres beskyttelse,
 - der henviser til aktivitets- og årsrapporterne fra Det Europæiske Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA),
 - der henviser til ngo-rapporter om menneskerettighederne,
 - der henviser til den offentlige høring, som Europa-Parlamentet holdt den 21.-22. juni 2010, om betydningen af chartret om grundlæggende rettigheder for udviklingen af et europæisk område med frihed, sikkerhed og retfærdighed,
 - der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 om situationen for grundlæggende rettigheder i Den Europæiske Union 2004-2008 ⁽²⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0344/2010),
- A. der henviser til, at Unionen i henhold til artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union bygger på et fællesskab af udelelige og universelle værdier i form af respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, solidaritet, retsstaten og respekt for menneskerettighederne for alle, som er bosat på EU's område, herunder personer, der tilhører mindretal; der henviser til, at effektiv beskyttelse og fremme af rettigheder skal være et overordnet mål for alle EU's politikker, også hvad angår deres eksterne dimension, og en afgørende betingelse for konsolideringen af Den Europæiske Union, som bidrager til fremme af freden, de værdier og principper, som menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder repræsenterer, og befolkningens velfærd,
- B. der henviser til, at Lissabontraktatens ikrafttræden skabte en ny situation i EU på menneskerettighedsområdet ved at gøre chartret om grundlæggende rettigheder (chartret) juridisk bindende og således omsætte grundlæggende værdier til konkrete rettigheder; der henviser til, at chartret siden vedtagelsen er blevet en inspirationskilde for europæiske domstoles retspraksis; der henviser til, at Kommissionen har offentliggjort en årlig rapport om gennemførelsen af chartret, og at fremme og gennemførelse af grundlæggende rettigheder, der bygger på chartret, skal indgå i FRA's årsrapporter,
- C. der henviser til, at der skal udvikles en ægte kultur for grundlæggende rettigheder, som fremmes og styrkes i både EU-institutionerne og medlemsstaterne, navnlig når de anvender og gennemfører EU-lovgivning, såvel internt som i forbindelser med tredjelande,
- D. der henviser til, at Europa-Parlamentet i henhold til sin forretningsorden årligt kan behandle, undersøge og vurdere situationen for de grundlæggende rettigheder og fremsætte henstillinger,

Den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder efter Lissabon

1. understreger, at effektiv beskyttelse og fremme af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder er grundlaget for demokratiet og retsstaten i EU og en væsentlig forudsætning for konsolideringen af det europæiske område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og kræver handling på flere planer (internationalt, europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan); understreger endvidere den rolle, som regionale og lokale myndigheder kan spille for gennemførelse og fremme af disse rettigheder i praksis; opfordrer derfor alle EU's institutioner og medlemsstaternes regeringer og parlamenter til inden for de nye institutionelle og retlige rammer, som Lissabontraktaten har skabt, at udarbejde en omfattende intern menneskerettighedspolitik for EU, som omfatter effektive ansvarlighedsmekanismer på både nationalt plan og EU-plan med henblik på bekæmpelse af krænkelse af menneskerettighederne;

⁽¹⁾ CM(2007)74.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 48.

Onsdag den 15. december 2010

2. gør opmærksom på sine beslutninger og sine mundtlige forespørgsler med forhandling samt resultaterne af missioner i 2009 vedrørende konkrete tilfælde af trusler mod grundlæggende rettigheder såsom privatlivets fred, den personlige værdighed og databeskyttelse, forbud mod tortur, tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed, ytrings- og informationsfrihed, presse- og mediefrihed, ikke-forskelsbehandling, brug af mindretalssprog, romaernes situation og fri bevægelighed, romakvinder, forskelsbehandling af personer af samme køn, der er gift eller lever i registreret partnerskab, mindreårige, tilbageholdelsescentre for indvandrere og påstået ulovlig tilbageholdelse af fanger inden for rammerne af CIA's program for ekstraordinære overførsler; understreger, at alle disse beslutninger afspejler de værdier, der er indeholdt i chartret, viser Parlamentets klare engagement i, at de grundlæggende rettigheder beskyttes til enhver tid, og sender klare politiske budskaber til alle mennesker i EU, medlemsstaterne og EU-institutionerne samt til internationale partnere;
3. beklager, at Rådet og Kommissionen hverken har fulgt op på nogen af anbefalingerne i Europa-Parlamentets betænkning fra 2007 om CIA's påståede brug af europæiske lande ved transport og ulovlig tilbageholdelse af fanger ⁽¹⁾ eller har orienteret Europa-Parlamentet om drøftelserne mellem EU og USA om dette spørgsmål;
4. finder det nødvendigt at overveje udviklingen vedrørende beskyttelse af grundlæggende rettigheder efter Lissabon og ønsker med denne beslutning at præcisere den rolle, som de enkelte institutioner og mekanismer bør spille i den nye europæiske arkitektur for grundlæggende rettigheder;
5. gentager, at Lissabontraktatens ikrafttræden den 1. december 2009 har ført til grundlæggende retlige ændringer af EU, som i stigende grad bør markere sig som et fællesskab med fælles værdier og principper; bifalder således EU's nye system til beskyttelse af grundlæggende rettigheder på flere niveauer, som hidrører fra mange kilder og styrkes gennem en række mekanismer, herunder det juridisk bindende charter, de rettigheder, som EMRK garanterer, og hvis anerkendelse hidrører fra EU's forpligtelse til at tiltræde konventionen, og de rettigheder, der bygger på medlemsstaternes forfatningsmæssige traditioner og deres fortolkning i henhold til ECHR's og Domstolens retspraksis;
6. bekræfter, at chartret har samme juridiske værdi som traktaterne og repræsenterer den mest moderne kodificering af grundlæggende rettigheder, skaber en god balance mellem rettigheder og solidaritet og omfatter borgerlige, politiske, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder samt tredjegerationsrettigheder (dvs. ret til god forvaltning, informationsfrihed, sundt miljø og forbrugerbeskyttelse); mener, at EU bør udarbejde en lovgivningsmæssig ramme til beskyttelse mod virksomheders krænkelse af grundlæggende rettigheder;
7. understreger, at indarbejdelsen af chartret i EU's primære ret ikke udvider EU's kompetenceområde, men er i overensstemmelse med nærhedsprincippet og skaber nye ansvarsområder for beslutningstagnings- og gennemførelsesorganerne og ligeledes for medlemsstaterne, når de gennemfører EU-lovgivning på nationalt plan, og at chartrets bestemmelser således kan anvendes direkte af EU's domstole og nationale domstole; opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at forbedre sammenhængen mellem deres forskellige organer med ansvar for overvågning og gennemførelse med henblik på effektiv anvendelse af den fastlagte overordnede ramme og til at styrke en EU-dækkende overvågningsmekanisme og et hurtigt varslingsystem, f.eks. den universelle regelmæssige gennemgang;
8. minder om, at respekt for EU's kerneværdier og beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder udgør et fælles grundlag for EU's forbindelser med tredjelande, og understreger, at EU også på det punkt er bundet af chartret; minder i denne forbindelse om, at fremme af demokrati og retsstatsprincippet går hånd i hånd med overholdelse, beskyttelse og fremme af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder; understreger, at Tjenesten for EU's Opræden Udadtil inden for EU's nye institutionelle struktur kun kan give mulighed for at forbedre sammenhængen i og effektiviteten af de udenrigspolitiske bestræbelser på at fremme menneskerettigheder og demokrati, hvis en menneskerettighedsbaseret tilgang til tjenestens struktur, ressourcer og aktiviteter støttes; understreger, at Unionen fører an i indsatsen for at fremme menneskerettighederne i verden; opfordrer i denne forbindelse EU til at sikre, at menneskerettighedsklausuler i internationale aftaler bliver håndhævet, at aftaler med tredjelande afspejler principperne i chartret, og at der opretholdes en sammenhæng mellem EU's interne og eksterne menneskerettighedspolitikker;

(1) EUT C 287 E af 29.11.2007, s. 309.

Onsdag den 15. december 2010

9. bekræfter, at EU's tiltrædelse af EMRK vil udgøre et mindstemål for beskyttelse af menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i Europa og give adgang til endnu en mekanisme til håndhævelse af menneskerettighederne, nemlig muligheden for at klage til ECHR over en EU-institutions eller en medlemsstats handling, som indebærer en krænkelse af menneskerettighederne, i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning, såfremt spørgsmålet hører ind under EMRK, og at ECHR's retspraksis dermed vil yde et ekstra bidrag til EU's nuværende og fremtidige indsats for overholdelse og fremme af grundlæggende frihedsrettigheder på områderne borgerlige rettigheder og retlige og indre anliggender som supplement til Domstolens retspraksis på dette område;

10. opfordrer alle EU's og Europarådets medlemsstater til at give udtryk for deres klare politiske engagement i, og vilje til at støtte, tiltrædelsesprocessen og -aftalen og til at sikre gennemsigtighed i tiltrædelsesprocessen og understreger samtidig, at der bør gennemføres en passende høring af de relevante interessenter; opfordrer Kommissionen til at runde sine interne høringer og forhandlingerne med Europarådet af med at finde hensigtsmæssige løsninger på de væsentligste tekniske spørgsmål med henblik på inden for en rimelig tidsfrist at fuldføre tiltrædelsesprocessen og sikre det højeste mulige beskyttelsesniveau for menneskerettigheder i Europa;

11. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at gøre opmærksom på fordelene ved tiltrædelse af EMRK og på alle de krav, der skal opfyldes af ansøgerne, ved at udarbejde retningslinjer om hensigtsmæssig anvendelse og virkningerne af denne nye mekanisme, således at det sikres, at den kan anvendes effektivt, og ved at medtage den i uddannelsen af alle relevante fagfolk;

12. bifalder Lissabontraktatens nye horisontale forpligtelser til at bekæmpe social udstødelse og forskelsbehandling og fremme social retfærdighed og beskyttelse, ligestilling mellem mænd og kvinder, respekt for privatliv og familieliv, solidaritet mellem generationerne og beskyttelse af børns rettigheder og ligeledes udvikle en fælles asyl- og indvandringspolitik og bekæmpe menneskehandel, samt den udtrykkelige henvisning til personer, der tilhører mindretal, hvilket er udtryk for en anden af EU's grundlæggende værdier; bifalder EU's nye status som juridisk person, som giver det mulighed for at tiltræde internationale traktater, forbedringen af retsbeskyttelsen med udvidelsen af Domstolens kompetence til områder med indlysende relevans for beskyttelsen af grundlæggende rettigheder, f.eks. politisamarbejde og retligt samarbejde på det strafferetlige område, Europa-Parlamentets og de nationale parlamenters styrkede indflydelse på den europæiske beslutningsproces, navnlig i form af evaluering af gennemførelsen af EU's politik for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, den større rolle, der er tildelt de europæiske borgere, som nu har beføjelse til at tage initiativ til EU-lovgivning gennem det europæiske borgerinitiativ, og forpligtelsen til at føre en åben, gennemsigtig og regelmæssig dialog med de repræsentative sammenslutninger og civilsamfundet (artikel 11, stk. 2, i TEU);

13. kræver fuld og sammenhængende gennemførelse i overensstemmelse med international og europæisk menneskerettighedslovgivning af Stockholmprogrammet, som omsætter traktatens forpligtelser og principper i praksis ved at fastsætte strategiske retningslinjer for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

Institutioner, der gennemfører den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder

14. mener, at de europæiske institutioner ofte har handlet parallelt i forbindelse med beskyttelse af grundlæggende rettigheder, og opfordrer dem derfor til at overveje de trufne foranstaltninger og til at forbedre deres indbyrdes samarbejde, f.eks. via etablering af et interinstitutionelt samarbejde om den årlige overvågning af menneskerettighedssituationen i EU, således at institutionerne kan bygge på hinandens rapporter;

15. noterer sig, at der er oprettet en kommissærpost med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab, og betragter det som et bevis på Kommissionens ønske om at intensivere indsatsen på området for grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder og som en efterkommelse af Parlamentets gentagne anmodninger herom; mener, at en sådan opdeling mellem retfærdighed og sikkerhed ikke bør skærpe det misforståede modsætningsforhold mellem nødvendigheden af at beskytte alle menneskers menneskerettigheder og nødvendigheden af at garantere deres sikkerhed; mener, at den nye kommissær bør lægge særlig vægt på EU's politikker til bekæmpelse af ulovlig migration og terrorisme, og at kommissærkollegiets fulde støtte er afgørende for, at den nye kommissær kan opretholde en høj profil;

16. opfordrer Kommissionen til at udnævne 2013 til det europæiske år for medborgerskab for at sætte skub i debatten om EU-borgerskab og oplyse EU's borgere om deres rettigheder, navnlig de nye rettigheder, der er en følge af Lissabontraktatens ikrafttræden;

Onsdag den 15. december 2010

17. forventer, at den nye kommissær i overensstemmelse de intentioner, der allerede er kommet til udtryk, træffer konkrete foranstaltninger, og bifalder navnlig som det vigtigste tilsagnet om at indføre en konsekvensanalyse vedrørende grundlæggende rettigheder for alle nye lovgivningsforslag, at overvåge lovgivningsprocessen for at sikre, at nye endelige tekster er i overensstemmelse med chartret, at anvende en nultolerancepolitik ved overtrædelse af chartret, foretage grundige undersøgelser og indlede overtrædelsesprocedurer, når medlemsstaterne ikke opfylder deres menneskerettighedsforpligtelser ved gennemførelse af EU-lovgivning, og at sikre, at EU's borgere er velinformerede om den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder; slår til lyd for en opfølgning af Kommissionens meddelelse fra 2003 om artikel 7 i traktaten om Den Europæiske Union (KOM(2003)0606) med henblik på at definere en gennemsigtig og sammenhængende metode til håndtering af mulige krænkelse af menneskerettighederne og anvende artikel 7 i TEU, når det er relevant, på grundlag af den nye menneskerettighedsarkitektur;

18. minder Kommissionen om, at den skal undersøge, om alle nye lovgivningsforslag er i overensstemmelse med chartret, og at den skal kontrollere eksisterende instrumenter med samme formål; foreslår, at det i konsekvensanalyser, der ledsager Kommissionens forslag, klart bør angives, hvorvidt forslagene er i overensstemmelse med chartret, så dette skridt bliver et naturligt led i fremsættelsen af lovgivningsforslag; minder Kommissionen om, at den er forpligtet til at foretage brede høringer af de berørte parter for at sikre sammenhæng og gennemsigthed i Unionens handlinger (artikel 11, stk. 3, i TEU); understreger i denne forbindelse, at FRA-plattformen er vigtig for udførelsen af denne opgave;

19. minder Kommissionen om, at den bør gennemføre objektive undersøgelser og indlede traktatbrudsprocedurer, når en medlemsstat i forbindelse med gennemførelse af EU-lovgivning krænker de rettigheder, der er nedfældet i chartret; minder endvidere Kommissionen om, at den skal anmode medlemsstaterne om pålidelige data og oplysninger, at den også skal indsamle oplysninger fra ikke-statslige kilder, og at den skal anmode FRA og andre menneskerettighedsorganer om bidrag;

20. gør opmærksom på stigende nationalisme, fremmedhad og forskelsbehandling i nogle medlemsstater og understreger, at Kommissionen bør gøre en aktiv indsats for at forhindre og bekæmpe disse mulige krænkelse af grundlæggende rettigheder;

21. understreger betydningen af Kommissionens årlige overvågning af overholdelsen af chartret og bemærker, at dens overvågningsrapporter bør indeholde en analyse af gennemførelsen af de garanterede rettigheder, en vurdering af de mest omstridte spørgsmål og af situationen for de mest sårbare grupper i EU, en redegørelse for eksisterende mangler i beskyttelsen samt en kortlægning af de vigtigste tendenser og strukturelle problemer på nationalt plan og EU-plan med henblik på at foreslå konkrete initiativer og foranstaltninger, og anbefaler, at bedste praksis formidles til medlemsstaterne;

22. glæder sig over Kommissionens meddelelse om strategien for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder, der bl.a. omhandler dens forebyggende tilgang ved den effektive gennemførelse, betydningen af interne uddannelsesinitiativer om grundlæggende rettigheder, systematisk kontrol af aspekter vedrørende grundlæggende rettigheder i Kommissionens konsekvensanalyser udført af udvalget for konsekvensanalyse samt en målrettet kommunikationsindsats, der er tilpasset til forskellige relevante situationer; bifalder endvidere den vægt, der i meddelelsen lægges på betydningen af de politiske kriterier for tiltrædelse, som blev fastsat af Det Europæiske Råd i København i 1993 og kræver, at ansøgerlande skal have oprettet stabile institutioner, som garanterer demokrati, retsstatsforhold, menneskerettigheder samt respekt for og beskyttelse af mindretal; mener, at fastholdelsen af dette kriterium støtter beskyttelsen af de grundlæggende rettigheder i de fremtidige medlemsstater;

23. opfordrer Kommissionen til at håndhæve de værdier og principper, der er nedfældet i traktaten og chartret, og fremme den strategi, der er fastlagt i Stockholmprogrammet, gennem konkrete lovgivningsforslag, samtidig med at den tager ECHR's retspraksis i betragtning under udførelsen af disse aktiviteter; kræver endvidere, at den gældende EU-ret tilpasses til Lissabontraktaten inden for politisamarbejde og retligt samarbejde, og at den demokratiske ansvarlighed styrkes i området med frihed, sikkerhed og retfærdighed;

24. henstiller, at der etableres et samarbejdsforhold mellem kommissæren med ansvar for retlige anliggender, grundlæggende rettigheder og EU-borgerskab og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender, ved at kommissæren regelmæssigt indbydes til at udveksle synspunkter om aktuelle spørgsmål og udvikling med relevans for grundlæggende rettigheder;

Onsdag den 15. december 2010

25. understreger, at Europa-Parlamentet også bør styrke sin egen konsekvensanalyse vedrørende grundlæggende rettigheder i forbindelse med lovgivningsforslag og ændringsforslag, der behandles i lovgivningsprocessen, for at gøre den mere systematisk, navnlig ved at udvide de muligheder, der for øjeblikket eksisterer i medfør af artikel 36 i Parlamentets forretningsorden om overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og at det bør anmode Juridisk Tjeneste om at udtale sig om retlige aspekter af spørgsmål om grundlæggende rettigheder i EU;

26. opfordrer Rådet til at indføre de ændringer, som traktaten kræver, og overholde chartret under lovgivningsprocessen; bifalder derfor nedsættelsen af Rådets stående Gruppe vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelighed for Personer og understreger betydningen af, at dette nye organ har et bredt mandat til at inddrage ethvert spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder i EU og medlemsstaterne og fungere som et forum for Rådets drøftelser om interne menneskerettigheds-spørgsmål, og at dette nye organ også i sine forbindelser med Europa-Parlamentet, arbejder gennemsnitligt og effektivt;

27. bekræfter den interinstitutionelle aftale »Interinstitutionel fælles indstilling til konsekvensanalyse«⁽¹⁾, der henvises til i Kommissionens meddelelse om strategien for Den Europæiske Unions effektive gennemførelse af chartret om grundlæggende rettigheder, hvor det fastsættes, at Europa-Parlamentet og Rådet er ansvarlige for at analysere konsekvenserne af deres egne ændringsforslag;

28. opfordrer Rådet til at sikre, at Rådets Gruppe vedrørende Grundlæggende Rettigheder, Borgerlige Rettigheder og Fri Bevægelighed for Personer har et bredt mandat, der f.eks. kan omfatte drøftelse af og officielle udtalelser om rapporter fra FRA (som supplement til henstillinger fra FN's traktatorganer, særlige procedurer og mekanismer), vurdering af EU's instrumenters og politikkers eksterne indvirkning på menneskerettighederne, i samarbejde med Rådets Gruppe vedrørende Menneskerettigheder, sikring af samordning med agenturer uden mandat, men med indvirkning på menneskerettighedsområdet (f.eks. EIB og Frontex), undersøgelse af EU's og medlemsstaternes undertegnelse, ratificering og overholdelse af internationale menneskerettighedsinstrumenter og oprettelse af et forum, hvor Rådet kan drøfte interne menneskerettigheds-spørgsmål;

29. kræver, at dets ret til demokratisk kontrol respekteres på grundlag af traktaterne; fastholder, at det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden og aktindsigten mellem EU-institutionerne for at forbedre det interinstitutionelle samarbejde, bl.a. hvad angår ansvarliggørelse, i sager vedrørende grundlæggende rettigheder; understreger sin opgave bestående i at følge op på sine beslutninger om grundlæggende rettigheder i EU og sin opgave bestående i at evaluere andre EU-institutioners arbejde og stille dem til ansvar for deres handlinger eller undladelser, når det vurderer udviklingen på området (f.eks. ved hjælp af årsrapporter), hvor det kombinerer politiske budskaber med en faktabaseret tilgang; understreger sin ret i henhold til artikel 218, stk. 10, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde til straks at blive underrettet fuldt ud om alle faser i proceduren for indgåelse af internationale aftaler mellem Unionen og tredjelande eller internationale organisationer;

30. bekræfter, at Domstolen spiller en mere betydningsfuld rolle for at sikre, at alle EU's institutioner, agenturer og medlemsstater, der gennemfører EU-lovgivning, overholder chartret behørigt, og bemærker, at dette vil give Domstolen mulighed for at styrke og videreudvikle sin retspraksis vedrørende grundlæggende rettigheder; understreger, at de nationale domstole, Domstolen og ECHR skal samarbejde fast for at fremme udviklingen af et sammenhængende system af retspraksis på området;

31. understreger, at den rolle, som FRA spiller for den løbende overvågning af grundlæggende rettigheder i EU og Lissabontraktatens konsekvenser på dette område, ved at levere analyse, bistand og ekspertise, en opgave, der kræver kvalitet, objektivitet, reel uvildighed og gennemsigtighed; opfordrer Kommissionen til at revidere og styrke FRA's mandat for at tilpasse agenturets arbejde til de nye krav, der er baseret på Lissabontraktaten og chartret; påpeger, at FRA's overvågningsfunktion inden for rammerne af det reviderede mandat bør omfatte tiltrædelseslandene; konstaterer, at der derfor er behov for tilstrækkelige ressourcer til, at agenturet kan løse de opgaver, som gennemførelsen af chartret afstedkommer; gentager sin anmodning om at blive fuldt ud tilknyttet revisionen af FRA's flerårige program; glæder sig over indføjelser af et bilag i FRA's årsberetning, der viser medlemsstaternes ratifikation af internationale menneskerettighedsinstrumenter;

32. understreger, at FRA's hovedopgave er at forsyne de beslutningstagende institutioner med oplysninger og data om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, og at det derfor indsamler og analyserer oplysninger og data og øger bevidstheden ved at udføre videnskabelig forskning og undersøgelser, der er baseret på grundige metoder, udgive tematiske rapporter og årsrapporter og skabe netværkssamarbejde og fremme dialogen med det civile samfund; bifalder agenturets årsrapport fra 2009 og dets strategi gående ud på at forelægge en sammenlignende oversigt og fremhæve god praksis i de 27 medlemsstater;

(1) Rådets dokument 14901/05 af 24.11.2005.

Onsdag den 15. december 2010

33. opfordrer EU's beslutningstagende institutioner til at anvende de data og oplysninger, som FRA har leveret, i en lovgivningsmæssig aktivitets forberedende fase og under beslutnings- og/eller overvågningsprocesser og til at samarbejde løbende og tæt med FRA og samtidig inddrage dets ngo-platform;
34. opfordrer alle andre EU-agenturer til at overholde deres forpligtelse til at beskytte de grundlæggende rettigheder og til at integrere grundlæggende rettigheder i alle deres aktiviteter; opfordrer EU til at sikre, at dets agenturer kan drages fuldt ud til ansvar på dette punkt;
35. opfordrer Rådet og Kommissionen til at give Frontex mulighed for at indlede et struktureret samarbejde med de agenturer, der beskæftiger sig med grundlæggende rettigheder eller indvandrere eller asyl, og med FN's Højkommissær for Flygtninge (UNHCR) med henblik på at lette de operationer, der har betydning for beskyttelsen af menneskerettighederne; bifalder den samarbejdsaftale, som Frontex og FRA undertegnede i 2010;
36. understreger, at EU og medlemsstaterne inden for deres respektive ansvarsområder er fælles om forpligtelserne på området for gennemførelse og/eller håndhævelse af menneskerettigheder og grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med nærhedsprincippet, og at dette fælles ansvar og denne delte kompetence både repræsenterer en mulighed og en forpligtelse for medlemsstaterne og EU's institutioner; understreger, at de nationale parlamenters rolle er blevet styrket med Lissabontraktaten, og støtter iværksættelsen af en formel løbende dialog mellem Europa-Parlamentet og de nationale parlamenter;
37. minder medlemsstaterne om, at de er forpligtede til på anmodning at forelægge Kommissionen, som traktaternes vogter, pålidelige data og oplysninger;
38. understreger, at medlemsstaternes dømmende organer har stor betydning for overholdelsen og håndhævelsen af de grundlæggende rettigheder, og opfordrer derfor indtrængende til, at let adgang til domstolene og en rimelig tidsfrist for behandling af sager støttes, hvilket vil styrke beskyttelsen af grundlæggende rettigheder og menneskerettigheder; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme den igangværende uddannelse af nationale dommere i grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, herunder de nye aspekter på området efter Lissabontraktatens ikrafttræden;
39. mener, at EU ikke blot bør skride ind over for krænkelse af grundlæggende rettigheder, efter at de har fundet sted, men også bør forsøge at forhindre dem; kræver derfor en overvejelse af mekanismer til tidlig påpejning af potentielle krænkelse af grundlæggende rettigheder i EU og medlemsstaterne, midlertidig frysning af foranstaltninger, der udgør sådanne krænkelse, og fremskyndede retlige procedurer til fastsættelse af, om en foranstaltning er i strid med EU's grundlæggende rettigheder, og kræver sanktioner, såfremt den type foranstaltninger alligevel gennemføres i strid med EU-lovgivningen;
40. opfordrer EU's institutioner og medlemsstaterne til at intensivere bestræbelserne på at øge offentlighedens bevidsthed og informere den korrekt, da grundlæggende rettigheder kan beskyttes mere effektivt, hvis borgerne kender deres egne rettigheder og de mekanismer, der kan beskytte dem; opfordrer til, at samfundsmæssige organisationers og relevante ngo'ers erfaringer udnyttes aktivt, og til, at der løbende samarbejdes med alle disse organer, når den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder gennemføres, og der træffes foranstaltninger i specifikke sager;
41. understreger sin ret til årligt at udarbejde en betænkning om situationen for grundlæggende rettigheder i EU og påpeger, at spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder vil blive taget op over for EU's institutioner, agenturer eller medlemsstater, hvis det er nødvendigt;

Samarbejde med internationale organisationer i den nye arkitektur for grundlæggende rettigheder

42. henstiller, at det undersøges, hvordan EU's institutioner og agenturer kan samarbejde bedre med internationale organisationer, som beskæftiger sig med beskyttelse af grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, og hvordan erfaringer på området kan formidles og udnyttes bedre;
43. opfordrer EU's institutioner til at udnytte aftalememorandummet mellem Europarådet og EU fuldt ud med henblik på større synergi og sammenhæng på europæisk plan og henstiller til bedre udnyttelse af menneskerettighedsovervågningsmekanismers ekspertise og Europarådets standarder og konklusioner for på den måde at undgå dobbeltarbejde; bekræfter nødvendigheden af, at EU inddrages mere i Europarådets menneskerettighedskommissærs arbejde, og af, at EU tager større hensyn til dette arbejde, når den iværksætter politikker vedrørende frihedsrettigheder, retfærdighed og sikkerhed;

Onsdag den 15. december 2010

44. opfordrer EU's medlemsstater til at undertegne og ratificere Europarådets og FN's vigtigste menneskerettighedskonventioner og de tilhørende valgfri protokoller, deriblandt den europæiske socialpagt (revideret), Europarådets konvention om indsatsen mod menneskehandel, rammekonventionen om beskyttelse af nationale mindretal, den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, FN's konvention om flygtninges retsstilling, FN's konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder, FN's konvention om organiseret kriminalitet og dens to protokoller om menneskehandel og -smugling, FN's konvention om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder, FN's konvention om barnets rettigheder og FN's konvention om rettigheder for personer med handicap; henstiller endvidere, at internationale dokumenter tages mere i betragtning i EU's lovgivningsproces, og at der henvises mere til dem;

45. understreger, at det er nødvendigt at være tilstrækkeligt opmærksom på FN's forskellige overvågningsmekanismer og på FN's menneskerettighedsorganers konklusioner, og anmoder om, at disse organers henstillinger med relevans for medlemsstaterne overvåges nøje; understreger betydningen af FN's Menneskerettighedsråds universelle regelmæssige gennemgang; anbefaler, at der samarbejdes med Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder og med FN's flygtningehøjkommissærs kontor; og bifalder, at FN's højkommissær for menneskerettigheder har åbnet sit første europæiske regionale kontor i Bruxelles;

46. understreger, at Kontoret for Demokratiske Institutioner og Menneskerettigheder (ODIHR), OSCE's særlige repræsentanter for mediefrihed og bekæmpelse af menneskehandel og højkommissæren for nationale mindretal spiller en vigtig rolle og arbejder aktivt;

47. opfordrer de medlemsstater, der sidder i FN's Sikkerhedsråd, til at sikre garanti for de proceduremæssige rettigheder, når påståede terrorgrupper eller terrorister opføres på eller fjernes fra lister, sådan som det kræves i henhold til relevant retspraksis i Domstolen;

De mest presserende udfordringer i den nye epoke

48. understreger, at den nye arkitektur vil blive målt på, hvor effektivt de mest presserende problemer og hyppigst forekommende krænkelse håndteres af de ansvarlige institutioner både i medlemsstaterne og på EU-plan, også inden for rammerne af EU's eksterne forbindelser;

49. minder derfor om alle sine beslutninger, debatter og resultater af missioner i 2009 om spørgsmål vedrørende grundlæggende rettigheder, som har vist, at der er mange udestående problemer og specifikke eksempler på krænkelse af grundlæggende rettigheder, som kræver hurtige konkrete initiativer, mellemstagede strategier og langsigtede løsninger og opfølgning fra EU-institutionernes side, som f.eks.:

- beskyttelse af de fire grundlæggende friheder som en del af EU's grundlæggende retsorden, med særlig opmærksomhed på EU-borgernes frie bevægelighed
- beskyttelse af de rettigheder, som alle personer på EU's område har, uanset statsborgerskab
- beskyttelse af retssikkerheden og eksistensen af passende kontrolforanstaltninger, som det hører sig til i et solidt demokratisk system
- garanti for beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred, herunder indsamling, behandling, overførsel og lagring af økonomiske oplysninger og personoplysninger, både inden for og uden for EU, i overensstemmelse med principperne om formålsbegrænsning, nødvendighed og proportionalitet og med retten til berigtigelse og klageadgang og skabelse af den rette balance mellem individuelle frihedsrettigheder og den kollektive sikkerhed, der trues af nye former for terrorisme og organiseret kriminalitet
- bekæmpelse af menneskehandel - navnlig handel med kvinder og børn - eftersom det er en form for slaveri; bemærker, at det, på trods af den lovgivning, der er blevet vedtaget, og de politiske tilsagn, der er blevet givet på EU-plan og nationalt plan de sidste mange år, skønnes, at flere hundrede tusinde mennesker hvert år indføres i EU som led i menneskehandel eller handles inden for EU's område, og understreger, at det er nødvendigt at gøre en mere energisk indsats for at bekæmpe denne kriminalitet, bl.a. ved hjælp af det nye forslag til EU-direktiv, som indeholder forslag om at udnævne nationale rapportører, der skal overvåge gennemførelsen af politikken for bekæmpelse af menneskehandel på nationalt niveau

Onsdag den 15. december 2010

- beskyttelse af flygtninges og indvandreres rettigheder ved at sikre, at EU's forvaltning af migrationsstrømme og forhandlinger om tilbagetagelsesaftaler med tredjelande ikke indebærer risiko for, at sådanne personers menneskerettigheder krænkes
- beskyttelse af de rettigheder, der tilkommer ofre for vold, kriminalitet, krig og menneskerettighedskrænkelser - et område, der kræver lovgivning på EU-plan - uden at fjerne opmærksomheden og omkanalisere ressourcerne fra forebyggelse, bekæmpelse af kriminalitet og terrorisme og afhjælpning af de tilgrundliggende årsager; fremhæver EU's offentlige høring om forbedrede rettigheder for ofre for forbrydelser og vold, der blev indledt i begyndelsen af 2010, og ser frem til Kommissionens opfølgingsforslag om praktiske foranstaltninger til støtte for ofre under retssagen; erindrer om medlemsstaternes initiativ til en europæisk beskyttelsesordre med henblik på at øge beskyttelsen til ofre, som bevæger sig mellem EU's medlemsstater, men opfordrer indtrængende til, at der foretages en retlig afklaring af dens bestemmelser
- udvikling af en EU-strategi om barnets rettigheder gennem praktiske foranstaltninger til bekæmpelse af børnemishandling, seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi for at fremme sikrere brug af internettet og afskaffe børnearbejde og børnefattigdom, i betragtning af at skønsmæssigt 10-20 % af alle børn i Europa vil blive udsat for seksuelle overgreb i deres barndom, at forskningen viser, at de børneofre, som afbildes i pornografien, bliver yngre, og at de nuværende globale økonomiske forhold truer med at presse flere børn ind i arbejdsstyrken og/eller ud i fattigdom
- fremme af EU's asyl- og indvandringspolitik på grundlag af værdier og principper i traktaterne, chartret og den europæiske menneskerettighedskonvention (EMRK):
- udformning af en EU-strategi om rettigheder for handicappede, som stadig lider under forskelsbehandling i deres sociale, arbejdsmæssige og kulturelle liv
- forbud mod og afskaffelse af alle former for forskelsbehandling på grundlag af chartrets artikel 21 på alle områder, herunder etnisk profilanalyse, samtidig med at de berørte retlige ansvarsområder og kompetencer fastlægges
- beskyttelse af den sproglige mangfoldighed som Europas kulturarv, herunder mindretalssprog
- forbud mod straf for at anvende et andet sprog end en medlemsstats officielle sprog
- bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse
- udarbejdelse af en handlingsorienteret strategi på EU-plan med henblik på at fremme integration af romaer og indarbejdelse af spørgsmålet i politikgennemførelsen på europæisk, nationalt, regionalt og lokalt plan samt etablering af et samarbejde mellem medlemsstaterne og EU
- etablering af EU-dækkende rammer for proceduremæssige rettigheder for mistænkte i straffesager
- garanti for og fremme af pressefriheden i Den Europæiske Union, hvis situation forringes år for år, og hvor de mest markante kendsgerninger er mediekoncentrationen, det pres, der lægges på journalister og deres arbejde, og retsforfølgning af journalister uden reel og seriøs grund
- evaluering af de eksisterende tilbagetagelsesaftaler i EU og vurdering af den indvirkning på de grundlæggende rettigheder, som EU's politik for tilbagetagelsesaftaler har
- fremme af social integration af mere sårbare personer gennem uddannelse og positive foranstaltninger, herunder personer i fængsel eller tidligere fanger, og personer, der afsone alternative domme, samt alle andre foranstaltninger, der fremmer deres resocialisering;
- ret til uddannelse for alle
- beskyttelse af indvandrere, navnlig asylansøgere

Onsdag den 15. december 2010

- opmuntring af civilsamfundet til at fremme en gennemskuelig og regulær debat om grundlæggende rettigheder for at sikre, at de værnes i videst muligt omfang
- bekæmpelse af alle former for racisme, fremmedhad og antisemitisme
- fremme af større forståelse mellem de forskellige former for tro og kultur med henblik på at forbedre den europæiske integrationsproces
- beskyttelse af ulovlige indvandreres rettigheder i EU
- beskyttelse af ytringsfriheden og alle mediers og pressens frihed, uafhængighed og pluralisme samt fri informationsudveksling
- beskyttelse af retten til at tænke frit og til samvittigheds- og religionsfrihed mod krænkelse, eftersom dette er en grundlæggende rettighed, der er nedfældet i chartrets artikel 10, som omfatter frihed til offentligt eller privat at udøve sin religion eller tro;

*

* *

50. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Det Europæiske Råd, Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, De Forenede Nationer, Europarådet og Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa.

Reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd

P7_TA(2010)0484

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om reklamers påvirkning af forbrugernes adfærd 2010/2052(INI)

(2012/C 169 E/08)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/114/EF af 12. december 2006 om vildledende og sammenlignende reklame ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/13/EU af 10. marts 2010 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne om udbud af audiovisuelle medietjenester (direktiv om audiovisuelle medietjenester) ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 af 27. oktober 2004 om samarbejde mellem nationale myndigheder med ansvar for håndhævelse af lovgivning om forbrugerbeskyttelse (forordningen om forbrugerbeskyttelsessamarbejde) ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ EFT L 149 af 11.6.2005, s. 22.

⁽²⁾ EUT L 376 af 27.12.2006, s. 21.

⁽³⁾ EUT L 95 af 15.4.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 364 af 9.12.2004, s. 1.

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 7 (respekt for privatliv og familieliv) og artikel 8 (beskyttelse af personoplysninger),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/58/EF af 12. juli 2002 om behandling af personoplysninger og beskyttelse af privatlivets fred i den elektroniske kommunikationssektor ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/31/EF af 8. juni 2000 om visse retlige aspekter af informationssamfundstjenester, navnlig elektronisk handel i det indre marked ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om forbrugerbeskyttelse ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 9. marts 2010 om resultattavlen for det indre marked ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 13. januar 2009 om omsætning, gennemførelse og håndhævelse af direktiv 2005/29/EF om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og direktiv 2006/114/EF om vildledende og sammenlignende reklame ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 18. november 2008 om resultattavlen for forbrugermarkederne ⁽⁷⁾,
- der henviser til sin beslutning af 3. september 2008 om hvordan markedsføring og reklame påvirker ligestillingen mellem mænd og kvinder ⁽⁸⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 28. januar 2009 om »Overvågning af det indre markeds konsekvenser for forbrugerne - Anden udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne« (KOM(2009)0025), der er ledsaget af arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om »Anden udgave af resultattavlen for forbrugermarkederne« (SEK(2009)0076),
- der henviser til arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene af 29. marts 2010 med titlen »Consumer Markets Scoreboard - Consumers at Home in the Internal Market - Monitoring the integration of the retail Internal Market and Benchmarking the Consumer Environment in Member States« (SEK(2010)0385),
- der henviser til rapporten om forbrugerbeskyttelse i det indre marked udgivet af Kommissionen i oktober 2008 i en særlig Eurobarometerundersøgelse nr. 298,
- der henviser til analyserapporten om holdningerne til salg over grænserne og forbrugerbeskyttelse udgivet af Kommissionen i marts 2010 i Flash Eurobarometer nr. 282,
- der henviser til den europæiske fremgangsmåde i forbindelse med mediekendskab i et digitalt miljø (KOM(2007)0833),

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 201 af 31.7.2002, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 178 af 17.7.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0046.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0051.

⁽⁶⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 26.

⁽⁷⁾ EUT C 16 E af 22.2.2010, s. 5.

⁽⁸⁾ EUT C 295 E af 4.12.2009, s. 43.

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til Kommissionens retningslinjer for gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis (SEK(2009)1666),
- der henviser til udtalelse 2/2010 om adfærdsbetinget onlinereklamering, vedtaget den 22. juni 2010 af Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse,
- der henviser til udtalelse 5/2009 om sociale onlinenetværk, vedtaget den 12. juni 2009 af Artikel 29-Gruppen vedrørende Databeskyttelse,
- der henviser til meddelelse af 5. februar 2009 fra den franske nationale kommission for informations-teknologi og frihedsrettigheder (CNIL) med titlen »La publicité ciblée en ligne« (»Den målrettede onlinereklame«),
- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse og udtalelse fra Kommissionen om kvinderettigheder og ligestillingen mellem mænd og kvinder (A7-0338/2010),
- A. der henviser til, at reklamer stimulerer konkurrencen og konkurrenceevnen, sandsynligvis begrænser misbrug af dominerende stilling og tilskynder til nyskabelse i det indre marked, og at reklamer følgerlig gavner forbrugerne, navnlig ved at øge udvalget, sænke priserne og tilvejebringe oplysninger om nye produkter,
- B. der henviser til, at reklamer udgør en vigtig og ofte afgørende finansieringskilde for et dynamisk og konkurrencedygtigt medieunivers og aktivt bidrager til en forskelligartet og uafhængig presse i Europa,
- C. der henviser til, at visse former for reklamepraksis ikke desto mindre kan have en negativ indflydelse på det indre marked og forbrugerne (urimelig praksis, indtrængen i det offentlige/private rum, personlig målretning, adgangsbarrierer for og forvridding af det indre marked),
- D. der henviser til, at det stadig er påkrævet at bekæmpe urimelig handelspraksis i reklamebranchen, eftersom det klart fremgår af den særlige Eurobarometerundersøgelse nr. 29, at sådanne former for praksis fortsat er et udbredt fænomen,
- E. der henviser til, at udviklingen af kommunikationsmidler har stor betydning på reklameområdet, navnlig gennem udviklingen af internettet, sociale netværk, forummer og blogs, brugernes øgede mobilitet og den hurtige vækst i digitale produkter,
- F. der henviser til, at virksomhederne - idet forbrugerne udviser en vis træthed over for den store mængde reklamebudskaber - fristes til at anvende de nye kommunikationsteknologier til at udbrede kommer-cielle budskaber, selv hvor disse ikke klart fremstår som sådanne og dermed risikerer at vildlede forbrugerne,
- G. der henviser til, at udviklingen af nye reklamepraksisser online og via mobiludstyr er skyld i en række problemer, der skal løses for at sikre et højt beskyttelsesniveau for brugerne,
- H. der henviser til, at reklamer spiller en vigtig økonomisk rolle, navnlig med hensyn til finansiering af gratis tjenester, og der henviser til, at deres omfang er steget kraftigt,
- I. der henviser til, at udviklingen af den målrettede reklame (kontekstuel, personlig og adfærdsbetinget målretning), der antageligt skulle være tilpasset internetbrugernes interesser, udgør et alvorligt angreb på beskyttelsen af privatlivet, når den omfatter kortlægning af enkeltpersoner (cookies, oprettelse af bruger-profiler, geolokalisering), og forbrugeren ikke forudgående har givet sin frie og udtrykkelige samtykke hertil,

Onsdag den 15. december 2010

- J. der henviser til, at individuel tilpasning af reklamebudskaber ikke må føre til udviklingen af en påtrængende reklameaktivitet, der bryder lovgivningen om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred,
- K. der henviser til, at grupper af personer, der anses for at være særligt sårbare, f.eks. på grund af psykisk, fysisk eller psykologisk skrøbelighed, deres alder eller deres godtroenhed - som f.eks. børn, teenagere, ældre og personer, der på grund af deres sociale og økonomiske situation er sårbare (som f.eks. har meget stor gæld) - i særdeleshed skal beskyttes,
- L. der henviser til, at der stadig er mangel på oplysninger om de præcise sociale og psykiske virkninger af nye omsiggribende reklameformer, navnlig med hensyn til dem, som ikke har råd til at købe de varer og tjenester, der bliver udbudt i disse reklamer,
- M. der henviser til, at visse produkters særlige beskaffenhed - som f.eks. tobak, alkohol, medicin og online spil - kræver egentlig regulering af internetreklamer med henblik på at undgå misbrug, afhængighed og forfalskning,
- N. der henviser til, at reklamer kan fungere som kraftige katalysatorer i forbindelse med bekæmpelse af klichéer og fordomme på grundlag af race, køn og fremmedhad,
- O. der henviser til, at reklamer ofte udsender partiske og/eller nedsættende budskaber, der udbreder stereotype fordomme med hensyn til kønnene og dermed underminerer ligestillingsstrategier, der søger at udrydde uligheder,

Evaluering af de eksisterende lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige rammer

1. mener, at direktivet om urimelig handelspraksis danner en vigtig juridisk ramme om bekæmpelsen af vildledende og aggressive reklamer i forholdet mellem virksomheder og forbrugere; anerkender, at der, selv om en fuldstændig evaluering endnu ikke er mulig, allerede har vist sig adskillige problemer med hensyn til dets gennemførelse og fortolkning (navnlig hvad angår de nye og mere gennemtrængende former for reklame), således som det fremgår af EU-Domstolens afgørelser, der underkender eksisterende nationale foranstaltninger ud fra den opfattelse, at de går videre end bestemmelserne i direktivet om urimelig handelspraksis, hvilket kan betyde, at direktivets gennemslagskraft drages i tvivl;
2. understreger, at forskelle i fortolkning og gennemførelse af direktivet på nationalt plan endnu ikke har ført til det ønskede harmoniseringsniveau, men skabt retsusikkerhed og undermineret grænseoverskridende handel i det indre marked;
3. anmoder Kommissionen om meget regelmæssigt at opdatere, præcisere og udbygge sine retningslinjer for gennemførelsen af direktivet om urimelig handelspraksis og sikre, at de oversættes til alle EU's officielle sprog, og opfordrer medlemsstaterne til i størst muligt omfang at tage hensyn hertil;
4. glæder sig over Kommissionens intentioner om i 2010 at færdiggøre og offentliggøre en database over nationale foranstaltninger, der er vedtaget med henblik på at omsætte direktivet om urimelig handelspraksis i national ret, den gældende retspraksis og andre relevante dokumenter;
5. minder om, at anvendelsesområdet for direktivet om urimelig handelspraksis begrænser sig til forbindelserne mellem virksomheder og forbrugere, hvor direktivet om vildledende og sammenlignende reklame vedrører forbindelserne mellem virksomheder; understreger, at visse enheder hverken falder ind under det ene eller det andet direktivs anvendelsesområde, som f.eks. ngo'er og interessegrupper; opfordrer derfor Kommissionen til at foretage en særskilt analyse af virkningerne af vildledende reklamepraksis med disse kategorier som målgrupper, da de øjensynligt ikke er omfattet af nogen af direktiverne; opfordrer medlemsstaterne til at forbedre koordinationen mellem medlemsstaterne imellem og til at udtænke passende løsninger for de kategorier, der har været genstand for grænseoverskridende vildledende reklamepraksis inden for EU;

Onsdag den 15. december 2010

6. glæder sig over medlemsstaternes koordinerede kontroltiltag (»EU sweeps«); opfordrer til at gentage og udvide anvendelsesområdet for den type tiltag; opfordrer Kommissionen til at aflægge rapport til Parlamentet om resultaterne af disse »sweeps« og om nødvendigt træffe yderligere foranstaltninger med henblik på at forbedre det interne marked for forbrugerne;
7. opfordrer medlemsstaterne til at levere de finansielle, menneskelige og teknologiske midler og ressourcer, der er nødvendige for at udføre tiltagene effektivt, til de kompetente myndigheder; opfordrer indtrængende Kommissionen til på grundlag af erfaringerne fra forbrugerbeskyttelsessamarbejdet yderligere at lette samarbejdet mellem de nationale myndigheder og fremme effektiviteten af deres kontroller;
8. anmoder Kommissionen om at udarbejde en analyse af de nationale forbrugermyndigheders forpligtelser og kontrolfunktioner og udveksle bedste praksis for at øge effektiviteten i deres arbejde;
9. opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for forordning (EF) nr. 2006/2004 til også at omfatte efterligning og ulovlige produkter samt til at lette informationsudvekslingen medlemsstaterne imellem inden for rammerne af denne forordning med henblik på at forbedre bekæmpelsen af svig i forbindelse med ulovlige reklamer;
10. betragter selvregulering som et dynamisk, fleksibelt og ansvarligt supplement til den eksisterende lovgivningsmæssige ramme; foreslår, at de medlemsstater, som endnu ikke har selvregulerende organer, gør det lettere at oprette sådanne organer på grundlag af bedste praksis fra andre medlemsstater og/eller formelt anerkender disse organer;
11. understreger ikke desto mindre grænserne for selvregulering, der ikke på nogen måde kan erstatte lovgivningen, navnlig med hensyn til fastlæggelse af bestemmelser til beskyttelse af forbrugernes personoplysninger og de sanktioner, der skal pålægges i tilfælde af manglende overholdelse af disse bestemmelser;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at evaluere gennemførelsen af nationale adfærdskodekser i forbindelse med medierne og nye informations- og kommunikationsteknologier; opfordrer medlemsstaterne til at vurdere effektiviteten af nationale selvregulerende organer;
13. understreger det samfundsmæssige ansvar, der følger af virkningerne og omfanget af udbredt slagkraftig reklamevirksomhed og betoner reklamevirksomhedernes rolle i forbindelse med fremme en kultur med en fælles bevidsthed og ansvar;
14. støtter en høring af de forskellige berørte parter, der er involveret i den lovgivningsmæssige udvikling;
15. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til ved hjælp af passende foranstaltninger at sikre, at medier og ansatte i reklamebranchen udviser respekt for den menneskelige værdighed og modarbejder direkte eller indirekte diskriminerende eller stereotype billeder samt enhver form for tilskyndelse til had på grundlag af sex, race, etnisk oprindelse, alder, religion eller andre overbevisninger, seksuel orientering, handicap eller social status;
16. opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har gennemført direktivet om audiovisuelle medietjenester, til omgående at gøre dette; afventer med interesse Kommissionens offentliggørelse af rapporten om gennemførelsen af direktivet om audiovisuelle medietjenester og understreger, at det er nødvendigt at tage brugen af nye teknologier i betragtning (f.eks. IP-tv);

Problemstillinger som følge af udviklingen af internettet/nye teknologier

17. tager afstand fra udviklingen af »skjulte« reklamer på internettet, der ikke er dækket af direktivet om urimelig handelspraksis (i forholdet mellem forbrugere), via udbredelse af kommentarer på sociale netværk, fora eller blogs hvor det er svært at skelne disses indhold fra en almindelig kommentar; mener, at der faktisk er en risiko for, at forbrugerne træffer forkerte valg i den tro, at de oplysninger, som de baserede disse valg på, kom fra en objektiv kilde; tager afstand fra de tilfælde, hvor visse aktører i erhvervslivet direkte eller indirekte finansierer aktiviteter, der tager sigte på at fremme udbredelsen af budskaber eller kommentarer, som ser ud til at komme fra forbrugerne selv, når disse budskaber i realiteten er af reklamemæssig eller forretningsmæssig karakter, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en passende håndhævelse af direktivet om urimelig handelspraksis på dette punkt;

Onsdag den 15. december 2010

18. foreslår, at medlemsstaterne fremmer indførelsen af observatører/moderatorer, der kan overvåge de forskellige fora og er opmærksomme på de risici, som skjulte reklamer udgør, og at medlemsstaterne ligeledes fremmer udviklingen af oplysningskampagner, som har til formål at advare forbrugerne mod disse »skjulte« formler for reklame;
19. minder om, at kampen på europæisk plan mod skjulte reklamer er af stor betydning med hensyn til at sanere markedet og styrke forbrugernes tillid, da det for visse professionelle kan være et middel til at bøje konkurrencereglerne og kunstigt og uden omkostninger at overvurdere deres egne virksomheder eller uærligt bagtale en konkurrent;
20. giver udtryk for sin bekymring i forbindelse med banaliseringen af adfærdsbetingede reklamer og udviklingen af pågående reklameformer (læsning af indholdet af e-mails, brug af sociale netværk og geolokalisering, målretning af reklamer), der udgør et angreb på privatlivets fred i forhold til forbrugerne;
21. insisterer på den risiko, som selskaber, der både er indholdsleverandører og reklamevirksomheder, udgør (potentielt overlap af de indsamlede data for begge aktiviteter), og anmoder Kommissionen og medlemsstaterne om at sikre uigennemtrængelighed mellem de forskellige indsamlingsniveauer;
22. understreger, at forbrugerne bør informeres klart, tydeligt og sammenfattende om indsamlingen, behandlingen og brugen af deres data, og opfordrer indtrængende annoncører om at arbejde hen imod en standardanvendelse af et forbrugervenligt tilvalgsformat; bemærker, at sådanne persondata kun må opbevares og anvendes med forbrugernes udtrykkelige samtykke;
23. understreger nødvendigheden af, at forbrugeren er fuldstændigt informeret, når han accepterer reklamer til gengæld for rabatter, der stammer fra adfærdsbetingede teknikker;
24. understreger behovet for at indarbejde spørgsmålet om privatlivets fred som standard i fremtidige teknologiske løsninger, der omfatter persondata; mener, at udviklere af nye teknologier helt fra den indledende fase af udviklingsprocessen bør indarbejde datasikkerhed og -beskyttelse efter de højeste standarder og under henvisning til princippet om »privacy by design«;
25. opfordrer Kommissionen til at undersøge de forskellige midler (lovgivningsmæssige og ikke-lovgivningsmæssige) og sikre de tekniske muligheder for på EU-plan effektivt at implementere følgende foranstaltninger:
- gennemføre en tilbundsående undersøgelse om de nye reklameformer på nettet og via mobiltelefoner; og give meddelelse til Parlamentet om resultaterne af undersøgelsen;
 - forbyde systematisk og ufiltreret udsendelse af reklamer til brugere af mobiltelefoner inden for reklamens dækningsområde ved hjælp af Bluetooth-teknologi uden deres forudgående samtykke;
 - sikre, at reklamepraksis er i overensstemmelse med de gældende regler om brevhemmelighed; snarest muligt at forbyde, at tredjepart læser private e-mails, særlig i reklameøjemed eller i kommercielt øjemed;
 - snarest muligt at kræve, at reklamer, der udsendes via e-mail, skal indeholde et obligatorisk link, hvor man automatisk kan fravælge yderligere reklamer;
 - snarest muligt at anvende teknik, der gør det muligt at adskille reklame-tracking cookies, der er underlagt krav om et frit og udtrykkeligt forudgående samtykke, fra andre cookies;
 - sikre, at anvendelsen af standardparametrene for it-systemer, der sælges til offentligheden og sociale netværkstjenester systematisk oprettes i overensstemmelse med de strengeste kriterier for databeskyttelse (privacy by design);

Onsdag den 15. december 2010

- at udvikle et EU-mærkningssystem for hjemmesider efter samme model som European Privacy Seal, der bekræfter sidernes kvalitet, hvad angår databeskyttelse; mener, at dette bør omfatte en tilbundsående konsekvensanalyse og ikke bør overlape med eksisterende mærkningssystemer;
- i samarbejde med de nationale reklamemyndigheder og/eller selvregulerende organer at lægge særlig vægt på vildledende reklamer, herunder online, i visse sektorer, som f.eks. levnedsmidler, lægemidler og behandlinger på sundhedsområdet, hvor det kan få alvorlige konsekvenser for forbrugers sundhed ud over de økonomiske interesser;
- gennemgå ordningen om begrænset ansvar i forbindelse med informationssamfundstjenester for at garantere, at salget af navnet på et registreret varemærke som søgeord i en søgemaskine i reklameøjemed er underlagt en forudgående tilladelse fra varemærkets ejer;

Beskyttelse af udsatte grupper

26. anmoder Kommissionen om at forberede en detaljeret undersøgelse af, hvordan vildledende og aggressive reklamer påvirker sårbare forbrugere, særligt børn/teenagere, og sikre en korrekt gennemførelse af relevant lovgivning om beskyttelse af børn og unge;
27. opfordrer Kommissionen til at prioritere udarbejdelsen af en dybdegående undersøgelse af de nøjagtige socio-psykologiske virkninger af reklamer med henblik på de nye og mere sofistikerede teknikker, der anvendes;
28. understreger, at børn og unge er særligt sårbare kategorier af mennesker, fordi de er yderst modtagelige og nysgerrige, mangler modenhed, kun i begrænset omfang har en egen fri vilje og til gengæld har et stort potentiale for at blive påvirket, især gennem nye former for kommunikation og nye teknologier;
29. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at fremme en højere grad af beskyttelse for sårbare forbrugere, som f.eks. børn, og opmuntre medierne til at begrænse tv-reklamer til børn i forbindelse med udsendelser, der hovedsageligt ses af unge (som f.eks. undervisningsprogrammer for børn, tegnefilm, osv.), da lignende foranstaltninger allerede er indført i visse medlemsstater;
30. anmoder om, at målrettede reklamer ikke omhandler alle børns specielle interesseområder;
31. henleder opmærksomheden på, at forbrugere er i fare for at komme til at forsøge at efterligne modellerne, hvilket kan føre til uhensigtsmæssige adfærdsmæssige holdninger, vold, spændinger, skuffelse, angst, skadelige former for afhængighed (rygning, narkotika), spiseforstyrrelser, såsom nervøs spisevægring og bulimi, og en forstyrrelse af den mentale ligevægt; opfordrer alle ansatte i reklamebureauer og medier til at genoverveje anvendelsen af ekstremt tynde modeller (mænd eller kvinder) for at undgå skadelige budskaber om udseende, kropslige mangler, alder og vægt, under hensyntagen til den indflydelse, som reklamer har på børn og unge;

Garanti for ligestilling og menneskelig værdighed på reklameområdet

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at sikre, at marketing og reklamer sikrer respekten for den menneskelige værdighed uden nogen form for diskrimination på baggrund af køn, region, overbevisning, handicap, alder eller seksuel orientering;
33. mener, at reklamer kan være et effektivt redskab til at udfordre og konfrontere stereotyper og en løftestang mod racisme, kønsdiskrimination og forskelsbehandling, hvilket er af største vigtighed i vore dages multikulturelle samfund; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne og ansatte i reklamebranchen til at styrke uddannelses- og oplysningsaktiviteter som et middel til at overvinde stereotype forestillinger, bekæmpe forskelsbehandling og fremme ligestilling mellem kønnene, navnlig i en ung alder; opfordrer i særdeleshed medlemsstaterne til at indføre og udvikle et tæt samarbejde med eksisterende skoler inden for marketing, kommunikation og reklame med henblik på at bidrage til, at denne branches fremtidige arbejdsstyrke modtager god undervisning;
34. opfordrer indtrængende Kommissionen til at fremme sammenlignende forskning og dokumentation i medlemsstaterne vedrørende det kvindebillede, som afspejles i reklame- og marketingsindholdet og finde frem til god praksis for effektive og kønsvenlige reklamer;

Onsdag den 15. december 2010

35. opfordrer indtrængende Kommissionen og medlemsstaterne til at konsolidere deres rolle og sikre flere høringer af de brugere og/eller forbrugerorganisationer, som er ansvarlige for at evaluere reklamers indvirkning på kønsaspektet og andre områder;

36. understreger, at reklamer ofte formidler diskriminerende og/eller uværdige budskaber, baseret på diverse kønsstereotype forestillinger, der modarbejder strategier for ligestilling mellem kønnene; opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne, civilsamfundet og selvregulerende reklame- og markedsføringsorganer til at arbejde tæt sammen og bekæmpe denne praksis ved hjælp af effektive værktøjer, som sikrer respekt for den menneskelige værdighed og retskaffenhed i forbindelse med reklamer og markedsføring;

37. understreger, at eftersom reklamer for forbrugsgoder er direkte associeret med pressen, radio- og tv-medierne, hvoraf de udgør en uadskillelig del, og indirekte med filmindustrien og tv-serier i form af produktplacering, kan pålidelige reklamer og sunde rollemodeller have en positiv indflydelse på samfundets opfattelse af emner som kønsroller, kropsbevidsthed og normalitet; opfordrer derfor annoncører til at være mere konstruktive i deres reklamer for at fremme den positive kvinde- og manderolle i samfundet, på arbejdspladsen, i familien og i det offentlige liv;

Uddannelse/information til de forskellige aktører

38. insisterer på vigtigheden af gennemsigtighed for og information til forbrugeren hvad angår reklamer og på nødvendigheden af, at forbrugerne udvikler en kritisk tilgang til medierne med hensyn til kvaliteten af indholdet;

39. anmoder Kommissionen om at:

- inkludere yderligere oplysninger om reklamer i resultattavlen for forbrugermarkederne (samt de data, der allerede forefindes om ulovlige eller usandfærdige reklamer); henleder imidlertid i denne forbindelse opmærksomheden på Parlamentets formulering i dets beslutning af 9. marts 2010 ⁽¹⁾, hvoraf det fremgår, at det kan være hensigtsmæssigt at tilføje yderligere indikatorer, når de fem basisindikatorer og den tilhørende metode var kommet op på et tilstrækkeligt højt niveau;
- udarbejde informationskampagner om forbrugernes rettigheder vedrørende reklamer, navnlig hvad angår brugen af personlige oplysninger, og udvikle undervisningsmateriale, der informerer dem om metoder til at beskytte deres privatliv på internettet, og hvad de kan gøre for at stoppe enhver situation, der undergraver deres privatliv eller værdighed;
- udvikle et EU-program, der skal lære børn at være varsomme med reklamer efter samme model som det britiske initiativ Media Smart;
- indsætte den letlæselige bemærkning »adfærdsbetinget reklame« i de pågældende onlinereklamer og et informationsvindue med en grundlæggende forklaring af denne praksis;

40. anmoder Kommissionen om at uarbejde fælles retningslinjer for SMV'er samt medlemsstaterne om at tilskynde de nationale myndigheder og/eller de selvregulerende organer til at yde rådgivning til SMV'er og gennemføre informationskampagner for at gøre SMV'erne bevidste om deres retlige forpligtelser vedrørende reklamer;

*

* *

41. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt medlemsstaternes regeringer og parlamenter.

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0051.

Onsdag den 15. december 2010

Handlingsplan for energieffektivitet

P7_TA(2010)0485

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om revision af handlingsplanen for energieffektivitet (2010/2107(INI))

(2012/C 169 E/09)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens meddelelse af 19. oktober 2006, »Handlingsplan for energieffektivitet: udnyttelse af potentialet« (KOM(2006)0545),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 23. januar 2008, »To gange 20 % i 2020 - Europas muligheder i forbindelse med klimaændringerne« (KOM(2008)0030),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 13. november 2008, »Energieffektivitet: opfyldelse af målet om 20 %« (KOM(2008)0772),
- der henviser til Kommissionens meddelelse af 10. januar 2007, »En energipolitik for Europa« (KOM(2007)0001), efterfulgt af meddelelse fra Kommissionen af 13. november 2008 »Anden strategiske energiredegørelse - EU-handlingsplan for energiforsyningsikkerhed og solidaritet«, med ledsagende dokumenter (KOM(2008)0781),
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 663/2009 af 13. juli 2009 om et program til støtte for den økonomiske genopretning i form af fællesskabsstøtte til produkter på energiområdet (det europæiske genopretningsprogram for energiområdet) ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/32/EF af 5. april 2006 om energieffektivitet i slutanvendelserne og om energitjenester samt om ophævelse af Rådets direktiv 93/76/EØF (direktivet om energitjenester) ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/30/EU af 19. maj 2010 om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger ⁽³⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1222/2009 af 25. november 2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre ⁽⁴⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/125/EF af 21. oktober 2009 om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter ⁽⁵⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/31/EU af 19. maj 2010 om bygningers energimæssige ydeevne ⁽⁶⁾,

⁽¹⁾ EFT L 200 af 31.7.2009, s. 31.

⁽²⁾ EUT L 114 af 27.4.2006, s. 64.

⁽³⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 1.

⁽⁴⁾ EUT L 342 af 22.12.2009, s. 46.

⁽⁵⁾ EUT L 285 af 31.10.2009, s. 10.

⁽⁶⁾ EUT L 153 af 18.6.2010, s. 13.

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23. april 2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF ⁽¹⁾,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/40/EU af 7. juli 2010 om rammerne for indførelse af intelligente transportsystemer på vejtransportområdet og for grænsefladerne til andre transportformer ⁽²⁾,
 - der henviser til udkast til statusdokument af 7. maj 2010 med titlen »Frem mod en ny energistrategi for Europa 2011-2020«,
 - der henviser til den uafhængige undersøgelse med titlen », Company Car Taxation. Subsidies, welfare and economy«, udarbejdet efter anmodning fra Kommissionen ⁽³⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 3. februar 2009 om den anden strategiske energiredegørelse ⁽⁴⁾,
 - der henviser til artikel 170, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde i henhold til hvilken, Unionen bidrager til oprettelse og udvikling af transeuropæiske net på transport-, telekommunikations- og energiinfrastrukturområdet,
 - der henviser til sin beslutning af 6. maj 2010 om udnyttelse af informations- og kommunikationsteknologien til at lette overgangen til en energieffektiv, kulstoffattig økonomi ⁽⁵⁾,
 - der henviser til artikel 34, stk. 3, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder vedrørende bekæmpelse af social udstødelse og fattigdom, der fastsætter, at Unionen sikrer en værdig tilværelse for alle, der ikke har tilstrækkelige midler,
 - der henviser til artikel 194 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 48,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Industri, Forskning og Energi og udtalelser fra Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarer og Regionaludviklingsudvalget (A7-0331/2010),
- A. der henviser til, at energieffektivitet og -besparelser er den mest omkostningseffektive og hurtigste måde til at reducere udledningen af CO₂ og andre stoffer og til at øge forsyningssikkerheden; der henviser til, at brændselsfattigdom kan bekæmpes strategisk ved hjælp af et højt energieffektivitetsniveau i bygninger og apparater; der henviser til, at energieffektivitet er en nøgleprioritet i Europa 2020-strategien og den europæiske energistrategi for perioden 2011-2020, og til, at ressourcerne i offentlige institutioner, og navnlig i Kommissionen, for nuværende ikke lever op til denne ambition,
- B. der henviser til, at energibesparelser er afgørende for at øge forsyningssikkerheden, f.eks. fordi det ville spare lige så meget energi, som femten Nabucco-rørledninger kan levere, hvis vi nåede målet om en energibesparelse på 20 %,
- C. der henviser til, at energibesparelser kan medføre væsentlige økonomiske fordele ikke blot for slutbrugerne men i hele økonomien, herunder sociale og arbejdsmarkedsmæssige fordele, bl.a. skabelsen af 1 million arbejdspladser i perioden indtil 2020; der henviser til, at EU's import af energi er voksende og beløb sig til en værdi af 332 mia. EUR i 2007 samt til, at energifordelene ifølge Kommissionens tal kan løbe op i 1 000 EUR pr. husholdning, som vil blive geninvesteret andre steder i økonomien, samt at vellykket gennemførelse af energieffektivitetsmålene i EU kan give besparelser på 100 mia. EUR og reducere emissionerne med næsten 800 mio. tons pr. år, der derfor henviser til, at energibesparelser og en energieffektivitetspolitik kan bidrage til bekæmpelsen af energifattigdom,

⁽¹⁾ EUT L 140 af 5.6.2009, s. 16.

⁽²⁾ EUT L 207 af 6.8.2010, s. 1.

⁽³⁾ Copenhagen Economics, http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/taxation/gen_info/economic_analysis/tax_papers/taxation_paper_22_en.pdf

⁽⁴⁾ EUT C 67 E af 18.3.2010, s. 16.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0153.

Onsdag den 15. december 2010

- D. der henviser til, at den fremtidige udvikling i energipriserne vil tilskynde enkeltpersoner til at nedbringe deres energiforbrug; derfor kan reelle energieffektivitetsgevinster primært nås ved at give incitamenter til mere effektive fælles infrastrukturer i bygninger, opvarmningssystemer og i transportsektoren, hvor beslutninger om at forbedre energianvendelsen ellers er uden for enkeltpersoners og virksomheders kontrol,
- E. der henviser til, at den akademiske litteratur klart understøtter, at bestræbelserne også på regionalt og lokalt plan bør intensiveres, hvis målet om 20 % energieffektivitet i 2020 skal opfyldes, eftersom man med den nuværende fremskridtshastighed kun vil nå omkring halvdelen af dette mål i 2020, selv om der allerede findes praksisser og teknologier, der gør det muligt at nå målet,
- F. der henviser til, at selv om der på EU-plan og på nationalt plan er indført mange lovgivningsmæssige foranstaltninger med henblik på at opnå energibesparelser, er det ikke alle, der har frembragt de ønskede resultater,
- G. der henviser til, at tilbagebetalingsperioden for investeringer i energieffektivitet er relativt kort sammenlignet med andre investeringer, og at investeringerne kan skabe et betydeligt antal lokale arbejdspladser både i land- og i byområder, som i vid udstrækning ikke kan outsources, navnlig inden for byggeriet og i SMV, idet der er behov for faglært arbejdskraft og bevidsthed blandt befolkningen om dette, for at det kan ske,
- H. der henviser til, at anvendelse af offentlige midler i revolverende finansinstrumenter til at give finansielle incitamenter til energieffektivitetsforanstaltninger i stramme budgetperioder har den fordel, at det gør det muligt at bevare disse midler fremover,
- I. der henviser til, at efterspørgslen har været en væsentlig drivkraft bag et øget energiforbrug og til, at der er et reelt behov for at fjerne markeds- og lovgivningsmæssige hindringer for mere energieffektive produkter og for at fremme anvendelsen af dem med henblik på at fjerne sammenhængen mellem stigende energiforbrug og økonomisk vækst,
- J. der henviser til, at en række barrierer står i vejen for fuld udnyttelse af mulighederne for energibesparelser, herunder initialomkostningerne ved investeringer og manglende adgang til passende finansiering, manglende viden, »besværighedsfaktoren«, modstridende incitamenter, som f.eks. mellem udlejere og lejere, og manglende klarhed over, hvem der er ansvarlig for at generere energibesparelser,
- K. der henviser til, at der på andre prioritetsområder er blevet fastsat obligatoriske mål, f.eks. inden for vedvarende energi og luftkvalitet, for på EU-plan og nationalt plan at skabe den nødvendige drivkraft og det nødvendige ejerskab og fokus, der skal til for at sikre et tilstrækkeligt højt ambitionsniveau i de konkrete politikker og målrettethed med hensyn til deres gennemførelse,
- L. der henviser til, at fremskridt med hensyn til energibesparelser hæmmes af manglende ansvarlighed for og engagement i at nå målet på de 20 %,
- M. der henviser til, at bygninger står for omkring 40 % af energiforbruget og omkring 36 % af udledningerne af drivhusgasser i EU, og til, at byggeriet repræsenterer en væsentlig del af EU's økonomi med ca. 12 % af EU's BNP; der henviser til, at renoveringsgraden for eksisterende bygninger er for lav, og til, at der stadig mangler passende foranstaltninger til nedbringelse af energiforbruget i dem; der henviser til, at det er afgørende at øge antallet og graden af tilbunds gående renoveringer af den eksisterende bygningsbestand for at nå EU's politiske mål for klima og energi i 2020 og 2050, hvilket også kunne skabe et stort antal arbejdspladser og dermed bidrage væsentligt til EU's økonomiske genopretning; der henviser til, at energieffektive løsninger såsom klimaskærme, hvor de tekniske systemer og installationer allerede eksisterer, kan anvendes både på eksisterende og nye bygninger og føre til væsentlige energibesparelser,
- N. der henviser til, at boliger ikke er rustet til klimaforandringerne: der er i alle lande boliger, der ikke er behageligt kølige om sommeren og boliger, der ikke er behageligt varme om vinteren (mere end 15 % i Italien, Letland, Polen og Cypern og mere end 50 % i Portugal), og i lande som Cypern og Italien er boligerne ikke bygget til kolde vintre,
- O. der henviser til, at industrielle elektromotorer forbruger 30-40 % af den elektriske energi, der produceres på verdensplan, og til, at optimering af relevante motorsystemer via hastighedsregulering og andre teknikker kan spare 30-60 % af den forbrugte energi,

Onsdag den 15. december 2010

- P. der henviser til, at mellem 50 og 125 millioner europæere er ramt af energifattigdom, og at disse tal kan blive højere i takt med den økonomiske krise og stigningen i energipriserne; der henviser til, at årsagerne til energifattigdom er de samme i hele Europa og omfatter en kombination af lave husstandsindkomster, dårlige standarder for opvarmning og isolering samt uoverkommelige energipriser; der understreger, at energibesparelser og energieffektivitet er den strategiske politik for bekæmpelse af energifattigdom,
- Q. der henviser til, at transport tegner sig for næsten 30 procent af de samlede europæiske drivhusgasemissioner, og at et skift fra køretøjer baseret på konventionelle fossile brændstoffer til køretøjer baseret på grøn teknologi, som kører på vedvarende energi, ville bidrage til en væsentlig reduktion af CO₂ og skabe fakultativ energilagring, som ville gøre det muligt for energinettene at klare den svingende elproduktion fra vedvarende energikilder,
- R. der henviser til, at anslået 69 % af boligbestanden i Europa udgøres af ejerboliger, mens 17 % er privatudlejet, primært fra individuelle udlejere, og til, at den private boligsektor står over for økonomiske vanskeligheder med hensyn til at foretage energimæssige renoveringer,
- S. der henviser til, at den aktuelle økonomiske krise kan føre til, at overgangen til en energieffektiv økonomi med lav CO₂-udledning fremskyndes, og fremme en ændring af borgernes adfærd med hensyn til energiforbrug,
- T. der henviser til, at det er afgørende, at der udvikles og markedsføres nye, banebrydende energiteknologier, som muliggør bæredygtig energiproduktion og mere effektiv energiudnyttelse,
- U. der henviser til, at det kun er muligt at nå det bindende mål for vedvarende energi på 20 % af det endelige energiforbrug senest i 2020, hvis der tages fat på den eksisterende bygningsbestand,
- V. der henviser til, at europæiske virksomheder har opnået imponerende resultater med hensyn til at nedbringe deres drivhusgasemissioner og, endnu vigtigere, med hensyn til at muliggøre drivhusgasemissionsreduktioner i hele det europæiske samfund og i hele verden gennem innovative produkter og løsninger,
- W. der henviser til, at målet skal være at fastholde energiintensive europæiske virksomheders konkurrenceevne over for den globale konkurrence,

Overensstemmelse med og gennemførelse af gældende lovgivning

1. opfordrer medlemsstaterne, lokale myndigheder og navnlig Kommissionen til at give energieffektivitet behørig opmærksomhed og tilvejebringe ressourcer (personalemæssige og økonomiske) svarende til ambitionsniveauet;
2. understreger, at energieffektivitet bør integreres i alle relevante politiske områder, herunder finansiering, regional- og byudvikling, transport, landbrug, industri og uddannelse;
3. opfordrer Kommissionen til rettidigt forud for energitopmødet den 4. februar 2011 i sin ændrede energieffektivitetshandlingsplan at forelægge en evaluering af gennemførelsen af den gældende lovgivning; er af den opfattelse af energieffektivitetshandlingsplan på grundlag af resultaterne af denne evaluering bør omfatte de tiltag, som Kommissionen skal stille forslag om for at sikre opnåelsen af det overordnede energieffektivitetsmål i 2020 som f.eks. energieffektivitetsmål for de enkelte medlemsstater, som vil resultere i energieffektivitetsforbedringer i hele EU på mindst 20 % og tager hensyn til deres respektive startpositioner og nationale omstændigheder, og forhåndsgodkendelse af hver enkelt medlemsstats nationale energieffektivitetshandlingsplan; mener, at sådanne yderligere foranstaltninger skal være fair, målelige og have direkte indflydelse på målene for de nationale energieffektivitetshandlingsplaner; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at blive enige om en fælles metode til måling af de nationale energieffektivitetsmål og overvågning af fremskridtene i forhold til disse mål;
4. tillægger planlægningsprocesserne på europæisk plan stor betydning; finder, at der bør tages behørigt hensyn til energieffektivitet i energihandlingsplanen for 2011-2020; mener, at den nye europæiske handlingsplan for energieffektivitet bør forelægges hurtigst muligt, og at energieffektivitet bør spille en vigtig rolle i den fremtidige køreplan for en kulstoffattig energisektor og økonomi i 2050;
5. opfordrer EU til at vedtage et bindende mål om at øge energieffektiviteten med mindst 20 % senest i 2020 og derved fremme overgangen til en bæredygtig og grøn økonomi;

Onsdag den 15. december 2010

6. mener, at energieffektivitetshandlingsplanen skal være ambitiøs og fokuserer på hele energiudbudskæden samt omfatte status over de fremskridt, der er opnået via foranstaltningerne i handlingsplanen fra 2006, styrke gennemførelsen af vedtagne energieffektivitetsforanstaltninger, som er anført i handlingsplanen fra 2006, og som er ved at blive gennemført, og omfatte omkostningseffektive og passende principper, der skal være i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetskriterierne og er nødvendige for at opfylde 2020-målet;
7. opfordrer Kommissionen til at udforme den nye energieffektivitetshandlingsplan på en måde, der tager hensyn til sårbare energiforbrugeres behov; bemærker, at sådanne energiforbrugere hører til dem, som kan få størst gavn af energieffektivitetsforbedringer, men at de mangler midlerne til at foretage de nødvendige investeringer; opfordrer medlemsstaterne til at vedtage hensigtsmæssige foranstaltninger og effektive politikker som f.eks. nationale handlingsplaner eller målrettede sociale tiltag for at nedbringe energifattigdommen og til regelmæssigt at aflægge beretning om deres indsats for at løse dette problem; glæder sig over, at Rådet beskæftiger sig med problemet med energifattigdom og støtte det belgiske formandskabs indsats i den forbindelse; opfordrer Kommissionen til at bekæmpe energifattigdom inden for rammerne af samtlige energipolitikker;
8. anmoder om en revision af direktivet om energitjenester i 2011, som omfatter en forlængelse af dets tidsmæssige ramme til, en kritisk vurdering af de nationale energieffektivitetsplaner og deres gennemførelse, herunder fælles standarder for rapportering, der skal omfatte minimumsnormer for al relevant energieffektivitetspolitik, herunder bløde og støttende redskaber, som f.eks. finansiering, evaluering og indplacering af medlemsstaternes indsats, sammenlægning af indberetningskravene i direktiverne om energitjenester, energimærkning og miljødesign, hvor det er hensigtsmæssigt og hvor de beviseligt letter byrden på medlemsstaterne;
9. opfordrer medlemsstaterne til hurtigt og effektivt at gennemføre programmer for overvågning og kontrol af overholdelsen på markederne for så vidt angår direktiv 2009/125/EF om rammerne for fastlæggelse af krav til miljøvenligt design af energirelaterede produkter, direktiv 2010/30/EU om angivelse af energirelaterede produkters energi- og ressourceforbrug ved hjælp af mærkning og standardiserede produktoplysninger og forordning (EF) nr. 1222/2009 om mærkning af dæk for så vidt angår brændstofeffektivitet og andre vigtige parametre og opfordrer Kommissionen til at overvåge gennemførelsen af disse programmer og om nødvendigt at indlede traktatbrudsprocedurer;
10. foreslår, at Kommissionen i forståelse af udfordringen ved og vigtigheden af markedsovervågning, som er en national kompetence, bør lade samarbejde og informationsudveksling mellem medlemsstaterne, navnlig ved at oprette en åben EU-database over testresultater og over de produkter, som ikke opfylder kravene, der identificeres i medlemsstaterne, samt ved at træffe foranstaltninger til at sikre, at et produkt, som ikke opfylder kravene, og som identificeres i én medlemsstat, hurtigt fjernes fra alle 27 markeder;
11. tilskynder Kommissionen til, efter det ændrede energimærkningsdirektivs ikrafttræden, forud for 2014-tidsfristen i retsakten at evaluere virkningen af det nye energimærkningslayout og af den obligatoriske reference til energimærkningsordningen i reklamer på forbrugeradfærden og til om nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger til at øge deres effektivitet;
12. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme foranstaltninger, der kan øge alle relevante interessenters og professionelle aktørers bevidsthed om og knowhow inden for energibesparelser og energieffektivitet på alle niveauer (vurdering af eksisterende energimæssig ydeevne, design og implementering af energieffektivitetsløsninger, energieffektiv drift og vedligeholdelse);
13. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge effektiviteten af lovgivningsmæssige foranstaltninger med sigte på energibesparelser og øget energieffektivitet;
14. mener, at langsigtede aftaler med industrisektoren sikrer en høj overholdelsesgrad i forbindelse med kravene om energieffektivitet og således kan føre til en forbedring af energieffektiviteten på 2 % om året;

Onsdag den 15. december 2010

Energiinfrastruktur (produktion og transmission)

15. mener, at der bør fokuseres mere på systeminnovationer såsom intelligente net (til elektricitet, men også til opvarmning og køling), intelligente målesystemer, gasnet, der integrerer biogas, og energilagring, som kan forbedre energieffektiviteten gennem mindre overbelastning, færre netafkoblinger, nemmere integration af teknologier for vedvarende energi, herunder decentral produktion, lavere krav til overskydende produktionskapacitet samt større og mere fleksibel lagringskapacitet; opfordrer til, at det sikres, at slutbrugerkunderne får en rimelig andel af de samlede fordele ved disse tiltag
16. understreger, at fjernvarme- og fjernkølingsnet bidrager til at opnå en energieffektiv økonomi inden 2050, og, at der er behov for en eksplicit og sammenhængende strategi for produktion og anvendelse af energi (industrielt varmeforbrug, boligopvarmning, køling) (herunder en metode til benchmarking af forskellige former for brændsel inden for fjernvarme- og fjernkølingsnet), som bygger på synergi mellem de forskellige sektorer; opfordrer Kommissionen til at gennemføre en undersøgelse af en forøgelse af energieffektiviteten; understreger, at disse net skal være åbne for konkurrence; bemærker, at forbedringer af boligbestandens energieffektivitet vil føre til en reduktion af efterspørgslen efter opvarmning, som bør indregnes, når fjernvarmekapaciteten vurderes;
17. understreger den vigtige rolle, som udbudssidens energieffektivitet spiller; påpeger, at transmission og distribution bidrager væsentligt til energitab (navnlig i generatorer og transformere samt det tab, der skyldes overdrevent stor modstand under transmissionen) og at afkortning af meget lange kæder, hvor en energiform omdannes til elektricitet, giver mulighed for store besparelser; understreger den rolle, som mikroproduktion og decentraliseret og diversificeret produktion kan spille med hensyn til at garantere forsynings-sikkerheden og mindske tab; mener, at der bør indføres incitamentter til at forbedre infrastrukturen, og opfordrer Kommissionen til at forelægge forslag om at frigøre det ubenyttede sparepotentiale bl.a. ved at indføre bæredygtighedsrapporter for kraftværker og gennemføre foranstaltninger til fremme af ombygning og modernisering af kraftværker;
18. understreger, at næstefter energieffektivitet ved kilden (dvs. i den primære energiproduktion) bør begrænsning af tabet af (elektrisk) energi under transporten gennem nettet have prioritet; påpeger, at man ved at gå over til et mere decentralt produktionssystem vil reducere transportafstandene og dermed energitabet under transport;
19. opfordrer indtrængende den (petro-) kemiske industri i hele EU til at øge energigenvindingen i forbindelse med flaring (gasafbrænding);
20. mener, at der er behov for mere fokus for at øge den generelle energisystemeffektivitet, navnlig reduktion af varmetab; opfordrer derfor til en revision af kraftvarmedirektivet som led i arbejdsprogrammet for 2011 med sigte på at fremme højeffektiv kraftvarmeproduktion, mikrokraftvarmeanlæg, anvendelse af spildvarme fra industrien og fjernvarme/fjernkøling ved at tilskynde medlemsstaterne til at oprette en stabil og gunstig regulatorisk ramme ved at indføre integreret energiefterspørgselsplanlægning for opvarmning/køling og elektricitet, overveje prioriteret adgang for kraftvarme til elnettet, anvende industriel varme og fremme anvendelse af højeffektiv kraftvarme, mikrokraftvarmeanlæg og fjernvarme i bygninger samt bæredygtig støtte til kraftvarme, f.eks. ved at tilskynde medlemsstaterne til at indføre økonomiske støtteordninger;
21. understreger betydningen af et distribueret kraftvarme- eller kraftvarme-køling-net, som gør det muligt at fordoble den samlede energieffektivitet; påpeger desuden, at oplagring af varme- eller køleenergi desuden vil give nettet større fleksibilitet i spidsbelastningsperioder, fordi kraft- og varmeproduktionen kan oplagres, når den overstiger de lokale behov;
22. opfordrer medlemsstaterne til ikke blot at støtte højeffektiv industriel kraftvarmeproduktion, herunder et skift fra fossile brændsler til biomasse, men også for dem, som allerede har en fjernvarmeinfrastruktur, at fremme anvendelse af kraftvarme ved at støtte etablering og renovering af fjernvarmeanlæg gennem hensigtsmæssige økonomiske og lovgivningsmæssige tiltag;
23. anser det for nødvendigt, at der i forbindelse med affaldsbehandling undgås tab af biogas og varme gennem genvinding og produktion af damp og/eller elektricitet; finder, at der ikke bør gives tilladelser til affaldsbehandlingsanlæg uden nogen form for varmegenvinding eller energiproduktion;

Onsdag den 15. december 2010

24. glæder sig over Kommissionens igangværende arbejde vedrørende intelligente net og intelligente målere; finder det vigtigt at sikre et langsigtet og stabilt harmoniseret lovgivningsmæssigt miljø for intelligente net og intelligente målere; opfordrer Kommissionen til at støtte og give incitament til udviklingen af intelligente net og intelligente målere ved at fastlægge fælles normer, som skal omfatte krav om privatlivets fred, data og frekvenser; anbefaler, at Kommissionens task-force om intelligente net tager behørigt hensyn til alle aktørernes holdninger; anmoder Kommissionen om jævnligt at fremlægge fremskridtsrapporter om task-forcens arbejde for Parlamentet;

25. bifalder Kommissionens arbejde hen imod et fælles europæisk energinet og opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at forelægge praktiske forslag til at forenkle og fremskynde godkendelsesprocedurerne for infrastrukturprojekter med høj prioritet;

26. opfordrer Kommissionen til at intensivere samarbejdet mellem EU og energinetoperatørerne (udvidet rolle for ENTSO) med henblik på at forbedre de grænseoverskridende netsammenkoblinger og ydeevnen;

27. anmoder Kommissionen om at støtte og fremme oprettelsen og udviklingen af et europæisk HVDC-net (højspændingsjævnstrøm), som kan optimere udnyttelsen af vedvarende energikilder, især vind- og vandkraft; påpeger, at et sådant net vil gøre det muligt at sende elektricitet over store afstande med et lavt energitab og samtidig åbne mulighed for synergi mellem alle vedvarende energikilder;

Byudvikling og bygninger

28. støtter en decentral tilgang på flere planer til energipolitik og energieffektivitet; fremhæve, at energieffektivitet kan spille en afgørende rolle i udviklingen af byområder og landdistrikter; understreger nødvendigheden af at øge støtten til initiativer, der sigter mod at reducere energiforbruget og udledningen af drivhusgasser på lokalt og regionalt plan, som f.eks. »borgmesteraftalen« og initiativet »intelligente byer«; understreger potentialet for tilskyndelse til og anvendelse af bedste praksis med hensyn til energieffektivitet i kommunale og regionale kontorer; påpeger endvidere, at tilpasning af den fremtidige samhørighedspolitik til Europa 2020-strategien kan bidrage til en intelligent og bæredygtig vækst i medlemsstater og regioner;

29. opfordrer Kommissionen til at evaluere potentialet for effektivitet i eksisterende bygninger begyndende med offentlige bygninger herunder skoler og foreslå omkostningseffektive mål for en reduktion af forbruger af primærenergi i bygninger; opfordrer medlemsstaterne til at gennemføre gennemførlige programmer til at støtte gennemgribende renoveringer, hvor energibehovet i første omgang reduceres med over 50 % i forhold til deres ydeevne før renoveringen, som indebærer, at omfanget af den økonomiske bistand og skattefordelen er knyttet forholdsmæssigt til forbedringsgraden; opfordrer til, at det gøres obligatorisk, at medlemsstaterne skal medtage faste årlige renoveringsmål i deres nationale energieffektivitetshandlingsplaner og opfordrer Kommissionen til fremsætte forslag til, hvordan der kan opnås en næste energineutral bygningsmasse som led i energikøreplanen for 2050;

30. opfordrer Kommissionen til at udvide anvendelsesområdet for byggepolitikken til også at omfatte grønne kvarterer med henblik på at sikre, at ressourceoptimeringen på lokalt plan fører til lavere primærenergiforbrug i bygninger og reducerede udgifter for forbrugerne;

31. mener, det er afgørende, at boligerne i energifattige husholdninger forbedres til den højst mulige energieffektivitetsstandard, uden at det øger de energifattiges daglige udgifter; understreger, at dette ofte vil kræve betydelige investeringer i boligerne, men at det samtidig vil skabe en masse ikke-energi-relaterede fordele, f.eks. ved at nedbringe dødeligheden, forbedre den generelle velfærd, mindske gælds niveauet og reducere sundhedsudgifterne ved at mindske indendørs forurening og termisk stress;

32. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at benytte »investment grade audits« med henblik på at vurdere kvaliteten af energiattesterne; opfordrer Kommissionen til på grundlag af disse vurderinger at udstikke retningslinjer for medlemsstaterne om at sikre kvaliteten af deres energiattester og af de forbedringer af energieffektiviteten, der hidrører fra foranstaltninger, der er igangsat som følge af anbefalingerne i disse attester;

Onsdag den 15. december 2010

33. er overbevist om, at nøglen til at opfylde energibesparelsesmålet er, at offentlige myndigheder på nationalt, regionalt og lokalt plan går i spidsen; opfordrer derfor de offentlige myndigheder til at gå langt videre end de minimumskrav, der er fastsat i direktivet om bygningers energimæssige ydeevne, navnlig ved så tidligt som muligt at renovere hele deres eksisterende bestand til et niveau, der er sammenligneligt med næsten energineutral standard, hvor det er teknisk og økonomisk muligt; erkender på den anden side, at de nuværende budgetbegrænsninger, navnlig på regionalt og lokalt plan, ofte begrænser offentlige instansers muligheder for at være de første til at foretage investeringer; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at lette og fremme innovative løsninger på dette problem herunder modellen med præstationskontrakter om energitjenester eller markedsbaserede instrumenter og til at opfordre offentlige myndigheder til at overveje omkostningsbesparelserne inden for en flerårig budgetramme, vor dette ikke allerede finder sted;
34. erkender EU's pionerrolle; mener, at EU-institutionerne og -organerne bør vise et godt eksempel, navnlig i de bygninger, hvor der identificeret et energieffektivitetspotentiale, ved at renovere dem, så de blive næsten energineutral i 2019 som led i en bredere undersøgelse af institutionernes energiforbrug;
35. anerkender potentialet for energibesparelser i bygninger, både i byerne og i landdistrikterne; bemærker, at der eksisterer forskellige hindringer for energirenovationer, især inden for boligsektoren, som følge af indledende omkostninger, forskellige incitamenter for lejere og boligejere eller komplicerede forhandlinger i bygninger med flere lejligheder; opfordrer til innovative løsninger med henblik på fjernelse af disse hindringer, såsom renoveringsplaner for kvarterer, finansielle incitamenter og teknisk bistand; understreger, at EU-ordningerne bør give incitamenter til at forbedre bygninger ud over de lovpligtige minimumskrav til energirenovering og kun gælde for bygninger med; opfordrer til fremme af renoveringsteknikker, der er mere økonomiske, men samtidig sikrer en høj grad af energibesparelse;
36. understreger vigtigheden af at reducere fattige husholdningers høje brændselsudgifter ved at støtte gennemgribende renoveringer med henblik på at nedbringe energiforbruget og udgifterne; opfordrer de kompetente - lokale, regionale, nationale og europæiske - myndigheder til at være særligt opmærksomme på socialt boligbyggeri og til at sikre, at supplerende udgifter til investeringer i energibesparelser ikke vælter over på sårbare lejere;
37. anmoder Kommissionen om at fremme nye initiativer til støtte af bygningsrenovering i forbindelse med den kommende innovationsstrategi, som f.eks. innovationspartnerskaber om energieffektivitet i energieffektive byer/nuludledningsbyer;
38. tilskynder medlemsstaterne til at fremme udskiftningen af visse ikke-bevaringsværdige ineffektive bygninger, hvor renovering ikke vil være bæredygtig eller omkostningseffektiv;
39. opfordrer medlemsstaterne til at fremskynde indførelsen af energiattester, som udstedes af uafhængige kvalificerede og/eller akkrediterede eksperter, og til at oprette såkaldte »one stop shops«, der giver adgang til teknisk rådgivning og støtte, samt indførelsen af økonomiske incitamenter, der er disponible på regionalt, nationalt og europæisk plan;
40. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre en bredere anvendelse af energisyn og strukturerede processer for energistyring i virksomheder og industribygninger, samt at udforme mekanismer, der kan hjælpe SMV'er, hvilket vil bidrage til udbredelsen eller etableringen af nationale ordninger eller frivillige aftaler;
41. opfordrer Kommissionen til at tilvejebringe alle de ressourcer, der er nødvendige for at gennemføre en omfattende høring og dermed undgå negative reaktioner fra medlemsstaterne, før den senest den 30. juni 2011 forelægger rammen for en sammenligningsmetode til beregning af omkostningsoptimale niveauer for mindstekrav til energimæssig ydeevne i henhold til direktivet om bygningers energimæssige ydeevne; mener, at sammenligningsmetoden, når den er på plads, vil motivere markedsaktørerne til at investere i energieffektive løsninger;
42. anmoder Kommissionen om at foreslå installationskrav og/eller benchmarks, for så vidt angår gadebelysning, som de offentlige myndigheder skal opfylde, herunder anvendelse af mere intelligente kontrolsystemer og energibesparende forbrugsmønstre; opfordrer til, at disse tiltag kommer til at omfatte specifikation af de samlede levetidsomkostninger for alle offentlige indkøb af belysning;

Onsdag den 15. december 2010

43. opfordrer indtrængende medlemsstaterne til systematisk at anvende energieffektive praksis i forbindelse med offentlige indkøb; mener, at man ved systematisk at anføre energieffektivitet som et tildelingskriterium ved offentlige indkøb og gøre det til en forudsætning for offentlig finansiering af projekter ville give denne politik et vigtigt rygstød;

ICI og produkter

44. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en produktpolitik, der sikrer større sammenhæng mellem miljøpolitikker for produkter gennem bedre samordning af formulering, revision og gennemførelse af de forskellige politiske instrumenter for at fremme større dynamik i markedsomlægningen og mere relevant forbrugeroplysning om energibesparelser; opfordrer derfor Kommissionen til at revidere direktivet om miljøvenligt design og energimærkningsdirektivet samtidig (dvs. fremrykke revisionsdatoen for energimærkningsdirektivet); mener, at reglerne om miljømærker og grønne offentlige indkøb ideelt set bør revideres samtidig og gennemføres samordnet med foranstaltninger vedrørende miljøvenligt design og energimærkning;

45. anmoder om hurtig og korrekt gennemførelse af direktiverne om miljøvenligt design og energimærkning og beklager de lange forsinkelser; foreslår at der indføres klarere og skærpede frister for vedtagelse gennem gennemførelsesretsakter eller delegerede retsakter i forbindelse med nye energirelaterede produkter; beklager, at Kommissionen indtil videre ikke har udnyttet mulighederne i direktivet om miljøvenligt design fuldt ud, og er overbevist om, at det burde omfatte flere, herunder eventuelt nye, husholdningsapparater, ikt, energiprodukter til byggeindustrien (som industrielt udstyr i form af elektriske motorer, maskiner, klimaanlæg, varmevekslere, opvarmnings- og belysningsudstyr og pumper) udstyr til industrien og landbruget, byggematerialer og udstyr til effektiv brug af vand; opfordrer Kommissionen til at tage hensyn til forskellene mellem forbrugsgoder og investeringsgoder, når den vedtager gennemførelsesretsakter og til at føre bevis for energibesparelspotentialet og gennemførligheden, før den udsteder sådanne retsakter; opfordrer til, at minimumskravene til energieffektivitet i miljødesigndirektivet omfatter angivelse af de samlede omkostninger i hele godets levetid og emissionerne for samtlige produkter herunder genbrugsprocessen;

46. opfordrer Kommissionen til at kombinere eksisterende EU-lovgivning såsom miljødesigndirektivet og energimærkningsdirektivet, med henblik på at gennemføre EU-lovgivningen mest effektivt og gøre brug af synergier, navnlig for forbrugers skyld;

47. anmoder Kommissionen om at tage konkrete initiativer til forbedring af produkters ressourceeffektivitet, f.eks. i form af lovgivning; bemærker, at en forbedring af ressourceeffektiviteten også vil give en væsentlig gevinst inden for energieffektivitet;

48. insisterer på, at der lægges større vægt på en konsekvensanalyse af energieffektivitetsstandarderne, herunder forholdet mellem slutprodukternes pris og kvalitet, energieffektivitetens indvirkning og fordelene for forbrugerne; anerkender, at Kommissionen analyserer alle disse virkninger, men insisterer på, at Kommissionen og medlemsstaterne skal gøre en langt større indsats kommunikation og kontrol af alle produkter, herunder importerede, som f.eks. energieffektive pærer;

49. mener i den forbindelse, at ensartede tekniske standarder er et hensigtsmæssigt middel til at opnå større markedsindtrængning for energieffektive produkter, pumper og motorer osv.;

50. opfordrer Kommissionen til at sikre, at lovgivningen omfatter produkter, systemer og disses energiforbrug, og anser det for nødvendigt at øge EU-borgernes, herunder relevante sælgeres, bevidsthed om energi- og ressourceeffektivitet, forbrugerprodukter og energirelaterede produkter; mener, at enkeltprodukter og enkeltdele, når der foretages en evaluering af energiforbruget, bør evalueres som en helhed og ikke enkeltvis;

51. understreger, at Europa bør være i forreste linje inden for udviklingen af energirelaterede internetteknologier og ikt-applikationer med lavt kulstofforbrug; understreger, at ikt kan og bør spille en vigtig rolle for fremme af ansvarligt energiforbrug i husholdninger samt i transport-, elektricitetsproduktions- og -distributionssektoren og i ikt-sektoren selv (der tegner sig for ca. 8 % af elektricitetsforbruget); opfordrer derfor navnlig, at der foretages en evaluering af energieffektivitetspotentialet i datacentre; mener, at en forbedret innovationsstøtte altid skal ledsages af en lettelse af ansøgernes administrative byrder; anerkender, at det er nødvendigt at støtte partnerskaber mellem ikt-sektoren og de sektorer, der tegner sig for de største emissioner, for at forbedre disse sektors energieffektivitet og reducere deres emissioner;

Onsdag den 15. december 2010

52. understreger, at information af samfundet om fordelene ved intelligente målesystemer er afgørende for disses succes; minder om, at det i Parlamentets initiativbetænkning »om en ny digital dagsorden for Europa: 2015.eu« er fastsat som politisk mål, at 50 % af hjemmene i Europa skal være udstyret med intelligente målere inden 2015; glæder sig over det arbejde, task-forcen om intelligente målere har udført, og anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2011 at forelægge en række henstillinger for at sikre, at

- intelligent måling indføres i overensstemmelse med tidsplanen i den tredje energimarkedspakke, så målet om, at der i 80 % af alle bygninger skal være monteret intelligente målere inden 2020, nås,
- medlemsstaterne inden udgangen af 2011 enes om et mindstemål af fælles funktioner for intelligente målere,
- der bør være fordele forbundet med intelligente målere, f.eks. lavere energiforbrug, hjælp til forbrugere med lav indkomst og sårbare forbrugere og aggregering, hvor mange slutkunders belastning lægges sammen for at opnå lavere priser, end hver enkelt kunde kunne have opnået enkeltvis, er tilladt og fremmes på alle nationale energimarkeder,
- medlemsstaterne udarbejder og offentliggør en strategi for, hvordan alle forbrugere, herunder forbrugere med lav indkomst og sårbare forbrugere, kan drage fordel af intelligent måling;
- en forpligtelse for nationale TSO'er og tilsynsmyndigheder til at etablere »nettariffer baseret på forbrugstidspunkt« for at skabe et finansielt incitament til belastningsopdeling og efterspørgselsstyring,
- der udarbejdes en gennemførelsesforanstaltning for miljøvenligt design, som sikrer, at disse produkter er energieffektive og ikke skaber unødigt energiforbrug i husholdninger,
- den igangværende forberedende undersøgelse af standby-tilstande (der udføres under direktivet om miljøvenligt design) omfatter intelligente målere med henblik på evt. fremtidig lovgivning;

53. bemærker, at teknologiske fremskridt kan åbne mulighed for trinvis ændringer af energieffektiviteten; opfordrer Kommissionen til i SET-planen at inkludere et bånd til udvikling og fremme af teknologi, materialer f.eks. til bygge- og maskinsektoren og produkter som f.eks. belysning med ekstremt lav energiforbrug eller trykt elektronik til at fremme energi- og ressourceeffektiviteten; opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at foreslå incitamenter og programmer til særligt innovative teknologier herunder prioriterede forsknings- og udviklingsområder og fremme af produktion i begrænsede mængder;

54. opfordrer Kommissionen til for at fremme energieffektiviteten i samarbejde med de nationale energimyndigheder at kombinere arbejdet vedrørende intelligente net og intelligente målere med prismæssige incitamenter (differentierede priser) og øget prisfleksibilitet, f.eks. på timebasis, i de nationale tariffer for at tilskynde til en mindskelse af elektricitetsforbruget, og minder om medlemsstaternes forpligtelse i henhold til den 3. energipakke til at udvikle innovative prismodeller;

55. finder det nødvendigt, at der træffes foranstaltninger til at modvirke rekyleffekter med henblik på at sikre, at tekniske forbedringer ikke negeres gennem et nedadgående pres på energipriserne og øget forbrug;

Transport

56. anmoder Kommissionen om at offentliggøre en ambitiøs hvidbog om transport for at udforme en bæredygtig europæisk transportpolitik, der fremmer indførelse af energieffektive nye teknologier og mindsker afhængigheden af fossile brændstoffer, navnlig olie, eventuelt gennem elektrificering eller andre metoder; tilskynder i den henseende til større energibevidsthed ved infrastrukturplanlægning og fysisk planlægning;

57. finder, at alle værktøjer, herunder køretøjs- og brændstofafgifter, mærkning, minimumsstandarder for energieffektivitet og foranstaltninger til at forbedre og fremme offentlig transport, er absolut nødvendige for at løse transportemissionsproblemet;

Onsdag den 15. december 2010

58. understreger, at anvendelse af informations- og kommunikationsteknologier i vejtransportsektoren og dens grænseflader til andre transportformer vil yde et betydeligt bidrag til bedre energieffektivitet, bedre sikkerhed og bedre sikring i forbindelse med vejtransport, og endnu mere, hvis det kombineres med forbedringer i logistikken og andre rationaliseringstiltag inden for transportsektoren; opfordrer Kommissionen til at sikre en samordnet og effektiv anvendelse af e-fragt og intelligente transportsystemer (ITS) i hele EU;
59. understreger, at en forudsætning for at opfylde de ovennævnte mål for energieffektivitet er, at der investeres i transportsektoren, især jernbane- og bytransportsystemer, med henblik på at minimere brugen af de mere energikrævende transportformer;
60. understreger nødvendigheden af at øge det samlede transportsystems energieffektivitet ved et modalskift fra transportformer med højt energiforbrug, f.eks. lastvogne og biler, til transportformer med lavt energiforbrug, f.eks. jernbane, cykling og gang for passagerer eller jernbane og miljøvenlig søtransport for gods;
61. anerkender, at øget brændstoffektivitet i køretøjer kan sænke brændstofforbruget betydeligt, og anmoder Kommissionen om at evaluere de fremskridt, der er gjort i retning af en nedbringelse af emissionerne inden for de forskellige transportformer, og sikre en langsigtet planlægningsperiode, navnlig i automobil- og transportsektoren, ved eventuelt at fastsætte yderligere mål og fremme højere energieffektivitetsnormer, f.eks. for klimaanlæg i biler; er af den opfattelse, at EU's mål bør være at opnå de største fremskridt i energieffektivitet i verden; bemærker, at forbrugeroplysning og reklame er afgørende for at bringe forbrugerne i retning af fornuftigere købsbeslutninger og køreadfærd;
62. opfordrer Kommissionen til for alle transportformer og på en omkostningseffektiv måde at fremme udvikling og anvendelse af innovative løsninger, der forbedrer køretøjers energieffektivitet (f.eks. spoiler til lastbiler og andre former for forbedret aerodynamik, samt driftsvilkår generelt);
63. støtter i denne forbindelse fremme af anvendelsen af energieffektive dæk og anmoder Kommissionen om at fastsætte minimumseffektivitetskrav for køretøjer indkøbt af offentlige myndigheder og for dæk monteret på disse; anmoder Kommissionen om inden udgangen af 2011 at forelægge en strategi for reduktion af lastvognes brændstofforbrug og CO₂-emissioner, da disse spørgsmål næsten ikke har været drøftet;
64. opfordrer Kommissionen til at overveje at indføre en fælles bindende paneuropæisk ordning for mærkning af personvogne, hvilket ville bidrage til at mindske markedsforvridningerne, øge offentlighedens bevidsthed i Europa og fremme teknologisk innovation med henblik på nedsættelse af køretøjers energiforbrug og forurenende emissioner; opfordrer ligeledes Kommissionen til at undersøge muligheden for at udvide den foreslåede fælles mærkningsordning til elektriske køretøjer og hybridkøretøjer;
65. opfordrer Kommissionen til senest medio 2011 at sikre rammebetingelser for udvikling af elektriske køretøjer, navnlig for så vidt angår standardisering af infrastrukturer og ladeteknologier, som garanterer interoperabilitet og infrastrukturerens sikkerhed og fremme etableringen af ladeinfrastruktur i medlemsstaterne; opfordrer endvidere Kommissionen til at fastsætte harmoniserede krav til godkendelse af elektriske køretøjer, særligt hvad angår sundhed og sikkerhed for både arbejdstagere og slutbrugere; opfordrer Kommissionen til at sikre ensartede rammebetingelser for udvikling af køretøjer, der kører på brændselceller eller andre mere bæredygtige energikilder;
66. gentager behovet for at fremme intermodale transportformer samt for udvikling af intelligente transportsystemer for at sikre energibesparelser inden for transportsektoren (herunder trængselsafgifter, informationsteknologier til trafikstyring, jernbaneinfrastruktur osv.);
67. anmoder medlemsstaterne om at fjerne afgiftsordninger, der tilskynder til køb af brændstoffineffektive biler, og erstatte dem med afgiftsordninger, der tilskynder til køb af brændstoffeffektive biler;
68. anerkender, at anvendelse af modulvogntog er en bæredygtig løsning, som bidrager til et højere energieffektivitetsniveau i vejtransportsektoren; anerkender endvidere, at landenes divergerende bestemmelser om modulvogntog er en hindring for øget anvendelse af denne vejtransportform ved grænseoverskridende

Onsdag den 15. december 2010

transport; opfordrer Kommissionen til at undersøge, hvilke bestemmelser der let kan harmoniseres, og hvordan det kan sikres, at modulvogn tog udgør en større del af den grænseoverskridende transport;

69. er overbevist om, at prissignaler er afgørende for at øge energieffektiviteten og at ændrede energi- og CO₂-afgifter bør indgå i den reviderede handlingsplan for energieffektivitet, fordi økonomiske virkemidler er den mest omkostningseffektive måde at fremme energibesparelser på;

Incitament og finansiering

70. minder Kommissionen og medlemsstaterne om »trias energetica«, hvorefter efterspørgslen efter energi bør reduceres, før der indgås nogen aftaler om investeringer i supplerende energiforsyning;

71. opfordrer Kommissionen til at forelægge en rapport, hvori behovet for yderligere finansiel bistand med henblik på at øge energieffektiviteten i den eksisterende bygningsmasse kortlægges, og de aktuelle finansielle instrumenter evalueres; Kommissionen bør forelægge forslag til, hvorledes der kan etableres en EU-ramme af revolverende finansielle instrumenter med sigte på at støtte eller stille garanti for supplerende energieffektivitetsforanstaltninger, eksisterende nationale ordninger og distributionskanaler (f.eks. i form af risikodeling), og tilskynde til etablering og forbedring af energieffektivitetsordninger i medlemsstaterne; opfordrer Kommissionen til inden for rammerne af energieffektivitetshandlingsplan til at fremlægge forskellige politiske muligheder for at sikre tilstedeværelsen af de nødvendige energieffektivitetsbevillinger på nationalt, regionalt og lokalt plan; mener, at disse bevillinger eventuelt gennem økonomiske mellemmand spille en vigtig rolle i udviklingen af instrumenter, som ville skabe finansieringsmuligheder til private ejere, små og mellemstore virksomheder og energitjenesteseelskaber; er enig i, at sådanne instrumenter fremme en bredere opbakning bag mere bekostelige energibesparelsetiltag;

72. mener, at man under udviklingen af denne ramme bør være opmærksom på alle finansielle ressourcer, der findes i medlemsstaterne, med henblik på at skabe synergier og undgå overlapninger med andre finansielle instrumenter;

73. glæde sig over den klare støtte, der i Europa 2020-strategien gives til en flytning af skattebyrden til energi- og miljøafgifter, hvilket kan give forbrugere og erhvervslivet et incitament til at forbedre energieffektiviteten og jobskabelsen; opfordrer medlemsstaterne til at overveje, om det er muligt at nedsætte momsatsene ved renoveringsarbejde med henblik på forbedring af energieffektiviteten;

74. anmoder Kommissionen om at forelægge en årlig rapport om, hvorvidt og hvordan der er skabt passende (afgifts- og støtterelaterede) incitament på nationalt plan såsom, i den private sektor og i SMV'er, afskrivning af industrielt udstyr i mindre omfang op til 10 000 EUR eller, i industrisektoren, progressiv afskrivning af 50 % i det første år, eller der er skabt passende investeringsincitament og tilvejebragt forskningsstøtte med henblik på fremme af energieffektivitetsforanstaltninger;

75. fremhæver det enorme ressourcepotentiale, der ligger i EU's emissionshandelsordning (EU-ETS) for så vidt angår investeringer i energieffektivitet; påpeger, at der vil blive rejst milliarder af euro ved bortauktionering af emissionskvoter; minder om, at 50 % af provenuet i henhold til emissionshandelsordningen skal gå til tilpasnings- og afbødningstiltag, herunder energieffektivitet; understreger, at disse indtægter samt indtægterne fra energi- og CO₂-hovedsageligt bør anvendes til omkostningseffektiv finansiering af energieffektivitet og teknologispredning; bemærker endvidere, at EU-virksomheder opkøber millioner af CDM-kreditter, hovedsageligt i Kina og Indien, i stedet for at investere i CDM i de mindst udviklede lande eller i energieffektivitet i Europa;

76. finder, at denne ramme bør tage hensyn til erfaringerne med eksisterende revolverende instrumenter, der stilles til rådighed af offentlige finansielle formidlere, omfatte eksisterende EU-fonde og udformes, så den tiltrækker andre offentlige eller private midler, således at der kan skabes den højst mulige løftestangeffekt; mener, at Kommissionen ikke altid kan være den eneste kilde til alle finansielle midler; opfordrer Kommissionen til at tage ansvar for at frigøre og mobilisere midler, som er tilgængelige i både offentlige og private finansielle institutioner; mener, at Kommissionen bør tilskynde finansielle institutioner og finansieringsprogrammer som Den Europæiske Investeringsbank til at prioritere innovative energieffektivitetsinitiativer højt, navnlig når disse bidrager til andre EU-mål såsom vækst i beskæftigelsen;

Onsdag den 15. december 2010

77. anerkender, at manglen på forhåndsfinansiering er en alvorlig hindring for bygningsrenovering i bolig- og SMV-sektoren, og opfordrer Kommissionen til at forelægge en oversigt over innovative løsninger og bedste praksis med henblik på at løse dette problem, f.eks. vellykkede »pay as you save«-mekanismer, revolverende fonde og grønne investeringsbanker (med KfW i Tyskland eller Caisse Depots i Frankrig som forbillede);

78. erkender, at en af de største hindringer for gennemførelsen af energibesparelser på lokalt og regionalt plan er behovet for indledende investeringer; er overbevist om, at enhver foranstaltning på EU-plan bør tage behørigt hensyn til indvirkningerne på og de budgetmæssige begrænsninger for kommuner og regioner; henstiller derfor til Kommissionen, at lokale og regionale repræsentanter høres, når der fastlægges udviklingsretningslinjer på energiområdet, og at der ydes finansiel støtte til projekter på lokalt og regionalt plan gennem innovative programmer, der gør brug af eksisterende energikilder og strukturfonde;

79. glæder sig over aftalen mellem Parlamentet og Rådet om at anvende midler, der ikke kan indgå forpligtelser for under forordningen om genopretningsprogrammet, til skabelse af et dedikeret finansielt instrument til at fremme energieffektivitet initiativer inden for vedvarende energi; bemærker samtidig, at investeringer i energieffektivitet modtager alt for lidt støtte i den europæiske økonomiske genopretningsplan til trods for deres store jobskabespotentiale;

80. understreger behovet for at forbedre anvendelsen af de eksisterende EU-fonde som EFRU og ELFUL i forbindelse med energieffektivitetsforanstaltninger; understreger behovet for at forbedre anvendelsen af de eksisterende EU-fonde som EFRU i forbindelse med energieffektivitetsforanstaltninger; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til at prioritere energieffektivitet i deres operationelle programmer og anmoder Kommissionen og de nationale myndigheder om at udvikle metoder til at fremme anvendelsen af strukturfondene til energieffektivitetsforanstaltninger, herunder sikring af en bedre informationsstrøm frem til det lokale plan eller etablering af »one-stop-shops«; minder endelig om, at disse tiltag skal evalueres, og at forbedringer i energieffektiviteten bør indgå som et vigtigt element i denne evaluering;

81. opfordrer med henblik på den forventede revision af struktur- og samhørighedspolitikken og EU's finansielle overslag til, at energibesparelser indgår i betingelserne for ydelse af EU-støtte, samt til at det overvejes, at en større andel af de nationale bidrag anvendes til forbedring af energieffektiviteten og udvikling af varige energikilder;

82. opfordrer Kommissionen til at benytte midtvejsrevisionen til at afsætte flere midler til energieffektivitetsprogrammer og skabe mulighed for at bruge op til 15 % af EFRU til energieffektivitet;

83. understreger, at det er nødvendigt at udvikle teknisk bistand og finansieringsteknik med henblik på de lokale og regionale myndigheder for at støtte lokale aktører med oprettelsen af projekter, f.eks. ved at gøre brug af EIB's tekniske bistandsfacilitet ELENA og ESCOS' erfaringer;

84. opfordrer Kommissionen til at styrke finansieringsfaciliteterne (f.eks. ELENA) og til at overveje at oprette yderligere faciliteter, der finansieres under programmet »Intelligent energi«;

85. påpeger, at indsatsen for energieffektivitet bør sigte mod at inddrage så mange parter som muligt af såvel offentlig som privat karakter for at opnå den størst mulige løftestangeffekt, skabe arbejdspladser, bidrage til grønnere vækst og fremme oprettelsen af et konkurrencedygtigt, sammenhængende og bæredygtigt europæisk marked for energieffektivitet;

86. bemærker, at man ved at pålægge energiselskaber energibesparelsesforpligtelser kan tilvejebringe yderligere indtægtskilder til finansiering af energieffektivitetsforanstaltninger i form af f.eks. afgifter opkrævet af transmissions- og distributionssystemoperatører, beløb indbetalt af leverandører til opfyldelse af deres forpligtelser eller bøder betalt for manglende opfyldelse af krav;

87. bemærker, at selv om en stor del af det umiddelbare kapitalbehov til energibesparende investeringer vil skulle dækkes af den private sektor, er en offentlig indsats nødvendig som bidrag til at overvinde markedssvigt og sikre, at overgangen til en lavkulstoføkonomi sker så betids, at EU's mål for vedvarende energi og emissionsreduktion kan overholdes;

Onsdag den 15. december 2010

88. opfordrer Kommissionen til at fremme EU-foranstaltninger til at fremme teknisk bistand ydet af erfarne (nationale og internationale) finansielle formidlere:

- for at øge bevidstheden og knowhow-niveauet blandt forvaltningsmyndigheder og offentlige og private finansielle virksomheder om finansieringsstrategier og om institutionelle krav til støtte til investeringer i energieffektivitet,
- for at støtte offentlige og private finansielle virksomheder i forbindelse med gennemførelse af passende foranstaltninger og finansielle instrumenter,
- for at strukturere bæredygtige og effektive finansielle instrumenter, således at disponible midler bedre kan anvendes til investeringer i energieffektivitet,
- for at tilskynde til overdragelse af bedste praksis mellem medlemsstaterne og deres finansielle formidlere;
- for at skabe et effektivt kommunikationsværktøj og indlede en dialog med borgerne med sigte på at udbrede energieffektivitetsinformation til målgrupperne og vejlede dem i deres energiforbrugsadfærd

89. erkender at et velfungerende energimarked tilskynder til energibesparelser; opfordrer Kommissionen til at foretage en vurdering af og aflægge rapport om energitjenesteselskabers rolle i forbedringen af energieffektiviteten og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe effektive foranstaltninger til at bevæge energivirksomhederne til at investere i energieffektivitet og gøre det lettere for slutbrugerne at forbedre energieffektiviteten; opfordrer derfor Kommissionen til at fremsætte henstillinger på grundlag af bedste praksis, ud fra hvilke medlemsstaterne kan vælge den model, der passer bedst til deres indenlandske situation, f.eks. ordninger med hvide attester, skatte- og afgiftslettelser, direkte støtte osv.;

90. opfordrer Kommissionen, medlemsstaterne samt alle regionale og lokale forvaltningsniveauer til at øge deres indsats for at styrke uddannelse og træning af energieffektivitetseksperter, navnlig teknikere med mellemuddannelse, i alle kategorier og sektorer. men navnlig i hele byggeriværdikæden og i SMV, for at forbedre kvalifikationsniveauet inden for byggefagene og dermed medvirke til at skabe grønne lokale jobs og samtidig lette gennemførelsen af ambitiøs energieffektivitetslovgivning; opfordrer derfor til, at struktur- og samhørighedsfondsmidlerne til uddannelse udnyttes fuldt ud;

91. opfordrer Kommissionen til at undersøge anvendelsesmulighederne for innovative former for regulering, der effektivt kan kombinere de nye medlemsstaters betydelige energibesparelspotentiale med de mere udviklede medlemsstaters kapital og teknologiske potentiale;

92. understreger behovet for at forbedre udviklingen af markeder for energitjenester; anmoder Kommissionen om i forbindelse med revisionen af energitjenestedirektivet at overveje at fremme indførelsen af kontrakter om energiydelser i den offentlige og private sektor; mener, at energitjenesteselskaber på mange måder er bedst placeret til at overvinde barrieren med høje initiale investeringsomkostninger, når de af energieffektivitetsgrunde skal renovere eksisterende bygninger; foreslår Kommissionen at foretage en undersøgelse med henblik på at vurdere bedste praksis i medlemsstaterne samt at identificere problemer og forhindringer for fuld udnyttelse af denne finansieringsmekanismes potentiale;

93. påpeger, at virksomheder gennem deres innovative indsats kan spille en vigtig rolle ved udarbejdelsen og gennemførelsen af energibesparende foranstaltninger; håber, at strukturstøtten vil tilskynde virksomhederne til aktiv deltagelse i projekter inden for energieffektivitet;

94. gentager sin anmodning om, at energieffektivitet styrkes inden for rammerne af den europæiske naboskabspolitik og systematisk kommer til at indgå i EU's dialoger med tredjelande;

95. påpeger de chancer og potentielle muligheder, der for europæiske virksomheder ligger i udvikling, fremstilling og markedsføring af energieffektive teknologier (f.eks. inden for motorer og transmissionssystemer, belysning, elektriske apparater, osv.);

Onsdag den 15. december 2010

96. mener i denne sammenhæng, at udvikling og markedsføring af innovative teknologier skal danne grundlag for at forbedre energieffektiviteten inden for alle anvendelsesområder for at reducere udledningen af drivhusgasser og øge andelen af vedvarende energi;

97. insisterer på, at energieffektivitet skal være en prioritet under det næste rammeprogram for forskning (FP 8);

98. anmoder Kommissionen om at gøre energieffektivitet til en af nøgleprioriteringerne i det ottende rammeprogram for forskning og til at allokere en væsentlig del til underprogrammer vedrørende energieffektivitet, der svarer til programmet om intelligent energi; understreger behovet for en forøgelse af bevillingerne til forskning, udvikling og demonstration på energiområdet, inklusive en væsentlig forøgelse af EU's fremtidige budget, navnlig til vedvarende energi, intelligente net og energieffektivitet i 2020 i forhold til det nuværende niveau;

99. finder, at der bør lægges større vægt på betydningen af energibesparende foranstaltninger i forbindelse med internationale klimaforhandlinger; er af den overbevisning, at ambitiøse politikker for energieffektivitet lettere kan håndhæves og i mindre grad vil indvirke på konkurrenceevnen, hvis de harmoniseres på internationalt plan; opfordrer derfor Kommissionen og medlemsstaterne til at overbevise EU's internationale partnere under de kommende forhandlinger i Cancún om behovet for koordinerede energieffektivitetsforanstaltninger;

100. tilslutter sig den opfordring, som G20-landene fremsatte i deres erklæring fra topmødet i Toronto den 27. juni 2010 om udfasning af fossile brændstoffer på mellemlang sigt, og påpeger, at dette vil kunne frigøre milliarder af euro, som i stedet kan anvendes til støtte til energieffektivitetsforanstaltninger og dermed yde et langt større bidrag til EU's strategiske energimålsætninger om bæredygtighed, konkurrenceevne og forsyningsikkerhed;

101. mener, at energidialogens sociale dimension, der omfatter aspekter som menneskerettigheder, energifattigdom og beskyttelse af lavindkomstforbrugere, altid bør tages i betragtning ved udformningen af energipolitikker;

102. erkender, at man inden for energieffektivitetspolitikken hidtil ikke har beskæftiget sig tilstrækkeligt med den sociale accept i forbindelse med en sænkning af energiforbruget; understreger, at ikke kun brugernes adfærd er altafgørende for, om de energieffektive foranstaltninger bliver en succes, men at forbrugernes tillid også bør øges; opfordrer til, at der i den fremtidige handlingsplan for energieffektivitet medtages yderligere støtteforanstaltninger for at øge den sociale accept; understreger den centrale rolle, som de regionale og lokale planer kan komme til at spille, når der skal opnås enighed;

103. understreger betydningen af, at Kommissionen og medlemsstaterne intensiverer deres politik for information af alle relevante interessenter om energieffektivitet og energibesparelser, og opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at forbedre og yderligere lette adgangen til oplysninger om energieffektivitet og energibesparelser;

*

* *

104. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Torsdag den 16. december 2010

Menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik

P7_TA(2010)0489

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om årsberetningen om menneskerettighederne i verden 2009 og EU's menneskerettighedspolitik (2010/2202(INI))

(2012/C 169 E/10)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EU's ellefte årsberetning om menneskerettigheder og demokrati i verden, der dækker perioden fra juli 2008 til december 2009,
- der henviser til Lissabontraktatens artikel 6 og 21,
- der henviser til Verdenserklæringen om Menneskerettigheder og samtlige relevante internationale menneskerettighedsinstrumenter,
- der henviser til De Forenede Nationers pagt,
- der henviser til alle De Forenede Nationers menneskerettighedskonventioner og de valgfrie protokoller hertil ⁽¹⁾,
- der henviser til de regionale menneskerettighedsinstrumenter, herunder især det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder, den dertil knyttede frivillige protokol om kvinders rettigheder i Afrika, den amerikanske menneskerettighedskonvention og det arabiske menneskerettighedscharter samt ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission,
- der henviser til ikrafttrædelsen af Rom-statutten for Den Internationale Straffedomstol (ICC) den 1. juli 2002 og til sine beslutninger om ICC ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 vedrørende Den Internationale Straffedomstol og Rådets handlingsplan som opfølgning på den fælles holdning; der erindrer om ICC's vigtige rolle med hensyn til bekæmpelse af de grove forbrydelser, der hører under domstolens kompetence,
- der henviser til EU's tilsagn om at støtte ICC i varetagelsen af dens funktioner på hensigtsmæssig vis,
- der henviser til, at de enkelte stater har pligt til at udøve deres strafferetlige myndighed over de ansvarlige for internationale forbrydelser;
- der henviser til den europæiske menneskerettighedskonvention og de igangværende forhandlinger om EU's tiltrædelse af denne konvention,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder,

⁽¹⁾ FN's konvention imod tortur; FN's konvention om barnets rettigheder; Konventionen for udryddelse af alle former for diskrimination mod kvinder; De Forenede Nationers konvention om handicappedes rettigheder; FN's internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod tvungen forsvinding.

⁽²⁾ EFT C 379 af 7.12.1998, s. 265; EFT C 262 af 18.9.2001, s. 262; EFT C 293 E af 28.11.2002, s. 88; EUT C 271 E af 12.11.2003, s. 576; EUT C 279 E af 19.11.2009, s. 109; EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 33; EUT C 15 E af 21.1.2010, s. 86; EUT C 87 E af 1.4.2010, s. 183; EUT C 117 E af 6.5.2010, s. 198; EUT C 212 E af 5.8.2010, s. 60; EUT C 265 E af 30.9.2010, s. 15; EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 25.

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til partnerskabsaftalen mellem AVS og EU og den seneste ændring heraf ⁽¹⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1889/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af et finansieringsinstrument til fremme af demokrati og menneskerettigheder på verdensplan ⁽²⁾ (Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder, EIDHR),
- der henviser til sine tidligere beslutninger om menneskerettighederne i verden,
- der henviser til sin beslutning af 14. januar 2009 ⁽³⁾ om udvikling af FN's Menneskerettighedsråd, herunder EU's rolle, og sin beslutning af 25. februar 2010 ⁽⁴⁾ om den 13. samling i FN's Menneskerettighedsråd,
- der henviser til sine beslutninger af 1. februar 2007 ⁽⁵⁾ og 26. april 2007 ⁽⁶⁾ om initiativet til et universelt moratorium for dødsstraf og FN's Generalforsamlings resolution 62/149 af 18. december 2007 om det verdensomspændende moratorium for brug af dødsstraf samt til sin beslutning af 7. oktober 2010 om Verdensdagen mod dødsstraf,
- der henviser til protokol nr. 13 til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder vedrørende afskaffelse af dødsstraf også i krigstid,
- der henviser til FN's erklæring om menneskerettighedsforkæmpere, de aktiviteter, der udøves af FN's generalsekretærs særlige repræsentanter vedrørende situationen for menneskerettighedsforkæmpere, EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og sin beslutning af 17. juni 2010 om menneskerettighedsforkæmpere ⁽⁷⁾,
- der henviser til FN-erklæringen om afskaffelse af alle former for intolerance og forskelsbehandling på grundlag af religion og tro,
- der henviser til Den Europæiske Unions retningslinjer for fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret ⁽⁸⁾, om dødsstraf, tortur og andre former for brutal, umenneskelig eller nedværdigende behandling, om menneskerettighedsforkæmpere, om menneskerettighedsdialoger med tredjelande og om fremme og beskyttelse af børns rettigheder og om vold mod kvinder og piger og bekæmpelse af alle former for diskrimination imod dem,
- der henviser til Rådets værktøjssæt til fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle (LGBT-personer) ⁽⁹⁾,
- der henviser til sin beslutning af 22. oktober 2009 om demokratiopbygning i EU's eksterne forbindelser ⁽¹⁰⁾,
- der henviser til alle sine beslutninger om uopsættelige sager om brud på menneskerettighederne, demokrati og retsstatsprincippet,
- der henviser til sin beslutning af 21. januar 2010 om menneskerettighedskrænkelser i Kina, navnlig sagen om Liu Xiaobo ⁽¹¹⁾,

⁽¹⁾ EFT L 317 af 15.12.2000, s. 3; EUT C 303 af 14.12.2007, s. 1; EUT L 209 af 11.8.2005, s. 27.

⁽²⁾ EUT L 386 af 29.12.2006, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 71.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0036.

⁽⁵⁾ EUT C 250 E af 25.10.2007, s. 91.

⁽⁶⁾ EUT C 74 E af 20.3.2008, s. 775.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0226.

⁽⁸⁾ EUT C 327 af 23.12.2005, s. 4.

⁽⁹⁾ Rådsdokument 11179/10.

⁽¹⁰⁾ EUT C 265 E af 30.9.2010, s. 3.

⁽¹¹⁾ EUT C 305 E af 11.11.2010, s. 9

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 48 og artikel 119, stk. 2,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget (A7-0339/2010),
- A. der henviser til, at Verdenserklæringen om Menneskerettigheder fortsat er verdens referencedokument, der sætter alle mennesker i centrum for indsatsen,
- B. der henviser til, at EU's ellefte årsberetning om menneskerettigheder (2008/2009) giver et generelt overblik over EU's indsats til fordel for menneskerettigheder og demokrati i verden,
- C. der henviser til, at hensigten med denne beslutning er at undersøge, evaluere og i særlige tilfælde fremsætte konstruktiv kritik af EU's aktiviteter, hvad angår menneskerettigheder og demokrati,
- D. der henviser til, at EU's interne menneskerettighedsindsats har direkte indflydelse på Unionens troværdighed og evne til at gennemføre en effektiv menneskerettighedspolitik udadtil,
- E. der henviser til, at EU bygger på værdierne respekt for den menneskelige værdighed, frihed, demokrati, ligestilling, retsstatsprincippet og respekt for menneskerettighederne, herunder religionsfrihed og rettigheder for personer, der tilhører mindretal,
- F. der henviser til, at retfærdighed, demokrati og retsstatsprincippet udgør grundlaget for varig fred, idet de garanterer de grundlæggende frihedsrettigheder og menneskerettighederne, og der ikke kan opnås varig fred ved at skærme de ansvarlige for systematiske krænkelser af menneskerettighederne og overtrædelser af den internationale strafferet,
- G. der henviser til, at Lissabontraktaten har styrket EU's beføjelser på området for udenrigspolitik på en måde, der vil styrke dets værdier og målsætninger; der henviser til, at de vigtigste innovationer i forbindelse med EU's optræden udadtil, såsom Unionens højtstående repræsentant for den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik/næstformand i Kommissionen og Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EU-Udenrigstjenesten), yderligere skal konsolidere EU's indsats udadtil på området for menneskerettigheder og skal skabe bedre muligheder for at integrere menneskerettighederne i alle relevante politikområder,
- H. der henviser til, at traktaten giver EU juridisk personlighed, hvilket vil give den mulighed for at tiltræde den europæiske menneskerettighedskonvention og give Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i Strasbourg mulighed for at verificere, at EU's retsakter er i overensstemmelse med konventionen,
- I. der henviser til, at EU's charter om grundlæggende rettigheder med Lissabontraktatens ikrafttræden er blevet juridisk bindende, hvilket styrker beskyttelsen af menneskerettighederne i Europa,
- J. der henviser til, at EU uforbeholdent støtter ICC, arbejder for at udbrede Romstatuttens universalitet og beskytte dens etiske soliditet med henblik på at beskytte og fremme domstolens uafhængighed,
- K. der henviser til, at det er nødvendigt at opdatere Rådets fælles holdning af 16. juni 2003 og handlingsplanen af 2004 i lyset af udviklingen i international strafferet siden 2004; der henviser til, at EU's konkrete bistand og samarbejde bør intensiveres og forbedres i takt med stigningen i antallet af arrestordre og retssager ved ICC,
- L. der henviser til, at bestræbelser på at bekæmpe terrorismen i verden har øget behovet for at forlige sikkerhedshensyn med respekt for menneskerettighederne,
- M. der henviser til, at den globale økonomiske og finansielle krise har haft negativ indvirkning på de økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; der henviser til, at de fattigste menneskers rettigheder er hårdest ramt; der henviser til, at millioner af mennesker på grund af stigende og ustabile priser og spekulation i råvarer må kæmpe for at opfylde deres basale behov i lande i Afrika, Asien og Latinamerika; der henviser til, at millioner af mennesker har oplevet usikkerhed og nedværdigelse, og at protester i visse lande er blevet mødt med undertrykkelse og vold,

Torsdag den 16. december 2010

- N. der henviser til, at økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder skal have samme opmærksomhed og behandles på lige fod med borgerlige og politiske rettigheder, og at menneskerettighedsklausuler i aftaler, der indgås mellem EU og tredjelande, skal overholdes og gennemføres,
- O. der henviser til, at klimaændringer øver varig og langsigtet indflydelse på menneskerettigheder; der henviser til, at de negative følger sandsynligvis især vil ramme sårbare grupper, såsom oprindelige folk, både i udviklingslandene og i Arktis, men at disse følger også kan være langt videre forgrenede,
- P. der henviser til, at bekæmpelsen af straffrihed har meget stor betydning, da den har til formål at forebygge og straffe de groveste forbrydelser og gerningsmændene; der henviser til, at straffrihed er et tværgående anliggende, som berører et bredt udsnit af menneskerettighedsspørgsmål, bl.a. tortur, dødsstraf, vold imod kvinder, forfølgelse af menneskerettighedsforkæmpere og terrorbekæmpelse,
- Q. der henviser til, at det gamle menneskerettighedsproblem i forbindelse med afkolonisering ifølge FN stadig ikke er løst overalt i EU's umiddelbare nærområde, såsom i tilfældet Vestsahara,
- R. der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om situationen i Vestsahara ⁽¹⁾,
- S. der henviser til den overordentligt store betydning, som gennemførelse og håndhævelse af grundprincipperne i den europæiske menneskerettighedskonvention har for EU-institutionernes virke,
- T. der henviser til, at der forekommer nye former for menneskerettighedskrænkelser i verden, navnlig på området for nye informationsteknologier, herunder misbrug og censurering af internettet og krænkelse af privatlivets fred gennem udnyttelse af personoplysninger,
- U. der henviser til, at religions- og trosfriheden i stigende grad er truet, navnlig fordi autoritære regeringer forfølger religiøse mindretal, eller fordi regeringer ikke forhindrer angreb, chikane eller andre skadevoldende handlinger mod individer eller religiøse grupper,
- V. der henviser til, at der forekommer krænkelser af menneskerettighederne både i lande, der anerkender de internationale menneskerettighedsinstrumenters jurisdiktion, og i lande, der lader hånt om disse historisk erhvervede rettigheder,
- gentager, at det fortsat er fast besluttet på at forsvare menneskerettighederne og demokratiet i verden, og minder om sin langvarige indsats i denne henseende, gennem udvikling af en stærk og effektiv EU-menneskerettighedspolitik, der sikrer øget sammenhæng og overensstemmelse på alle politikområder og gennem bilaterale forbindelser med tredjelande og aktiv deltagelse i internationale fora, såvel som ved at støtte internationale og lokale civilsamfundsorganisationer;
 - mener, at Lissabontraktatens ikrafttræden udgør en historisk anledning til at udfylde de resterende lakuner i EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet; opfordrer i denne forbindelse EU-Udenrigstjenesten til fuldt ud at overholde Lissabontraktatens formål og ånd og sikre, at respekt for og fremme af menneskerettighederne stilles i centrum for de forskellige områder i Unionens eksterne politik, jf. artikel 2, 3 og 21 i EU-traktaten;
 - påpeger, at EU's optræden på den internationale scene, jf. EU-traktatens afsnit V, kapitel 1, bygger på demokrati, retsstatsprincippet og menneskerettighedernes og de grundlæggende frihedsrettigheders universalitet, umistelighed og udelelighed; understreger, at disse principper udgør et fælles grundlag for forbindelserne med tredjelande;
 - tillægger derfor afgørelsen om, hvor menneskerettighederne skal placeres i udenrigstjenestens struktur, stor betydning; anmoder derfor om oprettelse af et direktorat for menneskerettigheder og demokrati, som skal have til opgave at udvikle en effektiv EU-strategi for menneskerettigheder og demokrati og varetage den overordnede samordning inden for samtlige multilaterale fora; understreger, at det er nødvendigt at sørge for, at ekspertise på området menneskerettigheder og demokrati forankres som nøgleansvarsområde i hver enkelt geografisk eller politisk sektion i udenrigstjenesten, og er fuldt overbevist om, at denne tilgang forhindrer, at menneskerettighederne isoleres, og er den eneste metode til at sikre fuld overholdelse af Lissabontraktatens bestemmelser;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0443.

Torsdag den 16. december 2010

5. anerkender Unionens højtstående repræsentants engagement i opbygningen af en aktiv rolle for EU på verdensscenen med henblik på at forbedre menneskerettighederne og demokratiet på globalt plan; opfordrer i denne henseende indtrængende Unionens højtstående repræsentant til at sørge for oprettelse af en menneskerettighedsgruppe (COHOM) med base i Bruxelles, som effektivt skal integrere og sikre rettidige bidrag på andre områder fra EU-institutioner og -politikker; opfordrer i samme ånd Unionens højtstående repræsentant til at overveje betydningen af obligatorisk oplæring i menneskerettigheder for EU-ansatte, herunder delegationsledere og direktører i EU-udenrigstjenesten;
6. opfordrer til, at der nedsættes en særlig repræsentant for menneskerettigheder; understreger, at udnævnelsen af særlige EU-repræsentanter på menneskerettighedsområdet, navnlig for menneskerettighedsforkæmpere, humanitær folkeret og international ret og for kvinders og børns rettigheder, kan bidrage til at styrke sammenhængen i og synligheden af EU's optræden udadtil på dette område; understreger, at disse særlige EU-repræsentanter skal udpeges på ekspertniveau og have gjort en dokumenteret indsats på menneskerettighedsområdet;
7. mener, at der er et presserende behov for en mere sammenhængende ramme for at gøre EU's støtte til demokratiopbygning verden over mere effektiv; er af den opfattelse, at en konsekvent EU-udenrigspolitik skal have indsatsen for demokrati og menneskerettigheder som øverste prioritet, eftersom et demokratisk samfund, retsstatsprincippet og sikkerhed for grundlæggende frihedsrettigheder udgør grundlaget for håndhævelsen af menneskerettighederne, der skal inkluderes i alle aftaler om samarbejde og strategisk partnerskab mellem EU og tredjelande; mener, at EU's nye institutionelle struktur og især EU-Udenrigstjenesten giver mulighed for at øge EU's sammenhæng og effektivitet på dette område;
8. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at efterleve sine tilsagn om at integrere menneskerettighederne i hele EU's indsats udadtil, så de afspejles i EU-Udenrigstjenestens struktur og de ressourcer, der afsættes internt heri, for at sætte denne nye tjeneste i stand til at sikre, at menneskerettighedsspørgsmål afspejles i alle områder af EU's optræden udadtil, herunder FSFP, udvikling og handel;
9. er af den opfattelse, at ordningen med EU's særlige repræsentanter bør videreudvikles snarere end gradvist udfases, især for at dække lande og regioner, hvor EU ikke har nogen diplomatisk repræsentation; finder det afgørende, i betragtning af menneskerettighedernes betydning i konflikter og situationer efter konflikter, at alle EU's særlige repræsentanter udstyres med et mandat, der omfatter borgerlige og politiske rettigheder, økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, kvinders og børns rettigheder, international humanitær folkeret og international retfærdighed og specifikt nævner fremme og sikring af respekt for menneskerettighederne, demokratiet og retsstatsprincippet; understreger, at EU's særlige repræsentanter fungerer som omdrejningspunkter for intern vejledning, ekspertise og repræsentation og som de naturlige kontakter for tredjelande og andre aktører uden for EU; glæder sig over udnævnelsen af mindst én person i hver EU-delegation som den kontaktperson, der skal lede samordningen, integrationen og tilsynet på menneskerettighedsområdet;
10. glæder sig over Unionens højtstående repræsentants vilje til at foretage en grundlæggende gennemgang af alle EU-instrumenterne på dette område, lige fra menneskerettighedsdialogen til EU's retningslinjer, fra Det Europæiske Instrument for Demokrati og Menneskerettigheder (EIDHR) til EU's bilaterale hjælp og indsats i multilaterale fora, og vilje til at indlede en høringsproces om udvikling af landestrategier, der omfatter alle menneskerettigheder, der er kodificeret ved internationale pagter og FN's konventioner, og som også omfatter økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder; understreger, at Europa-Parlamentet er fast besluttet på at deltage fuldt ud i denne høring, og at denne deltagelse er væsentlig; understreger, at det er nødvendigt at inddrage civilsamfundsorganisationer i høringen;
11. er enig i det synspunkt, at en sådan landstrategi om menneskerettigheder, som Parlamentet gentagne gange har anmodet om, kan gøre EU's optræden udadtil væsentligt mere konsekvent og effektiv, når strategien gøres til et referencedokument, hvori der fastlægges landespecifikke prioriteter og mål, der skal integreres i alle relevante eksterne EU-politikker og -instrumenter;
12. fremhæver navnlig, som led i gennemgangen, betydningen af at foretage en grundig vurdering af menneskerettighedsaspekterne i den europæiske naboskabspolitik (ENP), der navnlig skulle vedrøre sammenhængen og effektiviteten af eksisterende mekanismer som handlingsplanerne, statusrapporterne, menneskerettighedsdialogerne og beslutningstagningen i forbindelsen med opgraderingen af forbindelserne med tredjelande;

Torsdag den 16. december 2010

13. betragter den reviderede rammeaftale om forbindelserne mellem Parlamentet og Kommissionen som et gennembrud for Parlamentet i samarbejdet med Kommissionen, men beklager, at Rådet ikke er part i aftalen; fastholder, at det er nødvendigt at øge gennemsigtigheden og den ubegrænsede adgang til dokumenter mellem alle EU-institutionerne for at udvikle et mere effektivt interinstitutionelt samarbejde og en større sammenhæng;

14. påpeger, at det er afgørende, at der udvikles en sammenhængende EU-udenrigspolitik, hvis Unionen skal kunne spille en central og konstruktiv rolle med hensyn til fremme af menneskerettighederne over hele verden; opfordrer medlemsstaterne til at udvise vedholdende engagement og politisk vilje i forfølgelsen af dette mål;

15. understreger, at EU's evne til at reagere hurtigt på tredjelands overtrædelser af menneskerettighederne skal opprioriteres, især hvad angår at yde støtte til menneskerettighedsforkæmpere i fare, såvel som ved EU-baserede virksomheders overtrædelser af menneskerettighederne i tredjelande, hvilket skal ske gennem udarbejdelsen af strategiske handlingsplaner;

16. anerkender, at ikke-statslige organisationer er væsentlige for demokratiske samfunds udvikling og succes, for fremme af gensidig forståelse og tolerance og for at kunne iværksætte og opretholde politiske prioriteter og fælles løsninger vedrørende udfordringerne for den demokratiske udvikling;

EU's årsberetning om menneskerettighederne i verden

17. understreger betydningen af EU's årsberetning om menneskerettighederne, fordi den indeholder en analyse og en evaluering af EU's menneskerettighedspolitik, og især fordi den skaber opmærksomhed om menneskerettighedsspørgsmål i almindelighed; fremhæver Parlamentets ret til at føre demokratisk kontrol med Kommissionens og Rådets tiltag på menneskerettighedsområdet; opfordrer til fuld inddragelse af Parlamentet i udarbejdelsen af afsnit af kommende årsberetninger, hvad angår Parlamentets egen virksomhed på menneskerettighedsområdet, hvilket vil afspejle praksis under en række tidligere formandskaber;

18. glæder sig over Unionens højtstående repræsentants forelæggelse af EU's årsberetning for Parlamentet og den nye beretningsperiode, der falder sammen med kalenderåret, hvilket giver Parlamentet mulighed for at afsætte mødeperioden i december til menneskerettigheder, herunder med uddeling af Sakharovprisen for tankefrihed og drøftelsen af Europa-Parlamentets årlige beretning om menneskerettighederne i verden og EU's politik på området;

19. opfordrer Parlamentet, Rådet og Kommissionen til at gøre en større indsats for at videreformidle EU's årsberetning om menneskerettigheder og demokrati og sikre, at den når ud til så mange som muligt, især dem der beskæftiger sig med at fremme menneskerettigheder og demokrati rundt omkring i verden; opfordrer ligeledes til oplysningskampagner i offentligheden med henblik på at styrke EU's profil på området; anerkender, at der i den foreliggende version er foretaget nogle forbedringer, der gør fremlæggelsen klarere;

20. gentager sin anmodning om, at Rådet, Kommissionen og EU-delegationer og ambassader på de relevante steder stiller flere og bedre oplysninger til rådighed for vurdering af politikker, og at der fastlægges og foreslås specifikke retningslinjer til forbedring af den overordnede metode, minimere eventuelle uoverensstemmelser og tilpasse de politiske prioriteter efter det enkelte lands forhold med henblik på vedtagelsen af de landespecifikke menneskerettighedsstrategier, som fastsat i EU-Udenrigstjenestens program; mener, at spørgsmålet om gennemsigtighed bør have en fremtrædende plads i EU's tiltag i form af øget adgang til dagsordener og dokumenter i sager, hvor menneskerettighederne specifikt drøftes med tredjelande;

21. gentager sin opfordring til en regelmæssig evaluering af anvendelsen og resultaterne af EU's politikker, instrumenter, initiativer og dialoger vedrørende menneskerettigheder i tredjelande og til, at resultaterne forelægges i fuldt omfang for Parlamentet; opfordrer Rådet og Kommissionen til at udarbejde særlige kvantificerbare indekser for at fastslå effektiviteten af disse politikker;

EU's aktiviteter på menneskerettighedsområdet i internationale fora

22. understreger, at EU's kommende tiltrædelse af den europæiske menneskerettighedskonvention vil være en lejlighed til at bevise EU's engagement i bestræbelserne på at forsvare menneskerettighederne i og uden for EU's grænser; opfordrer medlemsstaterne til at støtte dette og forpligte EU-borgerne i forbindelse hermed;

Torsdag den 16. december 2010

23. opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til i og uden for EU at udbrede kendskabet til den europæiske menneskerettighedskonvention, også med henblik på at udbrede offentlighedens kendskab til ICC's jurisdiktion, som kan anvendes til at behandle og afhjælpe de overtrædelser, som en af Europarådets medlemsstater eller dens borgere udsættes for;
24. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant til at sikre, at EU-Udenrigstjenesten er velintegreret og koordineret med andre internationale organer, regionale organisationer og disses arbejde for at fremme menneskerettighederne; opfordrer den højtstående repræsentant til at sikre, at anbefalinger, vigtige spørgsmål og prioriteter, der er udtrykt i og af FN-systemet, Europarådet, OSCE og andre internationale institutioner integreres fuldt ud og systematisk i alle EU's politikområder, og i menneskerettighedsområdet i særdeleshed;
25. konstaterer med beklagelse den langsommelige sagsbehandlingstid ved Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol, som i visse tilfælde har været op til syv år; bemærker, at der er ca. 100 000 verserende sager ved domstolen; understreger, at domstolen skal være en eksemplarisk institution til beskyttelse af retten til domstolsprøvelse og en retfærdig rettergang; opfordrer indtrængende EU-institutionerne og EU's medlemsstater til at gøre alt for at bistå domstolen; glæder sig over, at Rusland, som var det sidste ud af Europarådets 47 deltagende stater, og som nægtede at ratificere protokol nr. 14, har ratificeret protokol nr. 14 til europæiske menneskerettighedskonvention om effektivisering af domstolens arbejde, idet den forenkler dens procedurer og har til formål at hjælpe med at håndtere puklen af sager, idet protokollen kun kan træde i kraft, når den er ratificeret af alle Europarådets medlemmer;
26. opfordrer til øget samarbejde mellem Europarådet og EU om at fremme og sikre respekt for menneskerettighederne, herunder økonomiske og sociale rettigheder og rettigheder for personer tilhørende mindretal, at fremme rettighederne for LGBT-personer og forkæmpere for LGBT-rettigheder, at sikre, at ofre for forskelsbehandling har kendskab og adgang til reelle retslige klagemuligheder ved nationale instanser med henblik på at bekæmpe forskelsbehandling, såvel som at beskytte regional- og mindretalssprog ved at bruge de juridiske redskaber, som ikke-forskelsbehandling og eksisterende organisationer for sociale rettigheder udgør, til at promovere mangfoldighed og tolerance;
27. opfordrer EU's medlemsstater til at undertegne og ratificere alle FN's og Europarådets centrale menneskerettighedskonventioner og valgfrie protokoller hertil, især den internationale konvention om beskyttelse af vandrende arbejdstagers og deres familiemedlemmers rettigheder af 1990, den internationale konvention om beskyttelse af alle personer mod ufrivillig forsvinding, FN's erklæring om oprindelige folks rettigheder af 13. september 2007, ILO-erklæringen om grundlæggende principper og rettigheder i forbindelse med arbejde, Europarådets rammekonvention om beskyttelse af nationale mindretal, den europæiske pagt om regionale sprog eller mindretalssprog, den valgfrie protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, de valgfrie protokoller til konventionen om barnets rettigheder og FN's Konvention om Handicappedes Rettigheder; fastholder, at den til konventionen knyttede protokol bør betragtes som en integreret del af denne, og slår til lyd for samtidig tiltrædelse af begge ⁽¹⁾;
28. understreger, at definitionerne af menneskerettigheder, som det internationale samfund har vedtaget siden Anden Verdenskrig har vist sig at være tilstrækkelig fleksible til at omfatte nye tendenser i menneskets fremskridt, men understreger behovet for at kodificere nye rettigheder for at reagere på nye trusler mod friheder, som f.eks. frihed for videnskab, samvittighed, viden, kønsidentitet og seksuel orientering samt alle rettighederne i forbindelse med det digitale område med udgangspunkt i den almene adgang til internettet;
29. understreger betydningen af at styrke rationaliseringen og om muligt samordningen af internationale organer med kompetence på menneskerettighedsområdet og af deres procedurer, med det mål altid at sikre en mere effektiv indsats til fremme og forsvar af de grundlæggende rettigheder, der er omfattet af de dertil knyttede internationale instrumenter;
30. understreger behovet for øget opmærksomhed på Europarådets og FN's forskellige overvågningsmekanismer og for et tættere samarbejde med deres forskellige traktatfæstede organer for bedre at kanalisere deres undersøgelsesresultater og bruge deres ekspertise på området;

⁽¹⁾ I december 2009 var konventionen og den frivillige protokol blevet ratificeret af Belgien, Det Forenede Kongerige, Italien, Portugal, Slovenien, Spanien, Sverige, Tyskland, Ungarn og Østrig, mens 15 medlemsstater endnu ikke havde ratificeret den (Bulgarien, Cypern, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Irland, Letland, Litauen, Luxembourg, Malta, Nederlandene, Polen, Rumænien, Slovakiet); endvidere havde 19 medlemsstater undertegnet protokollen, men 10 havde endnu ikke ratificeret den (Bulgarien, Cypern, Finland, Frankrig, Litauen, Luxembourg, Malta, Rumænien, Slovakiet og den Tjekkiske Republik).

Torsdag den 16. december 2010

31. glæder sig over EU's indsats i FN's Generalforsamlings tredje udvalg (om sociale, humanitære og kulturelle anliggender) vedrørende en lang række resolutioner, især om opfordringen til et moratorium for anvendelsen af dødsstraf, som fik støtte fra mange lande, om barnets rettigheder, religiøs intolerance og menneskerettighedssituationen i Burma/Myanmar og Den Demokratiske Folkerepublik Korea;

32. glæder sig over, at FN's højkommissær for menneskerettigheder i oktober 2009 har åbnet sit første europæiske regionale kontor i Bruxelles; foreslår at etablere et effektivt samarbejde med højkommissæren med henblik på at forbedre arbejdet med at fremme og følge op på udformningen og gennemførelsen af menneskerettighedsstandarder og -politikker i EU og resten af Europa;

33. opfordrer Rådet og Kommissionen til at fastlægge en strategi over for lande, der nægter at samarbejde fuldt ud med FN's mekanismer eller tillade adgang for uafhængige FN-eksperter og særlige rapportører, for at udvirke, at landene tillader dem uhindret adgang til deres territorier og afholder sig fra at hindre dem i deres arbejde;

34. beklager svækkelsen af EU's politik og adfærd over for den burmesiske junta og understreger, at den nuværende holdning ikke er hensigtsmæssig i kampen mod den tragiske politiske, sociale og menneskelige situation, som har kendetegnet tilværelsen for det burmesiske folk siden indførelsen af militærstyret, og at denne holdning risikerer at blive betragtet som at form for eftergivenhed over for diktaturet;

35. glæder sig over EU's støtte til initiativer, der i FN og i andre internationale fora fremmer afkriminalisering af homoseksualitet; opfordrer til, at EU i samråd med ligesindede lande i alle internationale fora støtter initiativer, der fordømmer krænkelser af menneskerettighederne knyttet til seksuel orientering og kønsidentitet; fremhæver, at flertallet af lande i verden, herunder EU's medlemsstater, fører en politik over for lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle personer, der er diskriminerende og i strid med menneskerettighederne; opfordrer derfor medlemsstaterne og EU til at bringe denne forskelsbehandling til ophør og sikre lige adgang til sundhedsydelse og behandling, herunder kirurgisk behandling, for disse personer; opfordrer EU og medlemsstaterne til gennem deres indrejsepolitik at vise særligt hensyn til f.eks. tredjelandsstatsborgere, der er ofre for forskelsbehandling på grund af deres seksuelle orientering og køn;

36. opfordrer Kommissionen og Rådet til at fremme en officiel og juridisk legitimering af udtrykket »klimaflygtning« (hvorved forstås en person, der er tvunget til at flygte fra sit hjem og søge tilflugt i udlandet som følge af klimaforandringerne), som endnu ikke er anerkendt i folkeretten eller i nogen juridisk bindende international aftale;

37. opfordrer til et øget samarbejde mellem FN, dets Permanente Forum for Oprindelige Folk og EU vedrørende beskyttelse af oprindelige folks rettigheder, idet oprindelige folk over alt i verden tilhører en af de mest sårbare grupper;

FN's Menneskerettighedsråd (UNHRC)

38. understreger UNHRC's centrale rolle i FN's struktur og dets potentiale til at udvikle sig til en værdifuld ramme om EU's multilaterale menneskerettighedsbestrebelse; bemærker, at dette nye organ fortsat skal stræbe efter at arbejde i overensstemmelse med de højeste standarder og på en så effektiv måde som muligt for at opnå større troværdighed;

39. understreger, at civilsamfundsorganisationernes aktive deltagelse spiller en afgørende rolle for UNHRC's effektivitet;

40. bifalder udtrykkeligt den kendsgerning, at den nuværende amerikanske regering bestræber sig på at deltage mere aktivt i FN og har indtaget en plads i UNHRC i perioden 2009 til 2012; anerkender, at USA's medlemskab øger UNHRC's troværdighed og kapacitet; opfordrer EU til at styrke samarbejdet med USA, især hvad angår udveksling af erfaringer fra menneskerettighedsdialoger;

41. minder om, at UNHRC's procedurer i 2011 vil blive underkastet en omfattende revision, og opfordrer derfor EU til aktivt at forberede sig på og deltage i denne revision;

Torsdag den 16. december 2010

42. fremhæver, at den universelle regelmæssige gennemgang (UPR) har stor betydning, og opfordrer Rådet, Kommissionen og især den nye EU-Udenrigstjeneste til nøje at følge og overvåge UPR's tiltag og til, i forbindelse med UNHRC-gennemgangen, at gøre UPR mere effektiv og lægge større vægt på uafhængige ekspertvurderinger;
43. støtter kraftigt EU's bestræbelser på at forhindre enhver partiskhed og manipulation i forbindelse med UPR; beklager i forbindelse hermed dybt resultaterne af samlingen i februar 2009, der i høj grad led under proceduremæssige forstyrrelser og forsøg på at manipulere forløbet af gennemgangsprocessen;
44. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til regelmæssigt at besøge UNHRC og personligt sikre sig, at der er de tættest mulige forbindelser mellem UNHRC og EU-Udenrigstjenesten på alle niveauer; tilskynder det kommende menneskerettighedssegment i EU-Udenrigstjenesten til at etablere en tæt samarbejdskontakt med UNHRC; opfordrer til en koordineret dialog med tredjelande om de standpunkter, der er indtaget i UNHRC, ikke blot i Genève og i de specifikke menneskerettighedsdialoger, men som en integreret del af alle EU's bilaterale drøftelser med disse lande om politik, handel og udviklingssamarbejde;
45. bemærker, at EU's medlemsstater er i mindretal i UNHRC; opfordrer EU-institutionerne og medlemsstaterne til at gøre en samordnet indsats for at udvikle relevante alliancer med de lande og ikke-statslige aktører, som vedvarende forsvarer menneskerettighedernes universelle og udelelige karakter;
46. opfordrer Unionens høje repræsentant og EU's udenrigsministre til forud for hvert møde i UNHRC og FN's Generalforsamling at vedtage konklusioner fra Rådet (udenrigsanliggender), hvori EU's prioriteringer og strategier fastlægges;
47. opfordrer Rådet, Kommissionen og EU-Udenrigstjenesten til at styrke deres samarbejde med demokratiske regeringer eller regeringer på vej mod demokrati fra andre regionsgrupper inden for UNHRC med henblik på at forbedre chancerne for, at initiativer med sigte på respekt for principperne i FN's Verdenserklæring om Menneskerettigheder bliver vellykkede; anmoder i denne henseende Kommissionen og medlemsstaterne om at samordne deres tiltag mere effektivt, og opfordrer Kommissionen til at forelægge en årsberetning om afstemningsmønstrene i FN vedrørende menneskerettighedsanliggender til analyse af, hvordan disse påvirkes af EU's og medlemsstaternes politik samt politikken i andre blokke; gentager, at EU-delegationen og EU's medlemsstater i Genève bør lægge større vægt på kontakter til tredjelande på et tidligere tidspunkt i drøftelserne for undgå overdreven fokus på interne drøftelser, hvormed der søges at opnå enighed i EU med risiko for en tilgang baseret på »laveste fællesnævner«;
48. bekræfter atter den store betydning af disse særlige procedurer og landemandaterne internt i UNHRC; bifalder det nyligt oprettede tematiske mandat på området for kulturelle rettigheder og bifalder udvidelsen af de tematiske mandater til retten til føde, religions- eller trosfrihed samt internt fordrevne; bifalder endvidere udvidelsen af landemandaterne for Burundi, Haiti, Cambodja, Somalia, Den Demokratiske Folkerepublik Korea, Myanmar og Sudan; beklager, at mandaterne for Liberia og Den Demokratiske Republik Congo ikke blev forlænget;
49. glæder sig over UNHRC's beslutning i 2008 om at forlænge mandatet for FN's generalsekretærs særlige repræsentant for erhvervsliv og menneskerettigheder samt Rådets konklusioner, der blev vedtaget i december 2009 under det svenske formandskab, hvori der udtrykkes glæde over den særlige repræsentants arbejde; opfordrer EU's medlemsstater til fortsat at arbejde hen imod gennemførelsen af mandatets endelige anbefalinger og rammen under overskriften »beskytte, respektere, afhjælpe«, der skal forelægges for UNHRC i 2011;
50. glæder sig over UNHRC's særlige samlinger angående menneskerettighedssituationen i den østlige del af Den Demokratiske Republik Congo om de økonomiske og finansielle krisers indvirkning på den universelle gennemførelse og reelle udøvelse af menneskerettighederne, samt hvad angår menneskerettighedssituationen i Sri Lanka og i de besatte palæstinensiske områder og Østjerusalem; beklager, at det på UNHRC's 12. samling den 16. oktober 2009 ikke lykkedes EU-medlemsstaterne at fremlægge en eneste holdning i relation til afstemningen om Goldstonerapporten, idet 4 medlemsstater stemte imod, 2 hverken stemte for eller imod, og 2 medlemsstater ikke var til stede under afstemningen; opfordrer medlemsstaterne og alle relevante EU-institutioner til at opnå snævrere politisk koordinering i UNHRC og andre FN-instanser; understreger, at alle parter respekt for den internationale menneskerettighedslovgivning og den humanitære folkeret under alle omstændigheder

Torsdag den 16. december 2010

er en afgørende forudsætning for at opnå en retfærdig og varig fred i Mellemøsten; opfordrer derfor alle parter til at efterkomme FN's Generalforsamlings resolutioner af 5. november 2009 og 26. februar 2010 ved at foretage efterforskninger, der lever op til de internationale standarder; opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at sikre, at de ansvarlige for overtrædelser af folkeretten drages til ansvar i overensstemmelse med EU's forpligtelse i henhold til Genèvekonventionen og EU's prioritet om at bekæmpe straffrihed;

51. støtter uafhængigheden af Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (OHCHR); beklager, at der under den 10. ordinære samling i marts 2009 til trods for EU's modstand blev vedtaget en resolution om indskrænkning af OHCHR's uafhængighed; opfordrer EU-institutionerne til at bevilge yderligere finansiel støtte til OHCHR's særlige procedurer generelt, med henblik på at sikre, at alle de særlige procedurers mandatindehavere har tilstrækkelige midler til at kunne udføre deres opgaver på tilfredsstillende vis;

EU's samarbejde med den Internationale Straffedomstol

52. fastholder sin faste opbakning til Den Internationale Straffedomstol (ICC) og dens primære målsætning om at bekæmpe straffrihed for folkedrab, krigsforbrydelser og forbrydelser mod menneskeheden; glæder sig over, at Bangladesh, Seychellerne og Saint Lucia i marts, august og oktober 2010 ratificerede Romstatutten og derved bragte det samlede antal af stater, der har tilsluttet sig statutten, op på 114; understreger, at Romstatutten for ICC blev ratificeret af alle EU's medlemsstater som et essentielt element i EU's demokratiske principper og værdier, og opfordrer derfor medlemsstaterne til fuldt ud at overholde statutten som en del af den etablerede EU-ret; understreger betydningen af universalprincippet og opfordrer EU-Udenrigstjenesten, EU's medlemsstater og Kommissionen til at fortsætte deres energiske indsats for at fremme en universel ratificering af Romstatutten og aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol og den nationale gennemførelseslovgivning i overensstemmelse med Rådets fælles holdning 2003/444/FUSP af 16. juni 2003 om ICC og handlingsplanen fra 2004 om opfølgning på den fælles holdning; anmoder om, at denne indsats udvides til også at omfatte aftalen om privilegier og immuniteter for Den Internationale Straffedomstol, der er et vigtigt operationelt værktøj for domstolen; opfordrer endvidere EU's medlemsstater til at revidere og opdatere den fælles holdning og handlingsplanen for ICC med henblik på at styrke EU's konkrete bistand til ICC i lyset af den seneste udvikling og domstolens udfordringer og behov, idet antallet af arrestordre og retssager ved domstolen fortsat stiger, og til at indlede diskussioner om en eventuel vedtagelse af EU-retningslinjer for international retfærdighed/ICC;

53. opfordrer på det kraftigste EU-Udenrigstjenesten, Kommissionen og EU-medlemsstaterne til at støtte gennemførelsen af ICC's afgørelser og samarbejdet med domstolen i forbindelse med udvidelsesforhandlinger og tiltrædelsesprocesser såvel som alle EU-topmøder og dialoger med tredjelande, herunder USA, Kina, Rusland, Den Afrikanske Union og Israel; opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at sikre, at hensynet til retfærdighed er en integreret del af alle fredsforhandlinger; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til systematisk at søge at få indsat en ICC-klausul i relevante aftaler med tredjelande; opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at sikre, at ICC integreres i EU's udenrigspolitiske prioriteter og inkluderes på hensigtsmæssig vis i mandatet for EU's særlige repræsentanter og endvidere sørge for, at EU-Udenrigstjenestens personale regelmæssigt modtager oplæring i ICC-forhold, både i hovedkvarteret og i EU-delegationerne; opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at udnævne en særlig udsending om international retfærdighed med mandat til at fremme, integrere og repræsentere EU's engagement i kampen mod straffrihed og at integrere ICC i hele EU's udenrigspolitik;

54. glæder sig over, at Belgien den 3. juli 2008 fuldbyrkede en arrestordre udstedt af ICC's forundersøgelseskammer III mod Jean Pierre Bemba; bemærker imidlertid med stor bekymring, at otte arrestordre udstedt af ICC, herunder arrestordre mod fire højtstående ledere af oprørsgruppen LRA i Uganda, mod Bosco Ntaganda i Den Demokratiske Republik Congo, og mod Ahmad Harun, Ali Kushayb og den sudanesiske præsident Omar Hassan Ahmad Al-Bashir endnu ikke er blevet fuldbyrdet; beklager, at Sudan vedholdende undlader og nægter at arrestere og overføre mistænkte til ICC og derved til stadighed tilside-sætter sine forpligtelser i henhold til FN's Sikkerhedsråds resolution 1593 (2005); bemærker, at ICC's forundersøgelseskammer I den 26. maj 2010 underrettede FN's Sikkerhedsråd om Republikken Sudans manglende samarbejdsvilje i sagen mod Harun og Kushayb; udtrykker stor bekymring over, at to af ICC's deltagerstater, Tchad og Kenya, for nylig inviterede og tog imod præsident Omar al-Bashir på deres territorier, selv om de i henhold til Romstatutten er forpligtet til at anholde ham, og at de undlod at fuldbyrde den pågældende arrestordre; opfordrer til fortsat eftersøgning af de tiltalte, og fremhæver den rolle, som EU og ICC vil kunne spille for at sikre, at der foretages efterforskning af mulige krigsforbrydelser i Sri Lanka og Den Demokratiske Republik Congo;

Torsdag den 16. december 2010

55. glæder sig over USA's inddragelse og fornyede engagement i ICC, der ikke mindst er illustreret ved, at USA deltog som observatør i det ottende møde i Forsamlingen af Deltagerstater i Haag i november 2009 samt ved den første konference til gennemgang af Romstatutten i juni 2010; noterer med tilfredshed de første lovende udtalelser om ICC fra den amerikanske regering og de løfter om samarbejde med domstolen, der blev afgivet under gennemgangskonferencen; opfordrer USA til at genaktivere sin undertegnelse og engagere sig yderligere i ICC, navnlig ved at samarbejde fuldt ud i situationer, hvor ICC er i færd med at foretage undersøgelser eller foreløbige analyser, og ved at fuldføre en omfattende ICC-politik;

56. opfordrer den næste Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU til at drøfte bekæmpelsen af straffrihed i det internationale udviklingssamarbejde og den relevante politiske dialog, som vedtaget i adskillige beslutninger og fastsat i artikel 11, stk. 6, i den reviderede Cotonouaftale, med henblik på at integrere bekæmpelsen af straffrihed og styrkelsen af retsstatsprincippet i de eksisterende programmer for udviklings-samarbejde og -foranstaltninger; opfordrer EU og dens medlemsstater til at fortsætte dialogen med Den Afrikanske Union om disse spørgsmål og støtte de afrikanske deltagerstater i fortsat at overholde deres forpligtelser i henhold til Romstatutten; udtrykker støtte til domstolens anmodning om at åbne et forbindelseskontor ved Den Afrikanske Union i Addis Abeba;

57. bemærker, at samarbejdet mellem deltagerstater, undertegnende stater og domstolen i henhold til artikel 86 i Romstatutten er af afgørende betydning for det internationale strafferetlige systems effektivitet og succes, navnlig hvad angår evnen til håndhævelse, og ICC's konkrete og uafhængige retslige aktiviteter; anerkender endvidere aftalen mellem ICC og EU om samarbejde og bistand, og opfordrer i lyset af denne aftale EU og dens medlemsstater til at give domstolen al den nødvendige bistand, herunder praktisk støtte i de verserende sager og i særdeleshed i gennemførelsen af gyldige arrestordre; opfordrer indtrængende alle EU's medlemsstater til at vedtage national lovgivning om samarbejde i overensstemmelse med del IX i Romstatutten, hvis de endnu ikke har gjort det, og til at indgå ad hoc-aftaler med domstolen om håndhævelse af domstolens domme og beskyttelse og flytning af ofre og vidner; opfordrer EU-landene til at sætte samarbejde som et fast punkt på dagsordenen for Forsamlingen af Deltagerstater til ICC for at sikre formidling af erfaringer med hensyn til bedste praksis, at manglende samarbejdsvilje drøftes, og at Forsamlingen i den forbindelse træffer passende foranstaltninger;

58. understreger behovet for at styrke det internationale strafferetlige system i almindelighed og konstaterer i den forbindelse med bekymring, at Ratko Mladić og Goran Hadžić stadig er på fri fod og endnu ikke er blevet stillet for Det Internationale Krigsforbrydertribunal vedrørende det Tidligere Jugoslavien (ICTY); opfordrer i den forbindelse de serbiske myndigheder til at sikre fuldt samarbejde med ICTY, hvilket bør føre til arrestation og udlevering af alle de tilbageværende tiltalte for at bane vejen for ratificeringen af en stabiliserings- og associeringsaftale; bemærker behovet for løbende støtte, herunder finansiel støtte, til Den Særlige Domstol for Sierra Leone for at fuldføre verserende retssager, herunder eventuelle appelprocedurer; bemærker også de fremskridt, der er gjort i det multilaterale samarbejde om levering af ekspertise og bistand, hvor identifikation, indsamling og bevarelse af oplysninger vil være til hjælp i en lang række internationale og overgangsbaserede retslige valgmuligheder, navnlig gennem mekanismen til hurtig retsbehandling, JRR, som over halvdelen af EU's medlemsstater deltager i, og opfordrer til vedvarende og øget støtte til JRR;

EU's retningslinjer om menneskerettighederne

Dødsstraf

59. minder om resolutionen om et verdensomspændende moratorium for anvendelse af dødsstraf (resolution 63/168), der blev vedtaget af FN's Generalforsamling den 18. december 2008; understreger, at 106 lande nu stemmer for resolutionen, hvilket bekræfter, at der sker en gradvis konsolidering af verdensopinionen imod dødsstraf;

60. bifalder de afgørelser, der i 2009 blev truffet i Burundi og Togo og den amerikanske delstat New Mexico om at afskaffe dødsstraffen; opfordrer indtrængende USA til at afskaffe dødsstraffen og beklager, at denne straf fortsat anvendes i 35 af de 50 amerikanske delstater;

61. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tilskynde de lande, der stadig ikke har undertegnet, ratificeret eller gennemført den anden frivillige protokol til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder eller et tilsvarende regionalt instrument, til at gøre dette;

Torsdag den 16. december 2010

62. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sikre, at fremstilling og salg af thiopentalnatrium i EU-baserede virksomheders regi kun er tilladt til medicinske formål, og at enhver tilladelse til at fremstille dette stof foreskriver mærkningskrav, således at det fremgår af emballagen, at det ikke må anvendes til dødelige indsprøjtninger, jf. de nationale love og EU-love der forbyder dødsstraf, tortur eller enhver anden form for grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling eller straf;

63. bekræfter, at EU er modstander af dødsstraf under alle forhold, herunder udenretslige henrettelser; minder om, at EU er den førende donor til civilsamfundsorganisationer, der kæmper imod dødsstraf; anmoder Kommissionen om fortsat at prioritere kampen mod denne grusomme og umenneskelige straf og fastholde den som en tematisk prioritet under EIDHR og de geografiske instrumenter; mener ikke, at fængsling for livstid uden prøveløsladelse kan udgøre et acceptabelt alternativ til dødsstraf;

64. opfordrer indtrængende lande, der stadig anvender dødsstraf ved stening, til at afskaffe lovgivning, der giver hjemmel til denne umenneskelige straf; opfordrer indtrængende de iranske ledere til at indføre en lov, der utvetydigt afskaffer stening som legal straf, idet den er den mest barbariske form for dødsstraf; fordømmer, at mange lande stadigvæk dødsdømmer og henretter unge lovovertrædere; fordømmer det iranske styres anvendelse af dødsstraf, hvilket placerer Iran på en andenplads på listen over lande, der eksekverer flest henrettelser, kun overgået af Kina; fordømmer kraftigt det øgede antal henrettelser, som fulgte på de fredelige demonstrationer efter præsidentvalget i Iran i juni 2009; er bekymret over, at Kina stadig eksekverer flest dødsdomme i verden, og opfordrer Kina til at offentliggøre sine statistikker over henrettelser, så analyse af og debat om dødsstraf kan foregå på et gennemsigtigt grundlag; glæder sig over den positive indsats, som de belarussiske myndigheder har gjort ved at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udarbejde forslag om indførelse af et moratorium for dødsstraf; er fortsat bekymret over, at der endnu foregår henrettelser i Belarus, som er det eneste land i Europa, der stadig bruger dødsstraf, og som desuden ikke oplyser familierne til de henrettede om henrettelsesdatoen eller det sted, hvor liget er begravet;

65. konstaterer, at der er 32 jurisdiktioner i verden med lovgivning, som tillader anvendelse af dødsstraf for narkoforbrydelser; konstaterer, at FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC), Kommissionen og europæiske nationale regeringer aktivt deltager i finansiering og/eller ydelse af teknisk bistand, lovgivningsbistand og finansiel støtte med henblik på at styrke indsatsen til narkotikabekæmpelse i stater, der holder fast ved dødsstraf for narkoforbrydelser; frygter, at den form for bistand kan føre til øget idømmelse af dødsstraf og henrettelser; opfordrer Kommissionen til at udvikle retningslinjer for international finansiering af nationale og regionale aktiviteter i forbindelse med håndhævelse af narkologivning for at sikre, at sådanne programmer ikke resulterer i krænkelse af menneskerettighederne, herunder anvendelse af dødsstraf; understreger, at afskaffelse af dødsstraf for narkorelaterede forbrydelser bør gøres til en forudsætning for finansiel bistand, teknisk bistand, kapacitetsudvikling og andre former for støtte til håndhævelse af narkologivning;

66. er bekymret over, at der endnu foregår henrettelser i Belarus, som er det eneste land i Europa, der stadig bruger dødsstraf; støtter myndighedernes indsats for at oprette en arbejdsgruppe, der skal udarbejde forslag om indførelse af et moratorium for dødsstraf;

67. udtrykker dyb bekymring over lovforslaget fra 2009 om bekæmpelse af homoseksualitet, som i øjeblikket behandles i det ugandiske parlament, og som fastsætter bøde- eller fængselsstraf for støtte til lesbiske, bøsser eller biseksuelle personer og bøde-, fængsels- og dødsstraf for homoseksuelle handlinger mellem samtykkende personer; opfordrer Ugandas parlament til at forkaste dette og enhver lignende form for lovgivning; fordømmer kriminaliseringen af homoseksualitet over alt i verden;

LGBT-rettingheder

68. udtrykker, i betragtning af det store antal overgreb i 2009 mod lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelles menneskerettigheder over hele verden, tilfredshed med, at Rådets arbejdsgruppe om menneskerettigheder har vedtaget værktøjssættet til fremme og beskyttelse af alle menneskerettigheder for lesbiske, bøsser, bi- og transseksuelle (LGBT-personer); opfordrer EU-delegationerne og EU-Udenrigstjenesten til nøje at følge retningslinjerne i værktøjssættet;

Torsdag den 16. december 2010

Vold mod kvinder

69. konstaterer, at programmet for trojkaformandskabet bestående af Frankrig, Den Tjekkiske Republik og Sverige (juli 2008 - december 2009) gav spørgsmålet om vold mod kvinder og piger prioritet, og slår til lyd for sammenhæng mellem principper og politikker både i og uden for EU, herunder med hensyn til at støtte et forbud mod kvindelig kønslemlæstelse som en krænkelse af menneskerettighederne; noterer sig den nylige vedtagelse af et nyt sæt retningslinjer om spørgsmålet og forventer, at Kommissionen forelægger Parlamentet resultaterne af gennemførelsen heraf;

70. tager til efterretning, at den nye Kommissions ligestillingsstrategi specifikt nævner spørgsmålet om kvindelig kønslemlæstelse; gentager behovet for sammenhæng mellem EU's interne og eksterne politikker vedrørende dette særlige spørgsmål; opfordrer indtrængende Europa-Kommissionen og EU's medlemsstater til at behandle spørgsmålet om kvindelig kønslemlæstelse i forbindelse med politiske dialoger med partnerlande og aktører, der er relevante i forbindelse med dette følsomme spørgsmål i national sammenhæng, ved hjælp af en samarbejdsbaseret tilgang og inddragelse af de berørte samfund; opfordrer Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at gøre brug af alle politiske og institutionelle midler for at støtte initiativer, der sigter mod hurtigst mulig vedtagelse af en resolution i FN's Generalforsamling med en opfordring til et verdensomspændende moratorium for kvindelig kønslemlæstelse;

71. bemærker, at vold mod kvinder også kan være af psykologisk art; bemærker, at kvinder, hvad arbejde angår, fortsat er underbetalt i forhold til mænd, og at flere kvinder end mænd er ansat i usikre job eller deltidsjob; understreger derfor, at Kommissionens og medlemsstaternes rolle på dette område, både inden og uden for EU, ikke kan begrænses til bekæmpelse af vold i snæver forstand, da det er nødvendigt at bekæmpe vold mod kvinder i alle dennes former - fysisk, psykisk, socialt og økonomisk - og at der bør gives prioritet til uddannelse uden kønsfordomme til drenge og piger fra det tidligst mulige alderstrin, og til bekæmpelse af fastlåste kønsrollemønstre;

72. understreger vigtigheden af en omfattende gennemførelse af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325, 1820, 888 and 1889, som opfordrer til deltagelse af kvinder i alle faser og på alle niveauer i konfliktløsning og beskyttelse af kvinder og piger mod seksuel vold og forskelsbehandling; opfordrer de medlemsstater, der endnu ikke har en national handlingsplan for gennemførelsen af FN's Sikkerhedsråds resolution 1325 til omgående at vedtage en sådan; fordømmer på det kraftigste anvendelse af voldtægt som våben og de gentagne massevoldtægter, der forekommer i Den Demokratiske Republik Congo; anmoder om fuld åbenhed om MONUSCO-fredsstyrkens manglende evne til at sætte en stopper for massevoldtægter; opfordrer indtrængende Unionens højtstående repræsentant til - gennem EUSEC og EUPOL i Den Demokratiske Republik Congo - at foretage en undersøgelse og aflægge rapport til Parlamentet om alle congolesiske og internationale virksomheder eller aktører, der opererer i udvindingsindustrien i landet, og som betaler væbnede grupper og sikkerhedspersonale, der er involveret i sådanne massevoldtægter og andre systematiske forbrydelser mod civile;

73. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at øge det personale, der arbejder med ligestillings-spørgsmål i tilknytning til EU's optræden udadtil og opstille strukturer i denne henseende; anerkender det fremskridt, der er gjort i FSFP i forbindelse med såvel missioner som uddannelse af personale;

74. udtrykker sin dybe bekymring over den rodfæstede kønsbaserede forskelsbehandling og vold i hjemmet, der foregår i flere lande, og påpeger, at kvinder, som lever i landdistrikter, udgør en særlig sårbar gruppe; er ligeledes stærkt bekymret over tilfælde af seksuel vold og det høje tal for voldtægt af kvinder og piger i Sydafrika, hvor efterforskningen ofte er utilstrækkelig og obstrueres af kønsfordomme, idet ofrene oplever mange hindringer i adgangen til sundhedspleje og forsinkelser i den medicinske behandling; fordømmer på det kraftigste vold mod kvinder og piger, der er et kronisk problem i Guatemala og Mexico;

75. er dybt bekymret over kvinders og pigers situation i Iran, Den Demokratiske Republik Congo og Afghanistan; fordømmer de brutale krænkelse af kvinders rettigheder i Den Demokratiske Republik Congo, opfordrer det internationale samfund til kraftigt at øge finansieringen af bestræbelser på at beskytte kvinder mod voldtægt og understreger, at der skal rettes øjeblikkelig og betydelig international opmærksomhed mod situationen for kvinder og piger i Den Demokratiske Republik Congo; fordømmer den lov om shia-muslimers retsstilling, der blev vedtaget i marts 2009, som alvorligt krænker de afghanske kvinders rettigheder og strider imod den afghanske forfatning og de internationale menneskerettighedsstandarder; bifalder de ændringer, der er foretaget af loven om »personlige anliggender for tilhængere af shia-retten«, men er fortsat dybt bekymret over visse af lovens artikler, der er i modstrid med Afghanistans forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder, konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og konventionen om barnets rettigheder; opfordrer indtrængende de afghanske myndigheder til omgående at gøre en indsats for at forbedre situationen vedrørende kvinders rettigheder i landet;

Torsdag den 16. december 2010

76. insisterer på, at kvinders rettigheder udtrykkeligt skal behandles i alle menneskerettighedsdialoger, herunder især bekæmpelse og afskaffelse af samtlige former for diskrimination og vold imod kvinder og piger, herunder kønsbestemte aborter som det mest fremtrædende eksempel, alle former for skadelig traditionel praksis eller skik, f.eks. kvindelig kønslemlæstelse og for tidligt eller tvungent ægteskab, alle former for menneskehandel, vold i hjemmet og kvindedrab, udnyttelse på arbejdspladsen og økonomisk udnyttelse, og insisterer på at forkaste stateres påberåbelse af enhver skik, tradition eller religiøse hensyn af enhver art som påskud for at undslå sig deres pligt til at bekæmpe denne form for brutalitet; understreger, at bestræbelser på at afskaffe alle former for kvindelig kønslemlæstelse bør intensiveres, både på græsrodsniveau og som led i den politiske proces, for at understrege den kendsgerning, at en sådan lemlæstelse både er et ligestillingsanliggende og en overtrædelse af menneskerettighederne vedrørende den fysiske integritet; understreger situationen for unge indvandrerkvinder, der på grund af principperne i visse samfund, religionen, eller familiens ære udsættes for mishandling, æresdrab eller kønslemlæstelse og bliver frataget deres frihed;

77. minder om 2015-målene og understreger, at adgang til undervisning og sundhedsvæsen er grundlæggende menneskerettigheder; mener, at sundhedsprogrammer, herunder programmer vedrørende seksuel og reproduktiv sundhed, fremme af ligestilling mellem mænd og kvinder, styrkelse af kvinders indflydelse og status og barnets rettigheder, bør være fremtrædende emner i EU's udviklings- og menneskerettighedspolitik, især hvor kønsspecifik vold dominerer, og hvor kvinder og børn udsættes for risiko for hiv/aids eller nægtes adgang til information, forebyggelse og/eller behandling; opfordrer Kommissionen til at indarbejde de grundlæggende sociale rettigheder og dagsordenen for anstændigt arbejde i sin udviklingspolitik, især i handelsrelaterede støtteprogrammer;

78. glæder sig over FN's Menneskerettighedsråds beslutning af 16. juni 2009 om forebyggelig mødre-dødelighed og -sygelighed og menneskerettigheder, hvori der opfordres til en øjeblikkelig indsats i tråd med 2015-målene for at beskytte kvinder mod at dø unødigt i forbindelse med graviditet og fødsel; bemærker, at resolutionen blev støttet af EU's medlemsstater, og opfordrer dem til at arbejde effektivt for beskyttelsen af kvinder og piger, især deres ret til liv, ligeværdighed, uddannelse, frihed til at søge, modtage og formidle information, nyde fordel af videnskabelige fremskridt, frihed fra forskelsbehandling, og til at nyde den størst mulige standard for fysisk og psykisk sundhed, herunder seksuel og reproduktiv sundhed;

79. opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til navnlig at arbejde for, at Den Afrikanske Unions medlemsstater ratificerer og gennemfører Unionens protokol om kvinders rettigheder i Afrika;

Tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling

80. opfordrer til, at sundhedsskadelig mishandling af patienter og andre personer, især dem der er ude af stand til at forsvare sig, anerkendes som grusom, umenneskelig og nedværdigende behandling, men anerkender dog, at visse handlinger er vanskelige at bevise, og opfordrer derfor til den højest mulige grad af agtpågivenhed;

81. opfordrer til anerkendelse af, at mindretal, såsom oprindelige befolkningsgrupper og personer, der diskrimineres på grund af deres kaste, er uforholdsmæssigt sårbare og udsættes for tortur;

82. opfordrer alle stater, der endnu ikke har gjort det, til at tilslutte sig konventionen imod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf samt den dertil knyttede valgfrie protokol; opfordrer staterne til at ophæve samtlige forbehold, de hidtil har haft imod disse instrumenter; opfordrer stater, som har undertegnet den valgfrie protokol til konventionen til at sørge for en bedre og hurtigere gennemførelse af den nationale forebyggelsesmekanisme;

83. tilskynder stater verden over til at vedtage og effektivt gennemføre manualen om effektiv efterforskning og dokumentation af tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, almindeligvis kendt som Istanbulprotokollen; mener, at Istanbulprotokollen er et vigtigt instrument til indsamling af beviser og forebyggelse af straffrihed; er overbevist om, at straffrihed for torturbødder stadig er en væsentlig hindring for effektiv forebyggelse af tortur, eftersom det implicit tilskynder gerningsmændene til at fortsætte deres afskyelige praksis;

84. understreger vigtigheden af en effektiv gennemførelse af EU's retningslinjer om tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf; opfordrer Rådet og Kommissionen til at fremlægge resultaterne af gennemførelsen af disse retningslinjer, idet opmærksomheden i særlig grad rettes mod resultaterne vedrørende rehabilitering af torturofre gennem EIDHR;

Torsdag den 16. december 2010

85. opfordrer medlemsstaterne til at efterkomme opfordringerne i dets beslutning af 17. juni 2010 om handel med visse varer, der kan anvendes til henrettelse, tortur eller anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf ⁽¹⁾; opfordrer Kommissionen til så snart som muligt at fremlægge en revision af en række bestemmelser i Rådets forordning (EF) nr. 1236/2005 af 27. juni 2005;

86. er særlig bekymret over den store bølge af korruption, kriminalitet, politisk forfølgelse, straffrihed og tortur og fængsling af medlemmer af oppositionen i Venezuela på grund af »politiseringen« af politiet, manglen på politikker og regeringens manglende evne til at håndtere disse alvorlige trusler mod menneskerettighederne;

87. udtrykker dyb bekymring over, at der atter forekommer krænkelse af menneskerettighederne verden over mod personer på grund af deres seksuelle orientering, og fordømmer enhver form for vold mod disse personer; bemærker det stigende antal drab på transseksuelle personer verden over; beklager dybt, at homoseksualitet i mange lande stadig betragtes som en forbrydelse, der straffes med fængsel og i nogle tilfælde endog med døden; glæder sig i denne forbindelse over afgørelsen ved højesteretten for Delhi af 2. juli 2009, som afkriminaliserede homoseksualitet i Indien, og opfordrer andre lande til at følge dette eksempel;

Børns rettigheder

88. beklager dybt, at omkring 215 millioner børn skønnes at være ofre for børnearbejde, og at tre fjerdedele af disse børn udfører de værste former for børnearbejde (ILO-tal, 2009); bifalder Rådets konklusioner af 14. juni 2010 om børnearbejde og Kommissionens dertil knyttede undersøgelse (SEK(2010)0037), hvori der opfordres til en omfattende EU-strategi, der fokuserer på udvikling og udryddelse af fattigdom; opfordrer Kommissionen til at sikre effektiv overvågning af fremskridtene på dette område og sammen med EU's medlemsstater at fremme gennemførelse heraf i dialog med tredjelande;

89. minder om det vellykkede 11. EU/ngo-menneskerettighedsforum om bekæmpelse af vold imod børn og det svenske formandskab (Stockholm, juli 2009) og dets opfordringer til at fortsætte det retlige arbejde om at forbyde alle former for korporlig afstraffelse i alle sammenhænge, herunder hjemmet, at identificere bedste praksis og de erfaringer, der er gjort i forbindelse med bekæmpelse af vold mod børn i konflikter og situationer efter konflikter, og at skabe mere sammenhæng mellem EU's indsats udadtil og EU's og medlemsstaternes interne foranstaltninger vedrørende børns rettigheder;

90. udtrykker dyb bekymring over, at millioner af børn stadig er ofre for voldtægt, vold i hjemmet og fysisk, psykisk og seksuel mishandling, herunder seksuel og økonomisk udnyttelse; understreger, at alle rettigheder, der er anerkendt i konventionen om barnets rettigheder og de valgfrie protokoller hertil, har lige stor betydning, og opfordrer til fuld ratificering og gennemførelse af forpligtelser samt til, at opmærksomheden i særlig grad rettes mod nye former for økonomisk motiveret seksuel udnyttelse af børn;

91. udtrykker dyb bekymring over, at der i Østeuropa og Centralasien fortsat sker en stigning i tilfældene af hiv-smitte blandt mænd, kvinder og børn; bemærker med bekymring, at adgangen til antiretroviral behandling stadig er blandt de mest begrænsede i verden; bemærker med bekymring, at stigmatisering og forskelsbehandling af børn angrebet af hiv, hvilket krænker deres grundlæggende rettigheder og værdighed, forhindrer videre fremskridt inden for forebyggelse, pleje og støtte; opfordrer Kommissionen til at overveje en politikreform, programomlægning og omfordeling af ressourcerne med det formål at beskytte børns og unges rettigheder og værdighed, hvis de er udsatte, i risikozonen og lever med eller er angrebet af hiv;

92. opfordrer indtrængende til, at der træffes yderligere EU-foranstaltninger mod børnearbejde, og opfordrer EU til at gøre mere effektiv brug af de til rådighed stående instrumenter ved at indarbejde dem i menneskerettighedsdialoger og -samråd; opfordrer EU til effektivt at gennemføre EU's retningslinjer om barnets rettigheder og undersøge muligheden for at vedtage retningslinjer om bekæmpelse af børnearbejde; minder om, at selv EU's handelspolitik kan spille en nyttig rolle, idet den understøtter kampen imod børnearbejde, navnlig gennem brugen af GSP+-incitament; håber, at dette værktøj for fremtiden vil blive taget op til nøjere overvejelse og vil blive genstand for en årlig evaluering, der forelægges Europa-Parlamentet ved den årlige debat om menneskerettigheder;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0236.

Torsdag den 16. december 2010

93. minder om, at 20 årsdagen for konventionen om barnets rettigheder faldt i 2009; konstaterer med tilfredshed, at næsten alle lande nu er tiltrådt konventionen, og opfordrer indtrængende de lande, der endnu ikke er tiltrådt konventionen, til omgående at gøre dette; er fortsat dybt bekymret over, at der stadigvæk foregår omfattende krænkelse af de heraf afledte rettigheder; opfordrer til, at der rettes øget opmærksomhed mod barnets behov for særlig beskyttelse og omsorg, herunder passende juridisk beskyttelse, såvel før som efter fødslen, som fastsat i både konventionen om barnets rettigheder og erklæringen om barnets rettigheder; bifalder udnævnelsen af generalsekretærens særlige repræsentant om vold mod børn og understreger betydningen af mandatet;

94. udtrykker dyb bekymring over, at børn inddrages i, eller på anden vis berøres af væbnede konflikter eller endda tvinges til at deltage aktivt i disse; opfordrer indtrængende Kommissionen og Rådet til at styrke gennemførelsen af EU's retningslinjer om børn og væbnede konflikter; bifalder FN's Sikkerhedsråds nye resolution 1882 (2009), der yderligere styrker beskyttelsen af børn, som er inddraget i og berørt af væbnede konflikter;

95. udtrykker dyb bekymring over anvendelsen af børn som soldater; opfordrer til, at EU og FN tager øjeblikkelige skridt til afvæbning, rehabilitering og reintegration af disse børn;

Menneskerettighedsforkæmpere

96. glæder sig over de foranstaltninger, der er truffet til gennemførelse af revisionen og opgraderingen af EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere som revideret i 2008; noterer sig udviklingen af over 60 lokale gennemførelsesstrategier og udnævnelsen af relevante kontakttjenestemænd; er dog fortsat særdeles bekymret over, at EU-delegationerne ikke har formået at gennemføre disse retningslinjer, og opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at udvikle en gennemførelsesstrategi med klare indikatorer og tidsfrister med henblik på at fortsætte udviklingen mod en effektiv gennemførelse af retningslinjerne, og anmoder om listen over tilgængelige lokalstrategier; opfordrer EU-Udenrigstjenesten, Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at træffe de nødvendige foranstaltninger til at øge kendskabet til retningslinjerne blandt menneskerettighedsforkæmpere og EU-diplomater, der arbejder i tredjelande; opfordrer EU's missioner til at holde regelmæssig kontakt med menneskerettighedsforkæmpere, før de tager skridt på deres vegne, og til at give dem tilbagemeldinger; understreger, at en bred vifte af menneskerettighedsforkæmpere, der arbejder i både by- og landområder og med økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, såvel som borgerlige og politiske rettigheder, bør høres i forbindelse med udarbejdelsen af lokale gennemførelsesstrategier; bemærker, at de lokale gennemførelsesstrategier bør indeholde en konkret dagsorden med foranstaltninger, der skal træffes for at forbedre beskyttelsen af menneskerettighedsforkæmpere, og at indvirkningen af disse strategier bør evalueres efter en periode af passende længde; opfordrer i denne henseende til, at der foretages en evaluering af gennemførelsen af den bistand og de foranstaltninger, der iværksættes af civilsamfundsorganisationer for at støtte menneskerettighedsforkæmpere i EIDHR-regi;

97. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at prioritere en mere virkningsfuld anvendelse af de eksisterende redskaber og mekanismer for sammenhængende og systematisk beskyttelse af menneskerettighederne, opfordrer den højtstående repræsentant og alle kommissærer med ansvar tilknyttet EU's eksterne forbindelser til at institutionalisere en politik for systematisk at mødes med menneskerettighedsforkæmpere under officielle rejser til lande uden for EU, og understreger også vigtigheden af, at støtte til menneskerettighedsforkæmpere inkluderes i mandatet for EU's særlige repræsentant; understreger, at både den højtstående repræsentant og de særlige repræsentanter vil blive holdt ansvarlige af Europa-Parlamentet for deres indsats i denne forbindelse;

98. opfordrer indtrængende Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at gennemføre de foranstaltninger, som Parlamentet foreslog i sin beslutning om EU-politikker til fordel for menneskerettighedsforkæmpere, der vedtoges i juni 2010, med vægt på foranstaltninger for hurtig hjælp til menneskerettighedsforkæmpere i fare, såsom nødvisum og tilflugtssteder, og dem som indebærer offentlig støtte og synlig anerkendelse af menneskerettighedsforkæmpers arbejde, med et kønsperspektiv i gennemførelsen af retningslinjer til fordel for kvindelige menneskerettighedsforkæmpere og andre særligt udsatte grupper, såsom aktivister der arbejder for at fremme økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder og de, der arbejder med mindretals og oprindelige folks rettigheder; opfordrer den højtstående repræsentant til at presse på for at få gennemført asylbyprogrammet til indretning af tilflugtssteder for menneskerettighedsforkæmpere i europæiske byer;

99. opfordrer til, at EU-institutionerne i forbindelse med gennemførelsen af Lissabontraktaten og oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten etablerer en interinstitutionel samarbejdsmechanisme om menneskerettighedsforkæmpere; mener, at etableringen af en sådan mekanisme kan lettes ved, at der oprettes kontaktpunkter og udarbejdes eksplicite retningslinjer for menneskerettighedsforkæmpere i alle EU's institutioner og ved, at

Torsdag den 16. december 2010

der udvikles et tættere samarbejde, hvori EU-missioner og -delegationer indgår som samlingspunkter for menneskerettighedsforkæmpere og personer med ansvar på menneskerettighedsområdet; opfordrer EU-Udenrigstjenesten til at oprette en statistisk database om tilfælde, hvor EU-delegationerne har ydet bistand til menneskerettighedsforkæmpere, med henblik på at vurdere retningslinjernes effektivitet, og til at aflægge rapport for Parlamentet om resultaterne af disse vurderinger;

100. anerkender, som det fremgår af konklusionerne i mange menneskerettighedsrapporter, at menneskerettighedsforkæmpere i deres arbejde med at yde et uvurderligt bidrag til beskyttelse og fremme af menneskerettighederne med deres egen personlige sikkerhed som indsats er blevet udsat for stadig hårdere angreb af forskellig art, såsom angreb på samvittigheds-, tros-, ytrings- og foreningsfriheden, overfald eller drab på involverede personer, vilkårlige arrestationer, uretfærdig rettergang og lukning af civilsamfundsorganisationers kontorer; opfordrer EU-delegationerne til at gøre mere for at bidrage til at forhindre sådanne angreb i samarbejde med civilsamfundsorganisationer i de pågældende lande og samtidig sørge for ikke at udsætte disse organisationers personale og tilhængere for fare;

101. er fortsat på vagt over for tredjelandes regeringer, der forsøger at bringe menneskerettighedsbevægelser til tavshed gennem vedtagelse af kontroversielle love om ngo'er, såsom den lov om bekendtgørelse af velgørenhedsorganisationer og selskaber, som det etiopiske parlament vedtog i januar 2009, og som praktisk talt forbyder alle menneskerettighedsaktiviteter;

102. fordømmer situationen i flere lande, hvor angreb og anonyme trusler mod menneskerettighedsforkæmpere regelmæssigt forekommer, og hvor journalister, især dem, der dækker korruption og narkotikahandel, udsættes for trusler og angreb på grund af deres arbejde;

103. udtrykker sin dybe beklagelse over mordene på bl.a. Stanislav Markelov, Anastasia Baburova og Natalya Estemirova i Rusland og André Rwisereka og Jean Leonard Rugambage i Rwanda, den vilkårlige tilbageholdelse af Roxana Saberi og Abdolfattah Soltani i Iran og den fortsatte tilbageholdelse og mangel på adgang til tilstrækkelig sundhedspleje, som modtageren af Sakharovprisen i 2008 Hu Jia udsættes for i Kina, hvilket alt sammen fandt sted i beretningsperioden; opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til straks at gøre nærmere rede for situationen vedrørende den prominente menneskerettighedsadvokat Gao Zhisheng, der forsvandt den 4. februar 2009, og til at iværksætte en fuldstændig uafhængig og gennemsigtig undersøgelse af hans forsvinden;

104. fordømmer tilbageholdelsen og chikanen af saharaviske menneskerettighedsforkæmpere i det marokkanske kontrollerede Vestsahara og opfordrer indtrængende FN til at lade overvågning af menneskerettighedssituationen indgå i mandatet for FN-missionen i Vestsahara (MINURSO);

105. tager notits af løsladelsen af lokale menneskerettighedsforkæmpere i Cuba; beklager dybt, at den cubanske regering afviser at anerkende overvågning af menneskerettigheder som legitim aktivitet ved at nægte lokale menneskerettighedsgrupper juridisk status; bemærker med bekymring, at tilbageholdelsen af menneskerettighedsforkæmpere i landet også udgør en alvorlig krænkelse af menneskerettighederne; opfordrer Cubas regering til ikke bare at sende politiske fanger i eksil, men at give dem frihed til at forlade og vende tilbage til Cuba uden at blive arresteret;

106. glæder sig over Nobelkomitéens beslutning om at tildele Liu Xiaobo Nobels fredspris i 2010 for hans lange og ikke-voldelige kamp for grundlæggende menneskerettigheder og frihedsrettigheder i Kina; opfordrer indtrængende regeringen i Beijing til at løslade Liu Xiaobo øjeblikkeligt og betingelsesløst og ophæve de restriktioner, der er pålagt hans hustru Liu Xia;

107. er dybt bekymret over, at Iran i 2008 og 2009 har fortsat bestræbelserne på at undertrykke uafhængige menneskerettighedsforkæmpere og medlemmer af civilsamfundet, og at alvorlige krænkelse af menneskerettighederne stadig finder sted, endda i stadig stigende omfang; fordømmer de vilkårlige anholdelser, tortur og fængsling af menneskerettighedsforkæmpere, som anklages for »aktiviteter i strid med den nationale sikkerhed«; beklager myndighedernes nuværende kurs over for lærere og akademikere, som udelukker studerende fra adgang til videregående uddannelser, og fordømmer forfølgelsen og fængslingen af studenteraktivister; beklager uroen i kølvandet på præsidentvalget den 12. juni 2009 og den af de iranske myndigheder anvendte vold, der førte til vilkårlig tilbageholdelse af mindst 400 mennesker, angiveligt mindst 40 dræbte, masseretssager mod personer anklaget for forbrydelser mod den nationale sikkerhed, mishandling og tortur samt de udstedte dødsdomme;

Torsdag den 16. december 2010

Menneskerettighedsklausuler

108. fremhæver, at menneskerettigheds- og demokratiklausuler og virkningsfulde tvistbilæggelsesmekanismer er både vigtige og uundværlige elementer i handelsaftaler, herunder om fiskeri, mellem EU og tredjelande; efterlyser dog endnu engang, at denne klausul følges op af en håndhævelsesmekanisme til at sikre, at klausulen gennemføres i praksis; henleder opmærksomheden på, hvor vigtigt det er nøje at overvåge situationen på menneskerettighedsområdet i tredjelande, der har handelsforbindelser med EU; understreger, at der i en sådan overvågning og evaluering bør indgå formel høring af civilsamfundet, for så vidt angår virkningen af disse aftaler; opfordrer til, at der inden for rammerne af de enkelte handelsaftaler fastsættes en række klare referencemærker for menneskerettigheder for at sikre, at der fra begge parter side foreligger en klar standard for og forståelse af, i hvilke situationer og handlinger disse menneskerettighedsklausuler kan gøres gældende;

109. bekræfter princippet om menneskerettighedernes udelelighed og fordømmer ethvert forsøg på at gøre visse rettigheder eller årsager til diskrimination mindre vigtige end andre; opfordrer Kommissionen og Rådet til at respektere princippet om udelelighed, når de forhandler menneskerettighedsklausuler med tredjelande;

110. understreger, at for at opfylde sine internationale forpligtelser på menneskerettighedsområdet bør EU systematisk indarbejde klausuler om demokrati, retsstatsprincipper og menneskerettigheder samt sociale og miljømæssige standarder i alle aftaler med tredjelande, idet der tages hensyn til aftalens karakter og den særlige situation i det enkelte partnerland; er af den opfattelse, at disse klausuler bør give Kommissionen mulighed for, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstat eller Europa-Parlamentet, i det mindste midlertidigt at suspendere handelsfordele, inklusive dem, der falder ind under frihandelsaftaler, såfremt der foreligger tilstrækkelig dokumentation for, at menneskerettighederne - herunder arbejdstagerrettigheder - overtrædes; mener, at EU under alle omstændigheder klart bør angive, hvilke sanktioner der kan blive tale om at anvende over for tredjelande, som begår alvorlige menneskerettighedskrænkelser, og bør bringe dem i anvendelse; gentager på ny sin opfordring til Kommissionen og Rådet, og især til Unionens højtstående repræsentant om at gøre brug af menneskerettighedsklausulerne i de gældende internationale aftaler og som følge heraf udarbejde en procedure for, hvorledes disse klausuler kan gennemføres effektivt i henhold til artikel 8, 9 og 96 i Cotonouaftalen;

111. udtrykker tilfredshed med brugen af konsekvensanalyser på bæredygtig udvikling, men er af den opfattelse, at de også bør gennemføres, efter at aftalen er på plads, og ikke blot på forhåndsregulerende basis, så der kan sikres en løbende evaluering;

112. konstaterer, hvordan GSP+ (den generelle toldpræferenceordning) fungerer; mener dog, at denne ordning, som belønner lande med betragteligt handelsoverskud for overholdelse af internationale konventioner og standarder for menneske- og arbejdstagerrettigheder, skal overvåges mere nøje og gennemskueligt, bl.a. ved hjælp af detaljerede konsekvensanalyser for menneskerettigheder, et konsekvent og retfærdigt referencemærkesystem og åbne høringsprocedurer ved tildelingen af præferencerne, og at handelspræferencer kun indrømmes lande, der har ratificeret og gennemført centrale internationale konventioner om bæredygtig udvikling, menneskerettigheder - især om børnearbejde - og god regeringsførelse; opfordrer til udvidet overvågning af gennemførelsen sammen med civilsamfundet, fagforeninger og lokalsamfund under hensyntagen til fremskridt såvel som tilbageskridt på menneskerettighedsområdet, herunder sociale, økonomiske, kulturelle og miljømæssige rettigheder; understreger vigtigheden af nøje at overvåge gennemførelse af den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder i Pakistan, som er blevet opfordret til at deltage i GSP+-ordningen;

113. opfordrer Kommissionen til at stille forslag om en forordning, der forbyder import til EU af varer, der er fremstillet ved hjælp af tvangsarbejde og navnlig børnearbejde i strid med de grundlæggende menneskerettighedsstandarder; understreger, at en sådan forordning skal give EU mulighed for at undersøge specifikke klager;

114. bifalder indføjelser af en menneskerettighedsklausul i partnerskabsaftalen mellem EU og Indonesien og i stabiliserings- og associeringsaftalen med Albanien, der trådte i kraft i beretningsperioden, og som bringer antallet af lande, der accepterer indføjelser af denne klausul i aftaler med EU, op på over 120;

115. beklager den ringe opfølgning på de menneskerettighedsklausuler, der indgår i Cotonouaftalen, og opfordrer Unionens højtstående repræsentant, Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til at gøre fuld brug af disse klausuler til over en bred front at diskutere menneskerettighedsproblemer og fremme menneskerettighederne i de bilaterale og regionale dialoger med AVS-partnerlandene;

Torsdag den 16. december 2010

Fremme af demokrati og retsstatsprincippet i eksterne forbindelser

116. bifalder Rådets konklusioner om understøttelse af demokratiet i EU's eksterne forbindelser ⁽¹⁾ og vedtagelsen af en EU-dagsorden for en indsats for understøttelse af demokratiet i EU's eksterne forbindelser som et middel til forbedring af sammenhængen og effektiviteten af EU's støtte til opbygning af demokratiet;

117. anmoder indtrængende Kommissionen om endelig og ufortøvet, med de nødvendige initiativer og finansielle forpligtelser, at følge op på årsberetningen om menneskerettighederne for 2007, hvori Parlamentet anså »et ikkevoldeligt forsvar af menneskerettighederne for at være det mest passende instrument til at sikre udøvelse, opretholdelse, fremme og overholdelse af de grundlæggende menneskerettigheder« og mente, at »udbredelsen heraf nødvendigvis bør gøres til et prioriteret mål for EU's politik for fremme af menneskerettighederne og demokratiet«;

118. opfordrer Kommissionen til at indarbejde handlingsdagsorden for demokratistøtte mere indgående i de årlige handlingsprogrammer for de eksterne instrumenter, især EIDHR-instrumentet, såvel som i lande- og regionalstrategidokumenterne, således at der konsekvent tages hensyn til det pågældende lands specifikke situation og EU's regionale strategi;

119. tager notits af Amnesty Internationals rapport fra 2010, der fremhæver den verserende anden retssag mod den tidligere chef for YUKOS Oil, Mikhail Khodorkovskij, og hans forretningspartner Platon Lebedev, der er kendetegnende for de uretfærdige rettergange i Rusland; opfordrer Den Russiske Føderation til at sikre, at grundlæggende normer for retfærdig rettergang og menneskerettigheder respekteres i retsforfølgelsen af disse og alle andre tiltalte i landets retssystem;

120. opfordrer indtrængende de russiske retsmyndigheder til at fortsætte efterforskningen af den russiske advokat Sergej Magnitskijs død den 16. november 2009; beklager dybt, at denne sag fortsat er et slående eksempel på de alvorlige brister i landets retssystem; beklager de herskende forhold, hvor menneskerettighedsforkæmpere ofte udsættes for hårdhændet behandling og retsprocesser, der lader hånt om den russiske retsplejelov (f.eks. af artikel 72 i bagvaskelsessagen mod Oleg Orlov fra Memorial), mens personer, der er skyldige i anslag og endog mord på menneskerettighedsforkæmpere, uafhængige journalister og advokater, alt for ofte undgår straf; opfordrer Rådet til, under indtryk af de russiske myndigheders manglende positive skridt til at samarbejde og efterforske Sergej Magnitskij-sagen, at insistere på, at de russiske myndigheder retsforfølger de ansvarlige, og at overveje et EU-indrejseforbud for de russiske embedsfolk, der er indblandet i denne sag, og tilskynder de retshåndhævende myndigheder i EU til at samarbejde om at indefryse bankkonti og andre aktiver tilhørende disse russiske embedsfolk i alle EU-medlemsstaterne;

121. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at sikre, at menneskerettigheder og opbygning af demokratiet effektivt gøres til den røde tråd i alle eksterne politikområder; bemærker samtidig med bekymring, at Rådet formelt set ikke har taget notits af nogen opfølgingsrapporter vedrørende Rådets konklusioner fra november 2009 om demokratistøtte i EU's eksterne forbindelser eller af handlingsdagsorden for demokratistøtte, i strid med hvad der blev foreskrevet i de omtalte konklusioner fra Rådet;

Den humanitære folkeret

122. bifalder de konklusioner, der blev vedtaget af Rådet i december 2009, hvor man også fejrede 60 årsdagen for Genèvekonventionerne, om at fremme overholdelsen af den humanitære folkeret;

123. tager vedtagelsen af de ajourførte EU-retningslinjer om fremme af overholdelsen af den humanitære folkeret i 2009 til efterretning; opfordrer Rådet til mere effektivt at integrere gennemførelsen af retningslinjerne om den humanitære folkeret i EU's andre retningslinjer på menneskerettighedsområdet og til at forbedre integrationen af den humanitære folkeret i alle aspekter af EU's opræden udadtil;

124. glæder sig over rapporten af 30. september 2009 fra den uafhængige internationale undersøgelseskommission vedrørende konflikten i Georgien (Tagliavini-rapporten), og tilslutter sig dens vigtigste bemærkninger og konklusioner i henhold til humanitær folkeret og juraen på menneskerettighedsområdet, navnlig behovet for at sikre fastlæggelse af ansvar og erstatning for alle de forbrydelser, der blev begået i august 2008, og forventer, at den omfattende baggrundsinformation, som rapporten indeholder, kan anvendes til retslige skridt på nationalt og internationalt plan med henblik på definitivt at sikre, at der placeres et ansvar for de forbrydelser, der blev begået under konflikten mellem Rusland og Georgien i august 2008;

(1) GAERC af 17. november 2009.

Torsdag den 16. december 2010

125. beklager dybt, at den internationale humanitære folkeret blev overtrådt under den væbnede konflikt mellem Rusland og Georgien over Sydossetien og Abkhasien i august 2008, hvilket førte til hundreder af sårede og titusinder af fordrevne personer; minder om, at Rusland hidtil kun har opfyldt det første af de seks punkter, der indgår i landets våbenhvileaftale med Georgien; beklager den overlagte ødelæggelse af etnisk georgiske landsbyer i Sydossetien og Abkhasien under og efter konflikten; fremhæver, at disse krænkelser til dato er forblevet ustraffede;

Religions- og trosfrihed

126. understreger, at religions- og trosfrihed udgør en af de vigtigste og grundlæggende af alle menneskerettigheder, at de skal overholdes, og at betingelser vedrørende menneskerettigheder, som indgår i de bilaterale aftaler med tredjelande, bør håndhæves mere effektivt og med større virkning;

127. bifalder Rådets konklusioner om religionsfrihed og trosfrihed vedtaget i november 2009; anerkender religions- og trosfrihedens betydning for både religiøse og ikke-religiøse menneskers identitet, idet tro i enhver form udgør en vital del af det personlige og sociale tilhørsforhold; opfordrer Rådet og Kommissionen til at vedtage og gennemføre praktiske foranstaltninger til bekæmpelse af religiøs intolerance og diskrimination og fremme religions- og trosfrihed i hele verden, således som fremsat i ovennævnte konklusioner; opfordrer Rådet og Kommissionen til at inddrage Europa-Parlamentet, civilsamfundsorganisationer og andre relevante aktører i arbejdsprocessen;

128. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at integrere religions- og trosfrihed i EU's menneskerettighedspolitik og fremlægge en grundig evaluering af situationen vedrørende religions- og trosfrihed i EU's årsberetning om menneskerettigheder;

129. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at øge antallet af medarbejdere, som beskæftiger sig med religions- og trosfrihed i forbindelse med indsatsen udadtil, og til at skabe strukturer for denne indsats, især som led i oprettelsen af EU-Udenrigstjenesten; tilslutter sig, at spørgsmålet om respekt for religions- og trosfriheden gøres til en af EU-Udenrigstjenestens prioriteter, eftersom der over hele verden forekommer alvorlige krænkelser af denne frihed, og forfulgte religiøse mindretal i mange dele af verden klart har brug for beskyttelse;

130. opfordrer Rådet og Kommissionen til at tage hensyn til religion og dialogen med de religiøse myndigheder og organer, som er aktive i tværreligiøs dialog som led i konfliktforebyggelse, konfliktløsning og forsoning;

131. er fortsat dybt bekymret over, at diskrimination på grund af religion eller tro stadig eksisterer i alle verdens religioner, og at personer, der tilhører bestemte religionssamfund, herunder religiøse mindretal, stadig fratages deres menneskerettigheder i mange lande, som f.eks. Nordkorea, Iran, Saudi-Arabien, Somalia, Maldiverne, Afghanistan, Yemen, Mauretanien, Laos, Usbekistan, Eritrea, Irak, Pakistan og Egypten; fordømmer de kinesiske myndigheder for deres forfølgelse af personer, der praktiserer deres religion uden for de officielt tilladte rammer, herunder kristne, muslimer, buddhister og Falun Gong-tilhængere; opfordrer Kina til at efterkomme sit løfte om at ratificere den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer indtrængende de kinesiske myndigheder til at afstå fra deres undertrykkelsespolitik i Tibet, som i sidste ende kan føre til udslettelse af den tibetanske religion og kultur; fordømmer de iranske myndigheders forfølgelse af personer, der tilhører religiøse mindretal, herunder kristne, bahá'í og muslimer, som er konverteret eller har afsværget religion; opfordrer indtrængende de iranske myndigheder til at beskytte religiøse mindretal i overensstemmelse med landets forpligtelser i henhold til den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder; opfordrer indtrængende myndighederne i Den Russiske Føderation til at udstede et moratorium for gennemførelsen af loven fra 2002 om bekæmpelse af ekstremistiske aktiviteter, idet denne lov i vid udstrækning misbruges til forfølgelse af fredelige religiøse mindretalsgrupper; udtrykker bekymring over situationen for det montagnardkristne mindretal, der bor i Vietnams centrale højland; minder de vietnamesiske myndigheder om, at mindretalenes rettigheder omfatter frihed til uindskrænket religionsudøvelse, foreningsfrihed og ytringsfrihed, ret til deltagelse i fredelige forsamlinger, lige adgang til at eje og dyrke jord samt ret til fuldt og helt at deltage i beslutningstagningen om spørgsmål, der vedrører dem, herunder om økonomiske udviklingsprojekter og spørgsmål i forbindelse med genbosættelse;

Torsdag den 16. december 2010

132. opfordrer indtrængende EU til at udvikle et sæt redskaber til at fremme religions- og trosfriheden gennem dens indsats udadtil, til at anse religions- og trosfrihed for grundlæggende, at inkludere en tjekliste over de frihedsrettigheder, der nødvendigvis indgår i religions- og trosfriheden, for at kunne vurdere, hvorvidt de respekteres, og til at inkludere mekanismer til afdækning af krænkelse af religions- og trosfriheden for således at styrke indsatsen for at fremme religions- og trosfrihed gennem embedsfolkernes arbejde, især inden for EU-Udenrigstjenesten, samt til at inddrage civilsamfundsorganisationer i udarbejdelsen af dette sæt redskaber;

133. udtrykker tilfredshed med EU's fortsatte principielle holdning i forbindelse med FN's Generalforsamlings og UNHRC's resolutioner om bekæmpelse af religionskrænkelser; udtrykker tilfredshed med resolutionen om afskaffelse af alle former for intolerance og diskrimination på grund af religion og tro, der var fremlagt af EU; opfordrer EU til fortsat at stræbe efter at finde en balance mellem ytringsfriheden og et forbud mod tilskyndelse til religiøst had; opfordrer EU til at gå ind i en konstruktiv dialog med Den Islamiske Samarbejdsorganisation og andre tilhængere af princippet om religionskrænkelser;

134. understreger, at den internationale menneskerettighedsret anerkender religions- og trosfrihed uanset registreringsstatus, hvorfor registrering ikke bør være en obligatorisk forudsætning for at udøve ens religion; påpeger endvidere med bekymring, at religiøse grupper i Aserbajdsjan, Kasakhstan, Kirgisistan, Tadsjikistan, Turkmenistan, Usbekistan og Vietnam har pligt til at lade sig registrere hos regeringen og underordne sig regeringskontrollerede bestyrelser, der blander sig i deres religiøse autonomi og begrænser deres aktiviteter;

135. opfordrer Rusland til at udstede et moratorium for gennemførelsen af loven fra 2002 om bekæmpelse af ekstremistiske aktiviteter, idet denne lov bruges og misbruges til at indskrænke religionsfriheden og til at undertrykke og forsøge at forbyde ikke-voldelige religiøse grupper; bemærker desuden med stor bekymring, at 265 religiøse og trosbaserede organisationer er opført på den sorte liste over såkaldte ekstremistiske organisationer;

136. opfordrer desuden følgende lande til at ophæve restriktionerne på forenings- og forsamlingsfriheden for religiøse grupper og til at respektere religions- og trosfriheden: Saudi-Arabien, Egypten, Eritrea, Iran, Somalia, Yemen, Belarus, Nordkorea og Laos;

137. understreger de hindringer, som i dele af verden, f.eks. Saudi-Arabien, Indonesien, Pakistan, Irak, Somalia og Sudan, stadig hindrer en uindskrænket trosudøvelse, både på det individuelle og kollektive niveau, såvel som den voksende intolerance over for religiøse mindretal i lande med veletablerede demokratier, som f.eks. Indien, og opfordrer Kommissionen til som led i de relevante politiske dialoger at fremhæve disse spørgsmål;

138. fordømmer udtrykkeligt enhver kriminalisering eller afstraffelse af religiøst frafald i forbindelse med konvertering fra én religion til en anden eller fra én religiøs retning til en anden, således som dette stadig forekommer i de fleste mellemøstlige og nordafrikanske lande; opfordrer EU-institutionerne til at lægge pres på disse lande for at få dem til at indstille denne praksis, navnlig hvor den foreskrevne straf er henrettelse; er dybt bekymret over den praksis med tvangskonvertering, som stadig finder sted i lande som Saudi-Arabien og Egypten, og udbeder sig fra EU-institutionernes side en klar forpligtelse til at bekæmpe sådanne krænkelse af menneskerettighederne;

139. henviser til, at det i en række lande verden over stadig er almindelig praksis at forbyde, beslaglægge og destruere helligdomme og religiøse publikationer og forbyde uddannelsen af præsteskab; opfordrer indtrængende EU-institutionerne til i deres kontakter med de relevante regeringer at tilskynde de lande, hvor blasfemilovgivning anvendes til at forfølge medlemmer af religiøse mindretal, til at ændre eller afskaffe sådanne bestemmelser;

140. understreger, at samvittighedsfrihed udgør en grundlæggende værdi for EU, idet den omfatter retten til at tro eller ikke tro og friheden til at praktisere den personligt valgte tro;

Ytringsfrihed

141. er bekymret over, at ytringsfriheden udsættes for forskellige nye former for angreb, især gennem brug af moderne teknologier såsom internettet; gentager, at ytringsfrihed omfatter retten til at søge, modtage og meddele oplysninger og tanker ved et hvilket som helst meddelelsesmiddel;

Torsdag den 16. december 2010

142. anerkender, at nye teknologier giver enestående muligheder for at deltage i det offentlige liv, udtrykke meninger, få adgang til information om menneskerettigheder og udbrede kendskabet til krænkelse af menneskerettigheder i resten af verden; er bekymret over, at stater i stigende omfang bruger sofistikerede teknikker, såsom teknologier med dobbelt anvendelse, til at censurere information og overvåge aktiviteter på internettet, og at chikane, forfølgelse og endda tilbageholdelse og fængsling af personer, der bruger internettet til at udøve deres menings- og ytringsfrihed, er forekommet i en række lande;

143. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at føre an i vedtagelsen af en holdning og udviklingen af konkrete politiske tiltag, hvorved EU kan handle som en global aktør, når det drejer sig om internetfrihed, både ved at imødegå trusler mod menneskerettighederne ved hjælp af ny teknologi og ved at benytte disse til at øge mulighederne for at beskytte og støtte menneskerettighederne;

144. opfordrer indtrængende lande, der begrænser adgangen til internettet, til at ophæve deres indskrænkning af den frie informationsstrøm; konstaterer, at listen over »internettjender« ifølge Journalister Uden Grænser omfatter følgende stater, der i udstrakt grad censurerer internettet: Belarus, Cuba, Egypten, Iran, Kina, Myanmar/Burma, Nordkorea, Saudi-Arabien, Syrien, Tunesien, Turkmenistan, Usbekistan og Vietnam;

145. opfordrer indtrængende Kommissionen til at lave en liste over personer, der er ansvarlige for alvorlige menneskerettighedskrænkelser, såsom tortur, censur, voldtægt og udenretslige henrettelser i Iran, ikke mindst i kølvandet på valget i 2009, og til at overveje at indføre sanktioner mod dem i form af indfrysning af aktiver og indrejseforbud;

146. støtter retten til frit at give udtryk for synspunkter og holde fredelige forsamlinger i Rusland, som formelt, men ikke reelt er garanteret i artikel 31 i den russiske forfatning; udtrykker solidaritet med organisatorerne og deltagerne i »strategi 31«, som er en række borgerdemonstrationer til støtte for denne rettighed, der startede den 31. juli 2009 og finder sted på Triumfalnaya-pladsen i Moskva den 31. i hver måned med 31 dage; beklager, at - bortset fra den allerseneste den 31. oktober 2010 - er Strategi 31-demonstrationerne hidtil blevet nægtet tilladelse fra myndighederne med den begrundelse, at der var planlagt andre aktiviteter, der skulle finde sted på Triumfalnaya-pladsen på samme tidspunkt; er dybt bekymret over, at det russiske politi den 31. december 2009 blandt dusinvis af andre fredelige demonstranter tilbageholdt formanden for Moskvas Helsinkigruppe, Ljudmilla Aleksejevna, der kun få uger inden, hun blev tilbageholdt, havde modtaget Parlamentets Sakharovpris; tilslutter sig opfordringen fra den russiske menneskerettighedskommissær Vladimir Lukin om at iværksætte en undersøgelse af politiets hårdhændede fremfærd under demonstrationerne den 31. maj 2010;

147. er dybt bekymret over den manglende ytringsfrihed i Venezuela og Cuba, grebet om nyhedsmedierne, den indskrænkede og kontrollerede brug af internettet og forsøgene på at undertrykke meningsforskelle;

Menneskerettigheder og bekæmpelse af terrorisme

148. fordømmer enhver form for terrorisme; minder om, at på verdensplan har terrorismen resulteret i drab af tusinder uskyldige civile og knust tilværelsen for mange familier; mener, at det i tilfælde af terrorangreb er afgørende først og fremmest at tale om ofrenes rettigheder og ikke om gerningsmændenes; understreger nødvendigheden af at sikre, at terroristerne bringes for en domstol;

149. konstaterer, at foranstaltninger til bekæmpelse af terrorisme har resulteret i krænkelse af de grundlæggende menneskerettigheder i en række lande rundt om i verden ved, at der er gennemført uforholdsmæssige overvågningsforanstaltninger, foretaget illegale tilbageholdelser og anvendt tortur som en metode til at fremtvinge oplysninger fra terrormistænkte; udtrykker bekymring over, at visse lande benytter terrorbekæmpelse som et påskud for at slå ned på etniske mindretal og lokale menneskerettighedsforkæmpere, og opfordrer indtrængende til, at kampen mod terrorisme ikke bruges som et argument for at begrænse eller forbyde menneskerettighedsforkæmperes lovlige og legitime aktiviteter; fordømmer disse brud på menneskerettighederne og understreger EU's holdning om, at kampen mod terrorisme skal føres med fuldstændig respekt for de grundlæggende rettigheder og retsstatsprincippet, og er af den mening, at de borgerlige frihedsrettigheder ikke må undergraves i kampen mod terrorisme;

150. opfordrer Kommissionen og Rådet til ved bilaterale drøftelser med tredjelande om politik og menneskerettigheder at benytte lejligheden til at minde om, at menneskerettighederne skal respekteres ved bekæmpelse af terrorisme, og at antiterrorpolitik under ingen omstændigheder kan instrumentaliseres og bruges imod menneskerettighedsforkæmpere eller politiske modstandere; opfordrer særligt Unionens højtstående repræsentant til offentligt at fordømme menneskerettighedsovertrædelser i forbindelse med antiterrorpolitik og -operationer;

Torsdag den 16. december 2010

151. ønsker en bedre koordinering og udveksling mellem Terrorismegruppen (COTER) og arbejdsgruppen for menneskerettigheder (COHOM) på dette område med henblik på at fordømme tilfælde af misbrug af antiterrorpolitik over for menneskerettighedsforkæmpere ved systematisk at træffe forholdsregler ud fra EU's retningslinjer om menneskerettighedsforkæmpere og med udgangspunkt i EU's retningslinjer om tortur at indtage samme standpunkt i tilfælde af tortur og mishandling i forbindelse med terrorbekæmpelse;

152. minder om USA's præsident Barack Obamas beslutning om at lukke fangelejren Guantánamo Bay i januar 2009; udtrykker sin beklagelse over, at denne beslutning endnu ikke har kunnet gennemføres fuldt ud; minder om sin beslutning af 13. juni 2006 om fangernes situation i Guantánamo, hvori det understreges, at alle fanger bør behandles i overensstemmelse med den internationale humanitære folkeret, og at de, såfremt de anklages, har ret til omgående at få deres sag prøvet ved en upartisk og offentlig instans; minder om EU og USA's fælles erklæring af 15. juni 2009 om lukningen af Guantánamofangelejren og det fremtidige samarbejde om terrorbekæmpelse, hvori der udtrykkes tilfredshed med de amerikanske planer om at lukke hemmelige fangelejre; opfordrer USA's regering til fuldt ud at leve op til sine forpligtelser; opfordrer EU's medlemsstater til at vedtage en koordineret handlingsplan om at bistå USA med lukningen af Guantánamolejren ved at give flygtningestatus til tidligere fanger, som ikke er anklaget for forbrydelser og ikke kan sendes til deres hjemland eller genbosættes i USA; bifalder det konstruktive engagement, der udvises af en række medlemsstater, som bestræber sig på at hjælpe med modtagelsen af visse tidligere Guantánamofanger og med at skaffe opholdssteder til nogle af de personer, der er blevet godkendt til løsladelse; bemærker imidlertid, at kun følgende af EU's medlemsstater hidtil har indvilliget i at modtage fanger: Tyskland, Irland, Slovakiet, Danmark, Det Forenede Kongerige, Spanien, Portugal, Belgien, Frankrig, Ungarn og Italien; er bekymret over, at USA stadig tilbageholder fanger uden dom, f.eks. på Bagram-luftbasen i Afghanistan;

153. konstaterer, at der under det franske formandskab blev afholdt et indledende romatopmøde den 16. september 2008, og at et andet, tilsvarende topmøde afholdtes den 9.-10. april 2010 under det spanske formandskab; konstaterer med den dybeste bekymring, at der inden for EU er foregået tvangsudvisning af romasamfund, og at der i stigende grad anvendes fremmedhadsk og truende tale om mindretals- og indvandrergrupper; gentager sin tidligere opfordring til medlemsstaterne om fuldt ud at leve op til deres forpligtelser i henhold til EU-retten og opfordrer Kommissionen til, såfremt medlemsstaterne ikke gør dette, at handle regelret og konsekvent i forbindelse med overtrædelsessager;

154. konstaterer, at den fælles beslutningsprocedure efter Lissabontraktatens ikrafttræden gælder for direktiver og andre former for lovgivning om kampen mod terror og organiseret kriminalitet, mens internationale aftaler angående dette anliggende kræver en samstemmende udtalelse fra Parlamentet; konstaterer, at disse ændringer vil give Parlamentet yderligere indflydelse, når det gælder om at finde den rette balance mellem sikkerhed og menneskerettigheder; agter derfor at handle i overensstemmelse med sine nye beføjelser ved konsekvent at kræve respekt og kamp for menneskerettigheder, borgerlige og politiske frihedsrettigheder og demokrati i forbindelse med alle EU's kontakter med tredjelande og regionale organisationer;

155. gentager, at den enkelte medlemsstat har en egentlig pligt til at beskytte identificerbare potentielle ofre, som er i reel og umiddelbar fare for terrorhandlinger, og tilføjer, at alle medlemsstater skal træffe alle rimelige foranstaltninger for at indføre procedurer med henblik på at forebygge terroraktivitet og minimere bivirkninger af antiterroraktiviteter;

156. minder om Rådets rammeafgørelse fra marts 2001 om ofre for terrorisme, herunder bistand i nødsituationer, permanent bistand, efterforskning og retsforfølgelse, reel adgang til lov og ret, retspleje, erstatning, beskyttelse af ofres privat- og familieliv, beskyttelse af ofres værdighed og sikkerhed, oplysninger til ofre og særlig uddannelse for dem, der er ansvarlige for at hjælpe ofre;

Menneskerettighedsdialoger og -konsultationer med tredjelande

157. udtrykker sin skuffelse over, at der ikke er gjort fremskridt med hensyn til visse menneskerettighedsdialoger og -konsultationer; konstaterer, at inddragelsen af civilsamfundet i disse dialoger og konsultationer ikke er systematisk garanteret og sommetider er underlagt begrænsninger fra parter uden for EU; foruroliges over, at der er regeringer, der, selv når sager er blevet rejst, ikke opfylder deres pligt til at aflægge EU beretning om de individuelle og strukturelle spørgsmål, der er kommet frem under dialogen;

Torsdag den 16. december 2010

158. kræver reel deltagelse fra Parlamentets side i de løbende evalueringer af menneskerettighedsdialogerne og -konsultationerne; slår til lyd for ubegrænset tilgang til resultatdokumenter og andre relevante kilder; forventer som et resultat af vurderingerne, at der udvikles klare indikatorer, der kan måle virkningerne af dialogerne, samt klart udformede forslag for hvert enkelt lands vedkommende til, hvordan resultaterne kan forbedres og fiaskoer kan undgå at blive gentaget i forbindelse med EU-menneskerettigheds-konsultationer;

159. opfordrer EU-institutionerne til gensidigt at sørge for gennemsigtighed og sammenhæng, hvad angår mål, værdier og holdninger på dette område;

160. understreger nødvendigheden af at lade konklusionerne på menneskerettighedsdialogerne og -konsultationerne vinde indpas på EU's topmøder med Unionens partnere;

161. er af den opfattelse, at menneskerettighedsdialoger og -konsultationer generelt skal planlægges og gennemføres på gennemsigtig vis og at på forhånd fastlagte målsætninger evalueres umiddelbart efter; opfordrer Rådet og Kommissionen til at lægge pres på tredjelandes myndigheder med henblik på bred ministeriel deltagelse på højt plan i dialogerne og konsultationerne;

162. opfordrer EU's tiltrædelseslande til på deres territorier at tilsikre et højere niveau for menneskerettighedsbeskyttelse, svarende til det, der er fastsat i chartret om grundlæggende rettigheder og den europæiske konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder;

163. opfordrer Kommissionen og Rådet til under deres menneskerettigheds-konsultationer og -dialoger med tredjelande at lægge kraftig vægt på etniske og religiøse mindretals situation og de hyppige krænkelse af disses rettigheder;

164. glæder sig over en stærkere koordinering og et tættere samarbejde mellem USA og EU på menneskerettighedsområdet;

165. bifalder etableringen af menneskerettighedsdialoger med hver enkelt af de centralasiatiske stater, Tadsjikistan, Kasakhstan, Kirgisistan, Turkmenistan og Usbekistan, samt afholdelsen af endnu en dialog med hvert enkelt land, der fandt sted frem til november 2009; bifalder endvidere afholdelsen af det første EU/usbekiske civilsamfundsseminar om menneskerettighedsdialogen i oktober 2008; beklager, at menneskerettighedsdialogerne mellem EU og Kina ikke har givet resultater i retning af forbedringer, hvad angår specifikke menneskerettighedskrænkelser i Kina; påpeger, at menneskerettighedssituationen i Kina trods små skridt fra de kinesiske myndigheders side i den rigtige retning (arbejdsreform, Den Øverste Folkerets omstødelse af dødsdomme) fortsat forværres og præges af voksende social uro og stærkere kontrol og undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere, sagførere, bloggere og samfundsaktivister, samt af en målrettet politik til marginalisering af tibetanere og deres kulturelle identitet; er dybt foruroliget over, at der ikke sker fremskridt i den kinesisk-tibetanske dialog; er dybt bekymret over den forværrede menneskerettighedssituation for uighur-befolkningen i Kina, fordømmer den langvarige undertrykkelse i Øst-Turkestan og beklager, at de kinesiske myndigheder ikke efterlever de frihedsgarantier, såsom ytrings-, demonstrations-, forsamlingsfrihed og personlig frihed, der er fastsat i forfatningen for Folkerepublikken Kina; beklager også, at Folkerepublikken Kina praktiserer tvangsforflyttelse af befolkningen med det formål at udtynde uighurfolkets kultur og opbryde dets fællesskab; udtrykker sin skuffelse over, at menneskerettigheds-konsultationerne mellem EU og Rusland ikke har givet væsentlige resultater; glæder sig over, at der i 2009 indledtes menneskerettighedsdialoger med Indonesien og afholdtes de første dialogmøder med Georgien og Armenien; mener, at sådanne menneskerettighedsdialoger ganske vist sætter et tiltrængt fokus på menneskerettighedsspørgsmål i EU's eksterne forbindelser, men ikke må blive et mål i sig selv, idet de skal koncentreres om at sikre, at der sættes en opfølgning i gang, hvad angår de spørgsmål, der rejses og drøftes under disse dialoger; beklager de manglende resultater af menneskerettighedsdialogen med Indien og er skuffet over, at spørgsmålet om kastebaseret diskrimination ikke blev drøftet under den seneste menneskerettighedsdialog;

166. kræver, at der forud for hver enkelt af EU's menneskerettighedsdialoger med tredjelande sker en nøje koordinering mellem EU's medlemsstater, Kommissionen og Agenturet for Grundlæggende Rettigheder; påpeger, at det er nødvendigt for EU at kunne håndtere menneskerettighedskrænkelser inden for Unionen, såfremt den skal kunne fremstå på verdensscenen som en ledestjerne for menneskerettighederne;

167. bifalder den første menneskerettighedsdialog mellem EU og Belarus, der fandt sted i juni 2009, men beklager, at menneskerettighedssituationen i dette land fortsat er frygtelig og præget af vedvarende begrænsning af forenings-, forsamlings- og ytringsfriheden samt undertrykkelse af menneskerettighedsforkæmpere og journalister;

Torsdag den 16. december 2010

168. glæder sig over den mexicanske regerings indsats i kampen mod narkohandel og organiseret kriminalitet og forelæggelsen for Kongressen af et lovforslag om ændring af den militære straffelov; understreger, at det strategiske partnerskab mellem EU og Mexico bør ses som en mulighed for at styrke menneskerettighederne og demokratiet;

169. konstaterer, at parlamentet i Den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea) i april 2009 reviderede landets forfatning og blandt andet optog en bestemmelse i forfatningen om, at Nordkorea »respekterer og beskytter menneskerettighederne«; opfordrer indtrængende de nordkoreanske myndigheder til at tage konkrete og håndgribelige skridt i retning af at forbedre menneskerettighedssituationen, og opfordrer i den forbindelse myndighederne til at give tilladelse til, at uafhængige internationale eksperter inspicerer alle former for fangelejre, og at FN's særlige rapportører besøger landet; understreger, at ikke blot forfatningsmæssige bestemmelser, men først og fremmest gennemførelse af konkrete foranstaltninger skal tages i betragtning i evalueringen af menneskerettighedssituationen i landet; opfordrer de nordkoreanske myndigheder til at lempe restriktionerne for internationale medarbejders muligheder for at overvåge fordelingen af hjælp og sørge for, at den internationale bistand når ud til de nødlidende; opfordrer indtrængende Nordkoreas ledelse til at engagere sig konstruktivt i menneskerettighedsdialogen med EU;

170. er fortsat foruroliget over, at menneskerettighedsdialogen med Iran har været afbrudt siden 2004 på grund af Irans manglende samarbejdsvilje, og mener, at tiden er inde til, at det internationale samfund gør en indsats for at støtte det iranske civilsamfund på dette afgørende tidspunkt i landets demokratiske udviklingshistorie; opfordrer de iranske myndigheder til at genoptage denne dialog med henblik på at støtte alle de berørte parter i civilsamfundet, der er tilhængere af demokrati, og gennem fredelige og ikkevoldelige midler at støtte de igangværende processer, der kan føre til demokratiske, institutionelle og forfatningsmæssige reformer, sikre disse reformers bæredygtighed og inddragelse af alle iranske menneskerettighedsforkæmpere og repræsentanter for civilsamfundet i samtlige politiske processer, således at deres rolle i den generelle politiske debat styrkes; opfordrer Rådet, Kommissionen og medlemsstaterne til at støtte og styrke disse reformprocesser; er dybt bekymret over forværringen i 2008 og 2009 af menneskerettighedssituationen i Iran og de vedvarende begrænsninger af ytrings- og forsamlingsfriheden; er i denne forbindelse dybt bekymret over undertrykkelsen af journalister, forfattere, lærere og kvinderettigheds- og menneskerettighedsforkæmpere; er fortsat bekymret over undertrykkelsen af etniske og religiøse mindretal i Iran;

171. bemærker, at der er konstateret en foruroligende autoritær tendens i Cambodja, hvilket understreges af, at det længe har været strafrit at krænke menneskerettighederne, og at personer tilhørende oppositionens politiske partier og andre politisk aktive har fået begrænset deres politiske råderum og ytringsfrihed; opfordrer Kommissionen til at gribe ind og genoplive Paris-aftalen fra 1991 om Cambodja;

Økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder

172. anerkender, at økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder bør prioriteres ligeså højt som borgerlige og politiske rettigheder i betragtning af, at alle menneskerettigheder er universelle, udelelige, indbyrdes afhængige og gensidigt forbundne som bekræftet på verdenskonferencen om menneskerettigheder i 1993 i Wien; opfordrer indtrængende alle lande i verden til at undertegne den frivillige protokol til den internationale konvention om økonomiske, sociale og kulturelle rettigheder, der blev fremlagt til undertegnelse den 24. september 2009;

173. understreger, at menneskerettigheder bl.a. omfatter retten til føde, vand og sanitet, uddannelse, tilstrækkelige boligforhold, anstændigt arbejde og social sikkerhed, og at disse rettigheder bør kombineres med rimelig adgang til naturressourcer på et bæredygtigt grundlag, også for de kommende generationer; anerkender, at det i de fleste tilfælde er fattigdom og dårlig offentlig forvaltning, der er årsag til, at disse rettigheder ikke overholdes; opfordrer EU til at gøre en større indsats for at opfylde 2015-målene i lyset af, at verden er langt fra at nå disse mål i 2015; gentager i denne forbindelse, at gennemførelsen af menneskerettighedsbaserede politikker har betydning for opfyldelsen af 2015-målene;

174. anerkender betydningen af Den Internationale Arbejdsorganisations overvågningssystem for forsvar af rettigheder på områderne handel og beskæftigelse, statistiske systemer, social beskyttelse og beskæftigelsespolitikker samt sikkerhed og sundhed på arbejdspladsen;

175. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at sørge for, at virksomheder henhørende under national ret eller EU-retten ikke tilsidesætter menneskerettighederne og de for dem gældende sundheds- og miljønormer, når de etablerer sig eller udøver deres aktiviteter i et tredjeland, navnlig et udviklingsland;

Torsdag den 16. december 2010

176. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at opfylde deres forpligtelser over for udviklingslandene, hvad angår offentlig udviklingsstøtte (ODA), med henblik på at bekæmpe den globale økonomiske og finansielle krise og på denne måde reducere de negative følger, denne krise har haft for menneskerettighedssituationen i verden; bifalder den 10. særlige samling i UNHRC om den globale økonomiske og finansielle krises indvirkning på den universelle gennemførelse og den effektive udøvelse af menneskerettighederne fandt sted fredag den 20. februar 2009; opfordrer EU's medlemsstater til på baggrund af krisen at bibeholde deres samarbejde med tredjelande om menneskerettighederne og insisterer på, at mangel på midler aldrig vil kunne anvendes som begrundelse for menneskerettighedskrænkelser;

Kommissionens programmer for ekstern bistand og EIDHR

177. glæder sig over, at der er blevet taget hensyn til alle Parlamentets prioriteringer i EIDHR-programmeringsdokumenterne for 2008 og 2009;

178. støtter EIDHR's bidrag, hovedsagelig gennem civilsamfundsprojekter gennemført af lokale og internationale civilsamfundsorganisationer (90 % af bidragene) og også gennem regionale og internationale organisationer på dette område, såsom Europarådet, OSCE og Kontoret for FN's Højkommissær for Menneskerettigheder (10 % af bidragene);

179. konstaterer, at der i 2008-2009 blev ydet over 235 mio. EUR til menneskerettigheder og demokrati, hvilket gjorde det muligt at finansiere 900 projekter i omkring 100 lande, og at et særligt stort antal af projekterne blev finansieret i lande, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, samtidig med at AVS-landene modtog det højeste samlede beløb; konstaterer med bekymring den bestående ubalance, der er til ugunst for alle andre demokratistøtte-projekter end valgobservation; mener, at EIDHR-midlerne bør øges betydeligt, således at der også bliver passende midler til en europæisk demokratifond, og for at støtte kapacitetsopbygning på menneskerettighedsområdet og fremme af demokrati i de samfund, der har størst behov;

180. understreger, at en af EIDHR's vigtigste forcer består i, at instrumentet ikke er afhængigt af værtslandets regerings samtykke, og at det derfor har mulighed for at koncentrere sig om følsomme politiske spørgsmål og innovative fremgangsmåder og kan samarbejde direkte med lokale civilsamfundsorganisationer, der skal bevare deres uafhængighed af offentlige myndigheder;

181. understreger vigtigheden af at bruge EIDHR som en metode til at reagere på trusler mod menneskerettighederne og til at sikre øget støtte til menneskerettighedsforkæmpere og ofre for krænkelser af menneskerettigheder; støtter et netværk af 11 EIDHR-finansierede organisationer, der fokuserer på at beskytte menneskerettighedsforkæmpere og sætte hurtigt ind i nødsituationer; går ind for, at der udformes specifikke strategier til at dække behovene hos forskellige kategorier af menneskerettighedsforkæmpere, herunder forkæmpere for LGBT-personers rettigheder, og personer tilknyttet undersøgelser af krænkelser af menneskerettigheder og den humanitære folkeret;

182. opfordrer Kommissionen til at sikre, at der er sammenhæng mellem EU's politiske prioriteringer, dens partnerskabs- og samarbejdsaftaler og de projekter og programmer, der modtager støtte, navnlig i forbindelse med dens bilaterale programmering med tredjelande;

183. er opmærksom på de stadig foruroligende menneskerettighedssituation i Afrika og er overbevist om, at de afrikanske stater har taget et vigtigt skridt til fordel for retsstatsforholdene på hele kontinentet ved at vedtage det afrikanske charter om menneskers og folks rettigheder (også kaldet Banjul-chartret), og overvejer derfor at oprette en ad hoc-budgetpost til støtte for arbejdet i Den Afrikanske Domstol for Menneskers og Folks Rettigheder;

184. opfordrer Kommissionens personale til regelmæssigt at mødes med repræsentanter for civilsamfundet i Bruxelles for at fremme dialogen med de partnere, der omsætter projekterne i praksis på stedet;

185. bifalder spredningen af midler til menneskerettigheder gennem geografiske programmer, idet gennemførelsen af politikken på nationalt og regionalt plan understøttes af Den Europæiske Udviklingsfond (i landene i Afrika, Caribien og Stillehavet), Udviklings- og Samarbejdsinstrumentet (i Latinamerika, Asien og Sydafrika) og Det Europæiske Naboskabs- og Partnerskabsinstrument (i naboregionerne) samt gennem tematiske instrumenter såsom EIDHR, stabilitetsinstrumentet, DCI og ICI Plus;

Torsdag den 16. december 2010

Bistand til afholdelse af valg og valgobservation

186. bemærker med tilfredshed, at EU i stigende grad gør brug af valgbistand og valgobservation til at fremme demokrati i tredjelande og dermed øge respekten for menneskerettighederne, de grundlæggende friheder og retsstatsprincippet, og at kvaliteten og uafhængigheden af disse missioner nyder bred anerkendelse;

187. opfordrer Unionens højtstående repræsentant til at overvåge gennemførelsen af henstillinger i EU-valgobservationsmissionernes endelige rapporter, om nødvendigt sørge for opfølgingsassistance og regelmæssigt rapportere til Parlamentet herom;

188. gentager sin opfordring til, at valgproceduren, både i perioden før og efter valget, skal indarbejdes på de forskellige niveauer af den politiske dialog med de pågældende tredjelande og eventuelt kombineres med konkrete aktioner med henblik på at sikre sammenhængen i EU's politikker og fastslå menneskerettighedernes og demokratiets centrale rolle;

189. opfordrer til øget opmærksomhed vedrørende udvælgelseskriterierne for de lande, hvor valgassistance/-observation vil finde sted, og til overholdelse af metodologien og reglerne på internationalt plan, navnlig vedrørende missionens uafhængighed og effektivitet;

190. glæder sig over størrelsen af finansieringsbeløbet, som i beretningsperiodens 18 måneder samlet set udgjorde over 50 mio. EUR;

Udnyttelse af Europa-Parlamentets indsats på menneskerettighedsområdet

191. opfordrer Rådet og Kommissionen til at gøre grundig brug af Parlamentets beslutninger og andre meddelelser og reagere konkret på de anliggender og ønsker, der er givet udtryk for, navnlig når det er tale om hastebeslutninger;

192. gentager, at det er nødvendigt i højere grad at synliggøre Sakharovprisen for tankefrihed, som Europa-Parlamentet uddeler hvert år; beklager, at der ikke sker nogen egentlig opfølgning med hensyn til kandidaternes og prismodtagernes velbefindende, og heller ikke hvad angår situationen i deres lande; opfordrer også Rådet og Kommissionen til at synliggøre denne pris, bl.a. ved at lade den omfatte af årsberetningen om menneskerettighederne; opfordrer endvidere Rådet og Kommissionen til at opretholde kontakten med Sakharovprisens kandidater og modtagere for at sikre en fortsat dialog og overvågning af menneskerettighedssituationen i deres respektive lande og for at yde beskyttelse til dem, der er udsat for skærpet forfølgelse;

193. minder Parlamentets delegationer om, at de systematisk skal sætte drøftelser om menneskerettigheder på dagsordener for interparlamentariske møder og under deres besøg skal besigtige projekter og institutioner, som er beregnet til at øge respekten for menneskerettighederne, og at de skal mødes med menneskerettighedsforkæmpere og om nødvendigt sørge for, at disse gøres synlige og beskyttes på internationalt plan;

194. bifalder etableringen af netværket af Sakharovprismodtagere; opfordrer indtrængende til, at der hurtigst muligt stilles de nødvendige midler til rådighed for at opnå dets mål og lette kommunikationen mellem Sakharovprismodtagere og Parlamentet ved at indrømme prismodtagerne en særlig status, der gør det muligt for dem at komme ind i Parlamentets bygninger gennem en forenklet procedure;

*

* *

195. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen og til medlemsstaternes og kandidatlandenes regeringer og parlamenter, FN, Europarådet, Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa og regeringerne i de lande og territorier, der er nævnt i beslutningen.

Torsdag den 16. december 2010

En ny strategi for Afghanistan

P7_TA(2010)0490

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om en ny strategi for Afghanistan (2009/2217(INI))

(2012/C 169 E/11)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Afghanistan, især beslutning af 8. juli 2008 om stabiliseringen af Afghanistan ⁽¹⁾, af 15. januar 2009 om budgetkontrol med fællesskabsmidler i Afghanistan ⁽²⁾ og af 24. april 2009 om kvinders rettigheder i Afghanistan ⁽³⁾,
- der henviser til EU's og Afghanistans fælles politiske erklæring undertegnet den 16. november 2005, som bygger på fælles prioriteter for Afghanistan såsom oprettelse af stærke og ansvarlige institutioner, reform af sikkerhedssektoren og retsvæsenet, narkotikabekæmpelse, udvikling og genopbygning,
- der henviser til Afghanistan Compact-aftalen fra 2006, som indeholder bestemmelser om den afghanske regerings tre vigtigste aktivitetsområder i de følgende fem år, nemlig for det første sikkerhed, for det andet regeringsførelse, retsstatsprincipperne og menneskerettighederne og for det tredje økonomisk og social udvikling og bestræbelser på at bringe narkotikaindustrien til ophør,
- der henviser til London-konferencen om Afghanistan i januar 2010, hvor det internationale samfund bekræftede sit engagement i Afghanistan, der blev dannet grundlag for en international konsensus om en strategi, som indebærer en ikke-militær løsning på krisen i Afghanistan, og det blev fastlagt, at overdragelsen af ansvaret for sikkerheden til de afghanske styrker skulle påbegyndes i 2011 og være så godt som fuldført i 2014,
- der henviser til resolution 1890 (2009) fra FN's sikkerhedsråd, som forlænger bemyndigelsen til den internationale sikkerhedsstyrke (ISAF) i Afghanistan i henhold til kapitel VII FN-pagten, som defineret i resolution 1386 (2001) og 1510 (2003) for en periode på 12 måneder efter den 13. oktober 2009, og opfordrer alle de medlemsstater, der deltager i ISAF, til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at opfylde dettes mandat,
- der henviser til, at deltagerne i London-konferencen gav tilsagn om et første beløb på 140 mio. USD til den foreslåede trustfond for fred og reintegration med henblik på integration af Taleban-krigere og andre oprørere,
- der henviser til Afghanistans nationale rådgivende fredsdirigering, der blev afholdt i Kabul i begyndelsen af juni 2010 med det formål at skabe national konsensus om forsoning med fjender,
- der henviser til Kabul-konferencen den 20. juli 2010, hvor der blev gjort status over gennemførelsen af de beslutninger, der blev truffet på London-konferencen, og hvor den afghanske regering fik ny lejlighed til at vise lederskab og evne til selv at styre processen i samarbejde med det internationale samfund ved at styrke sikkerheden, de afghanske styrkers muligheder og sikre god regeringsledelse og overholdelse af retsstatsprincippet samt udstikke den fremtidige kurs, f.eks. for så vidt angår bekæmpelse af produktion af og ulovlig handel med narkotika, fred og sikkerhed, økonomisk og social udvikling, menneskerettigheder og ligestilling; der henviser til konklusionerne fra Kabul-konferencen, der fastlægger, at kontrollen med militære operationer i alle provinser skal overgå til de afghanske styrker ved udgangen af 2014,

⁽¹⁾ EUT C 294 E af 3.12.2009, s. 11.

⁽²⁾ EUT C 46 E af 24.2.2010, s. 87.

⁽³⁾ EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 57.

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til præsidentens dekret af 17. august 2010, som fastsætter en frist på fire måneder for private sikkerhedsvirksomheder i Afghanistan til at lade sig opløse, med undtagelse af private sikkerhedsvirksomheder, der arbejder på afspærrede områder, der anvendes af fremmede ambassader, virksomheder og ngo'er,
- der henviser til præsidentvalget, som blev afholdt i Afghanistan i august 2009, til den kritiske endelige rapport fra EU's valgobservationsmission, som blev udgivet i december 2009, og til det parlamentsvalg, der blev afholdt den 18. september 2010,
- der henviser til alle Rådets relevante konklusioner og navnlig konklusionerne fra Rådet (almindelige anliggender og eksterne forbindelser) af 27. oktober 2009, Rådets handlingsplan for EU's styrkede engagement i Afghanistan og Pakistan og konklusionerne fra Rådet (udenrigsanliggender) af 22. marts 2010,
- der henviser til, at der fra og med den 1. april 2010 er udnævnt en særlig repræsentant for EU, som samtidig er chef for EU's delegation i Afghanistan, og til Rådets afgørelse af 11. august 2010, der forlænger den særlige repræsentant Vygaudas Usackas' mandat til den 31. august 2011,
- der henviser til Rådets afgørelse af 18. maj 2010 om forlængelse af Den Europæiske Unions politimission i Afghanistan (EUPOL Afghanistan) med tre år fra den 31. maj 2010 til den 31. maj 2013,
- der henviser til landestrategidokumentet for 2007-2013, hvor Kommissionens forpligtelser over for Afghanistan indtil 2013 fastsættes,
- der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010,
- der henviser til FN's rapport fra 2009 om den menneskelige udvikling, hvor Afghanistan er placeret som nr. 181 ud af 182 lande,
- der henviser til Afghanistans egen nationale risiko- og sårbarhedsvurdering 2007-2008 og dets vurdering af, at det vil koste ca. 570 mio. USD at udrydde fattigdommen i Afghanistan ved at bringe alle over fattigdomsgrænsen,
- der henviser til rapporten fra 2008 udarbejdet af Agency Coordinating Body for Afghan Relief (ACBAR) med titlen »Falling Short - Aid Effectiveness in Afghanistan«, hvor der sættes fokus på de enorme bistandsbeløb, der ender som kontrahenters virksomhedsoverskud (helt op til 50 % pr. kontrakt), den manglende gennemsigtighed i indkøb og udbudsprocedurer og de store udgifter til udlændinges lønninger og tillæg,
- der henviser til rapporten om De Forenede Nationers bistandsmission i Afghanistan (UNAMA) fra august 2010 med titlen »Protection of Civilians in Armed Conflict«,
- der henviser til henstillingerne fra Peace Dividend Trust, som anbefaler en »afghanere først«-politik, hvorved varer og tjenesteydelser indkøbes lokalt i Afghanistan i stedet for at blive importeret, så det først og fremmest er afghanere, der tjener på dem,
- der henviser til NATO's/ISAF's oprørsbekæmpelsesstrategi for Afghanistan og til gennemførelsen af denne under general David Petraeus' kommando samt til den strategivurdering, præsident Obama har annonceret til december 2010,
- der henviser til rapporten fra den amerikanske Kongres' Majority Staff med titlen »Warlord, Inc: Extortion and Corruption Along the US Supply Chain in Afghanistan« (Committee on Oversight and Government Reform, Repræsentanternes hus i USA, juni 2010),
- der henviser til arbejdet udført af FN's Kontor for Bekæmpelse af Narkotika og Kriminalitet (UNODC) og navnlig dets rapport fra oktober 2009 med titlen »Addiction, Crime and Insurgency - The transnational threat of Afghanistan opium«, samt til dets 2010-rapport om narkotika i verden,

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til forretningsordenens artikel 48,
- der henviser til betænkning fra Udenrigsudvalget og udtalelse fra Udviklingsudvalget (A7-0333/2010),
- A. der henviser til, at det internationale samfund gentagne gange har bekræftet sin støtte til De Forenede Nationers sikkerhedsråds relevante resolutioner, som vedrører sikkerhed, fremgang og menneskerettigheder for alle afghanske borgere; der imidlertid henviser til, at det internationale samfund stiltiende har erkendt, at det på trods af ni års krig og internationalt engagement ikke er lykkedes at nedkæmpe Talebans oprør og skabe fred og stabilitet i Afghanistan og til, at der fra 2009 er indført en ny anti-oprørspolitik og er udsendt omkring 45 000 soldater som forstærkning,
- B. der henviser til, at det ingen åbenbar afslutning i sigte i Afghanistan med en koalition af internationale styrker ude af stand til at nedkæmpe Taleban og de øvrige oprørere og en oprørsbevægelse og Taleban ude af stand til at besejre disse militære styrker,
- C. der henviser til, at general Stanley McChrystal i 2009 konstaterede, at han ikke så tegn på nogen større Al-Qaeda-tilstedeværelse i Afghanistan og til, at ledende amerikanske regeringsrepræsentanter bekræfter, at Al-Qaeda nu næsten ikke er til stede i Afghanistan,
- D. der henviser til, at sikkerhedsforholdene og levevilkårene er forværret og har svækket den folkelige accept, som koalitionens tilstedeværelse tidligere nød, og at koalitionens i stadig større omfang opfattes som en besættelsesstyrke og til, at der er behov for et nyt og bredere partnerskab med det afghanske folk, som inkluderer urepræsenterede grupper og civilsamfundet, i bestræbelserne på at skabe fred og forsoning,
- E. der henviser til, at EU er en af de største donorer af udviklingshjælp og humanitær bistand til Afghanistan samt en engageret partner i rekonstruktions- og stabiliseringsarbejdet,
- F. der henviser til, at donorerne i forbindelse med Afghanistan Compact-aftalen fra 2006 og på Kabul-konferencen blev enige om at kanalisere en stigende del af deres bistand, op til 50 %, via det afghanske statsbudget enten direkte eller, om muligt, via trustfonde, men også til, at kun 20 % af udviklingshjælpen i øjeblikket går over statsbudgettet,
- G. der henviser til, at mangel på tilstrækkelig koordinering undergraver effektiviteten af EU's bistand til Afghanistan,
- H. der henviser til, at den internationale bistand til Afghanistan i perioden 2002-2009 udgjorde over 40 mia. USD, og til, at antallet af børn, der går i skole er øget i denne periode, men at UNICEF skønner, at 59 % af alle afghanske børn under fem år stadig ikke får nok at spise, og at 5 mio. børn ikke har mulighed for at gå i skole,
- I. der henviser til, at kvindernes situation i Afghanistan giver anledning til stor bekymring og til, at mødredødeligheden i Afghanistan ifølge FN er den næsthøjeste i verden med næsten 25 000 dødsfald årligt, at kun 12,6 % af alle kvinder over 15 år kan læse og skrive, og at 57 % af pigerne bliver gift, inden de fylder de lovfastsatte 16 år; der henviser til, at vold mod kvinder fortsat er et omfattende problem, og at den diskriminerende lov om shia-tilhængeres retsstilling stadig gælder og bl.a. gør det kriminelt for kvinder at nægte deres mænd samleje og forbyder kvinder at forlade huset uden mandens accept,
- J. der henviser til, at Afghanistan er kontraherende part i adskillige internationale konventioner, der beskytter kvinders og børns rettigheder, navnlig i FN-konventionen fra 1979 om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder og FN-konventionen fra 1989 om barnets rettigheder, at det i den afghanske forfatnings artikel 22 fastsættes, at alle borgere i Afghanistan, både mænd og kvinder, har samme rettigheder og pligter for loven, og at den afghanske familieret i øjeblikket er under revision med henblik på at harmonisere den med forfatningen,

Torsdag den 16. december 2010

- K. der henviser til, at den amerikanske Kongres i juli 2010 krævede en revision af milliarder af dollars, som tidligere er blevet brugt på Afghanistan, og at den vedtog at nedskære den amerikanske bistand til Afghanistans regering midlertidigt med næsten 4 mia. USD,
- L. der henviser til, at Afghanistans finansminister, Omar Zakhilwal, har kritiseret dels NATO's/ISAF's kontraktpraksis for ikke at gavne den lokale afghanske økonomi dels ISAF's ensidige fortolkning af bestemmelserne om skattefrihed i aftalen mellem ISAF og den afghanske regering, at ministeren har beskyldt udenlandske kontrahenter for at have sikret sig størsteparten af de ISAF-finansierede kontrakter for op til 4 mia. USD, hvilket angiveligt har ført til en konstant strøm af penge ud af landet, og at den afghanske regering har krævet en international undersøgelse,
- M. der henviser til, at det er blevet klart, at det ikke er muligt at opnå en militær løsning i Afghanistan, og at USA har erklæret, at det vil begynde at trække sine tropper ud af Afghanistan i sommeren 2011, at andre lande enten allerede har trukket tropper ud eller har planer om at gøre det, og at andre lande endnu ikke har tilkendegivet nogen intention om at trække tropper ud; der imidlertid henviser til, at denne tilbagetrækning af militæret skal ske i en gradvis og koordineret proces inden for rammerne af et politisk projekt, der sikrer en smidig overførsel af ansvaret til de afghanske sikkerhedsstyrker,
- N. der henviser til, at Kabul-konferencen besluttede, at den afghanske hær bør nå op på 171 000 mand og den afghanske politistyrke på 134 000 mand i oktober 2011 med den nødvendige økonomiske og tekniske støtte fra det internationale samfund,
- O. der henviser til, at EUPOL Afghanistans hovedmål er at bidrage til, at der etableres afghanske politi-forhold i overensstemmelse med internationale standarder,
- P. der henviser til, at Afghanistan ikke blot er verdens største kilde til opiumsproduktion og hovedleverandør til heroinmarkederne i EU og Den Russiske Føderation, men ifølge en ny rapport fra UNODC tillige er en af verdens førende producenter af cannabis, men at produktionen af opium i Afghanistan er faldet 23 % i løbet af de seneste to år, og med en tredjedel siden produktionen var på sit højeste i 2007; der henviser til, at UNODC har konstateret, at der er en klar sammenhæng mellem opiumdyrking og de områder, hvor oprøret er under kontrol, og at to tredjedele af bønderne i de dele af Afghanistan, hvor regeringen i højere grad kan håndhæve loven, har udtalt, at de ikke dyrker opium, fordi det er forbudt, og at under 40 % af bønderne i det sydøstlige område, hvor myndighedernes magt er mindre, har anført forbuddet som årsag til, at de ikke dyrker valmuer,
- Q. der henviser til, at antallet af afghanske borgere, der er afhængige af narkotika, ifølge en ny UNODC-rapport er steget voldsomt de seneste år, hvilket vil få alvorlige sociale konsekvenser for landets fremtid,
- R. der henviser til, at EU har støttet narkotikabekæmpelsesindsatsen aktivt fra genopbygningsprocessens begyndelse, uden at det i væsentlig grad er lykkedes effektivt at begrænse narkotikaindustriens påvirkning af nationaløkonomien, det politiske system, de statslige institutioner og samfundet,
- S. der henviser til, at opiumsvalmuer i Afghanistan i visse tilfælde er blevet udryddet ved hjælp af kemiske herbicider, og at denne praksis er til alvorlig skade for både mennesker og miljø som følge af jord- og vandforurening; der tillige henviser til, at der nu er enighed om nødvendigheden af at koncentrere de repressive foranstaltninger omkring narkotikahandelen og de herionproducerende laboratorier, og ikke omkring bønderne; der henviser til, at bestræbelserne nu koncentrerer om at skaffe bønderne alternative muligheder for at tjene til livets ophold,
- T. der henviser til, at Afghanistan har betydelige naturressourcer, herunder mineralreserver som gas og olie, til en skønnet værdi af 3 000 mia. USD, og at den afghanske regering påregner, at disse ressourcer kan fremme den økonomiske udvikling, efter at der er skabt fred og sikkerhed i landet,

Torsdag den 16. december 2010

En ny EU-strategi

1. er opmærksomt på en række faktorer, der hæmmer fremskridtet i Afghanistan, men har i denne betænkning af pladshensyn valgt at sætte fokus på fire hovedområder, hvor det mener, at bestræbelserne vil kunne føre til enorme forbedringer, nemlig international bistand og koordinering, fredsprocessens følger, politiuddannelsens virkning og ophør med dyrkning af opiumsvalmuer gennem alternativ udvikling;
2. støtter det nye koncept til antioprørsstrategi, som sigter mod at beskytte den lokale befolkning og genopbygge de områder, hvor sikkerheden er blevet garanteret, og EU's handlingsplan for Afghanistan og Pakistan;
3. mener derfor, at den nye EU-strategi for Afghanistan skal bygge på to forudsætninger: for det første en erkendelse af den stadige forværring af sikkerheden og de samfundsøkonomiske indikatorer i Afghanistan til trods for internationalt engagement og internationale investeringer i næsten 10 år, og for det andet nødvendigheden af at tilskynde til en markant holdningsændring i det internationale samfund, som tidligere, navnlig inden antioprørsstrategien, alt for ofte har udarbejdet planer og truffet beslutninger uden at tage afghanerne med på råd; bemærker, at konferencerne i London og Kabul var vigtige skridt i denne retning;
4. glæder sig over og støtter Rådets konklusioner fra oktober 2009 om styrkelse af EU's engagement i Afghanistan og Pakistan, hvori der formuleres en mere omfattende og koordineret indfaldsvinkel over for regionen, og understreger vigtigheden af regionalt samarbejde og en højere grad af fokus på det civile aspekt i politikken over for Afghanistan;
5. understreger, at enhver langsigtet løsning på den afghanske krise skal tage udgangspunkt i de afghanske borgeres interesse i landets indre sikkerhed, i civilbeskyttelse og økonomisk og social udvikling, og bør omfatte konkrete foranstaltninger til fattigdomsudryddelse, bekæmpelse af underudvikling og forskelsbehandling af kvinder, forøgelse af respekten for menneskerettighederne og retsstatsprincippet, styrkelse af forsoningsmekanismer, et ophør med opiumsproduktion, deltagelse i opbygningen af solide statsstrukturer samt fordrivelse af al-Qaeda fra landet;
6. glæder sig over konklusionerne fra den internationale konference i Kabul om Afghanistan; fremhæver, at den afghanske regerings tilsagn om at forbedre sikkerheden, regeringførelsen og de økonomiske muligheder for landets borgere, såvel som tilsagnene fra det internationale samfund om at støtte overgangsprocessen og de fælles mål skal respekteres;
7. gentager, at EU og dets medlemsstater bør bistå Afghanistan med at genopbygge en stat med stærkere demokratiske institutioner, der er i stand til at sikre national suverænitæt, sikkerhed baseret på et militær og politikorps underlagt demokratisk kontrol, et kompetent og uafhængigt retsvæsen, enhed som stat, territorial integritet, ligestilling mellem mænd og kvinder, mediefrihed, en særlig vægt på uddannelse og sundhed, bæredygtig økonomisk udvikling og det afghanske folks velstand samt respekt for de historiske, religiøse, åndelige og kulturelle traditioner blandt alle etniske og religiøse samfund, som befinder sig på afghansk territorium; og erkender samtidig behovet for en grundlæggende ændring i holdningen til kvinder; opfordrer til øget støtte til lokale myndigheders udviklingsprojekter i de provinser, hvor der foreligger beviser for god regeringførelse;
8. bemærker, at 80 % af befolkningen er bosat i landområder, og de dyrkbare områder pr. indbygger er blevet formindsket fra 0,55 ha i 1980 til 0,25 ha i 2007; fremhæver det forhold, at Afghanistan stadig er meget sårbar overfor ugunstige klimaforhold og stigende fødevarerpriser på verdensmarkedet, samtidig med at den omfattende og vilkårlige anvendelse af landminer udgør en væsentlig risiko for en vellykket udvikling af landområderne; anser det i denne forbindelse for at være af afgørende betydning at fortsætte og forbedre støtten til udviklingen af landområderne og lokal fødevarereproduktion med henblik på at opnå fødevarerikkerhed;
9. tager til efterretning, at den afghanske regering har givet tilsagn om, at den i løbet af de næste 12 måneder, trinvis og på en finansiell holdbar måde vil gennemføre politikken om regional forvaltning, der skal styrke de lokale myndigheder og deres institutionelle kapacitet og udvikle reguleringsmæssige, finansielle og budgetmæssige rammer på regionalt plan;

Torsdag den 16. december 2010

10. bemærker, at en mere indgående afghansk deltagelse i genopbygningsprocessen hæmmes af den svage offentlige forvaltning og servicekapacitet; er derfor overbevist om, at der skal øget fokus på disse vigtige områder; glæder sig over ideen om, at Kommissionen og medlemsstaterne udvikler et særligt, langsigtet flagskibsprogram til håndtering af spørgsmål vedrørende styrkelse af offentlig administration gennem udvikling af en undervisningsplan, bistand til opbygning eller anvendelse af eksisterende faciliteter, tilknytning til netværket af offentlige forvaltningsorganer i EU og oplæring af embedsmænd i de offentlige organer i en række afghanske storbyer, såsom Kabul, Herat og Mazar-e Sharif;
11. gør opmærksom på, at udviklingsinitiativerne bør fokusere på forbedring af kapaciteten i de afghanske forvaltningsstrukturer, og at afghanerne bør inddrages fuldstændigt i både udformningen af prioriteter og i gennemførelsesfasen af disse for at styrke den proces, hvor de tilegner sig initiativerne og tager ansvar for dem på nationalt plan og på lokalt plan; henleder derfor opmærksomheden på civilsamfundsorganisationers afgørende betydning for sikringen af de afghanske borgeres deltagelse i demokratiseringsprocessen og genopbygningen og som værn mod risikoen for korruption.
12. er trods forbedringer af kvinders kår siden Talebanstyrets fald i 2001 yderst foruroliget over menneskerettighedssituationen i Afghanistan generelt og i særdeleshed over forværringen af kvinders grundlæggende politiske, civile og sociale rettigheder i landet de seneste år, og udtrykker bekymring over visse negative tendenser, såsom at flertallet af indsatte i afghanske fængsler er kvinder, der er flygtet fra undertrykkende familiemedlemmer, og over ændringer af valgloven for nylig, som nedsætter kvoterne for kvinders pladser i parlamentet;
13. er overbevist om, at kvinders rettigheder er en del af sikkerhedsløsningen, og at det er umuligt at opnå stabilitet i Afghanistan, hvis ikke kvinderne har fulde rettigheder i det politiske, sociale og økonomiske liv; opfordrer derfor de afghanske myndigheder og repræsentanterne for det internationale samfund til at inddrage kvinder i alle faser af fredsforhandlingerne og i forsonings- og reintegrationsindsatsen, i overensstemmelse med FN's Sikkerhedsråds resolution 1325; opfordrer til, at der skal ydes særlig beskyttelse til kvinder, der er aktive i offentligheden eller i politik og derfor udsat for fare fra fundamentalisternes side; gør opmærksom på, at fremskridt i fredsprocessen under ingen omstændigheder må ske på bekostning af nogen af de rettigheder, kvinderne har opnået i de seneste år; opfordrer den afghanske regering til at forbedre beskyttelsen af kvinders rettigheder ved at ændre den nugældende lovgivning, f.eks. straffeloven, således, at diskriminerende praksis undgås;
14. opfordrer Kommissionen, Rådet og EU's medlemsstater til at fortsat at rejse spørgsmålene om forskelsbehandling af kvinder og børn og menneskerettigheder generelt, igennem deres bilaterale forbindelser med Afghanistan, i tråd med EU's langsigtede tilsagn om at bistå landet i dets freds- og genopbygningsindsats;
15. opfordrer EU og det internationale samfund til at øge midlerne og den politiske og tekniske støtte til politikker, der skal forbedre situationen for afghanske kvinder og ikke-statslige kvindeorganisationer, herunder dem der forsvare kvindernes rettigheder;
16. konstaterer, at trods forbedringer siden Talebanstyrets fald er situationen blevet forværret de seneste år, hvad angår ytrings- og pressefrihed; konstaterer, at væbnede grupper og talebanere angriber og truer journalister for at forhindre dem i at rapportere om områder under gruppernes kontrol; opfordrer til, at der træffes foranstaltninger desangående for at gøre det muligt for journalister at udøve deres arbejde med visse sikkerhedsgarantier;
17. konstaterer med bekymring, at parlamentsvalget, der fandt sted den 18. september 2010 og med en valgdeltagelse på ca. 40 % trods sikkerhedssituationen i landet, atter engang var plaget af svindel og vold, der ifølge NATO kostede 25 mennesker livet; beklager, at mange afghanere er blevet forhindret i at udøve deres grundlæggende stemmeret;
18. konstaterer uregelmæssigheder i landets retsprocedurer, som ikke er i overensstemmelse med internationale retsstandarder; beklager dybt, at 16 personer i 2008 blev dømt til døden; opfordrer EU til at arbejde for vedtagelsen af et moratorium om dødsstraf, i overensstemmelse med FN's resolution 62/149 af 2007, med henblik på dens efterfølgende afskaffelse;

Torsdag den 16. december 2010

International bistand - brug og misbrug

19. minder om, at EU's samlede budget (Det Europæiske Fællesskabs og medlemsstaternes tilsammen) for bistand til Afghanistan i perioden 2002-2010 var ca. 8 mia. EUR;
20. fremhæver betydningen af at styrke mediernes frihed og civilsamfundet i Afghanistan for at sikre demokratiseringen af landet; bifalder også konklusionerne fra EU- valgobservationsmissionen i 2009;
21. bemærker, at situationen i Afghanistan på trods af de enorme bistandsbeløb fra udlandet fortsat er nedslående, at humanitær bistand og lægehjælp ikke kan nå frem til de mest sårbare dele af befolkningen, at flere afghanere omkommer som følge af fattigdom end som direkte følge af den væbnede konflikt, at børnedødeligheden er steget siden 2002, hvilket er chokerende, at den forventede levetid ved fødslen og læse- og skrivefærdighederne er faldet markant, og at den del af befolkningen, der lever under fattigdomsgrænsen, er steget med 130 % siden 2004;
22. understreger betydningen af at opfylde 2015-målene og beklager, at Afghanistan i De Forenede Nationers Udviklingsprogramms indeks for menneskelig udvikling er gået fra at være nr. 173 på listen i 2003 til nu at være nr. 181 (ud af 182 lande), og at dødeligheden blandt børn under 5 år og dødeligheden blandt mødre i Afghanistan stadig er blandt de højeste i verden; mener, at specifikke mål på disse områder og for adgangen til sundhed og uddannelse, navnlig for kvinder, ikke bør tilsidesættes, men opfordrer indtrængende til, at der endvidere rettes særlig opmærksomhed mod en forbedret indkomstkabelse og opbygningen af et velfungerende retsvæsen;
23. understreger, at afsløringerne af UNODC i dets undersøgelse fra januar 2010, hvoraf fremgår, at befolkningens største bekymring er korruption, og at indtægter fra bestikkelse beløber sig til næsten en fjerdedel (23 %) af Afghanistans BNP;
24. opfordrer Kommissionen til at sikre gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med den finansielle støtte, der ydes til den afghanske regering, de internationale organisationer og lokale ngo'er med henblik på at sikre, at støtteindsatsen har sammenhængskraft og at genopbygningen og udviklingen af Afghanistan bliver vellykket;
25. opfordrer til en mere ensartet geografisk fordeling af den humanitære bistand på grundlag af en behovsanalyse og med hensyn til kravet om uopsættelighed;
26. bemærker dog de begrænsede fremskridt, der er sket inden for infrastruktur, telekommunikation og grunduddannelse, og som donorerne og den afghanske regering ofte omtaler som positive resultater;
27. gør opmærksom på de store omkostninger forbundet med krigen i Afghanistan i perioden 2001-2009, der skønnes at beløbe sig til over 300 mia. USD svarende til mere end 20 gange Afghanistans BNP, og som med den forventede militære oprapning vil stige til over 50 mia. USD årligt;
28. påpeger, at størstedelen af midlerne til samfundsøkonomisk udvikling er blevet kanaliseret via internationale organisationer, regionale udviklingsbanker, internationale kontrahenter, konsulenter, ngo'er osv. og ikke gennem centralregeringen, selv om den samtidig anerkender den udbredte opfattelse, at den manglende levering af grundlæggende tjenesteydelser til borgerne udelukkende skyldes korruption i den afghanske regering; opfordrer indtrængende den afghanske regering og det internationale samfund til at føre øget kontrol med henblik på at udrydde korruption og sikre, at støttemidler anvendes til de fastsatte formål;
29. er af den opfattelse, at korruptionsbekæmpelse bør indtage en central plads i fredsprocessen i Afghanistan, da bestikkelse er skyld i en skæv ressourcefordeling, udgør en hindring for adgangen til basale offentlige ydelser, såsom sundhed og uddannelse, og er en alvorlig hindring for landets socioøkonomiske udvikling; understreger ligeledes, at korruption underminerer tilliden til den offentlige sektor og regeringen og er dermed en stor trussel mod den nationale stabilitet; opfordrer derfor indtrængende EU til at være særlig opmærksom på korruptionsbekæmpelse, når der ydes bistand til landet;

Torsdag den 16. december 2010

30. bemærker, at det ifølge oplysninger fra den afghanske finansminister, hvilke er blevet bekræftet af uafhængige kilder, kun er 6 mia. af de i alt 40 mia. USD i bistand (dvs. 15 %), der faktisk nåede frem til den afghanske regering mellem 2002 og 2009, og at 70-80 % af de resterende 34 mia. USD, som blev kanaliseret via internationale organisationer, aldrig nåede frem til de tilsigtede modtagere, dvs. den afghanske befolkning; bemærker, at den beslutning, der blev taget på Kabulkonferencen, om, at 50 % af den internationale støtte skal kanaliseres gennem det afghanske statsbudget pr. 2012, i overensstemmelse med Afghanistanens anmodning;
31. gør opmærksom på, at det er højest nødvendigt at etablere koordineringsmekanismer blandt de internationale donorlande og at sørge for grundige evalueringer af EU-støtten og den internationale støtte til bekæmpelse af manglende gennemsigtighed og de begrænsede mekanismer til sikring af donoransvarligheden;
32. fordømmer, at en stor del af europæiske og andre internationale bistandsmidler er forsvundet i distributionskæden, hvilket tydeligt kom for dagen i forbindelse med skandalen omkring Kabul Bank for nylig, og gør opmærksom på, at det især skyldes spild, for store formidlings- og sikkerhedsudgifter, overfakturering og korruption;
33. bemærker imidlertid, at EU's tab alligevel er begrænsede, fordi 50 % af dets bistand (mens det kun er 10 % for USA's vedkommende) ydes via multilaterale trustfonde, hvis effektivitet er meget høj (ca. 80 %);
34. opfordrer EU til at oprette en central database, der gør det muligt at analysere udgifter og virkninger af al EU's bistand til Afghanistan, idet manglen på omfattende, ajourførte og gennemsigtige data undergraver støttens effektivitet;
35. opfordrer ligeledes alle de vigtigste humanitære organisationer og udviklingsorganisationer, der er aktive i Afghanistan, herunder EU og dets medlemsstater, USA, UNAMA, FN-agenturer, de vigtigste ngo'er og Verdensbanken til at skære drastisk ned på driftsudgifterne ved at tildele midlerne til konkrete projekter, som gennemføres i et reelt og afbalanceret partnerskab med afghanske institutioner og sikre, at støtten faktisk når frem til de rette modtagere; understreger i den forbindelse, at de afghanske institutioner bør gives beføjelse til at afgøre, hvordan midlerne anvendes, samtidig med at der sikres behørig gennemsigtighed og ansvarlighed;
36. understreger vigtigheden af at koordinere genopbygnings- og udviklingsbestrebelse til fremme af den grænseoverskridende udvikling i en region, hvor etnisk tilknytning og stammetilhørsforhold ofte går ud over de nationale grænser;
37. bemærker, at øget inddragelse af afghanske lokale og regionale myndigheder bør fremmes, og understreger, at loyalitet, retsstatsprincippet og demokrati på dette niveau er af afgørende betydning for den korrekte anvendelse af midlerne; påpeger, at tildelingen af midler til lokalt og regionalt plan skal godkendes af centralregeringen for således at øge dennes rolle og ansvar;
38. opfordrer den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen til at oprette et fælles forskningsteam med henblik på en gang årligt at evaluere alle EU's og medlemsstaternes foranstaltninger og missioner i Afghanistan ved at anvende eksplicite kvalitative og kvantitative indikatorer, navnlig vedrørende udviklingsbistand (herunder folkesundhed og landbrug), god regeringsførelse (herunder retsvæsenet og overholdelse af menneskerettighederne) og sikkerhed (navnlig uddannelse af de afghanske polititjeneste); opfordrer i denne sammenhæng også til, at der gennemføres en evaluering af EU-foranstaltningernes relative indvirkning på den generelle situation i landet og af graden af samordning og samarbejde mellem EU-organer og andre internationale missioner og foranstaltninger, samt til at resultaterne af og henstillingerne i en sådan evaluering offentliggøres;
39. understreger, at sikkerhedssituationen og den geografiske fordeling af bistand er indbyrdes afhængige, og tilskynder derfor til, at hjælpen kommer den umiddelbart berørte befolkning i Afghanistan til gode;
40. understreger, at bekæmpelse af korruptionen i Afghanistan skal prioriteres; erkender, at der findes korruption på lokalt plan, men håber, at det kan imødegås ved den styrkede legitimitet, som den afghanske stat opnår ved at være ansvarlig for at godkende fordelingen af midler og sikre bistandseffektiviteten;

Torsdag den 16. december 2010

41. anbefaler en politik, hvor varer og tjenesteydelser, når det er muligt, indkøbes i Afghanistan i stedet for at blive importeret;
42. mener, at upartiske humanitære organer bør være ansvarlige for fordelingen af bistand i landet, og at militærpersonel kun bør inddrages under ganske særlige omstændigheder, således at de humanitære organers neutralitet, upartiskhed og uafhængighed overholdes i fuld overensstemmelse med de relevante internationale standarder, som kodificeret i retningslinjerne for anvendelse af militær- og civilforsvarsaktiver i humanitære nødsituationer, og som anført i den europæiske konsensus om humanitær bistand;
43. gør opmærksom på, at ethvert formodet brud på principperne om neutralitet, upartiskhed og uafhængighed, som sådanne organer påberåber sig i deres arbejde, gør dem mere sårbare i felten;
44. bemærker, at det amerikanske militær i Afghanistan, som omtalt i store dele af pressen og i rapporten fra Repræsentanternes Hus i USA med titlen »Warlord, Inc.«, har udliciteret størstedelen af sin logistik til private kontrahenter, som igen giver beskyttelsen af militære konvojer i underentreprise til lokale afghanske sikkerhedsleverandører, hvilket har haft katastrofale følger;
45. bemærker, at beslutningen om at overlade den amerikanske militære forsyningskæde til private uden pålidelige kriterier til sikring af ansvar, gennemsigtighed og lovlighed fører til pengeafpresning og korrupsion, da krigsherrer, lokale mafialedere og i sidste instans Taleban-ledere ender med at sætte sig på en betydelig del af den forretning til 2,2-3 mia. USD, som den militære logistik i Afghanistan udgør;
46. er rystet over, at beskyttelsespenge og pengeafpresning i alle led af den militære forsyningskæde udgør den vigtigste kilde til finansiering af oprøret, hvilket den amerikanske udenrigsminister, Hillary Clinton, erkendte i sin redegørelse til det amerikanske Senats udenrigsudvalg i december 2009;
47. er ligeledes rystet over, at EU's finansielle bidrag ikke i alle tilfælde kan spores med absolut sikkerhed, eftersom USA's og NATO's/ISAF's militære logistik organiseres på samme måde;
48. glæder sig over de nye retningslinjer, udstedt i september 2010 af NATO's militærkommando i Afghanistan, om indgåelse af kontrakter - som for øjeblikket anslås til en værdi omkring 14 mia. USD om året - der tager sigte på at nedbringe korrupsionen og begrænse de midler, som indirekte tilfalder oprørsbevægelsen og Taleban; håber, at dette retningskifte i kontraktpolitikken vil blive gennemført hurtigt;
49. bifalder i denne forbindelse præsident Karzais nylige kundgørelse af en tidsfrist på fire måneder for alle lokale og udenlandske sikkerhedsfirmaer i Afghanistan til at indstille deres virksomhed;

Fredsprocessen

50. understreger, at god regeringsførelse, retsstatsprincipperne og menneskerettighederne udgør grundlaget for et stabilt og fremgangsrigt Afghanistan; understreger derfor, at en troværdig retsproces er et afgørende element i fredsprocessen, og at respekt for menneskerettighederne og begrænsningen af udbredt straffefrihed ubestrideligt bør være en del af hele fredsprocessen; opfordrer i denne forbindelse den afghanske regering til i første række at gennemføre en strategi for reform af retsvæsenet;
51. mener, at det nuværende dødvande i Afghanistan hovedsagelig skyldes, at koalitionsstyrkerne forregenede sig på et tidligt tidspunkt inden vedtagelsen af den nye strategi for bekæmpelse af oprøret, da de forudså en hurtig militær sejr over Taleban og en ukompliceret overgang til et stabilt land ledet af en legitim regering med stærk opbakning fra Vesten;
52. mener derfor, at Talebans tilstedeværelse blev undervurderet og Karzai-regeringens evne til at regere blev overvurderet, og at opgaven med at genopbygge og udvikle landet som følge heraf ikke blev taget alvorligt nok;

Torsdag den 16. december 2010

53. frygter, at disse fejl har givet næring til Talebans genopblomstring i over halvdelen af landet, hvilket har forværret sikkerheden i hele regionen yderligere og forringet respekten for menneskerettighederne, navnlig for så vidt angår kvinderne;
54. påpeger, at fortidens fokus på militære løsninger ikke førte til de ønskede resultater, og støtter derfor på det kraftigste en mere civilbaseret tilgang;
55. erkender, at den eneste mulige løsning er politisk, og at den bør omfatte forhandlinger - som bør finde sted under en våbenhvile - med Taleban og andre kombattantgrupper samt andre politiske aktører i landet, som er villige til at tage del i en national enhedsregering, som kan bringe den borgerkrig, der har hærget landet gennem næsten tre årtier, til ophør og sikre fuld iagttagelse af retsstatsprincippet og menneskerettighederne; mener, at den nye strategi for bekæmpelse af oprøret bør gives tilstrækkelig tid til at virke i overensstemmelse den tidsplan, som præsident Obama lancerede, således at der opnås en politisk løsning;
56. er af den faste overbevisning, at EU's tre hovedkrav til denne fredsproces og inddragelsen af Taleban-grupper bør være et tilsagn fra alle forhandlingsparterne om at al-Qaeda og den internationale terrorisme, som denne står for, og enhver anden terrorgruppe landsforvises, at der træffes foranstaltninger for at standse dyrkningen af opiumsvalmuer, og at det sikres, at de grundlæggende menneskerettigheder og den afghanske forfatning overholdes;
57. mener endvidere, at alle andre spørgsmål må afhænge af den afghanske befolknings vilje og evner;
58. erkender, at Taleban ikke består af en enkelt ensartet enhed, og at der er mindst 33 højtstående ledere, 820 mellem-/juniorledere og 25 000-36 000 »fodsoldater« fordelt på 220 lokalsamfund, hvoraf nogle kæmper af ideologiske og andre af økonomiske årsager; mener derfor, at der allerede nu på lokalt plan bør tilskyndes til forhandlinger mellem den demokratisk valgte lokalregering og medlemmer af den væbnede opposition, som tager afstand fra vold, ikke har forbindelser til internationale terrororganisationer, overholder forfatningen og er villige til at deltage i opbygningen af et fredeligt Afghanistan, jf. punkt 13 og 14 i Kabul-kommunikéet af 20. juli 2010;
59. glæder sig over den afghanske regerings freds- og reintegrationsprogram, som er åbent for alle afghanske medlemmer af den væbnede opposition og deres samfund på grundlag af punkt 13 og 14 i Kabul-kommunikéet;
60. påpeger, at enhver strategi til afvæbning og reintegration nøje skal tage højde for problemet med tidligere soldaters og flygtnings tilbagevenden til deres hjembyer;
61. understreger, at det er vigtigt at styrke den afghanske regerings og administrations troværdighed, ansvarlighed og kompetence for at forbedre deres omdømme i landets egen befolkning;
62. understreger, at Pakistan spiller en afgørende rolle, da Taleban ikke har noget incitament til at deltage i nogen seriøse forhandlinger, så længe grænsen til Pakistan er åben for dem; anbefaler en mere omfattende international koordinering af og et bredere engagement i denne proces, som også omfatter nabolandene og ledende regionale aktører - herunder især Iran, Tyrkiet, Kina, Indien og Den Russiske Føderation;
63. opfordrer Kommissionen til at evaluere de strategiske og politiske følger, som de nylige katastrofale oversvømmelser i Pakistan vil få for Afghanistan og de omkringliggende regioner, og til at tage alle nødvendige skridt til at bistå den berørte befolkning i landet samt de afghanske flygtninge, hvis lejre blev totalt oversvømmet;
64. understreger, at en god forvaltning af vandet i og omkring Afghanistan spiller en vigtig rolle, og henviser til fordelene ved et regionalt og grænseoverskridende samarbejde på dette område, bl.a. med henblik på at skabe tillid blandt nabolandene i det sydvestlige Asien;

Torsdag den 16. december 2010

65. bemærker den pakistanske efterretningstjenestes engagement, der tager sigte på, at Pakistan også opnår et tilfredsstillende resultat af en eventuel fredsdividende;

66. understreger dog, at der kun kan opnås varig fred i Afghanistan, hvis der indgås politiske handler mellem de vigtigste magter i regionen, herunder Indien, Pakistan, Iran og de centralasiatiske stater, Rusland, Kina og Tyrkiet, og der opnås enighed om ikke-indblanding og støtte til et uafhængigt Afghanistan; opfordrer endvidere til en normalisering af forbindelserne mellem Afghanistan og Pakistan, dvs. gennem en endelig løsning på spørgsmålet om den internationale grænse mellem de to lande;

67. opfordrer EU til fortsat at støtte freds- og forsoningsprocessen i Afghanistan såvel som de afghanske bestræbelser på at reintegrere alle, der tager afstand fra vold, og give Karzai-regeringen tilstrækkelig spillerum til at vælge sine dialogpartnere, men samtidig at insistere på, at den afghanske forfatning og respekten for de grundlæggende menneskerettigheder er den overordnede retlige og politiske ramme for fredsprocessen;

68. glæder sig over de nationale prioritetsprogrammer, der er udarbejdet af den afghanske regering i overensstemmelse med den afghanske nationale udviklingsstrategi og med opbakning fra Kabul-konferencen, og opfordrer til, at de gennemføres effektivt og i fuldt omfang;

69. kan ikke understrege stærkt nok, at det er nødvendigt, at EU deltager langt mere aktivt i genopbygningen og udviklingen af Afghanistan, da ingen varig fred er mulig hverken i landet selv eller i regionen som helhed uden betydelig fattigdomslempelse og bæredygtig udvikling; understreger kendsgerningen »ingen udvikling uden sikkerhed og ingen sikkerhed uden udvikling«;

70. opfordrer indtrængende EU og medlemsstaterne til at samarbejde med USA om at kanalisere en større del af den internationale bistand gennem nationale myndigheder og regeringen i Kabul, og til at sikre, at droner, specialstyrker og lokale militser imod talibanledere bruges i overensstemmelse med general Petraeus' ordre om nul-tolerance over for tab af uskyldige civile liv;

71. hylder de mandlige og kvindelige soldater i de allierede styrker, som har mistet livet for at forsvare friheden, og giver udtryk for den dybeste medfølelse med deres familier og med alle uskyldige afghanske ofres familier;

72. påpeger, at visse EU-medlemsstaters og deres allieredes militære tilstedeværelse i Afghanistan indgår som en del af NATO/ISAF-operationen og dens mål om at bekæmpe den internationale terrortrussel og tage kampen op mod narkotikafremstilling og -handel;

73. understreger, at denne tilstedeværelse kan være med til at skabe sikkerhedsvilkår, som vil kunne gøre det muligt at føre den afghanske regerings seneste planer for landets potentielt meget store mine- og mineraludvindingsindustri ud i livet og således tilføre statsbudgettet nogle hårdt tiltrængte egne midler;

74. understreger, at de potentielt meget store ressourcer inden for mine- og mineraludvinding på afghansk område helt og holdent tilhører Afghanistans befolkning, og at »beskyttelse« af disse værdier aldrig kan bruges som et påskud for permanent tilstedeværelse af udenlandske tropper på afghansk jord;

Politi og retsstatsprincipper

75. bemærker, at der ikke kan opnås stabilitet eller fred i Afghanistan, hvis borgernes sikkerhed ikke garanteres af staten selv som førsteprioritet;

76. glæder sig over, at præsident Karzai har sat sig som mål, at kun de nationale sikkerhedsstyrker i Afghanistan ved udgangen af 2014 må lede og gennemføre militære operationer i samtlige provinser, og over den afghanske regerings forpligtelse til gradvis at overtage fuld myndighed over landets egen sikkerhed;

Torsdag den 16. december 2010

77. understreger, at Afghanistan skal have en effektiv politistyrke og en uafhængig hær, som kan garantere en sikkerhed, der tillader, at udenlandske militære styrker efterfølgende kan trækkes ud af landet;
78. ser meget positivt på general Petraeus' idé om muligheden for, at lokale, demokratisk valgte myndigheder kunne få stillet et lokalt gendarmeri til deres rådighed, som skulle have til opgave at opretholde lov og orden og beskytte den lokale befolkning;
79. erkender imidlertid, at selv bærende sikkerhedsstyrker er et langsigtet mål og gør derfor især opmærksom på, at der er behov for en mere koordineret og integreret strategi inden for uddannelse af politifolk og ligeledes som en særskilt opgave inden for uddannelse af officerer i hæren, og gør opmærksom på de midler, som investeres i politiuddannelse, uden at der opnås de store resultater; opfordrer alle berørte parter til at koordinere deres indsats mest muligt for at undgå unødigt dobbeltarbejde og varetage supplerende opgaver på strategisk og operationelt plan;
80. understreger, at der er behov for en omfattende reform af det afghanske indenrigsministerium, da bestræbelserne på at reformere og opbygge en ny politistyrke ellers vil mislykkes, og påpeger i den forbindelse betydningen af overvågning, støtte, rådgivning og uddannelse på indenrigsministerielt såvel som på regionalt og provinsielt plan, hvilket EUPOL har fastlagt som supplerende mål;
81. mener, at EUPOL's ubestrideligt vage mandat og de begrænsede resultater, den har opnået hidtil, hindrer den i at spille den ledende EU-rolle, den fortjener; beklager, at EUPOL tre år efter sin indsættelse stadig ikke er nået op på tre fjerdedele af den bevilgede styrke; gentager sin opfordring til Rådet og EU-medlemsstaterne om at opfylde deres forpligtelser i forbindelse med denne mission fuldt ud;
82. glæder sig over, at EUPOL Afghanistan har oprettet en særlig anklagemyndighed med henblik på bekæmpelse af korruption med det formål at forestå undersøgelser i sager mod højtstående, offentlige embedsmænd og andre embedsmænd, der mistænkes for korruption;
83. er foruroliget over tallene fra ISAF, ifølge hvilke næsten 90 % af de 94 000 medlemmer af det afghanske nationale politi er analfabeter, 20 % er narkotikamisbrugere, og over 30 % forsvinder efter et år, og dertil kommer de ca. 1 000, som omkommer i tjenesten hvert år;
84. mener, at hovedårsagerne til, at uddannelsen som helhed ikke har været effektiv, er en mangel på koordinering af de forskellige aspekter af politiuddannelsen, og at det, især fra USA's side har været praksis i stigende grad at overdrage opgaver til private militære virksomheder og private sikkerhedsvirksomheder (PMSC);
85. bemærker, at EU's og medlemsstaternes erklærede mål om at skabe en professionel afghansk politistyrke kan blive bragt i fare på grund af udbredt praksis som den lynuddannelse (mangelfuld undersøgelse af kandidater, seks ugers uddannelse uden lærebøger, fordi eleverne er analfabeter, minimal praktisk træning, hvorefter kandidaterne får udleveret skilt, uniform og pistol og bliver sendt ud på patrulje), som visse store amerikanske sikkerhedsvirksomheder benytter; understreger behovet for en mere sammenhængende og holdbar politiuddannelse, der gør det muligt for forskellige afghanske politistyrker at samarbejde; fremhæver, at politiuddannelsesmissioner ikke kun bør fokusere på tekniske aspekter, men også skal sikre rekrutternes læsefærdigheder og give dem et grundlæggende kendskab til national og international ret;
86. er foruroliget over at erfare den ringe finansielle kontrol med disse private virksomheder og gør opmærksom på en rapport fra 2006, som USA's forsvars- og udenrigsministerium udarbejdede i fællesskab, og som indeholder konklusioner, der gælder den dag i dag, nemlig at politistyrken i Afghanistan ikke var i stand til at udføre rutinemæssigt retshåndhævelsesarbejde, og at der ikke fandtes noget effektivt program for praktisk træning; anerkender den militære ledelses forsøg på som led i oprørsbekæmpelsesstrategien at udøve en vis kontrol med de private udenlandske militser, der opererer frit i Afghanistan;
87. henstiller til, at ansvaret for politiuddannelsen snarest muligt fratages de private kontrahenter;

Torsdag den 16. december 2010

88. opfordrer til et forbedret internationalt samarbejde og koordinering for i betydeligt omfang at højne politiuddannelsens kvalitet og yderligere forbedre uddannelsesprogrammernes effektivitet; foreslår, at der iværksættes et omfattende uddannelsesprogram i fællesskab med EUPOL og NATO/ISAF, der skal indbefatte de nationale politienheder som aftalt med den afghanske regering, således at overlappning, spild og opsplitning undgås;

89. opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik samt medlemsstaterne til at styrke politiuddannelsen i Afghanistan og til i betydeligt omfang at øge antallet af politiinstruktører på stedet, således at Londonkonferencens mål om at nå op på 134 000 uddannede afghanske politifolk ved udgangen af 2011 kan blive en realistisk mulighed; opfordrer indtrængende den højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik til at ændre EUPOL-Afghanistans mission til også at tillade uddannelse af sekundært personale i alle provinser ved at forhøje antallet af uger afsat til grunduddannelse og ved at sikre, at der foretages patruljer og andet politiarbejde i felten i fællesskab; opfordrer indtrængende medlemsstaterne til både at slå deres bilaterale politiuddannelsesmissioner sammen med EUPOL og til ligeså at afstå fra at indføre undtagelsesbestemmelser for nationale politifolk udstationeret i EUPOL-regi;

90. henstiller til, at de afghanske politibetjentes løn forhøjes, og at hele rekrutteringsprocessen revideres, idet der gives præference til rekrutter, som har grundlæggende læse- og skrivefærdigheder, ikke er narkotikamisbrugere og er bedre psykisk og fysisk egnede end den aktuelle gruppe;

91. understreger, at politiuddannelsen ikke kan levere resultater uden et velfungerende retsvæsen, og opfordrer derfor det internationale samfund til at yde øget finansiel og teknisk støtte til styrkelse af domstolene, herunder ved at forhøje lønningerne til dommere på alle niveauer; anmoder endvidere om, at Rådet i samordning med FN etablerer en specialiseret mission til uddannelse af dommere og embedsmænd i justitsministeriet og fængselsvæsenet i Afghanistan;

92. glæder sig over, at den afghanske regering på Kabulkonferencen gav tilsagn om med hjælp fra sine internationale partnere at forbedre adgangen til at få sager behandlet ved domstolene overalt i landet ved at gennemføre konkrete foranstaltninger inden for de næste tolv måneder, såvel som at øge retsvæsenets kapacitet, herunder via udformning og gennemførelse af en omfattende strategi for de menneskelige ressourcer;

Narkotika

93. påpeger, at Afghanistan er kilde til 90 % af verdens ulovlige opium, men at der faktisk ikke blev dyrket opiumsvalmuer i Afghanistan, da koalitionsstyrkerne kom til Kabul i 2001, fordi det var lykkedes FN at opnå et forbud mod dyrkning af opiumsvalmuer i 90 % af landet;

94. mener, at en stor, veludrustet militærstyrke efterfølgende let ville have kunnet fastholde denne opiumsfrie situation ved hjælp af lokale landbrugsudviklingsprojekter, som styrkens soldater beskyttede mod Taleban og lokale krigsherrer;

95. bemærker imidlertid, at opiumsproduktionen stadig er et centralt socialt, økonomisk og sikkerhedsmæssigt spørgsmål, og opfordrer EU til at behandle dette som en strategisk prioritering i sine politikker over for Afghanistan;

96. påpeger, at mere end 90 % af heroinen i Europa stammer fra Afghanistan, og at omkostningerne for den offentlige sundhed i de europæiske lande beløber sig til milliarder af dollars; understreger, at de udfordringer, der er forbundet med den afghanske narkotikaøkonomi, ikke blot kræver en national indsats men også en indsats på internationalt niveau ved at der tages fat på alle led af narkotikakæden, hvilket navnlig kræver bistand til landbrugerne for at mindske forsyningerne, forebyggelse og behandling af narkotikamisbrug for at mindske efterspørgslen og retshåndhævelse over for mellemmand; foreslår derfor navnlig, at der investeres massivt i gennemførelsen af en omfattende politik for landbruget og landdistrikterne, der tilbyder opiumsproducenterne et troværdigt og bæredygtigt alternativ; insisterer endvidere på behovet for, at hensynet til miljøet integreres i strategien over for landbruget og landdistrikterne, idet miljøforringelser, der for eksempel skyldes dårlig forvaltning af vandressourcer eller ødelæggelse af naturskov, er en af de væsentlige hindringer for udviklingen af landbrugets økonomi;

97. bemærker, at dyrkningen som følge af den straffrihed, som dyrkerne og handlerne nød godt af, i løbet af to år nåede op på niveauet før 2001 med nogle få magtfulde krigsherrer, der drev et enormt kartel;

Torsdag den 16. december 2010

98. giver udtryk for dyb bekymring over den drastiske stigning i antallet af afghanske borgere, der er afhængige af narkotika, ifølge en ny rapport fra UNODC; opfordrer til, at der øjeblikkeligt træffes specifikke foranstaltninger for at reducere antallet af afhængige og give dem adgang til lægebehandling; understreger i denne forbindelse behovet for finansiering af programmer med henblik på oprettelse af rehabiliteringscentre i landet, navnlig i områder hvor der ikke er adgang til lægebehandling;
99. påpeger, at narkotikahandelen i 2009, til trods for et tidligere prisfald som følge af overproduktion, beløb sig til i alt 3,4 mia. USD, at den potentielle bruttoeksportværdi af opium var 26 % af Afghanistans BNP, og at ca. 3,4 mio. afghanere (12 % af befolkningen) mentes at være involverede i den ulovlige narkotikaindustri;
100. gør imidlertid opmærksom på, at det i en ny UNODC-rapport konkluderes, at Taleban kun tjener på 4 % af den årlige narkotikahandel, lokale landbrugere 21 %, mens 75 % går til statens embedsmænd, politiet, lokale og regionale mellemmand samt handlere; bemærker kort sagt, at det faktisk er NATOs afghanske allierede, der tjener mest på narkotikahandelen;
101. bemærker, at USA og det internationale samfund i perioden 2001-2009 brugte 1,61 mia. USD på narkotikabekæmpelsesforanstaltninger, uden at det har haft nogen mærkbar indflydelse på produktion og handel, og minder om, at Richard Holbrooke, USA's særlige repræsentant for Afghanistan og Pakistan, har beskrevet USA's narkotikabekæmpelsesindsats i Afghanistan hidtil som »det mest uhensigtsmæssige og ineffektive program, jeg har set i og uden for regeringen«;
102. påpeger, at målet om at genoprette sikkerhed og stabilitet i regionen ikke kan nås, medmindre den afghanske økonomis afhængighed af narkotika brydes en gang for alle, og der etableres en holdbar alternativ model for økonomisk vækst;
103. understreger betydningen af bestræbelserne på at udfase dyrkning af opiumsvalmuer i Afghanistan, som indtil videre har givet ringe resultater, og opfordrer i denne forbindelse til at tilvejebringe realistiske alternative indtjeningsmuligheder for de 3,4 millioner afghanere, der har opium som levebrød, og forbedre af situationen for resten af den afghanske landbefolkning;
104. bemærker de vellykkede forsøg på at udfase dyrkning af opiumsvalmuer i Pakistan, Laos og Thailand ved at erstatte valmuerne med alternative afgrøder; noterer sig også, at der i Afghanistan nu findes nye og lovende afgrøder, f.eks. safran, som er langt mere rentable end opiumsvalmuer;
105. bemærker, at dyrkningen af opiumsvalmuer i Afghanistan på samme måde kunne udfases for 100 mio. EUR årligt, som kunne tilvejebringes ved, at 10 % af EU's årlige bistand til Afghanistan i fem år blev øremærket specifikt til dette formål;
106. bemærker, at den nyligt undertegnede handels- og transitaftale mellem Afghanistan og Pakistan åbner mulighed for handel med granatæbler, som er den mest ansete lovlige afgrøde i området, og som gentagne gange er blevet udpeget af udenlandske udviklingsarbejdere som afgørende for skabelsen af realistiske alternative indtjeningsmuligheder for opiumsdyrkere i det sydlige Afghanistan;
107. påskønner UNODC for dets aktive støtte til den afghanske regering i dennes kamp mod ulovlige stoffer og opfordrer til styrkelse af UNODC og dets programmer i Afghanistan;
108. opfordrer til, at der udarbejdes en national femårsplan for afskaffelse af ulovlige opiumsvalmuer med præcise tidsfrister og benchmarks, og at et særligt kontor med eget budget og personale står for gennemførelsen;
109. understreger, at denne plan bør fremmes gennem et samarbejde mellem EU og Rusland, da Rusland er det største offer for afghansk heroin og verdens næststørste opiummarked, kun overgået af EU;
110. opfordrer Afghanistans regering og parlament til at vedtage specifik lovgivning, der tager sigte på at forbyde alle udryddelsespraksis med ikke-manuelle og ikke-mekaniske midler;

Torsdag den 16. december 2010

111. henstiller til Rådet og Kommissionen fuldt ud at indarbejde den foreslåede strategi i deres eksisterende strategier og opfordrer EU's medlemsstater til fuldt ud at tage hensyn til forslaget i deres nationale planer;

112. opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til fuldt ud at tage hensyn til alle de budgetmæssige virkninger af forslagene i denne betænkning;

*

* *

113. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen, FN's generalsekretær, NATO's generalsekretær og medlemsstaternes og Den Islamiske Republik Afghanistans regeringer og parlamenter.

Oprettelse af en permanent krisemekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet

P7_TA(2010)0491

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om oprettelse af en permanent krisemekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet

(2012/C 169 E/12)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 121, 122, 126, 136 og 148 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (EUF),
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2010 med henstillinger til Kommissionen om grænseoverskridende krisestyring i banksektoren ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt Ferreira-betænkningen),
- der henviser til sin beslutning af 7. juli 2010 om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner ⁽²⁾,
- der henviser til sin forespørgsel af 24. juni 2010 til Kommissionen om den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet og den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme og fremtidige aktioner ⁽³⁾,
- der henviser til sin holdning af 6. juli 2010 om forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 479/2009 for så vidt angår kvaliteten af de statistiske data til brug ved proceduren i forbindelse med uforholdsmæssigt store underskud ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin holdning af 22. september 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om oprettelse af en europæisk banktilsynsmyndighed ⁽⁵⁾ (i det følgende benævnt Garcia-Margallo-betænkningen),
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om forbedring af EU's økonomiske forvaltning og rammer for stabilitet, navnlig i euroområdet ⁽⁶⁾ (i det følgende benævnt Feio-betænkningen),

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0276.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0277.

⁽³⁾ Forespørgsel til mundtlig besvarelse 0095/2010.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0253.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0337.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0377.

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om den finansielle, økonomiske og sociale krise: henstillinger vedrørende foranstaltninger og initiativer, der bør træffes (midtvejsbetænkning) ⁽¹⁾ (i det følgende benævnt Berès-betænkningen),
 - der henviser til erklæringen fra stats- og regeringscheferne i euroområdet af 25. marts 2010,
 - der henviser til konklusionerne fra samlingen i Rådet (ØKOFIN) den 9.-10. maj 2010,
 - der henviser til Rådets forordning (EU) nr. 407/2010 af 11. maj 2010 om oprettelse af en europæisk finansiel stabiliseringsmekanisme ⁽²⁾,
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 12. maj 2010 om styrket samordning af de økonomiske politikker (KOM(2010)0250),
 - der henviser til dokument af 10. juni 2010 om styrkelse af den økonomiske styring i euroområdet fra Den Europæiske Centralbank (i det følgende benævnt ECB),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse af 30. juni 2010 om øget samordning af de økonomiske politikker med henblik på stabilitet, vækst og beskæftigelse - redskaber til styrkelse af den økonomiske styring i EU (KOM(2010)0367),
 - der henviser til seks lovgivningsmæssige forslag af 29. september 2010 fra Kommissionen om den økonomiske styring i EU (i det følgende benævnt lovgivningspakken om økonomisk styring - KOM(2010)0522, KOM(2010)0523, KOM(2010)0524, KOM(2010)0525, KOM(2010)0526 og KOM(2010)0527),
 - der henviser til ECB's afgørelse 2010/624/EU af 14. oktober 2010 om administration af låntagnings- og långivningstransaktioner indgået af Unionen under den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme ⁽³⁾,
 - der henviser til rapport fra Taskforcen om Økonomisk Styring til Det Europæiske Råd af 21. oktober 2010 om styrkelse af den økonomiske styring i EU,
 - der henviser til konklusionerne fra Det Europæiske Råd den 28.-29. oktober 2010,
 - der henviser til Eurogruppens redegørelse af 28. november 2010,
 - der henviser til forespørgsel B7-0199/2010 til Kommissionen om oprettelse af en permanent krisemekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 2, og artikel 115, stk. 5,
- A. der henviser til, at en omfattende og integreret løsning på euroområdets gældskrise er nødvendig, da en fragmenteret tilgang hidtil ikke har fungeret,

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0376.

⁽²⁾ EUT L 118 af 12.5.2010, s. 1.

⁽³⁾ EUT L 275 af 20.10.2010, s. 10.

Torsdag den 16. december 2010

- B. der henviser til, at Rådet og medlemsstaterne på den ekstraordinære samling i Rådet (ØKOFIN) den 9.-10. maj 2010 blev enige om en midlertidig ordning for at bevare den finansielle stabilitet på i alt 750 mia. EUR, herunder en stabiliseringsfond til hurtige indgreb (den europæiske finansielle stabiliseringsmekanisme, i det følgende benævnt EFSM), med en samlet volumen på op til 60 mia. EUR, og den europæiske finansielle stabiliseringsfacilitet (i det følgende benævnt EFSF) med en samlet volumen på op til 440 mia. EUR, der skal suppleres med IMF-midler på op til 250 mia. EUR,
- C. der henviser til, at EFSM er baseret på EUF-traktatens artikel 122, stk. 2, og en mellemstatslig aftale mellem medlemsstaterne, og til, at iværksættelsen er pålagt mange klausuler i form af fælles EU/IMF-støtte og vilkår og betingelser, der svarer til IMF's, tilpasset de særlige økonomiske karakteristika i de lande, hvor iværksættelsen skal ske, og i forhold til udviklingsdagsordenen,
- D. der henviser til, at EFSF er sat op som en særlig SPV-facilitet, der garanteres pro rata af de deltagende medlemsstater på en koordineret måde i overensstemmelse med deres andel af kapitalindskuddet i ECB og i overensstemmelse med deres forfatningsmæssige krav, og at den udløber efter 3 år,
- E. der henviser til, at Kommissionen i sin meddelelse af 12. maj 2010 udtalte, at krisen har vist, at en solid ramme for krisestyring er et nødvendigt supplement til gennemførelsen af den forbedrede stabilitets- og vækstpagt samt den nye makroøkonomiske overvågningsmekanisme, der skal forhindre en negativ udvikling i budgetstillingen og konkurrenceevnen,
- F. der henviser til, at ECB i sit dokument af 10. juni 2010 stillede forslag til en ramme for gældskrise-styring, der skal yde finansiell støtte til medlemsstater i euroområdet, hvis adgang til private lån forringes,
- G. der henviser til, at stats- og regeringscheferne på Det Europæiske Råds møde den 28.-29. oktober 2010 blev enige om behovet for, at medlemsstaterne etablerer en mekanisme til sikring af den finansielle stabilitet i euroområdet som helhed (den europæiske stabilitetsmekanisme, i det følgende benævnt ESM),
- H. der henviser til, at ESM skal supplere den nye ramme for styrket økonomisk styring med henblik på at skabe en effektiv og streng økonomisk overvågning og koordinering, som vil fokusere på forebyggelse, og som i væsentlig grad vil nedbringe sandsynligheden for, at der opstår en krise i fremtiden,
- I. der henviser til, at Europa-Parlamentet er overbevist om behovet for en permanent krisemekanisme til sikring af euroens finansielle stabilitet, og i Feio-betænkningen har opfordret til oprettelse af en europæisk monetær fond (i det følgende benævnt EMF),
- J. der henviser til, at Parlamentet også tidligere har konstateret, at der er behov for en krisemekanisme for banksektoren (se Garcia-Margallo- og Ferreira-betænkningerne), som et nødvendigt supplement til de nye myndigheders (ESA) tilsynsbeføjelser for at sikre tilsynet med Unionens finansielle system,
- K. der henviser til, at formanden på Eurogruppens møde den 6. december 2010 foreslog indførelse af pan-europæiske obligationer for at støtte lande, som løber ind i finansielle problemer, men at forslaget ikke blev drøftet, da nogle af landene havde indvendinger mod denne idé,
- L. der henviser til, at markederne, siden Kommissionen fremlagde lovforslagene om økonomisk styring for Europa-Parlamentet og Rådet den 29. september 2010, har oplevet flere kriser, bl.a. den irske gælds-krise, der skal tages i betragtning af Europa-Parlamentet og Rådet,
- M. der henviser til, at det er afgørende at forenkle de nuværende processer for samordning af den økonomiske politik og fjerne overlapninger for at sikre, at EU-strategien er forståelig for markeds-aktørerne og borgerne, samt gå i retning af mere integrerede fremgangsmåder og skabe en forandring i beslutningsprocessen,

Torsdag den 16. december 2010

- N. der henviser til, at Det Europæisk Udvalg for Systemiske Risici (ESRB) er ansvarligt for makrotilsynet med det finansielle system i Unionen med det formål at forebygge systemiske risici i det finansielle system, undgå perioder med omfattende finansiell uro, bidrage til et velfungerende indre marked og sikre, at finanssektoren yder et betydeligt bidrag til økonomisk vækst,
1. opfordrer Det Europæiske Råd til snarest muligt at specificere, hvilke traktatændringer der er nødvendige med henblik på at etablere en permanent ESM;
 2. understreger, at ud fra en rationel, praktisk og demokratisk synsvinkel, kan behandlingen af lovgivningspakken om den økonomiske styring ikke adskilles fra Det Europæiske Råds afgørelse om at oprette en permanent mekanisme;
 3. ønsker som medlovgiver at understrege, at der bør vedtages en permanent krisemekanisme, der er troværdig, robust, varig og baseret på de væsentlige tekniske realiteter, efter den almindelige lovgivningsprocedure og inspireret af fællesskabsmetoden med henblik på på den ene side at styrke inddragelsen af Europa-Parlamentet for at forbedre den demokratiske ansvarlighed og på den anden side udnytte ekspertisen, uafhængigheden og upartiskheden i Kommissionen; henstiller derfor til Det Europæiske Råd at tilvejebringe et passende retsgrundlag inden for rammerne af den relevante ændring af EUF-traktaten;
 4. bemærker, at ESM/EMF under alle omstændigheder bør være baseret på solidaritet, underlagt strenge betingelser og finansieret, blandt andre kilder, af innovative finansieringsværktøjer og/eller de boder, medlemsstaterne pålægges som resultatet af en procedure for behandling af uforholdsmæssigt store underskud, overdreven gæld eller store ubalancer, såfremt tilsvarende bestemmelser indgår i den lovgivningspakke om økonomisk styring, der for tiden er til behandling, og i overensstemmelse med den form, disse bestemmelser kræver;
 5. opfordrer Kommissionen til at forelægge en meddelelse, der samler de overordnede retningslinjer for de økonomiske politikker (EUF-traktatens artikel 121, stk. 2) samt retningslinjerne for beskæftigelsespolitikken (EUF-traktatens artikel 148, stk. 2) til behandling under debatten om »det europæiske halvår« for at mindske de meningsløse og endeløse diskussioner; opfordrer Kommissionen til at sikre større inddragelse af Europa-Parlamentet på alle trin i denne debat for at styrke den demokratiske ansvarlighed og øge den offentlige profil;
 6. mener, at den politiske reaktion på de specifikke henstillinger til medlemsstaterne inden for rammerne af det europæiske halvår specifikt bør tages i betragtning ved gennemførelsen af det lovgivningsmæssige forslag om økonomisk styring, der i øjeblikket drøftes af Parlamentet og Rådet;
 7. bemærker, at ESRB bør arbejde tæt sammen med Kommissionen, Rådet og Parlamentet om at indkredse systemiske risici og sikre en velfungerende ESM, især hvad angår solvensevalueringen af det pågældende land;
 8. opfordrer Kommissionen til at forelægge en meddelelse efter samråd med ECB, som indeholder en omfattende beskrivelse af ESM, afklarer placeringen af investorer, sparere og markedsdeltagere og udtrykkeligt angiver, at ESM vil være i fuld overensstemmelse med IMF's politik og IMF-praksis, hvad angår den private sektors inddragelse, med henblik på at afværge markedets bekymringer;
 9. bemærker, at den permanente krisemekanisme bør gennemføres så hurtigt som muligt for at sikre stabilitet på markederne og for at styrke tilliden, for så vidt angår obligationer, der er udstedt inden indførelsen af den permanente kriseordning;
 10. erkender, at det ganske vist er i alle medlemsstaternes interesse, at der etableres en brugbar krisemekanisme, men at ikke alle medlemsstater vil være medlemmer af eller kandidater til euroområdet på det tidspunkt, hvor en sådan mekanisme etableres, og bemærker, at deres særlige situationer bør præciseres, især for dem, der bevæger sig i retning af euroområdet, og som har statsgæld i euro; minder om, at ikke-eurolande drage fordel af betalingsbalancefaciliteten i henhold til EUF-traktatens artikel 143;
 11. bemærker derfor, at medlemsstaterne uden for euroområdet bør inddrages i etableringen af en sådan mekanisme, og at de medlemsstater, der er villige til at deltage i ordningen, skal have sådan en mulighed;

Torsdag den 16. december 2010

12. opfordrer Det Europæiske Råd til at sende det nødvendige politiske signal med henblik på en kommissionsundersøgelse af et fremtidigt system af eurobonds med en klar specificering af de betingelser, der skal til, for at et sådant system vil være gavnligt for alle deltagende medlemsstater samt for euroområdet som helhed;
13. understreger, at denne strenge og trinvisse konditionalitet bør tjene til at genskabe en bæredygtig vækst og ikke bør opnås på bekostning af de mest sårbare og derfor ikke bør være ensbetydende med at sænke mindstelønnen og forværre fattigdom og ulighed;
14. opfordrer Kommissionen til at fremskynde et lovforslag, der definerer et fælles konsolideret selskabsbeskatningsgrundlag (CCCTB);
15. insisterer på, at der bør ske en tilpasning af reglerne for at sørge for, at kreditorer fra den private sektor deltager fra sag til sag i fuld overensstemmelse med IMF's politik;
16. understreger behovet for en høj grad af gennemsigtighed i oplysningerne vedrørende nationalregnskaber, herunder alle aktiviteter uden for balancen; bemærker, at dette skal bakkes op af eksterne revisioner, pålidelige data og ansvarlighed; bifalder Eurostats øgede beføjelser og minder om, at Parlamentet tidligere har anmodet om, at Eurostat skal kunne foretage uanmeldte inspektioner af en medlemsstats regnskaber som en foranstaltning til at forbedre den finanspolitiske overvågning;
17. opfordrer Kommissionen til at forelægge en meddelelse med en omfattende beskrivelse af klausuler og betingelser for EFSM, samt andre EU-instrumenter og -pakker for finansiel bistand, der ydes som en reaktion på krisen;
18. anmoder Kommissionen om at orientere det om de anslåede konsekvenser for EU's kreditværdighed som følge af a) oprettelsen af den finansielle stabilitetsmekanisme og b) anvendelsen af hele lånerammen;
19. anmoder Kommissionen om at prioritere udgifterne i EU's budget for hvert år, hvor EFSM eksisterer, for at fastsætte i hvilken rækkefølge budgettet må stryges, i tilfælde af at der skal tilbagebetales op til 60 mia. EUR;
20. pålægger sin formand at sende denne beslutning til formanden for Det Europæiske Råd, Rådet, formanden for Eurogruppen, Kommissionen, ECB og medlemsstaternes parlamenter og regeringer.

Situationen i Côte d'Ivoire

P7_TA(2010)0492

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om situationen i Côte d'Ivoire

(2012/C 169 E/13)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sine tidligere beslutninger om Côte d'Ivoire,
- der henviser til bestemmelserne i den ivorianske valglov, især lov nr. 2001-303 og forordning 2008-133, især artikel 64,
- der henviser til den foreløbige beretning fra EU's valgobservationsmission,

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til pressemeddelelsen fra formanden for Den Afrikanske Union, erklæringen fra Den Afrikanske Unions freds- og sikkerhedsråd, og slutterklæringen af 7. december 2010 fra Ecowas-kommis-sionens ekstraordinære møde for stats- og regeringschefer om Côte d'Ivoire, der blev afholdt i Abuja i Nigeria,
- der henviser til erklæringen fra Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU, vedtaget den 3. december 2010 i Kinshasa,
- der henviser til Unionens højtstående repræsentant Catherine Ashtons udtalelser om valgprocessen, især udtalelserne fremsat den 3. december 2010 om valgresultatet i Côte d'Ivoire og den 1. december 2010 om anden runde af præsidentvalget i Côte d'Ivoire,
- der henviser til udtalelsen af 3. december 2010 fra Jong Jin Choi, FN's generalsekretærs særlige repræ-sentant i Côte d'Ivoire, om bekræftelsen af resultatet af den anden runde af præsidentvalget den 28. november 2010,
- der henviser til FN's Sikkerhedsråds erklæring af 8. december 2010,
- der henviser til konklusionerne om Côte d'Ivoire, der blev vedtaget på Rådets (udenrigsanliggender) 3058. møde den 13. december 2010,
- der henviser til forretningsordenens artikel 110, stk. 4,
- A. der henviser til afholdelsen af præsidentvalget i Côte d'Ivoire og den alvorlige politiske og institutionelle krise, der har ramt landet i forløbet efter den anden valgrunde den 28. november 2010; der henviser til, at valgkampen op til anden valgrunde var præget af et klima af spændinger og voldshandlinger med sårede og mange dødsopfre til følge,
- B. der henviser til, at ifølge uafhængige observatørrapporter, især fra FN og EU, forløb valget - som det kostede 400 mio. USD at afholde - overordnet set på tilfredsstillende vis,
- C. der henviser til, at Côte d'Ivoires uafhængige valgkommission (CEI) bekendtgjorde, at Ouattara havde vundet valget, men at landets forfatningsråd tilsidesatte resultatet med påstande om valgsvindel i nogle områder, og erklærede Gbagbo for vinder,
- D. der henviser til, at det er forfatningsrådets pligt over for det ivorianske folk at håndhæve loven upartisk og til, at forfatningen, lov nr. 2001-303 og artikel 64 i forordningen af 2008 kun tillægger rådet beføjelse til at annullere præsidentvalget, men ikke til at bekendtgøre andre valgresultater end dem, CEI bekendtgør,
- E. der henviser til, at to FN-resolutioner, der blev vedtaget efter fredsftalen i 2005, giver FN mandat til at bekræfte resultaterne og til, at det er første gang, dette er sket i Afrika,
- F. der henviser til, at FN's generalsekretærs særlige repræsentant har sagt god for pålideligheden af valg-processen i Côte d'Ivoire og for, at det valgresultat, som den uafhængige valgkommission CEI frem-lagde, er udtryk for de ivorianske borgeres vilje og har erklæret Ouattara for valgets vinder,
- G. der henviser til, at FN's Sikkerhedsråd har udtrykt tilfredshed med meddelelsen om de foreløbige resultater fra CEI og har gentaget, at det er parat til at træffe de nødvendige foranstaltninger over for dem, der forhindrer fredsprocessen, især CEI's arbejde, jf. afsnit 6 i resolution 1946(2010),

Torsdag den 16. december 2010

- H. der henviser til, at den eneste kilde til demokratisk legitimitet er almindelig valgret, og at resultaterne heraf er blevet bekræftet af FN,
- I. der henviser til, at Det Økonomiske Fællesskab af Vestafrikanske Stater (Ecowas) på sit ekstraordinære møde den 7. december 2010 opfordrede Gbagbo til at overdrage magten øjeblikkeligt og suspenderede Côte d'Ivoire fra alle sine aktiviteter indtil videre,
- J. der henviser til, at formanden for Den Afrikanske Union, Bingu Wa Mutharika i sin officielle erklæring af 8. december 2010 udtrykte den holdning, at »Gbagbo må respektere folkets vilje, som den er kommet til udtryk gennem stemmeafgivningen, og på fredelig vis overdrage magten for at forhindre et blodbad i Afrika« og at Den Afrikanske Union »står skulder ved skulder med Ecowas og de internationale observatører, der har bekræftet, at Ouattara havde vundet valget«,
- K. der henviser til bekymringen blandt de økonomiske aktører, idet den nuværende situation kan føre til en forarmelse af landet og dermed af befolkningen, og af hele det vestlige Afrika, idet Côte d'Ivoire tegner sig for 40 % af Den Vestafrikanske Økonomiske og Monetære Unions BNP,
- L. der henviser til, at den afgående præsident har ansvaret for at muliggøre et fredeligt magtskifte, så den interne fred bevares, hvilket er absolut nødvendigt for Côte d'Ivoires fremtid, og derfor må træde tilbage og undgå, at hans folk og regionen udsættes for nye lidelser,
1. der henviser til, at den eneste kilde til demokratisk legitimitet er almindelig valgret, og at resultaterne heraf er blevet bekræftet af FN, og opfordrer derfor Gbagbo til at træde tilbage og overdrage magten til Alassane Ouattara;
 2. opfordrer indtrængende alle de politiske og væbnede kræfter i Côte d'Ivoire til at respektere folkets vilje, som den kom til udtryk ved valgresultatet af 28. november 2010, som blev bekendtgjort af CEI og godkendt af FN's generalsekretærs særlige repræsentant;
 3. beklager dybt de voldelige sammenstød, der gik forud for bekendtgørelsen af valgresultaterne fra anden runde af præsidentvalget i Côte d'Ivoire, og udtrykker sin dybeste solidaritet med ofrene og deres pårørende; beklager også tilfældene af politisk obstruktion og forsøg på intimidering af medlemmer af CEI, hvilket i sidste ende forårsagede en forsinkelse af offentliggørelsen af de foreløbige resultater, således at forløbet af den demokratiske valgproces blev vanskeliggjort;
 4. beklager dybt, at det ivorianske forfatningsråd, der udelukkende består af medlemmer udpeget af den afgående præsident, besluttede at ændre de valgresultater, som CEI havde offentliggjort, og dermed overtrådte den lov, som rådet er nedsat til at håndhæve, og finder, at denne beslutning er i strid med det ønske, som befolkningen i Côte d'Ivoire har givet udtryk for gennem stemmeafgivningen;
 5. understreger betydningen af Den Afrikanske Unions beslutning om at suspendere Côte d'Ivoire fra enhver deltagelse i organisationens aktiviteter, indtil den demokratiske valgte præsident, Alassane Ouattara, reelt udøver sit embede;
 6. glæder sig over erklæringerne fra forskellige aktører i det internationale samfund, der har udtrykt støtte til valgprocessen i Côte d'Ivoire og har anerkendt Ouattara som valgets retmæssige vinder;
 7. bakker kraftigt op om Den Afrikanske Unions og Ecowas' bestræbelser på at forhindre voldshandlinger og sikre anerkendelsen af den legitime regering;
 8. udtrykker sin fulde tillid til FN's generalsekretærs særlige repræsentant, der er ansvarlig for bekræftelsen af valgresultaterne;
 9. er dybt bekymret over det politiske dødvande, som landet befinder sig i efter valget, såvel som over de voldshandlinger, der angiveligt finder sted, og som de ivorianske sikkerhedsstyrker i visse tilfælde er involveret i; fremhæver, at det er nødvendigt, at situationen i landet og de angivelige voldshandlinger overvåges nøje;

Torsdag den 16. december 2010

10. beklager dybt de voldshandlinger, der har fundet sted, og anser beskyttelsen af civilbefolkningen for en prioritet; opfordrer alle de involverede parter i Côte d'Ivoire til at undgå enhver risiko for, at den spændte situation eskalerer, og til at forhindre enhver konfrontation; opfordrer derfor til, at der tages skridt til at genoprette institutionernes demokratiske funktioner udelukkende i det ivorianske folks interesse og for at bevare freden;
11. glæder sig over ethvert mæglingsforsøg og opfordrer alle politiske kræfter i Côte d'Ivoire til aktivt at støtte et fredeligt magtskifte og således undgå en splittelse af landet;
12. fordømmer på det kraftigste tilfældene af intimidering af EU's valgobservatører i Côte d'Ivoire, der tvang missionen til at trække sig ud af sikkerhedsmæssige grunde;
13. beklager dybt suspenderingen af ikke-statslige medier i Côte d'Ivoire; minder om, at det er af essentiel betydning, at befolkningen i Côte d'Ivoire har ubegrænset adgang til pluralistiske og forskelligartede informationer i medierne, og opfordrer de ivorianske myndigheder til straks at genindføre ligelig adgang til statsmedierne;
14. støtter EU's beslutning om at indføre sanktioner mod Laurent Gbagbo og glæder sig over Rådets beslutning om at indføre målrettede foranstaltninger mod dem, som forhindrer fredsprocessen og den nationale forsoning, og især dem der bringer valgprocessens udfald i fare; opfordrer Unionens højtstående repræsentant Catherine Ashton til hurtigst muligt at fremlægge nye initiativer til støtte for de demokratisk valgte myndigheder i Côte d'Ivoire;
15. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, Unionens højtstående repræsentant Catherine Ashton, FN's Sikkerhedsråd og FN's generalsekretær, ONUCI, Den Afrikanske Unions institutioner, Ecowas, Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU og EU's medlemsstater.

Velfærd for æglæggende høns

P7_TA(2010)0493

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om æglægningsindustrien i EU: forbuddet mod anvendelse af æglægningsbure fra 2012

(2012/C 169 E/14)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Rådets direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner ⁽¹⁾, som trådte i kraft den 3. august 1999 og indførte et forbud mod brug af æglægningsbure til æglæggende høner, samtidig med at producenterne fik en overgangsperiode på over 12 år til at ændre deres produktionssystemer,
- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 589/2008 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 for så vidt angår handelsnormer for æg ⁽²⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 af 22. oktober 2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) ⁽³⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse (KOM(2007)0865) af 8. januar 2008 om de forskellige produktionssystemer for æglæggende høner, navnlig dem, der er omfattet af direktiv 1999/74/EF (SEK(2007)1750),

⁽¹⁾ EFT L 203 af 3.8.1999, s. 53.

⁽²⁾ EUT L 163 af 24.6.2008, s. 6.

⁽³⁾ EUT L 299 af 16.11.2007, s. 1.

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til Kommissionens forordning (EF) nr. 798/2008, som ændret ved forordning (EF) nr. 1291/2008, (EF) nr. 411/2009, (EU) nr. 215/2010, (EU) nr. 241/2010, (EU) nr. 254/2010, (EU) nr. 332/2010, (EU) nr. 925/2010 og (EU) nr. 955/2010 om fastlæggelse af en liste over tredjelande, områder, zoner og segmenter, hvorfra fjerkræ og fjerkræprodukter kan importeres til og sendes i transit gennem Fællesskabet, og krav vedrørende udstedelse af veterinærcertifikat ⁽¹⁾ (erstatte Kommissionens beslutning 2006/696/EF med virkning fra 1. januar 2009),
- der henviser til sin beslutning af 11. november 2010 om krisen i EU's husdyrsektor ⁽²⁾,
- der henviser til forretningsordenens artikel 115, stk. 5,
- A. henviser til, at Kommissionen på møderne den 30. august og 29. september 2010 i Parlamentets Udvalg om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter gav oplysninger om spørgsmålet, men den var ude af stand til at give tilfredsstillende svar på de spørgsmål, som medlemmerne af udvalget stillede, bl.a. fordi der ikke var blevet udarbejdet en handlingsplan,
- B. der henviser til, at der i henhold til direktivet om æglæggende høners velfærd (1999/74/EF) fra den 1. januar 2012 er forbud mod opdræt af æglæggende høner i ikke-stimulusberigede bure og til, at medlemsstater og producenterne i EU-15 til den tid vil have haft mere end 12 år til at sikre, at de overholder betingelserne i lovgivningen, og at producenterne i EU-10 og EU-2 ville have haft henholdsvis otte og fem år siden udvidelsen til at efterkomme direktivet,
- C. der henviser til, at sektoren i de senere år har oplevet større epizootier samt en alvorlig markedskrise delvis på grund af kæmpestore produktionsomkostninger, der skyldes stigende foderpriser - svarende til op til 50 % af producenternes samlede omkostninger - som resultat af spekulation på kornmarkedet,
- D. der henviser til, at mange producenter i EU er begyndt at ændre deres produktionssystemer for at overholde Rådets direktiv 1999/74/EF, men at processen ikke vil være afsluttet inden for fristen den 1. januar 2012,
- E. der henviser til, at Kommissionen i 2008 vedtog en meddelelse om de forskellige produktionssystemer for æglæggende høner, navnlig dem, der er omfattet af direktiv 1999/74/EF, hvori det blev bekræftet, at beslutningen om at udfase æglægningsbure inden den 1. januar 2012 var berettiget, og at det ikke var påkrævet at ændre direktivet; der henviser til, at Kommissionen gentog dette standpunkt på samlingen i Rådet (landbrug) den 22. februar 2010,
- F. der henviser til, at æg, som ikke produceres i overensstemmelse med direktiv 1999/74/EF, ikke lovligt kan markedsføres i EU,
- G. der henviser til, at medlemsstaterne er ansvarlige for at indføre rimelige, effektive og afskrækkende sanktionssystemer for at sikre, at direktivet gennemføres, mens Kommissionen - som traktatens vogter - har pligt til at føre tilsyn med de fremskridt, der bliver gjort med direktivets gennemførelse overalt i EU, og til at træffe de nødvendige foranstaltninger,
- H. der henviser til, at rapporter fra GD for Landbrug og Udvikling af Landdistrikter (AGRI) om den nuværende situation og sektorens egne prognoser for de kommende år viser, at et væsentligt antal medlemsstater og 30 % af ægproduktionen ikke forventes at kunne overholde forbuddet mod æglægningsbure fra den 1. januar 2012,
- I. der henviser til, at direktiv 1999/74/EF ikke opererer med en særlig mekanisme, som gør det muligt for en medlemsstat at forhindre markedsføring på sit territorium af æg eller ægprodukter fra en anden medlemsstat, som ikke har truffet de nødvendige foranstaltninger til at forhindre, at æg fra virksomheder, som ikke overholder direktiv 1999/74/EF, markedsføres,

⁽¹⁾ EUT L 226 af 23.8.2008, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0402.

Torsdag den 16. december 2010

- J. der henviser til, at sektoren for fjerkræ- og ægproduktion ikke modtager EU-tilskud under den første søjle i den fælles landbrugspolitik, og at markedet i de seneste år har været i dyb krise, bl.a. som følge af de seneste kraftige forhøjelser af foderpriserne, samtidig med at sektoren skulle overholde EU's normer for dyresundhed og -velfærd, der er blandt de strengeste i verden,
- K. der henviser til, at de produktionsomkostninger, som afholdes af ægproducenter, der benytter stimulusberigede bure, er 8-13 % højere end produktionsomkostningerne hos producenter, der benytter konventionelle bure, og at den afledte indkomstforskel anslås til at ligge omkring 3-4 %,
1. opfordrer Kommissionen til at fastholde forbuddet mod æglægningsbure fra den 1. januar 2012, som fastsat i direktivet om æglæggende høners velfærd (1999/74/EF), og kraftigt modsætte sig ethvert forsøg fra medlemsstaterne på at sikre en udsættelse af denne frist;
 2. understreger principielt, at en udsættelse af dette forbud eller undtagelser herfra vil få alvorlige konsekvenser for æglæggende høners velfærd, forårsage markedsforvridninger og straffe de producenter, der allerede har investeret i systemer uden bure eller systemer med stimulusberigede bure; mener ikke desto mindre, at der bør findes en løsning på klart definerede vilkår for de producenter, der er begyndt at ændre deres produktionssystemer ved at indføre nye typer bure eller alternative produktionssystemer, men som ikke vil have afsluttet denne proces inden den 1. januar 2012;
 3. er dybt foruroliget over, at et væsentligt antal medlemsstater og ægproducenter ikke vil kunne overholde fristen i 2012;
 4. noterer med tilfredshed, at Kommissionen agter at mødes med de vigtigste interesseparter og kompetente myndigheder i januar 2011 for at gøre status over direktivets gennemførelse, men understreger, at disse bestræbelser for længst skulle være iværksat;
 5. opfordrer Kommissionen til snarest at skabe klarhed om status i medlemsstaterne og senest den 1. marts 2011 tilkendegive, hvilke foranstaltninger den agter at træffe for at sikre overholdelsen af direktivet;
 6. understreger, at sådanne foranstaltninger først og fremmest bør sikre lige vilkår og beskytte de producenter, der overholder reglerne pr. 1. januar 2012, mod unfair konkurrence fra de producenter inden for og uden for EU, som fortsat ulovligt bruger æglægningsbure efter denne dato;
 7. opfordrer Kommissionen til løbende at overvåge, hvilke fremskridt der gøres, og til at træffe hasteforanstaltninger over for medlemsstaterne for at sikre, at deres ægproducenter overholder forbuddet senest den 1. januar 2012, og til indtrængende at opfordre dem til at udarbejde nationale handlingsplaner, med afskrækkende sanktioner, med henblik på at sikre, at anvendelse af æglægningsbure på deres territorium ophører fra den 1. januar 2012;
 8. mener, at de ægproducenter og medlemsstater, der har gjort en indsats for at overholde Rådets direktiv 1999/74/EF, ikke bør straffes ved at blive udsat for unfair og ulovlig konkurrence, navnlig i form af importerede æg og ægprodukter fra tredjelande; understreger, at æg, der ikke er produceret i overensstemmelse med direktiv 1999/74/EF, ikke kan markedsføres lovligt eller indgå i den interne handel i EU; opfordrer indtrængende Kommissionen til at træffe foranstaltninger til at undgå handelsforvridninger og forhindre producenter, der ikke overholder reglerne, i at eksportere fra deres nationale territorium;
 9. insisterer på, at Kommissionen ikke griber ind over for en medlemsstat, der forhindrer markedsføring og import af æg, der ikke er fremstillet i overensstemmelse med EU-lovgivningen;
 10. bemærker, at nogle men ikke alle medlemsstater har udnyttet muligheden for at yde finansiering til producenterne for at støtte konvertering til stimulusberigede bure; understreger imidlertid, at visse medlemsstaters finanser i øjeblikket er underlagt diverse restriktioner, og at EU's landmænd har problemer med at få banklån til finansiering af investeringer på deres bedrifter, hvilket kan betyde, at det bliver vanskeligere at gennemføre omstillingen til stimulusberigede bure inden den 1. januar 2012;

Torsdag den 16. december 2010

11. opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at medtage foranstaltninger, der har til formål at fremme fjerkræsektorens overholdelse af direktivet, i deres programmer for udvikling af landdistrikter;
12. understreger, at det er nødvendigt i højere grad at gøre forbrugerne opmærksom på dette spørgsmål og på de konsekvenser, som en manglende overholdelse af reglerne har for de æglæggende høners velfærd og for unfair konkurrence mellem landmænd;
13. bemærker, at æg bør betragtes som et grundlæggende hovednæringsmiddel, og påpeger, at manglende overholdelse af direktiv 1999/74/EF kan medføre en risiko for ægmangel og betydelige prisstigninger i forhold til forbrugerne; understreger endvidere, at en sådan knaphed og prisstigninger kan føre til øget import af æg eller ægprodukter fra tredjelande, som ikke overholder EU's velfærdsstandarder;
14. opfordrer Kommissionen til at skærpe sin overvågning af direktivets håndhævelse via hyppigere kontrol foretaget af Levnedsmiddel- og Veterinærkontoret;
15. anmoder Kommissionen om senest den 31. december 2011 at fremlægge en liste over de virksomheder, der producerer, forarbejder og forhandler æg og ægprodukter, og som ikke overholder direktiv 1999/74/EF;
16. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Malaysia: anvendelsen af pryglestraf

P7_TA(2010)0494

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om Malaysia: stokkeslag som afstraffelsesmetode

(2012/C 169 E/15)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til det absolutte forbud mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf – et forbud, der gælder i alle tilfælde og, som en bindende folkeretlig regel, for alle stater,
- der henviser til, at dette forbud i praksis kommer til udtryk i en række internationale og regionale instrumenter og dokumenter vedrørende menneskerettighederne, herunder verdenserklæringen om menneskerettigheder, den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og FN's konvention mod tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf (konventionen mod tortur),
- der henviser til FN's anbefalede minimumsregler for behandling af fængslede,
- der henviser til FN's konvention om flygtninges retsstilling,
- der henviser til ASEAN's charter om fremme og beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der trådte i kraft den 15. december 2008, og til oprettelsen af ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission den 23. oktober 2009,
- der henviser til ASEAN's erklæring af 13. januar 2007 om beskyttelse og fremme af vandrende arbejdstageres rettigheder,
- der henviser til retningslinjerne for en EU-politik over for tredjelande med hensyn til tortur og anden grusom, umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, der blev vedtaget i 2001 og ajourført i 2008,

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til EU's strategidokument for Malaysia for perioden 2007-2013,
- der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til, at alle former for korporlig afstraffelse er forbudt under alle forhold i henhold til folkeretten,
- B. der henviser til, at malaysisk lov tillader afstraffelse med stokkeslag (kendt som »piskning«) for mindst 66 lovovertrædelser, og at Amnesty International skønner, at så mange som 10 000 malaysiske borgere og et stigende antal flygtninge og migranter hvert år udsættes for stokkeslag i malaysiske fængsler,
- C. der henviser til, at de malaysiske myndigheder i de senere år har udvidet listen over lovovertrædelser, der kan straffes med stokkeslag, til at omfatte illegal indvandring i landet og narkotikamisbrug,
- D. der henviser til, at FN's Menneskerettighedsråd, som Malaysia er medlem af, har vedtaget resolution 8/8, hvori det hedder, at korporlig afstraffelse kan sidestilles med tortur, og tilføjer, at brug af stokkeslag forårsager alvorlig smerte og lidelse og langvarige fysiske og psykiske traumer,
- E. der henviser til, at Malaysia, selv om stokkeslag som afstraffelsesmetode – der er et levn fra kolonitiden – stadig praktiseres i et lille antal lande, er det eneste land med et meget stort befolkningstal og et højt menneskeligt udviklingsniveau, der anvender denne form for afstraffelse,
- F. der henviser til, at udenlandske ofre for stokkeslag ofte ikke underrettes om sigtelse mod dem og nægtes ret til tolkning og adgang til advokatbistand under krænkelser af deres ret til en objektiv rettergang for en upartisk domstol,
- G. der henviser til, at de læger, der inddrages i processen – hvor deres rolle kun består i at attestere, at de fængslede kan klare at modtage stokkeslag, og at genoplive dem, hvis de skulle miste bevidstheden – krænker de lægeetiske regler,
- H. der henviser til at det malaysiske advokatsamfund, der repræsenterer 8 000 advokater, har krævet, at denne form for afstraffelse afskaffes, og i den forbindelse fremført, at afstraffelsesmetoden er i modstrid med alle internationale menneskerettighedsnormer og de forskellige konventioner mod tortur,
 1. fordømmer kraftigt brugen af stokkeslag og alle former for korporlig afstraffelse og mishandling af indsatte i fængsler; er af den klare overbevisning, at Malaysia ikke kan påberåbe sig landets interne love til retfærdiggørelse af en praksis, som kan sidestilles med tortur og helt klart er ulovlig i henhold til folkeretten;
 2. tilskynder Malaysia til at udstede et moratorium mod brug af stokkeslag og alle former for korporlig afstraffelse under alle forhold med henblik på afskaffelse heraf i lovgivningen og i praksis;
 3. anmoder de malaysiske myndigheder om omgående at standse den nuværende praksis med at lægge pres på fængselsbetjente og -læger for at få dem til at deltage i mishandlingen af fængslede, når der gøres brug af stokkeslag;
 4. anmoder det malaysiske parlament om at ratificere FN's konvention mod tortur og den valgfrie protokol hertil samt den internationale konvention om borgerlige og politiske rettigheder og dennes protokoller og ændre den malaysiske lovgivning, således at overtrædelser af indvandringslovene behandles som administrative forseelser i stedet for som kriminelle handlinger, der kan straffes med fængsling eller korporlig afstraffelse, og at narkotikarelaterede lovovertrædelser ikke længere kan straffes med stokkeslag;
 5. anmoder Malaysias menneskerettighedskommission (SUHAKAM) og det malaysiske lovreformudvalg om at forelægge regeringen passende henstillinger vedrørende afskaffelse af korporlig afstraffelse i lovgivningen;

Torsdag den 16. december 2010

6. anmoder de malaysiske myndigheder om at gennemføre de internationale normer for beskyttelse af migranter, flygtninge og asylansøgere – også i straffesager mod dem – for at sikre, at de beskyttes effektivt mod tortur og mishandling;
7. anmoder Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Kommissionen og Rådet om systematisk at rejse spørgsmålet om menneskerettighedssituationen i Malaysia i deres politiske kontakter med landet, navnlig påstandene om forskellige former for misbrug og mishandling af migranter og asylansøgere;
8. tilskynder Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet og Kommissionen til at fortsætte med at fremsætte deres synspunkter over for alle EU's internationale partnere og lægge pres på dem for at ratificere og gennemføre de internationale konventioner, der forbyder tortur og mishandling; anmoder EU om at give kampen mod tortur og mishandling højeste prioritet i sin menneskerettighedspolitik, især gennem en mere konsekvent gennemførelse af EU's retningslinjer og alle andre EU-instrumenter, som f.eks. det europæiske instrument for demokrati og menneskerettigheder;
9. anser oprettelsen af ASEAN's mellemstatslige menneskerettighedskommission for et glædeligt skridt i retning af en mere omfattende strategi og en mere effektiv gennemførelse af menneskerettighedsnormerne i hele regionen; er af den opfattelse, at dette organ kunne tage sig af spørgsmålet om brugen af stokkeslag som afstraffelsesmetode i Malaysia, der ofte berører migranter og asylansøgere, som kommer fra partnerlande, der også er medlem af ASEAN;
10. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Rådet, Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, Malaysias regering og parlament, regeringerne i ASEAN's medlemsstater, FN's særlige rapportør om tortur og FN's generalsekretær.

Uganda: Bahati-loven og forskelsbehandling af LGBT-personer

P7_TA(2010)0495

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om Uganda: det såkaldte Bahati-lovforslag og diskrimination mod LGBT-personer

(2012/C 169 E/16)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til de internationale menneskerettighedsforpligtelser og -instrumenter, herunder dem, som indgår i FN-konventionerne om menneskerettigheder og den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, der garanterer menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og forbyder forskelsbehandling,
- der henviser til partnerskabsaftalen mellem på den ene side medlemmerne af gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet og på den anden side Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, undertegnet i Cotonou den 23. juni 2000 (Cotonouaftalen), og de menneskerettighedsklausuler, der indgår heri, navnlig i artikel 9,
- der henviser til traktaten om Den Europæiske Union (TEU), artikel 6 og 7, og traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TFEU), artikel 19, der forpligter såvel EU som medlemsstaterne til at holde menneskerettighederne og de grundlæggende frihedsrettigheder i hævd og danner grundlag for bekæmpelsen af forskelsbehandling og menneskerettighedskrænkelser på EU-plan,
- der henviser til Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, særlig artikel 21, der forbyder forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering,

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til alle EU's aktiviteter til bekæmpelse af homofobi og forskelsbehandling på grundlag af seksuel orientering,
 - der henviser til sine tidligere beslutninger om homofobi, beskyttelse af mindretal og antidiskriminationspolitikker,
 - der henviser til sin beslutning af 17. december 2009 om Uganda: forslag til anti-homoseksuel lovgivning ⁽¹⁾,
 - der henviser til erklæringen af 17. maj 2010 fra den højtstående repræsentant Catherine Ashton på Den Internationale Dag Mod Homofobi,
 - der henviser til Den Blandede Parlamentariske Forsamling AVS-EU's beslutning af 3. december 2009 om unges sociale og kulturelle integration og deltagelse,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 122, stk. 5,
- A. der henviser til det antihomoseksualitetslovsforslag, som MP David Bahati den 25. september 2009 fremlagde for Ugandas parlament, hvori straffen for homoseksuelle handlinger blev fastsat til fængselsstraf på mellem syv år og livstid; der henviser til, at manglende angivelse af et barns eller en patients homoseksualitet i henhold til lovforslaget kan straffes med op til tre års fængsel; der henviser til, at lovforslaget stadig er under behandling,
- B. der henviser til, at det internationale samfund som helhed på det skarpeste har fordømt lovforslaget, idet visse EU-medlemsstater har truet med at tilbagekalde deres udviklingsbistand, hvis lovforslaget vedtages,
- C. der henviser til, at den lokale avis »Rolling Stone« den 9. oktober og 15. november 2010 offentliggjorde navne og personlige oplysninger om angiveligt homoseksuelle personer med en opfordring til læserne om at skade eller hænge dem; der henviser til, at Ugandas højesteret har beordret avisen til midlertidigt at stoppe udgivelsen,
- D. der henviser til, at homoseksualitet i Afrika kun er lovlig i 13 lande, mens det i 38 lande udgør en strafbar handling; der henviser til, at homoseksualitet i Mauretanien, Sudan og det nordlige Nigeria straffes med døden,
1. gentager, at seksuel orientering falder inden for rammerne af den enkeltes ret til privatlivets fred, som garanteres af international menneskerettighedslovgivning, i henhold til hvilken ligestilling og ikke-diskrimination skal fremmes, og ytringsfriheden garanteres;
 2. erindrer Ugandas myndigheder om deres forpligtelser i henhold til international lov og i henhold til Cotonouaftalen, som kræver overholdelse af de universelle menneskerettigheder;
 3. fremhæver på ny sit engagement i universelle menneskerettigheder, bemærker i denne forbindelse, at et forsvar af LGBT-personers grundlæggende rettigheder ikke kan karakteriseres som et forsøg på at gennemtvinge europæiske værdier, men snarere som et forsvar for og en fremme af fælles universelle menneskerettigheder, hvilket EU har som målsætning i alle sine aktiviteter udadtil;
 4. fordømmer ethvert forsøg på at tilskynde til had og opfordre til vold mod mindretal, herunder på grund af køn eller seksuel orientering; fordømmer i denne sammenhæng, at antihomoseksualitetslovsforslaget er blevet forelagt for parlamentet, og opfordrer Ugandas myndigheder til ikke at vedtage lovforslaget, men at tage deres lovgivning op til revision med det formål at afkriminalisere homoseksualitet og afkriminalisere marginaliserede grupper, inklusive LGBT-aktivister; gør opmærksom på, at en antihomoseksualitetslov ville være yderst skadeligt for kampen mod HIV/AIDS;
 5. afviser igen på det skarpeste ethvert forsøg på under nogen som helst omstændigheder at anvende dødsstraf og udleveringsprocedurer for ugandiske borgere, der udøver homoseksuelle handlinger uden for landets grænser;

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 22.10.2010, s. 25.

Torsdag den 16. december 2010

6. udtrykker tilfredshed med, at Ugandas højesteret har beordret avisen »Rolling Stone« til at ophøre publikationen; er dog fortsat foruroliget over, at mange ugandiske statsborgere er blevet angrebet som en direkte følge af artiklen, og at mange stadig er bange for at blive angrebet, og opfordrer derfor myndighederne til at beskytte dem;

7. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet, Kommissionen, EU's højtstående repræsentant/næstformand for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik, Republikken Ugandas præsident, formanden for Ugandas parlament, Den Østafrikanske Lovgivende Forsamling samt til Kommissionen for Den Afrikanske Union og dennes institutioner.

Eritreiske flygtninge holdt som gidsler i Sinai

P7_TA(2010)0496

Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om eritreiske flygtninge holdt som gidsler i Sinai

(2012/C 169 E/17)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Barcelona-erklæringen fra november 1995,
 - der henviser til Euro-Middelhavs-menneskerettighedsnetværkets første konference i Kairo den 26.-27. januar 2006,
 - A. der henviser til, at de egyptiske sikkerhedsmyndigheder leder efter hundredvis af eritreiske flygtninge, som ifølge FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) holdes som gidsler af beduiner, der optræder som menneskesmuglere i Sinai, og at disse flygtninge er gidsler, fordi de ikke har betalt de penge, som smuglerne kræver for at hjælpe dem ind i Israel,
 - B. der henviser til, at UNHCR tirsdag den 7. december 2010 gav udtryk for sin bekymring for omkring 250 eritreiske migranter, der formodedes at blive holdt som gidsler i Sinai-ørkenen,
 - C. der henviser til, at det hævdes, at menneskesmuglerne kræver en betaling på 8 000 USD pr. person for at frigive dem, og at disse mennesker bliver tilbageholdt i containere og udsættes for mishandling,
 - D. der henviser til, at der den 1. december 2010 blev udsendt en fælles appel fra ikke-statslige organisationer, som fastslog, at hundredvis af ulovlige flygtninge fra Afrikas Horn i månedsvis er blevet tilbageholdt i udkanten af en by i Sinai,
 - E. der henviser til, at flygtningene allerede har betalt 2 000 USD for at komme til Israel ifølge ngo'erne, som har beskrevet, hvordan menneskesmuglerne behandler flygtningene på en særdeles ydmygende og inhuman måde,
 - F. der henviser til, at sikkerhedsmyndighederne ifølge lokale embedsmænd fra det nordlige Sinai aktivt har søgt efter eritreerne, som efter sigende tilbageholdes i spredte grupper,
1. opfordrer indtrængende de egyptiske myndigheder til at træffe alle nødvendige foranstaltninger til at sikre løsladelse af de eritreiske gidsler, til at undlade at bruge dødbringende vold over for ulovlige migranter, der passerer landets grænser, til at respektere deres værdighed og deres fysiske og psykologiske integritet, til at garantere, at tilbageholdte migranter får mulighed for at sætte sig i forbindelse med UNHCR, og til at give UNHCR adgang til alle asylansøgere og flygtninge i statens varetægt;

Torsdag den 16. december 2010

2. værdsætter den indsats, de egyptiske myndigheder gør i øjeblikket for at efterprøve de oplysninger, der er indeholdt i UNHCR's rapporter om en gruppe på omkring 250 eritreere, der holdes som gidsler i Sinai af menneskesmuglere i modstrid med national lovgivning og menneskeretlige principper;
3. understreger, at grænsen i Sinai-ørkenen er blevet en smuglerrute for afrikanske migranter, der søger arbejder, og at tusindvis af eritreere hvert år flygter fra landet, i mange tilfælde med kurs mod Israel;
4. erindrer om, at syv personer i august 2010 blev dræbt i sammenstød med smuglere i nærheden af grænsen til Israel, efter at afrikanske migranter, der blev tilbageholdt af menneskesmuglere, bemægtigede sig deres fangevogteres våben for at flygte;
5. noterer sig, at Israel i november 2010 påbegyndte opførelsen af et 250 km langt hegn langs grænsen for at standse tilstrømningen af ulovlige migranter;
6. bifalder Egyptens bestræbelser på at bekæmpe menneskesmugling, særlig oprettelsen af et nationalt koordineringsudvalg til bekæmpelse og forebyggelse af menneskesmugling i 2007, og opfordrer alle lande til at genoptage deres bestræbelser på at bekæmpe kriminalitet i forbindelse med menneskesmugling overalt i verden og til at overholde den relevante nationale lovgivning;
7. værdsætter Egyptens konsekvente tilsagn om at opfylde sine folkeretlige forpligtelser, navnlig i henhold til 1951-flytningekonventionen;
8. erkender, at flygtninge, der deltager i handlinger, som direkte eller indirekte udgør en trussel mod værtslandets sikkerhed og uafhængighed, bør betragtes som en trussel mod den nationale sikkerhed i henhold til UNHCR;
9. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Unionens højtstående repræsentant/næstformand i Kommissionen, Rådet og Kommissionen, medlemsstaternes regeringer og parlamenter, den egyptiske regering, FN's generalsekretær og FN's Menneskerettighedsråd.

Støtte til styrkelse af EU's forbud mod »finning« af hajer

P7_TA(2010)0497

Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om støtte til styrkelse af EU's forbud mod »finning« af hajer

(2012/C 169 E/18)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til forretningsordenens artikel 123,

- A. der henviser til, at »finning« er den ødsle praksis at skære en hajs finner af og smide kroppen i havet, som er forårsaget af efterspørgslen på delikatessen hajfinesuppe,
- B. der henviser til, at »finning« bidrager til ekstreme fald i langsomtvoksende hajbestande,
- C. der henviser til, at en tredjedel af Europas hajbestande er truet af udryddelse,
- D. der henviser til, at EU's forbud mod »finning« er verdens svageste med undtagelser, som gør det muligt at lande finner og kroppe separat, og et alt for skævt vægtforhold mellem hajfinner og hajkroppe,

Torsdag den 16. december 2010

- E. der henviser til, at Kommissionen overvejer en række muligheder for ændring af forbuddet mod »finning« (forordning (EF) Nr. 1185/2003),
 - F. der henviser til, at Europa-Parlamentet anmodede Kommissionen om at lukke smuthullerne i forbuddet mod »finning« i 2006,
 - G. der henviser til, at de fleste forskere og Den Internationale Naturbeskyttelsessammenslutning anbefaler, at hajer landes i hel stand,
 - H. der henviser til, at Costa Rica inden for FN har kæmpet for metoden med at lande hajer i hel stand, som anvendes i fiskeriet mange steder i Central- og Nordamerika,
1. opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag om forbud mod fjernelse af hajfinner om bord på fartøjer inden toårsdagen for EU-handlingsplanen for hajer (februar 2011);
 2. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen.

(1) Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 16.12.2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN1)).

Øget støtte fra EU til breddeidrætten

P7_TA(2010)0498

Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om øget støtte fra EU til breddeidrætten

(2012/C 169 E/19)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til EUF-traktatens artikel 165,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123,
- A. der henviser til, at sport er blevet en af EU's nye ansvarsområde,
 - B. der henviser til, at sporten spiller en vigtig rolle i samhørigheden i samfundet og bidrager til virkeliggørelsen af politiske målsætninger som styrkelse af den offentlige sundhed, uddannelse, social integration, bekæmpelse af forskelsbehandling, kulturelle aktiviteter samt nedbringelse af kriminaliteten og bekæmpelse af narkotikamisbrug,
 - C. der henviser til, at langt de fleste europæere, der dyrker sport og fysiske fritidsaktiviteter, gør det inden for rammerne af breddeidrætten,
 - D. der henviser til, at den økonomiske krise og kravet om offentlige besparelser kan få alvorlige konsekvenser for støtte til breddeidrætten,
1. opfordrer Kommissionen og medlemsstaterne til at fremme sport for alle og styrke idrættens uddannelsesmæssige og integrerende rolle med særlig opmærksomhed på underrepræsenterede grupper som kvinder, ældre og handicappede;
 2. opfordrer medlemsstaterne til at sikre, at breddeidrætten ikke rammes af omfattende nedskæringer i krisetider;

Torsdag den 16. december 2010

3. opfordrer Kommissionen til at give breddeidrættens den fornødne opmærksomhed i den kommende meddelelse om idræt og sikre tilstrækkelig støtte til EU's sportsprogram fra 2012 og frem;
4. opfordrer Kommissionen til at tage behørigt hensyn til resultaterne af undersøgelsen af finansieringen af breddeidrættens i forbindelse med et eventuelt EU-initiativ vedrørende spil og gambling;
5. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽¹⁾ til Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

⁽¹⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 2 til mødeprotokollen af 16.12.2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN2)).

EU-strategi for hjemløshed

P7_TA(2010)0499

Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om en EU-strategi for hjemløshed

(2012/C 169 E/20)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til sin erklæring af 22. april 2008 om bekæmpelse af gadehjemløshed ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 123,
 - A. der henviser til, at hjemløshed fortsat rammer mennesker i alle EU's medlemsstater og er en uacceptabel krænkelse af grundlæggende menneskerettigheder,
 - B. der henviser til, at 2010 er Det Europæiske År for Bekæmpelse af Fattigdom og Social Udstødelse,
1. opfordrer atter Rådet til inden udgangen af 2010 at give tilsagn om at sætte en stopper for gadehjemløshed senest i 2015;
 2. opfordrer Kommissionen til at udarbejde en ambitiøs EU-strategi for hjemløshed og til at bistå medlemsstaterne med at fastlægge effektive nationale strategier på grundlag af retningslinjerne i den fælles rapport som social beskyttelse og social inklusion fra marts 2010 og som led i EU 2020-strategien;
 3. opfordrer Eurostat til at indsamle EU-data om hjemløshed;
 4. støtter følgende prioriterede indsatsområder: alle skal have en seng at sove i; ingen skal bo i nødbolig længere end nødsituationens varighed; ingen skal bo i en midlertidig bolig længere end nødvendigt for at komme videre uden problemer; ingen skal forlade en institution uden indkvarteringsmuligheder; ingen unge skal blive hjemløse som følge af overgangen til et uafhængigt liv;
 5. pålægger sin formand at sende denne erklæring med angivelse af underskrivernes navne ⁽²⁾ til Rådet, Kommissionen og medlemsstaternes parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 19.

⁽²⁾ Listen over underskriverne er offentliggjort i bilag 1 til mødeprotokollen af 16.12.2010 (P7_PV(2010)12-16(ANN3)).

Tirsdag den 14. december 2010

HENSTILLINGER

EUROPA-PARLAMENTET

Etablering af et EU-udrykningsberedskab

P7_TA(2010)0465

Europa-Parlamentets henstilling af 14. december 2010 om etablering af et EU-udrykningsberedskab (2010/2096(INI))

(2012/C 169 E/21)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Lissabontraktatens artikel 196, hvoraf det fremgår, at »Unionen fremmer samarbejde mellem medlemsstaterne for at gøre ordningerne for forebyggelse af og beskyttelse mod naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer mere effektive«, samt at »Målene for Unionens indsats er [...] at fremme sammenhængen i internationalt arbejde på civilbeskyttelsesområdet.«,
- der henviser til artikel 214 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, hvori det hedder, at formålet med Unionens aktiviteter på området humanitær bistand er at »yde bistand, hjælp og beskyttelse til befolkninger i tredjelande, der er ofre for naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer«, og at disse aktiviteter skal »gennemføres i overensstemmelse med principperne i folkeretten og principperne om upartiskhed, neutralitet og ikke-forskelsbehandling«,
- der henviser til den europæiske konsensus om humanitær bistand, der blev undertegnet i december 2007 af formændene for Det Europæiske Råd, Europa-Parlamentet og Kommissionen, og til den handlingsplan, Kommissionen forelagde i maj 2008, om gennemførelse af konsensusen,
- der henviser til Rådets konklusioner fra december 2007, hvori Kommissionen opfordres til at gøre bedst mulig brug af EU's civilbeskyttelsesordning og til yderligere at styrke samarbejdet mellem medlemsstaterne,
- der henviser til retningslinjerne for anvendelse af militære og civile midler til international katastrofehjælp (Oslo-retningslinjerne) som opdateret den 27. november 2006,
- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet af 23. februar 2009 om en EU-strategi til støtte for katastrofeforebyggelse i udviklingslande,

Tirsdag den 14. december 2010

- der henviser til meddelelsen fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet af marts 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab (KOM(2008)0130) og Europa-Parlamentets beslutning af 19. juni 2008 om styrkelse af EU's katastrofeberedskab ⁽¹⁾,
 - der henviser til Michel Barniers rapport af 9. maj 2006 »For a European civil protection force: europe aid«,
 - der henviser til Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2010 om jordskælvet for nylig i Haiti ⁽²⁾,
 - der henviser til sin beslutning af 21. september 2010 om forebyggelse af naturkatastrofer og menneskeskabte katastrofer,
 - der henviser til forslag til henstilling til Rådet B7-0228/2010 af 23. marts 2010 i henhold til forretningsordenens artikel 121, stk. 1, »om etablering af et EU-udrykningsberedskab« af Anneli Jäätteenmäki, Charles Goerens, Louis Michel, Marielle De Sarnez og Frédérique Ries for ALDE-Gruppen,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 121, stk. 3,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Udviklingspolitik og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0332/2010),
- A. der henviser til, at antallet af katastrofer, der fører til væsentlige menneskelige, økonomiske og miljømæssige skader, er stigende på verdensplan, og til, at sådanne kriser indtræffer med større virkninger, hyppighed og omfang i flere dele af verden, hovedsageligt som følge af virkningerne af klimaændringer; der endvidere henviser til, at EU gør en betydelig indsats for at reagere på disse kriser,
- B. der henviser til, at mangedoblingen og den hyppigere forekomst af aktioner uden for EU forværres af den globale økonomiske situation og de budgetmæssige begrænsninger, som understreger behovet for mere omkostningseffektive operationer,
- C. der henviser til, at en fælles udnyttelse af ressourcer blandt de 31 stater, der er medlem af Fællesskabets civilbeskyttelsesordning (EU-27, Norge, Liechtenstein, Kroatien og Island), eller som et led i et øget samarbejde mellem medlemsstaterne kan være en fordel rent operationelt og finansielt,
- D. der henviser til, at Kommissionens budget for humanitære katastrofer og især budgettet for ECHO's agentur, ikke kun har været fastfrosset men er faldet ubetydeligt i reel værdi i løbet af de seneste fem år,
- E. der henviser til, at der i de senere år er gjort fremskridt i retning af et mere sammenhængende EU-katastrofeberedskab, især gennem gradvis styrkelse af civilbeskyttelsesordningen, bedre interaktion/koordination mellem civilbeskyttelse og humanitær bistand og anerkendelse af, at en integreret tilgang til katastrofehandling ikke kun omfatter selve indsatsen, men også forebyggelse og beredskab,
- F. der henviser til, at EU's reaktion på jordskælvet i Haiti ikke blot udløste en hurtig, betydningsfuld og stor humanitær bistandsoperation, men også aktivering af civilbeskyttelsesordningen, som omgående og for første gang kunne deployere to moduler (en vandrensningsenhed og en avanceret lægestation), som blev finansieret gennem en forberedende foranstaltning vedrørende et EU-udrykningsberedskab,

⁽¹⁾ EUT C 286 E af 27.11.2009, s. 15.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0015.

Tirsdag den 14. december 2010

- G. der henviser til, at erfaringerne fra nylige kriser fortsat viser nødvendigheden af at forbedre EU's katastrofeberedskab for så vidt angår effektivitet, koordination og synlighed, og at disse katastrofer endnu engang har understreget behovet for et EU-udrykningsberedskab (en EU-civilbeskyttelsesstyrke),
- H. der henviser til, at EU's evne til at beskytte borgerne liv og ejendom er en afgørende factor for dets troværdighed,
1. henstiller til Rådet:
- a) anerkender, at inkluderingen af civilbeskyttelse og humanitær bistand i én enkelt kommissærs portefølje med ansvar for humanitær bistand og kriseberedskab skaber bedre synergier inden for Kommissionen og bidrager til at øge sammenhængen i EU's katastrofeberedskab som helhed;
- b) opfordrer til større integration mellem civilbeskyttelse og humanitære arbejdsmetoder inden for GD ECHO, samtidig med at deres specifikke karakteristika bevares ved at opretholde en klar skelnen og afgrænsning af roller mellem dem for at øge synergierne og komplementariteterne og højne effektiviteten; opfordrer også det militære og civile personel og nødhjælpsarbejdere, der er involveret i katastrofeberedskab eller humanitære operationer, til at handle i overensstemmelse med principperne om neutralitet, uafhængighed og upartiskhed;
- c) gentager, at anvendelsen af civilbeskyttelsesressourcer, når de indsættes i en humanitær krise, bør være behovsbaserede og komplementære og være sammenhængende med den humanitære bistand i overensstemmelse med den europæiske konsensus om humanitær bistand og De Forenede Nationers retningslinjer (Oslo-retningslinjerne) med henblik på at sikre overholdelse af de humanitære principper for neutralitet, humanitet, upartiskhed og uafhængighed;
- d) kræver, at EU's bistand i tilfælde af naturkatastrofer eller menneskeskabte katastrofer så vidt muligt bør tage sigte på at hjælpe den lokale økonomi, som f.eks. gennem køb af lokalt eller regionalt producerede fødevarer såvel som gennem levering af de nødvendige materialer til landmænd for på ny at sætte gang i økonomien i landdistrikter;
- e) anmoder Rådet og Kommissionen om at præcisere ordningerne for samarbejde og koordination mellem Tjenesten for EU's Optræden Udadtil (EEAS) og Kommissionen om styring af store katastrofeindsatser uden for EU's territorium;
- f) foreslår lokale koordinationsbestræbelser i samarbejde med den nationale regering i den pågældende stat, idet der gøres brug af EU's og medlemsstaternes lokale repræsentanter for at sikre et målrettet og kompetent beredskab i de berørte områder;
- g) opfordrer indtrængende Rådet til at styrke EU's katastrofeberedskabskapacitet som en vigtig prioritet, navnlig i betragtning af drøftelserne om oprettelse af en EU-civilbeskyttelsesstyrke, og til at følge op på Europa-Parlamentets gentagne krav om, at de forslag, der blev fremsat i Barnier-rapporten i 2006, gennemføres;
- h) opfordrer til, at der med det samme oprettes en EU-civilbeskyttelsesstyrke, som på passende vis skal udstyres med de nødvendige teknologiske og tekniske ressourcer;
- i) opfordrer også som et led i operationerne efter en naturkatastrofe til en bedre koordinering mellem de humanitære organisationer, medlemsstaternes civilbeskyttelsesordninger og GD ECHO og andre fremtidige europæiske civilbeskyttelsesstyrker;
- j) opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvikle programmer sammen med de nationale regeringer, de lokale myndigheder og civilsamlingsorganisationerne i modtagerlandene, for så vidt angår fællesskabsbaseret katastrofebygning og kapacitet til forvaltning af kriseberedskab;

Tirsdag den 14. december 2010

- k) tilskynder Rådet til efter den almindelige lovgivningsprocedure at vedtage foranstaltninger (som Kommissionen skal foreslå) til at forbedre forudsigeligheden af den nuværende EU-civilbeskyttelsesordning, som i øjeblikket er baseret på frivillige og ad hoc-bidrag fra medlemsstaterne, samt dennes evne til at planlægge forud; foreslår, at disse foranstaltninger kan indbefatte ordninger, der er afprøvet under forberedende foranstaltninger, herunder samlede EU-aktiver, frivillig sammenlægning af ressourcer, kortlægning af eksisterende kapacitet, identificering af scenarier og udvikling af yderligere uddannelsesaktiviteter;
- l) opfordrer også til realistiske budgetter, hvor bevillinger til naturkatastrofer eller humanitære aktioner tildeles på grundlag af de foregående års udgifter;
- m) mener, at EU's civilbeskyttelsesstyrke bør være baseret på EU's civilbeskyttelsesordning, bør udnytte de eksisterende redskaber bedst muligt og gøre dem mere effektive og synlige og udveksle logistiske og menneskelige ressourcer med hensyn til både katastrofeberedskabsuddannelse og katastrofehåndtering gennem udviklingen af initiativer som led i forberedende foranstaltninger, samt være i stand til at levere nødhjælp inden for 24 timer, efter at en katastrofe er indtrådt;
- n) henstiller, at EU's civilbeskyttelsesstyrke baseres på principperne om, at den skal:
- bygge på en vurdering af behov med deltagelse af alle humanitære aktører
 - være civil
 - foregå under EU's flag
 - respektere den humanitære folkeret
 - respektere, at medlemsstaternes deltagelse i de foranstaltninger, der iværksættes, er frivillig
 - være baseret på princippet om byrdefordeling
 - være åben for bidrag fra tredjelande
 - anerkende FN's overordnede rolle med hensyn til at koordinere internationale hjælpeaktioner uden for EU's territorium
 - organiseres på forebyggende basis ifølge særlige scenarier;
- o) mener under særlig henvisning til de humanitære bistandsaktioner og baseret på de erfaringer, der blev gjort ved aktionerne i Haiti og Pakistan, at EU i videst mulig udstrækning bør operere i FN-regi og koncentrere sig om de områder, hvor dets intervention kan bidrage til større merværdi;
- p) mener, at den europæiske civilbeskyttelsesstyrke kunne baseres på et tilsagn fra visse medlemsstater om frivilligt at stille forud fastlagte civilbeskyttelsesmoduler til rådighed, som er rede til øjeblikkelig aktion i EU-operationer, der samordnes af overvågnings- og informationscentret (MIC), og at de fleste af disse moduler, som allerede findes på nationalt plan og således ikke ville medføre omfattende ekstraudgifter, fortsat ville være under disse landes kontrol, og at deployeringen af disse moduler, der holdes i beredskab, ville danne kernen i EU's civilbeskyttelsesordning med henblik på aktioner i forbindelse med katastrofer inden for og uden for EU;

Tirsdag den 14. december 2010

- q) mener, at yderligere civilbeskyttelsesmoduler kunne finansieres af EU i forbindelse med særlige behov, hvor der er blevet fastslået brister, og hvor det europæiske plan ville tilføre værdi, og understreger betydningen af en forøgelse af midler til transport og udvikling af transportmoduler, der holdes i beredskab;
 - r) understreger behovet for udvikling af en samlet og proaktiv tilgang til katastrofeberedskab, der samordner de forskellige aktionsmidler, som Unionen og medlemsstaterne råder over, såsom (civil og militær) krisestyring, finansiel bistand og udvikling eller social- og miljøpolitikker; mener i denne forbindelse, at overgangsfasen mellem katastrofeberedskab og genopbygning efter katastrofer bør håndteres mere effektivt; minder om forslaget om oprettelse af et europæisk frivilligt korps for humanitær bistand i overensstemmelse med Lissabontraktatens bestemmelser (artikel 214, stk. 5) og opfordrer med henblik på det europæiske år for frivilligt arbejde 2011 Kommissionen og Rådet til sammen med Europa-Parlamentet hurtigst muligt at udarbejde de regler og procedurer, der skal gælde for korpset, navnlig på baggrund af lignende initiativer i nogle af medlemsstaterne;
 - s) minder Rådet om, at anvendelsen af militære aktiver og kapaciteter i katastrofeindsatser bør være undtagelsen, der anvendes som en »sidste udvej« og altid i overensstemmelse med eksisterende aftaler såsom den europæiske konsensus om humanitær bistand og Oslo-retningslinjerne for anvendelse af militære og civile midler til international katastrofehjælp;
 - t) erkender, at militære ressourcer og militær kapacitet i forbindelse med nødsituationer kun bør anvendes som en sidste udvej i henhold til den europæiske konsensus om humanitær bistand og Oslo-retningslinjerne; gør opmærksom på, at militære midler ofte tegner sig for en betydelig del af katastrofeberedskabet sammen med civilbeskyttelse og humanitær bistand, og bemærker, at militære ressourcer kan være nødvendige for at afhjælpe kritisk mangel på kapacitet (navnlig strategiske transportfaciliteter, specialiserede aktiver, tunge konstruktioner og transport); understreger derfor behovet for at udvikle en samlet strategi og forbedre samspejlet mellem civil og militær kapacitet og identificere områder, hvor medlemsstaterne kan samle deres bestræbelser og kapaciteter på EU-plan for at bidrage til katastrofeberedskabet, hvilket er særlig vigtigt i en vanskelig økonomisk situation;
 - u) understreger, at det er nødvendigt at opbygge civile kapaciteter i EU, som er permanent disponible, og som kan fungere uafhængigt af militære strukturer, og fastlægge de områder, hvor medlemsstaterne i denne forbindelse kan samle deres bestræbelser og kapaciteter på EU-plan;
 - v) opfordrer indtrængende Rådet og Kommissionen til at samarbejde om gennemførelsen af en synlighedshandlingsplan, som bør indeholde konkrete foranstaltninger til at øge synligheden af EU's katastrofeberedskab;
 - w) tilskynder til anvendelsen af det globale miljø- og sikkerhedsovervågningssystem (GMES), der skal holde eventuelle kriseområder under overvågning, hvilket gør det muligt med et bedre beredskab til fremsendelse af humanitær bistand, og understreger, at det er af særdeles stor betydning, at der oprettes en mekanisme til opfølgning af EU's indsatser og vurdering af den bistand, der ydes;
 - x) tilskynder til udarbejdelsen af forskningsbudgetter og industriel kapacitet (f.eks. satellitbilleder i GMES-programmet) for at forbedre faser med katastrofehåndtering;
 - y) anmoder Rådet om at tage ovenstående henstillinger i betragtning, når det behandler og når frem til konklusioner om den kommende meddelelse fra Kommissionen om etablering af et EU-katastrofeberedskab, som Kommissionen har annonceret;
2. pålægger sin formand at sende denne henstilling til Rådet og til orientering til Kommissionen.
-

Tirsdag den 14. december 2010

III

(Forberedende retsakter)

EUROPA-PARLAMENTET

Anvendelse af EU's Solidaritetsfond: Portugal/oversvømmelser - Frankrig/stormen Xynthia

P7_TA(2010)0453

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0578 - C7-0323/2010 - 2010/2237(BUD))

(2012/C 169 E/22)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0578 - C7-0323/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 26,
- der henviser til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽²⁾,
- der henviser til Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008 om Den Europæiske Unions Solidaritetsfond,
- der henviser til skrivelse fra Regionaludviklingsudvalget,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0335/2010),

1. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
2. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
3. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af xxx

om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 26,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2012/2002 af 11. november 2002 om oprettelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond ⁽²⁾,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har oprettet Den Europæiske Unions Solidaritetsfond («fonden») for at udvise solidaritet med befolkningen i katastroferamte regioner.
- (2) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende fonden med et årligt loft på 1 mia. EUR.
- (3) Forordning (EF) nr. 2012/2002 indeholder bestemmelserne om fondens anvendelse.
- (4) Portugal har anmodet om støtte fra fonden i forbindelse med en katastrofe forårsaget af jordskred og oversvømmelser på øen Madeira.
- (5) Frankrig har anmodet om støtte fra fonden i forbindelse med en katastrofe forårsaget af Xynthia-stormen -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 tilføres 66 891 540 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra Den Europæiske Unions Solidaritetsfond.

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 311 af 14.11.2002, s. 3.

Tirsdag den 14. december 2010

Forslag til ændringsbudget nr. 9/2010: Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (oversvømmelser PT - stormen Xynthia FR) - Økonomisk genopretning: det europæiske net af offshore-vindkraftanlæg

P7_TA(2010)0454

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 9/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (17633/2010 - C7-0409/2010 - 2010/2238(BUD))

(2012/C 169 E/23)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 314, og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab, særlig artikel 106 A,
 - der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽¹⁾, særlig artikel 37 og 38,
 - der henviser til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010, endeligt vedtaget den 17. december 2009 ⁽²⁾,
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
 - der henviser til forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 9/2010 for regnskabsåret 2010, forelagt af Kommissionen den 13. oktober 2010 (KOM(2010)0577),
 - der henviser til Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 9/2010, vedtaget af Rådet den 10. december 2010 (17633/2010 - C7-0409/2010)
 - der henviser til forretningsordenens artikel 75b og artikel 75e,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0341/2010),
- A. der henviser til, at forslag til ændringsbudget nr. 9/2010 til det almindelige budget for 2010 omfatter følgende punkter:
- anvendelse af et beløb på 66,9 mio. EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger fra EU's Solidaritetsfond vedrørende følgevirkningerne af jordskred og omfattende oversvømmelser på den portugisiske ø Madeira og efter stormen Xynthia i Frankrig
 - en tilsvarende reduktion på 66,9 mio. EUR af betalingsbevillingerne under post 06 04 14 03 - Energitilskud til støtte for den økonomiske genopretning — det europæiske net af offshore-vindkraftanlæg,
- B. der henviser til, at formålet med forslag til ændringsbudget nr. 9/2010 formelt er at opføre denne budgetmæssige tilpasning på 2010-budgettet,

⁽¹⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.⁽²⁾ EUT L 64 af 12.3.2010.⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

1. tager forslag til ændringsbudget nr. 9/2010 til efterretning;
2. godkender Rådets holdning til forslag til ændringsbudget nr. 9/2010 uden ændringer og pålægger sin formand at bekendtgøre, at Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 8/2010 er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
3. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: SI/Mura, Slovenien

P7_TA(2010)0455

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/014 SI/Mura, Slovenien) (KOM(2010)0582 - C7-0334/2010 - 2010/2243(BUD))

(2012/C 169 E/24)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0582 - C7-0334/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0336/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der rammes af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
 - B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
 - C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfondens,
 - D. der henviser til, at Slovenien har anmodet om støtte i forbindelse med 2 554 afskedigelser i virksomheden Mura, European Fashion Design, som er hjemmehørende i sektoren for fremstilling af beklædningsartikler,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger, herunder en evaluering af, hvilke følger disse midlertidige og individualiserede tilbud har for den langsigtede reintegrering af de afskedigede arbejdstagere på arbejdsmarkedet;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end ubrugte midler fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor må fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillingerne med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i Kommissionens gennemførelse af rammeprogrammerne for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. erindrer om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmer og forskellige andre instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for de årsager, der har ført til, at den er blevet godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/014 SI/Mura, Slovenien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Globaliseringsfondens anvendelsesområde blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Slovenien indgav den 28. april 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i virksomheden Mura og supplerede den med yderligere oplysninger frem til den 24. juni 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 2 247 940 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Sloveniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 2 247 940 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Heidelberg Druckmaschinen AG/Tyskland

P7_TA(2010)0456

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/018 DE/Heidelberg Druckmaschinen, Tyskland) (KOM(2010)0568 - C7-0332/2010 - 2010/2241(BUD))

(2012/C 169 E/25)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0568 - C7-0332/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0337/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, så det kom til at omfatte støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med den fælles erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, der blev vedtaget under samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Tyskland har anmodet om bistand i forbindelse med sager om 1 181 afskedigelser fordelt over de fire produktionssteder i virksomheden Heidelberger Druckmaschinen i Baden-Württemberg, som opererer i sektoren for fremstilling af trykkemaskiner,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger, herunder en evaluering af, hvilke følger disse midlertidige og individualiserede tilbud har for den langsigtede genindslusning af de afskedigede arbejdstagere på arbejdsmarkedet;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end ubenyttede bevillinger fra den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor måtte fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af rammeprogrammer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og forskellige andre instrumenter, der er etableret i henhold til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (anvendelse af EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Tyskland)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Globaliseringsfondens anvendelsesområde blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Tyskland indgav den 27. maj 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i virksomheden Heidelberger Druckmaschinen AG og supplerede den med yderligere oplysninger frem til den 1. juli 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbet størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 8 308 555 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Tysklands ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 8 308 555 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Wielkopolskie - bilindustrien/Polen

P7_TA(2010)0457

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie - bilindustrien, Polen) (KOM(2010)0616 - C7-0347/2010 - 2010/2253(BUD))

(2012/C 169 E/26)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0616 - C7-0347/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-fonden),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0359/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der rammes af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Polen har anmodet om støtte i forbindelse med 590 afskedigelser i to virksomheder, der er aktive inden for NACE (rev. 2)-hovedgruppe 29 (Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne) i NUTS II-regionen Wielkopolskie,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres over Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres over strukturfondene; gentager sin opfordring til, at der også foretages en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i årsrapporterne;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor må fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at mobilisere Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for de årsager, der har ført til, at den er blevet godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie - bilindustrien, Polen)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for EGF blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende EGF inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Polen indgav den 5. februar 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i to virksomheder, der var aktive i NACE (rev. 2)-hovedgruppe 29 (Fremstilling af motorkøretøjer, påhængsvogne og sættevogne) i NUTS II-regionen Wielkopolskie (PL41), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 6. juli 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 633 077 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Polens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 633 077 EUR i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Detailhandel Aragón/Spanien

P7_TA(2010)0458

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/016 ES/Aragón - detailhandel, Spanien) (KOM(2010)0615 - C7-0346/2010 - 2010/2252(BUD))

(2012/C 169 E/27)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0615 - C7-0346/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0358/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der rammes af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 1 154 afskedigelser i 593 virksomheder, der var aktive inden for NACE rev. 2 hovedgruppe 47 (Detailhandel undtagen med motor-køretøjer og motorcykler) i NUTS II-regionen Aragón,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres over Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres over strukturfondene; gentager sin opfordring til, at der også foretages en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i årsrapporterne;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor må fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at mobilisere Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for de årsager, der har ført til, at den er blevet godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/016 ES/Aragón - detailhandel, Spanien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for EGF blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende EGF inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 6. maj 2010 en ansøgning om anvendelse af fonden i forbindelse med afskedigelser i 593 virksomheder, der var aktive inden for NACE (rev. 2)-hovedgruppe 47 (Detailhandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler) i NUTS II-regionen Aragón (ES24), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 1. juli 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 560 000 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 1 560 000 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

**Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen:
Comunidad Valenciana - Tekstiler/Spanien**

P7_TA(2010)0459

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana - tekstiler, Spanien) (KOM(2010)0613 - C7-0345/2010 - 2010/2251(BUD))

(2012/C 169 E/28)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0613 - C7-0345/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0357/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der rammes af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 350 afskedigelser i 143 virksomheder, der er aktive inden for NACE (rev. 2) hovedgruppe 13 (Fremstilling af tekstiler) i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres over Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres over strukturfondene; gentager sin opfordring til, at der også foretages en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i årsrapporterne;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor må fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at der med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført betalingsbevillinger fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for de årsager, der har ført til, at den er blevet godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana - tekstiler, Spanien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for EGF blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende EGF inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 22. marts 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i 143 virksomheder, der var aktive inden for NACE (rev. 2)-hovedgruppe 13 (Fremstilling af tekstiler) i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana (ES52), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 17. juni 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 2 059 466 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 2 059 466 EUR i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Comunidad Valenciana - Natursten/Spanien

P7_TA(2010)0460

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana - natursten, Spanien) (KOM(2010)0617 - C7-0344/2010 - 2010/2250(BUD))

(2012/C 169 E/29)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0617 - C7-0344/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0356/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter for at kunne yde supplerende støtte til arbejdstagere, der rammes af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, og hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfondens,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 300 afskedigelser i 66 virksomheder, der var aktive inden for NACE, rev. 2, hovedgruppe 23 (»Fremstilling af andre ikke-metalholdige minerale produkter») i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, der er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers tilbagevenden til arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres over Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres over strukturfondene; gentager sin opfordring til, at der også foretages en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i årsrapporterne;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra Den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor må fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at der med henblik på at anvende Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført betalingsbevillinger fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye udformning af Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for de årsager, der har ført til, at den er blevet godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i Den *Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana - natursten, Spanien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for EGF blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende EGF inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 9. marts 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i 66 virksomheder, der var aktive inden for NACE (rev. 2)-hovedgruppe 23 (Fremstilling af andre ikke-metalholdige mineralske produkter) i NUTS II-regionen Comunidad Valenciana (ES52), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 25. maj 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 1 422 850 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 1 422 850 EUR i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Lear/Spa-nien

P7_TA(2010)0461

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/023 ES/Lear, Spanien) (KOM(2010)0625 - C7-0360/2010 - 2010/2265(BUD))

(2012/C 169 E/30)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0625 - C7-0360/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0351/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstru-
menter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af
gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med
at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet
fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en
direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og
stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets,
Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under
behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse
af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Spanien har anmodet om støtte i forbindelse med 508 afskedigelser i virksomheden Lear Automotive (EEDS) Spain, S.L. Sociedad Unipersonal, der er hjemmehørende i bilindustrien,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger, herunder en evaluering af, hvilke følger disse midlertidige og individualiserede tilbud har for den langsigtede genindslusning af de afskedigede arbejdstagere på arbejdsmarkedet;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor måtte fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at mobilisere Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige mangler i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og de forskellige øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/023 ES/Lear, Spanien)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Spanien indgav den 23. juli 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i virksomheden Lear og supplerede den med yderligere oplysninger den 10. august 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbet størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 382 200 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Spaniens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 382 200 EUR i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: H. Cegielski-Poznań/Polen

P7_TA(2010)0462

Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań, Polen) (KOM(2010)0631 - C7-0361/2010 - 2010/2266(BUD))

(2012/C 169 E/31)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0631 - C7-0361/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
 - der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
 - der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0352/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise,
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

- D. der henviser til, at Polen har anmodet om støtte i forbindelse med 189 afskedigelser i H. Cegielski-Poznań og fire af virksomhedens leverandører, der er hjemmehørende i sektoren for fremstilling af dieselmotorer til skibsbrug,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,
1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. minder om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstagers genindslutning på arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslutning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger, herunder en evaluering af, hvilke følger disse midlertidige og individualiserede tilbud har for den langsigtede genindslutning af de afskedigede arbejdstagere på arbejdsmarkedet;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor måtte fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at mobilisere Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige mangler i forbindelse med Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Europa-Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

af ...

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań, Polen)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Anvendelsesområdet for Globaliseringsfonden blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Polen indgav den 8. marts 2010 en ansøgning om anvendelse af Globaliseringsfonden i forbindelse med afskedigelser i virksomheden H. Cegielski-Poznań Poland S.A. og supplerede den med yderligere oplysninger i tiden frem til den 10. august 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 114 250 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Polens ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 114 250 EUR i form af forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF til at omfatte personer under international beskyttelse *I**

P7_TA(2010)0463

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM(2007)0298 - C6-0196/2007 - 2007/0112(COD))

(2012/C 169 E/32)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2007)0298),
- der henviser til EF-traktatens artikel 63, stk. 3 og 4, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C6-0196/2007),
- der henviser til sin holdning af 23. april 2008 ⁽¹⁾,
- der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 79, stk. 2, litra a) og b), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til, at Rådets repræsentant med skrivelse af 18. november 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0347/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;

⁽¹⁾ EUT C 259 E af 29.10.2009, s. 126.

Tirsdag den 14. december 2010

3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2007)0112

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/51/EU).

Aftale EU/Georgien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa ***

P7_TA(2010)0464

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Georgien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (11324/2010 - C7-0391/2010 - 2010/0106(NLE))

(2012/C 169 E/33)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (11324/2010),
 - der henviser til udkast til aftale mellem EU og Georgien om lettelse af udstedelse af visa (10304/2010),
 - der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 77, stk. 2, litra a), og artikel 218, stk. 6, afsnit 2, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0391/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0345/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Georgiens regeringer og parlamenter.

Tirsdag den 14. december 2010

Oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ***I

P7_TA(2010)0469

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (KOM(2009)0322 - C7-0055/2009 - 2009/0098(COD))

(2012/C 169 E/34)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2009)0322),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, artikel 63, stk. 3, litra b, og artikel 66, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0055/2009),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabontraktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, artikel 74 og artikel 79, stk. 2, litra c, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 1. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0342/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 14. december 2010

P7_TC1-COD(2009)0098

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 493/2011).

Europæisk beskyttelsesordre *I**

P7_TA(2010)0470

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre (00002/2010 - C7-0006/2010 - 2010/0802(COD))

(2012/C 169 E/35)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til initiativet fra en gruppe medlemsstater (00002/2010),
 - der henviser til artikel 76, litra b), og artikel 82, stk. 1, andet afsnit, litra d), og artikel 289, stk. 4, i traktaten om Den europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Rådet har forelagt udkastet til retsakt for Parlamentet (C7-0006/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3 og 15 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af et nationalt parlament, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til de øvrige bidrag forelagt af nationale parlamenter om udkastet til lovgivningsmæssig retsakt;
 - der henviser til forretningsordenens artikel 37, 44 og 55,
 - der henviser til de fælles drøftelser mellem Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0354/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 14. december 2010

P7_TC1-COD(2010)0802

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om den europæiske beskyttelsesordre

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig **artikel 82, stk. 1, litra a) og d)**,

under henvisning til initiativ fra Kongeriget Belgien, Republikken Bulgarien, Republikken Estland, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Den Italienske Republik, Republikken Ungarn, Republikken Polen, Den Portugisiske Republik, Rumænien, Republikken Finland og Kongeriget Sverige,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽¹⁾, og

og ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Union har sat sig det mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.
- (2) Det fastsættes i artikel 82, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), at det retlige samarbejde i straffesager i Unionen bygger på princippet om gensidig anerkendelse af domme og retsafgørelser.
- (3) Ifølge Stockholmprogrammet, der blev vedtaget af Det Europæiske Råd på mødet den 10.-11. december 2009, kan gensidig anerkendelse udvides til at omfatte alle former for domme og retslige afgørelser, det være sig strafferetslige eller forvaltningsretslige, afhængigt af retssystemet. **Det opfordrer endvidere Kommissionen og medlemsstaterne til at undersøge, hvordan lovgivningen og de praktiske støtteforanstaltninger til beskyttelse af ofre kan forbedres.** Det påpeges også i programmet, at ofre for kriminalitet kan tilbydes særlige beskyttelsesforanstaltninger, som bør have virkning inden for Unionen. **Dette direktiv udgør en del af en sammenhængende og omfattende række af foranstaltninger om ofres rettigheder.**
- (4) I Europa-Parlamentets beslutning af **26. november 2009 om bekæmpelse af vold mod kvinder opfordres medlemsstaterne til at forbedre deres nationale love og politikker til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og til at tage initiativ til at bekæmpe årsagerne til vold mod kvinder, især ved hjælp af forebyggende foranstaltninger, og anmoder Unionen om at sikre retten til hjælp og støtte for alle ofre for vold. I Europa-Parlamentets beslutning af 10. februar 2010 om ligestilling mellem mænd og kvinder i EU - 2009 bifaldes forslaget om at indføre en europæisk beskyttelsesordre for ofre.**
- (5) I et fælles område med retfærdighed uden indre grænser er det nødvendigt at sikre, at den beskyttelse, der ydes en **fysisk** person i én medlemsstat, opretholdes og videreføres i en anden medlemsstat, som personen flytter eller er flyttet til. Det bør også sikres, at det ikke medfører en forringelse af unionsborgernes **beskyttelse**, når de legitimt benytter deres ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Union (TEU) og artikel 21 i TEUF.
- (6) For at nå disse mål bør dette direktiv fastsætte regler, hvorved den beskyttelse, der ydes på grundlag af **visse beskyttelsesforanstaltninger** truffet i henhold til lovgivningen i en medlemsstat (»udstedelsesstaten«), kan udvides til en anden medlemsstat, som den beskyttede person **beslutter at tage bopæl eller opholde sig i** (»fuldbyrdsstaten«) **■**.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets holdning af 14.12.2010.

Tirsdag den 14. december 2010

- (7) Dette direktiv tager højde for medlemsstaternes forskellige retstraditioner og for den kendsgerning, at der kan ydes effektiv beskyttelse ved hjælp af beskyttelsesordrer udstedt af en anden myndighed end en straffedomstol. Dette direktiv indebærer ingen forpligtelser til at ændre nationale systemer til indførelse af beskyttelsesforanstaltninger.
- (8) Dette direktiv finder anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, der har til formål at beskytte en person mod en anden persons strafbare handling, som på den ene eller den anden måde kan bringe vedkommendes liv, fysiske, psykiske eller seksuelle integritet i fare, f.eks. ved at forhindre enhver form for chikane, eller kan bringe vedkommendes værdighed eller personlige frihed i fare, f.eks. ved at forhindre bortførelse, forfølgelse og andre former for indirekte tvang, og har til formål at undgå nye strafbare handlinger eller at mindske følgerne af tidligere strafbare handlinger. Disse personlige rettigheder, som den beskyttede person har, udgør grundlæggende værdier, der anerkendes og forfægtes i alle medlemsstaterne. Det er vigtigt at understrege, at dette direktiv vedrører beskyttelsesforanstaltninger, som har til formål at beskytte alle ofre, ikke kun ofre for kønsrelateret vold, idet der tages hensyn til de særlige omstændigheder ved hver enkelt type kriminalitet.
- (9) Dette direktiv finder anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, som uafhængigt af arten - straffe-, civil- eller forvaltningsretlig - af den judicielle eller tilsvarende myndighed, der træffer den pågældende afgørelse, hvad enten det sker i forbindelse med strafferetlig forfølgning eller enhver anden retsfølgning for såvidt angår en handling, der har eller kunne have været genstand for retsfølgning ved en ret, der navnlig har strafferetlig kompetence.
- (10) Dette direktiv er beregnet på at finde anvendelse på beskyttelsesforanstaltninger, som er truffet til fordel for ofre eller mulige ofre for kriminalitet; det bør ikke finde anvendelse på foranstaltninger, der er truffet med henblik på vidnebeskyttelse.
- (11) Træffes der en beskyttelsesforanstaltning som defineret i dette direktiv med henblik på beskyttelse af et familiemedlem til den primære beskyttede person, kan dette familiemedlem ligeledes anmode om udstedelsen af en europæisk beskyttelsesordre for sig selv, på de betingelser der er fastlagt i dette direktiv.
- (12) Enhver anmodning om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre bør behandles med en passende hurtighed i betragtning af sagens specifikke omstændigheder, herunder sagens hastende karakter, den dato, hvor den beskyttede person ankommer på fuldbyrdelsesstatens område, og om muligt risikograden for den beskyttede person.
- (13) Skal der i henhold til dette direktiv gives oplysninger til den person, der forårsager fare, eller til den beskyttede person, bør disse oplysninger ligeledes gives til den berørte persons eventuelle værge eller repræsentant. Der bør ligeledes tages behørigt hensyn til det behov, den beskyttede person, den person, der forårsager fare, eller deres procesbefuldmægtigede har for at modtage oplysninger på et prog, de forstår, sådan som det foreskrives i dette direktiv.
- (14) I procedurerne for udstedelse og anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre bør de kompetente myndigheder tage behørigt hensyn til ofrenes behov, herunder behovene hos særligt sårbare personer, f.eks. mindreårige eller handicappede.
- (15) Med henblik på anvendelsen af dette direktiv kan en beskyttelsesforanstaltning være blevet pålagt efter en dom som defineret i artikel 2 i Rådets rammeafgørelse 2008/947/RIA af 27. november 2008 om anvendelse af princippet om gensidig anerkendelse på domme og afgørelser om prøvetid med tilsyn med henblik på tilsynsforanstaltninger og alternative sanktioner ⁽¹⁾, eller efter en afgørelse om tilsynsforanstaltninger som defineret i artikel 4 i Rådets rammeafgørelse 2009/829/RIA af 23. oktober 2009 om anvendelsen mellem medlemsstaterne af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling ⁽²⁾.

⁽¹⁾ EUT L 337 af 16.12.2008, s. 102.

⁽²⁾ EUT L 294 af 11.11.2009, s. 20.

Tirsdag den 14. december 2010

- (16) *I overensstemmelse med artikel 6 i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og artikel 47, stk. 2, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder bør den person, der forårsager fare, have mulighed for at blive hørt og anfægte beskyttelsesforanstaltningen, enten i den procedure, der fører til vedtagelse af en beskyttelsesforanstaltning, eller inden en europæisk beskyttelsesordre udstedes.*
- (17) *For at hindre, at der begås kriminalitet eller ny kriminalitet mod ofret i fuldbyrdesstaten, bør der gives denne stat et retsgrundlag for anerkendelse af den afgørelse, der tidligere er truffet i udstedelsesstaten til fordel for ofret, og det bør tillige undgås, at ofret må indlede en ny sag eller fremlægge bevismateriale i fuldbyrdesstaten igen, som om udstedelsesstaten ikke havde truffet afgørelsen. Fuldbyrdesstatens anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre indebærer bl.a., at denne stats kompetente myndighed med forbehold af de i dette direktiv fastlagte begrænsninger accepterer eksistensen og gyldigheden af den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten, anerkender den faktiske situation, som er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, og erklærer sig enig i, at der bør ydes beskyttelse, og at denne beskyttelse bør fortsættes i overensstemmelse med dens nationale lovgivning.*
- (18) *Dette direktiv indeholder et bestemt antal forpligtelser eller forbud, som, når de er pålagt i udstedelsesstaten og indeholdt i den europæiske beskyttelsesordre, bør anerkendes og fuldbyrdes i fuldbyrdesstaten med forbehold af de i dette direktiv fastlagte begrænsninger. Der kan eksistere andre typer beskyttelsesforanstaltninger på nationalt plan, såsom - hvis det er foreskrevet i den nationale lovgivning - pligten for den person, der forårsager fare, til at blive et nærmere angivet sted. Sådanne foranstaltninger kan pålægges i udstedelsesstaten i forbindelse med den procedure, der fører til vedtagelse af en af de beskyttelsesforanstaltninger, som i henhold til dette direktiv kan udgøre grundlaget for en europæisk beskyttelsesordre.*
- (19) *Eftersom det er forskellige slags myndigheder (civil-, eller strafferetlige eller administrative) i medlemsstaterne, der er kompetente til at træffe og fuldbyrde beskyttelsesforanstaltninger, forekommer det hensigtsmæssigt at tillade en høj grad af fleksibilitet i samarbejdsordningen mellem medlemsstaterne i henhold til dette direktiv. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten er således ikke i alle tilfælde nødt til at træffe samme beskyttelsesforanstaltning som den, der er truffet i udstedelsesstaten, men har en vis skønsbeføjelse til at træffe enhver foranstaltning, som den i et lignende tilfælde i henhold til sin nationale lovgivning måtte finde egnet og hensigtsmæssig til at yde fortsat beskyttelse af den beskyttede person på baggrund af den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten, og som beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre.*
- (20) *De forpligtelser eller forbud, som dette direktiv finder anvendelse på, omfatter bl.a. foranstaltninger til begrænsning af personlige kontakter eller fjernkontakt mellem den beskyttede person og personen, der forårsager fare, f.eks. ved at fastlægge særlige betingelser for sådanne kontakter eller ved at fastsætte begrænsninger for indholdet af kommunikation.*
- (21) *Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten bør oplyse den person, der forårsager fare, samt den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og den beskyttede person om enhver foranstaltning, der træffes på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre. I meddelelsen til den person, der forårsager fare, bør der tages behørigt hensyn til den beskyttede persons interesse i at vedkommendes adresse eller andre kontaktoplysninger ikke videregives. Sådanne oplysninger bør udelades i meddelelsen, forudsat at adressen eller andre kontaktoplysninger ikke indgår i den forpligtelse eller det forbud, der er pålagt den person, der forårsager fare, som en fuldbyrdesforanstaltning.*
- (22) *Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har trukket den europæiske beskyttelsesordre tilbage, bør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten bringe de foranstaltninger, som den har truffet for at fuldbyrde den europæiske beskyttelsesordre, til ophør, idet den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten dog - selvstændigt, i overensstemmelse med sin nationale lovgivning - kan træffe enhver beskyttelsesforanstaltning i henhold til sin nationale lovgivning for at beskytte den pågældende person.*
- (23) *Da dette direktiv omhandler situationer, hvor den beskyttede person flytter til en anden medlemsstat, indebærer gennemførelsen af dets bestemmelser ikke nogen overførsel til fuldbyrdesstaten af beføjelser i forbindelse med hovedsanktioner eller suspenderede, alternative, betingede eller sekundære sanktioner eller i forbindelse med sikkerhedsforanstaltninger, der pålægges den person, der forårsager fare, hvis denne person fortsat er bosiddende i den stat, der udstedte beskyttelsesforanstaltningen.*

Tirsdag den 14. december 2010

- (24) Hvor det er relevant, bør det være muligt at anvende elektroniske midler i overensstemmelse med nationale love og procedurer med henblik på i praksis at gennemføre de foranstaltninger, der træffes i medfør af dette direktiv.
- (25) *Inden for rammerne af samarbejdet mellem de myndigheder, der er inddraget i at sikre beskyttelsen af den beskyttede person, bør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underrette den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om enhver overtrædelse af de foranstaltninger, der er truffet i fuldbyrdesstaten til at fuldbyrde den europæiske beskyttelsesordre. Denne underretning bør sætte den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i stand til straks at træffe afgørelse om en eventuel passende reaktion med hensyn til den beskyttelsesforanstaltning, som er pålagt den person, der forårsager fare, i denne stat. En sådan reaktion kan, hvor det er hensigtsmæssigt, omfatte pålæggelse af en frihedsberøvende foranstaltning til erstatning for den ikke-frihedsberøvende foranstaltning, der oprindeligt blev truffet, f.eks. som alternativ til sikkerhedsforvaring eller som følge af betinget strafudsættelse. Det siger sig selv, at en sådan afgørelse, da den ikke består i pålæggelse fra grunden af en strafferetlig sanktion i forbindelse med en ny strafbar handling, ikke er til hinder for, at fuldbyrdesstaten i givet fald kan pålægge strafferetlige eller ikke-strafferetlige sanktioner, i tilfælde af overtrædelse af de foranstaltninger, der er truffet til at fuldbyrde af den europæiske beskyttelsesordre.*
- (26) *I betragtning af medlemsstaternes forskellige retstraditioner bør den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, når der i fuldbyrdesstaten ikke er nogen beskyttelsesforanstaltning til rådighed i et tilfælde svarende til den konkrete situation, der beskrives i den europæiske beskyttelsesordre, indberette enhver overtrædelse af den beskyttelsesforanstaltning, der er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, som den er bekendt med, til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.*
- (27) *For at opnå en smidig anvendelse af dette direktiv i hvert konkret tilfælde bør de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdesstaten udøve deres beføjelser i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser under hensyn til ne bis in idem-princippet.*
- (28) *Den beskyttede person bør ikke skulle afholde omkostninger til anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre, som er uforholdsmæssigt store i forhold til et lignende nationalt tilfælde. Ved gennemførelsen af dette direktiv bør medlemsstaterne efter og som en direkte følge af anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre sikre, at den beskyttede person ikke skal indlede yderligere nationale retssager for at få fuldbyrdesmyndigheden til at træffe afgørelse om enhver foranstaltning, som ville være tilgængelig i henhold til den nationale lovgivning i et lignende tilfælde for at sikre beskyttelsen af den beskyttede person.*
- (29) *I betragtning af princippet om gensidig anerkendelse, som ligger til grund for dette direktiv, bør medlemsstaterne i videst muligt omfang fremme direkte kontakt mellem de kompetente myndigheder i forbindelse med anvendelsen af dette instrument.*
- (30) *Med forbehold af retsvæsenets uafhængighed og forskelle i opbygningen af retssystemerne i Unionen, bør medlemsstaterne overveje at anmode dem, der er ansvarlige for uddannelsen af dommere, anklagere, politi og retspersonale, som er involveret i procedurer med henblik på udstedelse eller anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre, om at sørge for passende uddannelse hvad angår dette direktivs mål.*
- (31) *For at lette evalueringen af dette direktivs anvendelse bør medlemsstaterne meddele Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af nationale procedurer på den europæiske beskyttelsesordre, som minimum om det antal europæiske beskyttelsesordrer, der er anmodet om, udstedt og/eller anerkendt. I den forbindelse ville andre typer oplysninger, f.eks. de pågældende kriminalitetstyper, ligeledes være nyttige.*
- (32) *Målet for dette direktiv, nemlig at beskytte personer, som er i fare, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne alene som følge af den grænseoverskridende karakter af de omhandlede situationer og kan derfor på grund af omfanget og virkningerne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i TEU. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.*

Tirsdag den 14. december 2010

- (33) Dette direktiv bør bidrage til beskyttelsen af personer, som er i fare, og derved supplere, men ikke gribe ind i, de instrumenter, der allerede findes på dette område, såsom rammeafgørelse 2008/947/RIA og 2009/829/RIA.
- (34) Når en afgørelse om en beskyttelsesforanstaltning falder inden for anvendelsesområdet i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar ⁽²⁾ eller Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige ⁽³⁾ bør anerkendelsen og fuldbyrdelsen af denne afgørelse ske i overensstemmelse med bestemmelserne i dette lovgivningsinstrument.
- (35) Medlemsstaterne og Kommissionen bør, hvor det er relevant, medtage oplysninger om den europæiske beskyttelsesordre i eksisterende uddannelses- og bevidstgørelseskampagner om beskyttelse af ofre for kriminalitet.
- (36) Personoplysninger, der behandles som led i gennemførelsen af dette direktiv, bør beskyttes i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA af 27. november 2008 om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde ⁽⁴⁾ og i overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, som alle medlemsstater har ratificeret.
- (37) Dette direktiv bør respektere de grundlæggende rettigheder, som er sikret ved Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder og ved Europarådets konvention om beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, i overensstemmelse med artikel 6 i TEU.
- (38) Ved gennemførelsen af dette direktiv, opfordres medlemsstaterne til at tage hensyn til de rettigheder og principper, der er indeholdt i konventionen om afskaffelse af alle former for diskrimination imod kvinder -

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges regler, der sætter en juridisk eller tilsvarende myndighed i en medlemsstat, hvor en beskyttelsesforanstaltning er blevet truffet med henblik på at beskytte en person mod en andens strafbare handling, der kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet og værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare, i stand til at udstede en europæisk beskyttelsesordre, som gør det muligt for en kompetent myndighed i en anden medlemsstat at fortsætte beskyttelsen af den pågældende person på denne medlemsstats område, efter der er blevet begået en handling i udstedelsesmedlemsstaten, der har eller kunne have været genstand for retsforfølgning ved en ret, der navnlig har strafferetlig kompetence.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

⁽¹⁾ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1

⁽³⁾ EUT L 151 af 11.6.2008, s. 39.

⁽⁴⁾ EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.

Tirsdag den 14. december 2010

- 1) »europæisk beskyttelsesordre«: en **■** afgørelse, som en **judiciel eller tilsvarende myndighed i en medlemsstat har truffet i forbindelse med** en beskyttelsesforanstaltning, **på grundlag af hvilken en judiciel eller tilsvarende myndighed i** en anden medlemsstat **træffer en hensigtsmæssig foranstaltning eller hensigtsmæssige foranstaltninger** i henhold til sin egen nationale lovgivning med henblik på **at fortsætte beskyttelsen af den beskyttede person**
- 2) »beskyttelsesforanstaltning«: en afgørelse, som er truffet **i udstedelsesstaten i henhold til dennes nationale lovgivning og procedurer**, hvorved en **eller flere af de i artikel 5**, omhandlede forpligtelser eller forbud **pålægges en person, der forårsager fare, til fordel for en beskyttet person med henblik på at beskytte sidstnævnte mod en** strafbar handling, **som kan bringe vedkommendes liv, fysiske eller psykiske integritet, værdighed, personlige frihed eller seksuelle integritet i fare**
- 3) »beskyttet person«: den **fysiske** person, **som** er genstand for beskyttelse på grundlag af en beskyttelsesforanstaltning truffet i udstedelsesstaten
- 4) »person, der forårsager fare«: den **fysiske** person, der er blevet pålagt en eller flere af de i **artikel 5**, omhandlede forpligtelser eller **■** forbud
- 5) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, hvor en beskyttelsesforanstaltning, der danner grundlag for udstedelsen af en europæisk beskyttelsesforanstaltning, **■** er truffet
- 6) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, hvortil en europæisk beskyttelsesordre er blevet fremsendt med henblik på anerkendelse
- 7) »tilsynsstat«: den medlemsstat, hvortil en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, er blevet fremsendt.

■

Artikel 3

Udpegning af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler **Kommissionen**, hvilken eller hvilke **judicielle** eller **tilsvarende myndighed eller myndigheder**, der i henhold til dens nationale lovgivning har kompetence til at udstede en europæisk beskyttelsesordre og til at anerkende en sådan ordre i overensstemmelse med dette direktiv, når den pågældende medlemsstat er henholdsvis udstedelsesstat eller fuldbyrdesstat.

■

2. **Kommissionen** stiller de modtagne oplysninger til rådighed for alle medlemsstaterne. **Medlemsstaterne meddeler** Kommissionen **enhver ændring i de i stk. 1 omhandlede oplysninger**.

Artikel 4

Forelæggelse for en central myndighed

1. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis det er foreskrevet i dens retssystem, flere centrale myndigheder til at bistå sine kompetente myndigheder.

2. En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt på grund af opbygningen af dens interne retssystem, overdrage den administrative fremsendelse og modtagelse af europæiske beskyttelsesordrer samt al anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder. Således kan al kommunikation, alle konsultationer, al informationsudveksling, alle forespørgsler og underretninger mellem kompetente myndigheder i givet fald behandles med bistand fra den eller de udpegede centrale myndigheder i den pågældende medlemsstat.

Tirsdag den 14. december 2010

3. Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af mulighederne i denne artikel, meddeler Kommissionen oplysninger om den eller de udpegede centrale myndigheder. Disse angivelser forpligter alle myndigheder i udstedelsesstaten.

Artikel 5

Kravet om eksistens af en beskyttelsesforanstaltning i henhold til national lovgivning

En europæisk beskyttelsesordre kan kun udstedes, når der tidligere er truffet en beskyttelsesforanstaltning i udstedelsesstaten, hvorved den person, der forårsager fare, pålægges en eller flere af følgende forpligtelser eller forbud:

- a) et forbud mod at opholde sig på bestemte lokaliteter eller bestemte steder eller definerede områder, hvor den beskyttede person opholder sig, eller som vedkommende besøger
- b) et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller almindelig post, fax eller på enhver anden måde, eller
- c) et forbud mod eller regulering af at nærme sig den beskyttede person inden for en nærmere angivet afstand.

Artikel 6

Udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre

1. En europæisk beskyttelsesordre kan udstedes, når den beskyttede person beslutter at tage bopæl eller allerede er bosiddende i en anden medlemsstat, eller når den beskyttede person beslutter at tage ophold eller allerede opholder sig i en anden medlemsstat. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten træffer afgørelse om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre, tager den bl.a. tage hensyn til længden af det eller de tidsrum, hvori den beskyttede person forventer at opholde sig i fuldbyrdesstaten, og til hvor alvorligt behovet for beskyttelse er.

2. En kompetent myndighed i udstedelsesstaten kan udelukkende udstede en europæisk beskyttelsesordre efter anmodning fra den beskyttede person og efter at have kontrolleret, at beskyttelsesforanstaltningen opfylder kravene i artikel 5.

3. Den beskyttede person kan indgive en anmodning om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre enten til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten eller til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten. Indgives en sådan anmodning i fuldbyrdesstaten, overfører dennes kompetente myndighed hurtigst muligt anmodningen til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

4. Inden der udstedes en europæisk beskyttelsesordre har den person, der forårsager fare, ret til at blive hørt og til at anfægte beskyttelsesforanstaltningen, hvis vedkommende ikke blev inddraget disse rettigheder i den procedure, der førte til beskyttelsesforanstaltningens vedtagelse.

5. Når en kompetent myndighed træffer en beskyttelsesforanstaltning med en eller flere af de i artikel 5, omhandlede forpligtelser eller forbud, oplyser myndigheden den beskyttede person på enhver passende måde i overensstemmelse med procedurerne i den nationale lovgivning om muligheden for at anmode om en europæisk beskyttelsesordre, i tilfælde af at den pågældende beslutter sig for at rejse til en anden medlemsstat, samt om de grundlæggende betingelser for en sådan anmodning. Myndigheden tilråder den beskyttede person at indgive anmodningen, før den pågældende forlader udstedelsesstatens område.

6. Har den beskyttede person en værge eller en repræsentant, kan denne person indgive den i stk. 2 og 3 omhandlede anmodning på vegne af den beskyttede person.

7. Forkastes anmodningen om udstedelse af en europæisk beskyttelsesordre, oplyser den kompetente myndighed i udstedelsesstaten den beskyttede person om de retsmidler, der evt. er til rådighed efter dens nationale lovgivning for at klage over afgørelsen.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 7

Den europæiske beskyttelsesordres form og indhold

Den europæiske beskyttelsesordre **udstedes** i overensstemmelse med formularen i bilag I til dette direktiv. Den skal navnlig indeholde følgende oplysninger:

- a) den beskyttede persons identitet og nationalitet samt **værgens eller** repræsentantens identitet og nationalitet, hvis den beskyttede person er mindreårig eller umyndiggjort
- b) **den dato, fra hvilken den beskyttede person agter at tage bopæl eller ophold i fuldbyrdelesstaten samt perioden eller perioderne for opholdet, hvis de er kendt**
- c) navn, adresse, telefon- og faxnummer samt e-mail-adresse på den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten
- d) identifikation (**f.eks. ved hjælp af et nummer og dato**) af den **retsakt, der indeholder** den beskyttelsesforanstaltning, på grundlag af hvilken den europæiske beskyttelsesordre er udstedt
- e) et resumé af de faktiske forhold og omstændigheder, der har ført til udstedelsen af beskyttelsesforanstaltningen i udstedelsesstaten
- f) de forpligtelser eller forbud, som den person, der forårsager fare, er pålagt i den beskyttelsesforanstaltning, der ligger til grund for den europæiske beskyttelsesordre, deres varighed og **angivelse af den eventuelle straf eller sanktion i tilfælde af overtrædelse af de respektive forpligtelser eller forbud**
- g) **anvendelsen af eventuelt teknisk udstyr, der er stillet til rådighed for den beskyttede person eller for den person, der forårsager fare, som en måde at fuldbyrde beskyttelsesforanstaltningen på**
- h) identitet og nationalitet på den person, der forårsager **fare, samt dennes kontaktoplysninger**
- i) **hvorvidt den beskyttede person og/eller den person, der forårsager fare, har modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten, såfremt sådanne oplysninger er kendt af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten uden yderligere undersøgelser**
- j) hvor det er relevant, andre omstændigheder, der kan have betydning for vurderingen af den fare, som den beskyttede person står over for
- k) hvor det er relevant, udtrykkelig angivelse af, at en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, allerede er blevet fremsendt til **tilsynsstaten**, og identifikation af den myndighed **i denne stat**, der er kompetent med henblik på fuldbyrdelse af en sådan dom eller afgørelse.

Artikel 8

Fremsendelsesprocedure

1. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender den europæiske beskyttelsesordre til den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten, gør den det på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor, og således, at den kompetente myndighed i fuldbyrdelesstaten kan fastslå ægtheden. **Al officiel kommunikation skal ligeledes foregå direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.**

Tirsdag den 14. december 2010

2. Er den kompetente myndighed i enten fuldbyrdsstaten eller udstedelsesstaten ikke kendt af den kompetente myndighed i den anden stat, foretager sidstnævnte myndighed de relevante undersøgelser, navnlig gennem kontaktpunkterne i Det Europæiske Retlige Netværk, der **henvises til i Rådets rammeafgørelse 2008/976/RIA af 16. december 2008 om Det Europæiske Retlige Netværk** ⁽¹⁾, det nationale medlem af Eurojust eller det nationale system for koordinering af Eurojust, for at indhente de nødvendige oplysninger.

3. Har en myndighed i fuldbyrdsstaten, som modtager en europæisk beskyttelsesordre, ikke kompetence til at anerkende den, sender denne myndighed af egen drift den europæiske beskyttelsesordre videre til den kompetente myndighed **og oplyser straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten herom på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor.**

Artikel 9

Foranstaltninger i fuldbyrdsstaten

1. Ved modtagelse af en europæisk beskyttelsesordre fremsendt i henhold til artikel 8 **anerkender den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten uden unødigt forsinkelse** denne ordre og træffer **afgørelse om enhver foranstaltning, der ville være til rådighed** i henhold til dens nationale lovgivning i et lignende tilfælde, med henblik på at sikre beskyttelsen af den beskyttede person, medmindre den beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 10 nævnte grunde til at afslå anerkendelse.

2. **Den foranstaltning, som den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten træffer i henhold til stk. 1, samt enhver anden foranstaltning truffet på baggrund af en efterfølgende afgørelse som omhandlet i artikel 11 skal i videst muligt omfang svare til den beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i udstedelsesstaten.**

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter **den person, der forårsager fare**, den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og den beskyttede person om **enhver foranstaltning truffet** i henhold til **stk. 1, samt om de mulige retsvirkninger af en overtrædelse af en sådan foranstaltning i henhold til national lovgivning og i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2.** Den beskyttede persons adresse eller andre kontaktoplysninger må ikke videregives til den person, der forårsager fare, medmindre det er nødvendigt med henblik på fuldbyrdelsen af den foranstaltning, der er truffet i medfør af stk. 1.

4. **Mener den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten, at de oplysninger, der er fremsendt med den europæiske beskyttelsesordre i henhold til artikel 7, er ufuldstændige, underretter den straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten på enhver måde, der efterlader et skriftligt spor, med en rimelig frist for denne til at fremskaffe de manglende oplysninger.**

Artikel 10

Grunde til at afslå anerkendelse af en europæisk beskyttelsesordre

■

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten kan afslå at anerkende en europæisk beskyttelsesordre under følgende omstændigheder:

a) den europæiske beskyttelsesordre er ufuldstændig eller er ikke blevet kompletteret inden for den frist, der er fastsat af den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten

b) kravene i **artikel 5** er ikke opfyldt

c) **beskyttelsesforanstaltningen vedrører en handling, som ikke er strafbar i henhold til fuldbyrdsstatens lovgivning**

⁽¹⁾ EUT L 348 af 24.12.2008, s. 130.

Tirsdag den 14. december 2010

- d) beskyttelsen følger af fuldbyrdelsen af en straf eller en foranstaltning, der er omfattet af amnesti i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og den er knyttet til handlinger **eller adfærd**, der falder ind under denne stats kompetence i henhold til denne lovgivning
- e) i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning tilkommer der den person, der forårsager fare, immunitet, hvilket gør det umuligt at træffe **foranstaltninger på grundlag af en europæisk beskyttelsesordre**
- f) **strafferetlig forfølgning af den person, der forårsager fare, på grund af den handling eller adfærd i forbindelse med hvilken beskyttelsesforanstaltningen er blevet truffet, er forældet i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, når handlingen eller adfærden falder ind under dens kompetence i henhold til dens nationale lovgivning**
- g) **anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre ville være i strid med ne bis in idem-princippet**
- h) **i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning kan den person, der forårsager fare, på grund af sin alder ikke gøres strafferetligt ansvarlig for den handling eller adfærd, som beskyttelsesforanstaltningen er truffet i forbindelse med**
- i) **beskyttelsesforanstaltningen vedrører en strafbar handling, som i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning betragtes som begået helt eller for en stor eller væsentlig dels vedkommende på denne stats område.**
2. **Såfremt fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed afslår at anerkende en europæisk beskyttelsesordre af en af ovennævnte grunde, skal den:**
- a) **uden unødigt forsinkelse underrette udstedelsesstaten og den beskyttede person om dette afslag og om grundene, der knytter sig hertil**
- b) **i givet fald oplyse den beskyttede person om muligheden for at anmode om, at der træffes en beskyttelsesforanstaltning i henhold til dens nationale lovgivning**
- c) **hvor det er relevant, oplyse den beskyttede person om de retsmidler, der er til rådighed efter dens nationale lovgivning for at klage over afgørelsen.**

Artikel 11

Gældende lovgivning og kompetence i fuldbyrdelsesstaten

1. **Fuldbyrdelsesstaten har kompetence til at træffe og fuldbyrde foranstaltninger på sit område efter anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre. Lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten finder anvendelse på vedtagelse og fuldbyrdelse af den i artikel 9, stk. 1, omhandlede afgørelse, herunder regler om retsmidler mod afgørelser, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten i forbindelse med den europæiske beskyttelsesordre.**
2. **I tilfælde af overtrædelse af en eller flere af de foranstaltninger, der er truffet af fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre, har den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten i henhold til stk. 1 kompetence til:**
- a) **at pålægge strafferetlige sanktioner og træffe enhver anden foranstaltning som følge af overtrædelsen af en sådan foranstaltning, hvis overtrædelsen udgør en strafbar handling i henhold til lovgivningen i fuldbyrdelsesstaten,**
- b) **at træffe enhver ikke-strafferetlig afgørelse i forbindelse med overtrædelsen,**
- c) **at træffe enhver hastende og foreløbig foranstaltning for at bringe overtrædelsen til ophør, i givet fald indtil udstedelsesstaten træffer en efterfølgende afgørelse.**

Tirsdag den 14. december 2010

3. Er der ikke nogen foranstaltning til rådighed på nationalt plan, som kan træffes i et lignende tilfælde i fuldbyrdsstaten, indberetter den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten enhver overtrædelse af den beskyttelsesforanstaltning, der er beskrevet i den europæiske beskyttelsesordre, som den er bekendt med, til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

Artikel 12

Underretning i tilfælde af overtrædelse

Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter den kompetente myndighed i udstedelsesstaten eller i tilsynsstaten om enhver overtrædelse af den eller de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre. Underretningen gives ved anvendelse af standardformularen i bilag II.

Artikel 13

Kompetence i udstedelsesstaten

1. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har enekompetence til at træffe afgørelse i forbindelse med:

- a) forlængelse, revision, ændring, tilbagekaldelse og tilbagetrækning af beskyttelsesforanstaltningen og følgelig af den europæiske beskyttelsesordre
- b) pålæggelse af en frihedsberøvende foranstaltning som følge af tilbagekaldelsen af beskyttelsesforanstaltningen, forudsat at beskyttelsesforanstaltningen er anvendt på grundlag af en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, eller på grundlag af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA.

■

2. Udstedelsesstatens lovgivning finder anvendelse på afgørelser truffet i henhold til stk. 1.

3. Når en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, allerede er blevet fremsendt til en anden medlemsstat eller fremsendes efter udstedelsen af den europæiske beskyttelsesordre, træffes efterfølgende afgørelser i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i nævnte rammeafgørelser.

4. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten underretter straks den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten om enhver afgørelse, der er truffet i henhold til stk. 1.

5. Har den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tilbagekaldt eller tilbagetrukket den europæiske beskyttelsesordre i henhold til stk. 1, litra a), bringer den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 9, stk. 1, til ophør, så snart den er blevet behørigt underrettet af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.

6. Har den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ændret den europæiske beskyttelsesordre i henhold til stk. 1, litra a), skal den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten efter omstændighederne:

- a) ændre de foranstaltninger, der er truffet på grundlag af den europæiske beskyttelsesordre, i overensstemmelse med artikel 9, eller
- b) afslå at fuldbyrde den ændrede forpligtelse eller det ændrede forbud, hvis forpligtelsen eller forbuddet ikke falder ind under de typer forpligtelser eller forbud, der er omhandlet i artikel 5, eller hvis de oplysninger, der er fremsendt med den europæiske beskyttelsesordre i henhold til artikel 7, er ufuldstændige og ikke er blevet kompletteret inden for den frist, den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten har fastsat i henhold til artikel 9, stk. 4.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 14

Grunde til at **indstille de foranstaltninger, der er truffet på grundlag** af en europæisk beskyttelsesordre

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten kan **indstille de foranstaltninger, der er truffet på grundlag** af en europæisk beskyttelsesordre:
 - a) når der foreligger **konkrete indicier** for, at den beskyttede **person ikke har fast bopæl eller opholder sig på** fuldbyrdsstatens område **eller endeligt har forladt dette område**
 - b) når den **maksimalle varighed af de foranstaltninger, der er truffet i fuldbyrdelsen af den europæiske beskyttelsesordre, er udløbet i henhold til dens nationale lovgivning**
 - c) i det tilfælde, der er omhandlet i artikel 13, stk. 6, litra b)
 - d) når en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, eller en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, fremsendes til fuldbyrdsstaten efter anerkendelsen af den europæiske beskyttelsesordre.
2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten samt den beskyttede person om en sådan afgørelse.
3. Inden den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten indstiller foranstaltningerne i henhold til stk. 1, litra b), kan den anmode om, at den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tilvejebringer oplysninger om, hvorvidt den beskyttelse, som ydes gennem den europæiske beskyttelsesordre, stadig er nødvendig under hensyn til omstændighederne i det konkrete tilfælde. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten svarer straks på en sådan anmodning.

Artikel 15

Prioritet ved anerkendelsen af en europæisk beskyttelsesordre

Den europæiske beskyttelsesordre skal anerkendes med den samme prioritet, som ville være gældende i et lignende nationalt tilfælde under hensyntagen til sagens specifikke omstændigheder, herunder sagens hastende karakter, den dato, hvor den beskyttede person ankommer på fuldbyrdsstatens område, og om muligt risikograden for den beskyttede person.

I

Artikel 16

Høring mellem de kompetente myndigheder

Når det er relevant, kan de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdsstaten høre hinanden med henblik på at fremme en problemløs og effektiv anvendelse af dette direktiv.

Artikel 17

Sprog

1. Den europæiske beskyttelsesordre oversættes **af udstedelsesstatens kompetente myndighed** til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdsstaten.
2. Den i artikel 12 omhandlede formular oversættes af den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i udstedelsesstaten.

Tirsdag den 14. december 2010

3. En medlemsstat kan, i forbindelse med vedtagelsen af dette direktiv eller senere, ved indgivelse af en erklæring til **Kommissionen** meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af de andre officielle sprog i Unionen.

Artikel 18

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af dette direktiv afholdes af fuldbyrdesstaten **i overensstemmelse med dens nationale lovgivning**, bortset fra omkostninger, der udelukkende opstår på udstedelsesstatens område.

Artikel 19

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. Medlemsstaterne kan fortsat anvende de bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger, der gælder ved dette direktivs ikrafttræden, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge dette direktivs mål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette procedurerne for at træffe beskyttelsesforanstaltninger.

2. Medlemsstaterne kan indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter dette direktivs ikrafttræden, for så vidt disse giver mulighed for at udvide eller udbygge dette direktivs mål og bidrager til at forenkle eller lette procedurerne for at træffe beskyttelsesforanstaltninger.

3. Senest den ... (*) meddeler medlemsstaterne **■** Kommissionen, hvilke af de eksisterende aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 1 de fortsat ønsker at anvende. Medlemsstaterne underretter også **■** Kommissionen om nye aftaler og ordninger som omhandlet i stk. 2 senest tre måneder efter undertegnelsen af en sådan aftale.

Artikel 20

Forbindelse med andre instrumenter

1. ***Dette direktiv berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 44/2001 eller forordning (EF) nr. 2201/2003, eller Haagerkonventionen af 1996 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse samt om samarbejde vedrørende forældreansvar og foranstaltninger til beskyttelse af mindreårige og heller ikke Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale barnebortførelser.***

2. ***Dette direktiv berører ikke anvendelsen af rammeafgørelse 2008/947/RIA og 2009/829/RIA.***

Artikel 21

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne **sætter** de nødvendige **love og administrative bestemmelser i kraft** for at efterkomme dette direktiv senest den ... (**). **De underretter straks Kommissionen herom. Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.**

2. Medlemsstaterne meddeler **■** Kommissionen teksten til de **vigtigste** nationale retsfor skrifter, som de udsteder **på det område, der er omfattet af** dette direktiv.

(*) Tre måneder efter dette direktivs ikrafttræden.

(**) **Tre år** efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag den 14. december 2010

Artikel 22**Dataindsamling**

For at lette evalueringen af dette direktivs anvendelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen relevante oplysninger om anvendelsen af nationale procedurer på den europæiske beskyttelsesordre, som minimum om det antal europæiske beskyttelsesordrer, der er anmodet om, udstedt og/eller anerkendt.

Artikel 23

Revision

Senest den ... (*) **forelægger** Kommissionen **Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om** anvendelsen af dette direktiv. Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag. **■**

Artikel 24

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

(*) Fire år efter dette direktivs ikrafttræden.

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG I

DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

jf. artikel 7 i

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/.../EU AF ... OM DEN EUROPÆISKE
BESKYTTELSESORDRE (*)*Oplysningerne i denne formular skal behandles med behørig fortrolighed*

Udstedelsesstat: Fuldbyrdsstat:
a) Oplysninger om den beskyttede person: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn <i>eller tidligere</i> navn: Køn: Nationalitet: Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes): Fødselsdato: Fødested: Adresser/bopæle: — i udstedelsesstaten: — i fuldbyrdsstaten: — andetsteds: Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt): Har den beskyttede person modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten (hvis sådanne oplysninger er tilgængelige uden yderligere undersøgelse)? ☐ Ja ☐ Nej ☐ Ved ikke Hvis den beskyttede person er mindreårig eller umyndiggjort, oplysning om den fysiske persons <i>værge eller</i> repræsentant: Efternavn: Fornavn(e): Evt. pigenavn <i>eller tidligere</i> navn: Køn: Nationalitet: Kontoradresse:

(*) Nummer og dato på dette direktiv.

Tirsdag den 14. december 2010

b) Den beskyttede person har besluttet at tage bopæl eller er allerede bosiddende i fuldbyrdsstaten eller har besluttet at tage ophold eller opholder sig allerede i fuldbyrdsstaten.

Dato, fra hvilken den beskyttede person agter at tage bopæl eller ophold i fuldbyrdsstaten (hvis den er kendt):

Tidsrummet eller -rummene for opholdet (hvis de er kendt):

c) Er eventuelt **teknisk udstyr, der er stillet til rådighed for** den beskyttede person **eller for den person, der forårsager fare**, med henblik på fuldbyrdelse af beskyttelsesforanstaltningen:

Ja; giv venligst en kort beskrivelse af det anvendte udstyr:

Nej

d) Den kompetente myndighed, der udstedte den europæiske beskyttelsesordre:

Officiel betegnelse:

Fuldstændig adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Den eller de personer, der skal kontaktes

Efternavn:

Fornavn(e):

Funktion (titel/stilling):

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)

Evt. e-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

e) Identifikation af den beskyttelsesforanstaltning, på grundlag af hvilken den europæiske beskyttelsesordre er udstedt:

Beskyttelsesforanstaltningen blev truffet den (dato: dd-mm-åååå):

Beskyttelsesforanstaltningen blev retskraftig den (dato: dd-mm-åååå):

Beskyttelsesforanstaltningens sagsnummer (hvis et sådant findes):

Den myndighed, der traf beskyttelsesforanstaltningen:

f) Resumé af de faktiske forhold og beskrivelse af de omstændigheder, der har ført til pålæggelsen af beskyttelsesforanstaltningen i litra e) ovenfor, , **herunder, hvor det er relevant, en retlig beskrivelse af lovovertrædelsen:**

Tirsdag den 14. december 2010

- g) Oplysninger om den/de forpligtelser eller det/de forbud, der ved beskyttelsesforanstaltningen er blevet pålagt den person, der forårsager fare:

Forpligtelsens eller forpligtelsernes art: (der kan sættes kryds flere steder):

- et forbud mod** at opholde sig i bestemte lokaliteter eller på bestemte steder eller definerede områder, hvor den beskyttede person opholder sig, eller som vedkommende besøger

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De præcist angive, i hvilke lokaliteter eller på hvilke steder eller definerede områder det er forbudt for den person, der forårsager fare, at opholde sig:

- et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller almindelig post, fax eller på enhver anden måde**

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre eventuelle relevante, nærmere oplysninger:

- et forbud mod eller regulering af** at nærme sig den beskyttede person inden for en nærmere angivet afstand

— hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De præcist angive, hvilken afstand den person, der forårsager fare, skal overholde i forhold til den beskyttede person:

De bedes angive, i hvilken periode ovennævnte forpligtelse(r) er pålagt den person, der forårsager fare:

Angivelse af **straffen eller sanktionen (hvis der er nogen) i tilfælde af overtrædelse af forbuddet:**

- h) Oplysninger om den person, der forårsager fare, og som er blevet pålagt den/de i litra g) nævnte forpligtelser:

Efternavn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn **eller tidligere** navn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Adresser/bopæle:

— i udstedelsesstaten:

— i fuldbyrdesstaten:

— andetsteds:

Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):

Oplys i givet fald følgende:

— Personens identitetsdokument(er) (id-kort, pas) type og nummer:

Har den person, der forårsager fare, modtaget gratis retshjælp i udstedelsesstaten (hvis sådanne oplysninger er tilgængelige uden yderligere undersøgelse)?

Ja

Nej

Ved ikke

Tirsdag den 14. december 2010

i) Andre omstændigheder, der kan have betydning for vurderingen af den fare, som den beskyttede person kunne blive udsat for (fakultative oplysninger):

j) **Andre nyttige oplysninger (såsom oplysninger, såfremt disse findes og er nødvendige, om andre stater, hvor der tidligere er truffet beskyttelsesforanstaltninger med hensyn til den samme beskyttede person):**

k) De bedes sætte kryds, hvor det er relevant, og anføre supplerende oplysninger:

en dom, som defineret i artikel 2 i rammeafgørelse 2008/947/RIA, er allerede blevet fremsendt til en anden medlemsstat

— Hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, som dommen er blevet fremsendt til:

en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som defineret i artikel 4 i rammeafgørelse 2009/829/RIA, er allerede blevet fremsendt til en anden medlemsstat

— Hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre kontaktoplysninger for den kompetente myndighed, som afgørelsen om tilsynsforanstaltninger er blevet fremsendt til:

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt den europæiske beskyttelsesordre, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at ordrens indhold er korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Sagsnummer (hvis et sådant findes):

Officielt stempel (hvis det er relevant):

Tirsdag den 14. december 2010

BILAG II

FORMULAR

jf. **artikel 12** i**EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2011/.../EU AF... OM DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE (*)**

UNDERRETNING OM OVERTRÆDELSE AF DEN BESKYTTELSESFORANSTALTNING, DER ER TRUFFET PÅ GRUNDLAG AF DEN EUROPÆISKE BESKYTTELSESORDRE

Oplysningerne i denne formular skal behandles med behørig fortrolighed

<p>a) Oplysninger om identiteten på den person, der forårsager fare</p> <p>Efternavn:</p> <p>Fornavn(e):</p> <p>Evt. pigenavn eller tidligere navn:</p> <p>Evt. kaldenavn:</p> <p>Køn:</p> <p>Nationalitet:</p> <p>Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):</p> <p>Fødselsdato:</p> <p>Fødested:</p> <p>Adresse:</p> <p>Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):</p>
<p>b) Oplysninger om identiteten på den beskyttede person:</p> <p>Efternavn:</p> <p>Fornavn(e):</p> <p>Evt. pigenavn eller tidligere navn:</p> <p>Køn:</p> <p>Nationalitet:</p> <p>Fødselsdato:</p> <p>Fødested:</p> <p>Adresse:</p> <p>Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):</p>
<p>c) Oplysninger om den europæiske beskyttelsesordre:</p> <p>Ordre udstedt den:</p> <p>Sagsnummer (hvis et sådant findes):</p> <p>Den myndighed, der har udstedt ordren:</p> <p>Officiel betegnelse:</p> <p>Adresse:</p>

(*) Nummer og dato på dette direktiv.

Tirsdag den 14. december 2010

<p>d) Oplysninger om den myndighed, der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af den eventuelle beskyttelsesforanstaltning, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten i overensstemmelse med den europæiske beskyttelsesordre:</p> <p>Myndighedens officielle betegnelse:</p> <p>Navn på kontaktperson:</p> <p>Funktion (titel/stilling):</p> <p>Adresse:</p> <p>Tlf.: (landekode) (områdenummer) (nummer)</p> <p>Fax: (landekode) (områdenummer) (nummer)</p> <p>E-mail:</p> <p>Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:</p>
<p>e) Overtrædelse af den/de forpligtelser, der er pålagt af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre og/eller andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse:</p> <p>Overtrædelserne vedrører følgende forpligtelse(r) (der kan sættes kryds flere steder):</p> <p>☐ et forbud mod at opholde sig i bestemte lokaliteter eller på bestemte steder eller definerede områder, ☐ hvor den beskyttede person opholder sig, eller ☐ som vedkommende besøger</p> <p>☐ et forbud mod eller regulering af enhver form for kontakt med den beskyttede person, herunder pr. telefon, elektronisk eller almindelig post, fax eller på enhver anden måde</p> <p>☐ et forbud mod eller regulering af at nærme sig den beskyttede person inden for en nærmere angivet afstand</p> <p>☐ enhver anden foranstaltning, der svarer til beskyttelsesforanstaltningen, der danner grundlag for den europæiske beskyttelsesordre, der er truffet af de kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesstaten efter anerkendelse af den europæiske beskyttelsesordre</p> <p>Beskrivelse af den eller de pågældende overtrædelser (sted, dato og nærmere omstændigheder):</p> <p>I overensstemmelse med artikel 11, stk. 2:</p> <p>— foranstaltninger, der er truffet i fuldbyrdelsesstaten som følge af overtrædelser:</p> <p>— mulige retsvirkninger af overtrædelserne i fuldbyrdelsesstaten:</p> <p>Andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse</p> <p>Beskrivelse af disse oplysninger:</p>
<p>f) Oplysninger om den person, der skal kontaktes for yderligere oplysninger om overtrædelserne:</p> <p>Efternavn:</p> <p>Fornavn(e):</p> <p>Adresse:</p> <p>Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)</p> <p>Fax nr.: (landekode) (områdenummer) (nummer)</p> <p>E-mail:</p> <p>Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:</p> <p>Underskrift fra den myndighed, der har udstedt formularen, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at formularens indhold er korrekt:</p> <p>Navn:</p> <p>Funktion (titel/stilling):</p> <p>Dato:</p> <p>Officielt stempel (hvis det er relevant):</p>

Tirsdag den 14. december 2010

Menneskehandel ***I

P7_TA(2010)0471

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA (KOM(2010)0095 - C7-0087/2010 - 2010/0065(COD))

(2012/C 169 E/36)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0095),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 83, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0087/2010),
 - der henviser til udtalelse fra Retsudvalget om det foreslåede retsgrundlag,
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til de bidrag forelagt af nationale parlamenter om udkastet til lovgivningsmæssig retsakt,
 - der henviser til udtalelse af 21. oktober 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - efter høring af Regionsudvalget,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 25. november 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og 37,
 - der henviser til de fælles drøftelser i Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling, jf. forretningsordenens artikel 51,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0348/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

Tirsdag den 14. december 2010

P7_TC1-COD(2010)0065

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/36/EU).

Aftale EU/Georgien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse ***

P7_TA(2010)0472

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Georgien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (15507/2010 - C7-0392/2010 - 2010/0108(NLE))

(2012/C 169 E/37)

(Godkendelse)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (15507/2010),
 - der henviser til udkast til aftale mellem Den Europæiske Union og Georgien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (14654/2010),
 - der henviser til Rådets anmodning om godkendelse, jf. artikel 79, stk. 3, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0392/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og udtalelse fra Udenrigsudvalget (A7-0346/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Georgiens regeringer og parlamenter.
-

Onsdag den 15. december 2010

Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til programmet for livslang læring, til programmet for konkurrenceevne og innovation og til Palæstina

P7_TA(2010)0474

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet (KOM(2010)0760 - C7-0398/2010 - 2010/2293(BUD))

(2012/C 169 E/38)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0760 - C7-0398/2010),
 - der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 27,
 - der henviser til førstebehandlingen af 20. oktober 2010 af forslaget til budget for regnskabsåret 2011 ⁽²⁾,
 - der henviser til resultaterne af forligsmødet den 15. november 2010,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0367/2010),
- A. der henviser til, at lofterne for den flerårige finansielle ramme, særlig for underudgiftsområde 1a og udgiftsområde 4, ikke giver mulighed for at finansiere EU-prioriteter uden at bringe de eksisterende instrumenter og politikker i fare,
- B. der henviser til, at budgetmyndighedens to parter på forligsmødet enedes om at anvende fleksibilitetsinstrumentet til at supplere finansieringen af de øgede bevillinger til klart afgrænsede prioriteter under disse to udgiftsområder, forudsat at der kunne nås til samlet enighed om alle udestående spørgsmål,
1. bemærker, at lofterne for underudgiftsområde 1a og udgiftsområde 4, til trods for begrænsede forhøjelser af forpligtelsesbevillingerne til et begrænset antal budgetposter, ikke muliggør nogen fyldestgørende finansiering af de prioriteringer, Parlamentet og Rådet er nået til enighed om;
 2. glæder sig derfor over, at der på forligsmødet opnåedes enighed om anvendelsen af fleksibilitetsinstrumentet til finansiering af programmet for livslang læring og programmet for konkurrenceevne og innovation under underudgiftsområde 1a og til finansiering af økonomisk støtte til Palæstina, fredsprocessen og UNRWA under udgiftsområde 4 til et samlet beløb på 105 mio. EUR;
 3. minder om, at disse programmer har afgørende betydning for Unionens fremtid, eftersom de er en stor drivkraft for økonomisk aktivitet, og for Unionens rolle som global aktør;
 4. gentager, at anvendelsen af dette instrument, som fastsat i punkt 27 i IIA af 17. maj 2006, endnu en gang understreger, hvor absolut nødvendigt det er, at EU's budget bliver mere og mere fleksibelt;

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0372.

Onsdag den 15. december 2010

5. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
6. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
7. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE**om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 27, femte afsnit,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra den betragtning, at budgetmyndighedens to parter efter at have undersøgt alle muligheder for omfordeling af bevillingerne under underudgiftsområde 1a og udgiftsområde 4 på forligsmødet den 11. november 2010 enedes om at bringe fleksibilitetsinstrumentet i anvendelse for at supplere finansieringen i 2011-budgettet ud over loftet for underudgiftsområde 1a og udgiftsområde 4 med:

- 18 mio. EUR til programmet for livslang læring under underudgiftsområde 1a
- 16 mio. EUR til programmet for konkurrenceevne og innovation under underudgiftsområde 1a
- 71 mio. EUR til Palæstina under udgiftsområde 4 -

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

For Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011 tages fleksibilitetsinstrumentet i anvendelse med henblik på tilvejebringelse af forpligtelsesbevillinger på 34 mio. EUR under underudgiftsområde 1a og på 71 mio. EUR under udgiftsområde 4.

Disse beløb skal anvendes til at supplere finansieringen af:

- 18 mio. EUR til programmet for livslang læring under underudgiftsområde 1a
- 16 mio. EUR til programmet for konkurrenceevne og innovation under underudgiftsområde 1a
- 71 mio. EUR til Palæstina under udgiftsområde 4.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

Onsdag den 15. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Parlamentets holdning til det nye forslag til budget 2011 som ændret af Rådet - alle sektioner

P7_TA(2010)0475

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, alle sektioner, som ændret af Rådet (17635/2010 - C7-0411/2010 - 2010/2290(BUD))

(2012/C 169 E/39)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til artikel 314 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og artikel 106a i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab,
- der henviser til Rådets afgørelse 2007/436/EF, Euratom af 7. juni 2007 om ordningen for De Europæiske Fællesskabers egne indtægter ⁽¹⁾,
- der henviser til Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ⁽²⁾,
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽³⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. marts 2010 om prioriteringer for 2011-budgettet ⁽⁴⁾,
- der henviser til sin beslutning af 15. juni 2010 om mandatet for trepartsmødet om forslaget til budget for 2011 ⁽⁵⁾,
- der henviser til sin beslutning af 20. oktober 2010 om Rådets holdning til forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011 - alle sektioner ⁽⁶⁾,
- der henviser til sin beslutning af 25. november 2010 om de igangværende forhandlinger om 2011-budgettet ⁽⁷⁾,
- der henviser til det nye forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, forelagt af Kommissionen den 26. november 2010 (KOM(2010)0750) i overensstemmelse med artikel 314, stk. 8, i EUF-traktaten,

⁽¹⁾ EUT L 163 af 23.6.2007, s. 17.

⁽²⁾ EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

⁽³⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽⁴⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0086.

⁽⁵⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0205.

⁽⁶⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0372.

⁽⁷⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0433.

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til resultaterne af trepartsmødet den 6. december 2010,
 - der henviser til holdningen til forslaget til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011 vedtaget af Rådet den 10. december 2010 (17635/2010 - C7-0411/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 75b og 75e,
 - der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0369/2010),
1. mener, at forslaget til budget som ændret af Rådet ikke helt lever op til det reelle behov for et solidt, sammenhængende og effektivt EU-budget, men at Parlamentets mål er at sikre Unionen et budget, der kan gennemføres fuldt ud og som forudset fra begyndelsen af regnskabsåret;
 2. mener, at den måde, hvorpå EU's ordning med egne indtægter har udviklet sig, hvor de efterhånden bliver erstattet af nationale bidrag, og som dermed opfattes som en uforholdsmæssig stor byrde for de nationale offentlige finanser, gør reformen af ordningen mere nødvendig end nogensinde; noterer sig Kommissionens erklæring; understreger dog igen betydningen af, at Kommissionen inden den 1. juli 2011 fremsætter reelle forslag til nye egne indtægter for EU, baseret på artikel 311 i EUF-traktaten, og anmoder om, at Rådet forpligter sig til at drøfte disse forslag med Parlamentet under forhandlingsprocessen for den næste flerårige finansielle ramme, i overensstemmelse med erklæring 3 i den inter-institutionelle aftale af 17. maj 2006;
 3. mener i henhold til artikel 314, stk. 4 i EUF-traktaten, at det er nødvendigt at have nogle bevillingsreserver for at sætte Kommissionen i stand til at forbedre informationsgennemsigtigheden og gennemførelsen af bevillinger under Sektion III i budgettet, og godkender forslaget til budget for 2011 som ændret ved Rådets holdning;
 4. godkender den fælles erklæring om betalingsbevillinger, der er vedføjet denne beslutning som bilag;
 5. pålægger sin formand at bekendtgøre, at budgettet er endeligt vedtaget, og drage omsorg for, at det offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 6. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen samt til de øvrige berørte institutioner og de berørte organer.

BILAG

FÆLLES ERKLÆRING OM BETALINGSBEVILLINGER

»Under hensyntagen til den igangværende finanspolitiske konsolideringsindsats i medlemsstaterne er Europa-Parlamentet og Rådet enige om niveauet for betalingsbevillinger for 2011 som foreslået i Kommissionens budgetforslag af 26. november 2010. De anmoder Kommissionen om at fremlægge et ændringsbudget, hvis det viser sig, at bevillingerne på budgettet for 2011 ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne under underudgiftsområde 1a (konkurrenceevne for vækst og beskæftigelse), underudgiftsområde 1b (sammenhæng for vækst og beskæftigelse), udgiftsområde 2 (bevarelse og forvaltning af naturressourcer), udgiftsområde 3 (unionsborgerskab, frihed, sikkerhed og retfærdighed) og udgiftsområde 4 (EU som global partner).

Især anmoder Europa-Parlamentet og Rådet indtrængende Kommissionen om senest ved udgangen af september 2011 at forelægge ajourførte taloplysninger om situationen og overslag over betalingsbevillinger under underudgiftsområde 1b (sammenhæng for vækst og beskæftigelse) og udvikling af landdistrikter under udgiftsområde 2 (bevarelse og forvaltning af naturressourcer) samt om, hvis det er nødvendigt, at forelægge et forslag til ændringsbudget med dette ene formål.

Europa-Parlamentet og Rådet vil fastlægge deres holdning til ethvert forslag til ændringsbudget så hurtigt som muligt for at undgå eventuel mangel på betalingsbevillinger. Desuden giver Europa-Parlamentet og Rådet tilsagn om hurtigt at behandle eventuelle overførsler af betalingsbevillinger, herunder på tværs af udgiftsområder i den finansielle ramme, for at anvende de betalingsbevillinger, der er opført på budgettet, bedst muligt og tilpasse dem til den faktiske gennemførelse og de faktiske behov.«

Onsdag den 15. december 2010

Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Noord Holland IKT/Nederlandene

P7_TA(2010)0476

Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/012 NL/Noord Holland, Nederlandene) (KOM(2010)0685 - C7-0389/2010 - 2010/2279(BUD))

(2012/C 169 E/40)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0685 - C7-0389/2010),
- der henviser til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾ (IIA af 17. maj 2006), særlig punkt 28,
- der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾ (EGF-forordningen),
- der henviser til skrivelse fra Udvalget om Beskæftigelse og Sociale Anliggender,
- der henviser til betænkning fra Budgetudvalget (A7-0353/2010),
- A. der henviser til, at Den Europæiske Union har indført hensigtsmæssige lovgivnings- og budgetinstrumenter med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der er ramt af konsekvenserne af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene, med det formål at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet,
- B. der henviser til, at Globaliseringsfondens anvendelsesområde er blevet udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- C. der henviser til, at Unionens økonomiske støtte til afskedigede arbejdstagere bør være dynamisk og stilles til rådighed så hurtigt og effektivt som muligt i overensstemmelse med Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring, vedtaget på samrådsmødet den 17. juli 2008, og under behørig hensyntagen til IIA af 17. maj 2006 i forbindelse med vedtagelsen af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden,
- D. der henviser til, at Nederlandene har anmodet om støtte på grund af 613 afskedigelser i to virksomheder, der var aktive inden for NACE (rev. 2), hovedgruppe 46 (Engroshandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler) i NUTS II-regionen Noord Holland i Nederlandene,
- E. der henviser til, at ansøgningen opfylder de kriterier for støtteberettigelse, som er fastsat i EGF-forordningen,

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Onsdag den 15. december 2010

1. anmoder de involverede institutioner om at tage de nødvendige skridt til at fremskynde anvendelsen af Globaliseringsfonden;
 2. erindrer om institutionernes tilsagn om at sikre en velfungerende og hurtig procedure til vedtagelse af afgørelser om anvendelse af Globaliseringsfonden og derved stille tidsbegrænset, individuel engangsstøtte til rådighed, beregnet på at yde støtte til arbejdstagere, der er blevet afskediget som en konsekvens af globaliseringen og den finansielle og økonomiske krise; understreger den rolle, Globaliseringsfonden kan spille for afskedigede arbejdstageres tilbagevenden til arbejdsmarkedet;
 3. understreger, at det i overensstemmelse med artikel 6 i EGF-forordningen bør sikres, at fonden støtter den enkelte afskedigede arbejdstagers genindslusning på arbejdsmarkedet; gentager, at støtte fra Globaliseringsfonden ikke skal erstatte foranstaltninger, som det påhviler virksomhederne at gennemføre i henhold til national lovgivning eller kollektive overenskomster, eller foranstaltninger, der er rettet mod omlægning af virksomheder eller sektorer;
 4. bemærker, at de fremlagte oplysninger om den samordnede pakke af individualiserede tilbud, der skal finansieres fra Globaliseringsfonden, omfatter detaljerede oplysninger om komplementariteten med de foranstaltninger, der finansieres af strukturfondene; gentager sin opfordring til også at forelægge en sammenlignende vurdering af disse oplysninger i dens årsberetninger;
 5. glæder sig over, at Kommissionen i forbindelse med anvendelsen af fonden har foreslået en anden kilde til betalingsbevillinger end uudnyttede bevillinger fra den Europæiske Socialfond og hermed efterkommer Parlamentets hyppige påmindelser om, at Globaliseringsfonden blev oprettet som et specifikt instrument med egne mål og frister, og at der derfor måtte fastsættes hensigtsmæssige budgetposter for overførsler;
 6. bemærker dog, at betalingsbevillinger med henblik på at mobilisere Globaliseringsfonden i denne sag vil blive overført fra en budgetpost, som er beregnet til at støtte SMV'er og innovation; beklager de alvorlige brister i Kommissionens gennemførelse af programmer for konkurrenceevne og innovation, især under en økonomisk krise, der formodes at øge behovet for en sådan støtte betragteligt;
 7. minder om, at Globaliseringsfondens funktionsmåde og merværdi bør evalueres i forbindelse med den generelle vurdering af programmerne og øvrige instrumenter, der er etableret i henhold til IIA af 17. maj 2006, i forbindelse med midtvejsrevisionen af den flerårige finansielle ramme for 2007-2013;
 8. glæder sig over den nye form i Kommissionens forslag, som indeholder en begrundelse med klare og detaljerede oplysninger om ansøgningen, undersøgelse af kriterierne for støtteberettigelse og redegørelse for årsagerne, der førte til, at den blev godkendt, hvilket er i overensstemmelse med Parlamentets anmodninger;
 9. godkender den afgørelse, der er vedføjet denne beslutning;
 10. pålægger sin formand at undertegne denne afgørelse sammen med Rådets formand og drage omsorg for, at den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*;
 11. pålægger sin formand at sende denne beslutning sammen med bilaget til Rådet og Kommissionen.
-

Onsdag den 15. december 2010

BILAG

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS AFGØRELSE

om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/012 NL/Noord Holland, Nederlandene)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,

under henvisning til den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ⁽¹⁾, særlig punkt 28,

under henvisning til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1927/2006 af 20. december 2006 om oprettelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen ⁽²⁾, særlig artikel 12, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen (EGF) blev oprettet med henblik på at yde supplerende støtte til arbejdstagere, der afskediges som følge af gennemgribende strukturelle ændringer i verdenshandelsmønstrene på grund af globaliseringen, og at hjælpe dem med at vende tilbage til arbejdsmarkedet.
- (2) Globaliseringsfondens anvendelsesområde blev udvidet for ansøgninger indgivet fra den 1. maj 2009, således at det også omfatter støtte til arbejdstagere, der bliver afskediget som en direkte følge af den internationale finansielle og økonomiske krise.
- (3) Den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 giver mulighed for at anvende Globaliseringsfonden inden for et årligt loft på 500 mio. EUR.
- (4) Nederlandene indgav den 8. april 2010 en ansøgning om anvendelse af EGF i forbindelse med afskedigelser i to virksomheder, der var aktive inden for NACE (rev. 2)-hovedgruppe 46 (Engroshandel undtagen med motorkøretøjer og motorcykler) i NUTS II-regionen, Noord Holland (NL32), og supplerede denne ansøgning med yderligere oplysninger frem til den 5. august 2010. Ansøgningen opfylder kravene til fastlæggelse af støttebeløbets størrelse, jf. artikel 10 i forordning (EF) nr. 1927/2006. Kommissionen foreslår derfor, at der ydes en støtte på 2 557 135 EUR.
- (5) Der bør derfor som følge af Nederlandenes ansøgning ydes støtte fra Globaliseringsfonden -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

I forbindelse med Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2010 stilles der et beløb til rådighed fra Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen på 2 557 135 EUR i forpligtelses- og betalingsbevillinger.

⁽¹⁾ EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 406 af 30.12.2006, s. 1.

Onsdag den 15. december 2010

Artikel 2

Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

Gennemførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation *

P7_TA(2010)0477

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (KOM(2010)0105 - C7-0315/2010 - 2010/0067(CNS))

(2012/C 169 E/41)

(Særlig lovgivningsprocedure – høring – forstærket samarbejde)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Rådet (KOM(2010)0105),
 - der henviser til artikel 81, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, der danner grundlag for Rådets høring af Parlamentet (C7-0315/2010),
 - der henviser til sin beslutning af 16. juni 2010 ⁽¹⁾, hvormed Parlamentet godkendte Rådets afgørelse om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation,
 - der henviser til Rådets afgørelse 2010/405/EU af 12. juli 2010 om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation ⁽²⁾,
 - der henviser til udtalelse af 14. juli 2010 fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 74 g, stk. 3,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender og Udvalget om Kvinders Rettigheder og Ligestilling (A7-0360/2010),
1. godkender Kommissionens forslag som ændret;
 2. opfordrer Kommissionen til at ændre sit forslag i overensstemmelse hermed, jf. artikel 293, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde;
 3. opfordrer Kommissionen til hurtigst muligt inden den lovede generelle gennemgang af forordning (EF) nr. 2201/2003 at fremsætte et forslag til ændring af denne forordning udelukkende med henblik på tilføjelsen af en bestemmelse om *forum necessitatis*;

⁽¹⁾ Vedtagne tekster, P7_TA(2010)0216.

⁽²⁾ EFT L 189 af 22.7.2010, s. 12.

Onsdag den 15. december 2010

4. opfordrer Rådet til at underrette Parlamentet, hvis det ikke agter at følge den tekst, Parlamentet har godkendt;
5. anmoder Rådet om fornyet høring, hvis det agter at ændre Kommissionens forslag i væsentlig grad;
6. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 1

Forslag til forordning Henvisning 2

under henvisning til Rådets afgørelse [...] af [...] om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation ⁽⁷⁾,

⁽⁷⁾ EUT L [...] af [...], s. [...].

under henvisning til Rådets afgørelse **2010/405/EU** af **12. juli 2010** om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ EUT L 189 af 22.7.2010, s. 12.

Ændring 2

Forslag til forordning Betragtning 1

(1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område **skal** Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger.

(1) Unionen har sat sig som mål at bevare og udbygge et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at etablere et sådant område **vil** Unionen vedtage foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål med grænseoverskridende virkninger, **navnlig i det omfang disse er nødvendige for det indre markeds funktion.**

Ændring 3

Forslag til forordning Betragtning 2

(2) I henhold til **artikel 81, stk. 3**, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal **Rådet fastlægge** foranstaltninger **vedrørende familieret med grænseoverskridende virkninger.**

(2) I henhold til **artikel 81** i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde skal **disse** foranstaltninger **omfatte foranstaltninger, der skal sikre forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler om lovvalg.**

Ændring 4

Forslag til forordning Betragtning 6

(6) Bulgarien, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, Luxembourg, Ungarn, Østrig, Rumænien og Slovenien rettede efterfølgende en anmodning til Kommissionen, hvori de anførte, at de havde til hensigt at indføre et forstærket samarbejde indbyrdes om lovvalg i ægteskabssager, **og de opfordrede Kommissionen til at forelægge Rådet et forslag herom.**

(6) **Belgien**, Bulgarien, **Tyskland**, Grækenland, Spanien, Frankrig, Italien, **Letland**, Luxembourg, Ungarn, **Malta**, Østrig, **Portugal**, Rumænien og Slovenien rettede efterfølgende en anmodning til Kommissionen, hvori de anførte, at de havde til hensigt at indbyrdes forstærket samarbejde om lovvalg i ægteskabssager. **Den 3. marts 2010 trak Grækenland sin anmodning tilbage.**

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 5**Forslag til forordning
Betragtning 7**

(7) Rådet vedtog den [...] afgørelse [...] om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation.

(7) Rådet vedtog den **12. juli 2010** afgørelse **2010/405/EU** om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation.

Ændring 6**Forslag til forordning
Betragtning 8**

(8) Ifølge artikel 328, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er et forstærket samarbejde åbent for alle medlemsstater, når det indføres, forudsat at medlemsstaterne opfylder de eventuelle betingelser for deltagelse, der er fastsat i den bemyndigende afgørelse. Det gælder ligeledes når som helst derefter, forudsat at medlemsstaterne foruden de nævnte betingelser efterkommer de retsakter, der allerede er vedtaget i henhold dertil.

(8) Ifølge artikel 328, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde er et forstærket samarbejde åbent for alle medlemsstater, når det indføres, forudsat at medlemsstaterne opfylder de eventuelle betingelser for deltagelse, der er fastsat i den bemyndigende afgørelse. Det gælder ligeledes når som helst derefter, forudsat at medlemsstaterne foruden de nævnte betingelser efterkommer de retsakter, der allerede er vedtaget i henhold dertil. **Kommissionen og de medlemsstater, der deltager i et forstærket samarbejde, bør tilskynde til det størst mulige antal medlemsstaters deltagelse heri. Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i de deltagende medlemsstater i overensstemmelse med traktaterne.**

Ændring 7**Forslag til forordning
Betragtning 9 a (ny)**

(9a) Denne forordnings materielle anvendelsesområde og dispositive bestemmelser bør stemme overens med forordning (EF) nr. 2201/2003. Den bør dog ikke finde anvendelse på omstødelse af ægteskab. Nærværende forordning bør kun finde anvendelse på opløsning af ægteskab eller lempelse af de ægteskabelige forbindelser. Den lov, der udpeges på grundlag af lovvalgsreglerne i denne forordning bør finde anvendelse på årsagerne til skilsmisse og separation. Præjudicielle spørgsmål, såsom rets- og handleevne og ægteskabets gyldighed eller spørgsmål såsom virkningerne af skilsmisse eller separation på formueforhold, navn, forældreansvar, underholdspligt eller andre accessoriske spørgsmål, bør afgøres efter de gældende lovvalgsregler i den berørte medlemsstat.

Ændring 8**Forslag til forordning
Betragtning 10**

(10) For klart at afgrænse det geografiske anvendelsesområde for denne forordning skal det fastsættes, hvilke medlemsstater der deltager i det forstærkede samarbejde.

(10) For klart at afgrænse det geografiske anvendelsesområde for denne forordning skal det fastsættes, hvilke medlemsstater der deltager i det forstærkede samarbejde **i overensstemmelse med artikel 1, stk. 2.**

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 9**Forslag til forordning
Betragtning 10 a (ny)**

(10a) Denne forordning bør finde universel anvendelse, således at forstå at forordningens ensartede lovvalgsregler kan udpege loven i en deltagende medlemsstat, loven i en ikke-deltagende medlemsstat eller loven i en stat, der ikke er medlem af Den Europæiske Union.

Ændring 10**Forslag til forordning
Betragtning 11**

(11) Denne forordning bør finde anvendelse uanset domsmyndighedens art.

(11) Denne forordning bør finde anvendelse uanset domsmyndighedens art. **En sag bør, hvor det er relevant, anses for at være anlagt i overensstemmelse med forordning (EF) nr. 2201/2003.**

Ændring 11**Forslag til forordning
Betragtning 12**

(12) For at give ægtefællerne mulighed for at vælge en lov, som de har tæt tilknytning til, og for at sørge for, at denne lov finder anvendelse på deres skilsmisse- eller separationssag, når de ikke har truffet et sådant valg, bør den lov, som de har tæt tilknytning til, kunne anvendes, også når der ikke er tale om en deltagende medlemsstats lov. Er det en anden medlemsstats lov, der skal anvendes, kan det netværk, der er oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, bistå domstolene og vejlede dem om indholdet af reglerne i fremmed ret.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

(12) For at give ægtefællerne mulighed for at vælge en lov, som de har tæt tilknytning til, og for at sørge for, at en lov, som de har tæt tilknytning til, finder anvendelse på deres skilsmisse- eller separationssag, når de ikke har truffet et sådant valg, bør den lov, som de har tæt tilknytning til, kunne anvendes, også når der ikke er tale om en deltagende medlemsstats lov. Er det en anden medlemsstats lov, der skal anvendes, vil det netværk, der er oprettet ved Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område ⁽¹⁾, **ændret ved beslutning nr. 568/2009/EF af 18. juni 2009 ⁽²⁾, kunne** bistå domstolene og vejlede dem om indholdet af reglerne i fremmed ret.

⁽¹⁾ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

⁽²⁾ EUT L 168 af 30.6.2009, s. 35.

Ændring 12**Forslag til forordning
Betragtning 13**

(13) Det kræver både større fleksibilitet og større retssikkerhed at øge borgernes mobilitet. For at nå dette mål bør denne forordning styrke partsautonomien i forbindelse med skilsmisse og separation og give parterne en begrænset mulighed for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation. **Denne mulighed bør ikke gælde i sager om omstødelse af ægteskab, der hænger nøje sammen med betingelserne for ægteskabets gyldighed, hvorfor der ikke bør gælde partsautonomi.**

(13) Det kræver både større fleksibilitet og større retssikkerhed at øge borgernes mobilitet. For at nå dette mål bør denne forordning styrke partsautonomien i forbindelse med skilsmisse og separation og give parterne en begrænset mulighed for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 13**Forslag til forordning
Betragtning 14**

(14) Ægtefællerne bør vælge loven i et land, som de har en særlig tilknytning til, eller loven i domstolslandet som gældende ret for deres skilsmisse- og separation. Den lov, ægtefællerne vælger, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som fastsat i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. **Muligheden for at vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse i forbindelse med skilsmisse og separation, bør ikke skade barnets tarv.**

(14) Ægtefællerne bør kunne vælge loven i et land, som de har en særlig tilknytning til, eller loven i domstolslandet som gældende ret for deres skilsmisse og separation. Den lov, ægtefællerne vælger, skal være i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder som anerkendt i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

Ændring 14**Forslag til forordning
Betragtning 15**

(15) Før ægtefællerne vælger, hvilken lov der skal finde anvendelse, er det vigtigt, at de har adgang til ajourførte oplysninger om de væsentlige aspekter i den nationale ret og EU-retten og procedurerne for skilsmisse og separation. For at sikre en sådan adgang til de relevante oplysninger ajourfører Kommissionen regelmæssigt det offentlige internetbaserede informationssystem, som blev oprettet ved **Rådets** beslutning 2001/470/EF.

(15) Før ægtefællerne vælger, hvilken lov der skal finde anvendelse, er det vigtigt, at de har adgang til ajourførte oplysninger om de væsentlige aspekter i den nationale ret og EU-retten og procedurerne for skilsmisse og separation. For at sikre en sådan adgang til de relevante oplysninger ajourfører Kommissionen regelmæssigt det offentlige internetbaserede informationssystem, som blev oprettet ved beslutning 2001/470/EF, **ændret ved beslutning nr. 568/2009/EF.**

Ændring 15**Forslag til forordning
Betragtning 15 a (ny)**

(15a) **Kan ægtefællerne ikke nå til enighed om et lovvalg, bør de indlede en mæglingsprocedure omfattende mindst et møde med en autoriseret mægler.**

Ændring 16**Forslag til forordning
Betragtning 16**

(16) Et oplyst valg for **begge ægtefællers** vedkommende er et grundlæggende princip i denne forordning. Begge ægtefæller bør have et præcist kendskab til de retlige og sociale konsekvenser af lovvalget. Det, at der er mulighed for i fællesskab at foretage lovvalg, bør ikke berøre ægtefællernes rettigheder og ligestilling. I den forbindelse bør **de nationale domstole** være bevidste om betydningen af, at **begge ægtefæller** træffer et oplyst valg, hvad angår de retlige konsekvenser af aftalen om lovvalg.

(16) Et oplyst valg for **ægtefællernes** vedkommende er et grundlæggende princip i denne forordning. Begge ægtefæller bør have et præcist kendskab til de retlige og sociale konsekvenser af lovvalget. Det, at der er mulighed for i fællesskab at foretage lovvalg, bør ikke berøre ægtefællernes rettigheder og ligestilling. I den forbindelse bør **domstolene i de deltagende medlemsstater** være bevidste om betydningen af, at **ægtefællerne** træffer et oplyst valg, hvad angår de retlige konsekvenser af aftalen om lovvalg.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 17

Forslag til forordning
Betragtning 17

(17) Der bør indføres visse garantier for at sikre, at ægtefællerne er klare over konsekvenserne af deres valg. Aftalen om lovvalg bør i det mindste være indgået skriftligt og være dateret og underskrevet af begge parter. Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted, imidlertid indeholder regler om yderligere formelle krav, bør disse regler overholdes. Sådanne yderligere formelle krav kan f.eks. gælde i en deltagende medlemsstat, hvor aftalen skal indføres i en ægtepagt.

(17) *Regler om materiel og formel gyldighed bør fastsættes, så det bliver lettere for ægtefællerne at træffe et oplyst valg, og således at deres samtykke respekteres for at sikre retssikkerheden og bedre adgang til retlig prøvelse. For så vidt angår den formelle gyldighed* bør der indføres visse garantier for at sikre, at ægtefællerne er klar over konsekvenserne af deres valg. Aftalen om lovvalg bør i det mindste være indgået skriftligt og være dateret og underskrevet af begge parter. Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted **på tidspunktet for aftalens indgåelse**, imidlertid indeholder yderligere formelle krav, bør disse regler overholdes. Sådanne yderligere formelle krav kan f.eks. gælde i en deltagende medlemsstat, hvor aftalen skal indføres i en ægtepagt. **Hvis ægtefællerne på tidspunktet for indgåelsen af aftalen har deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater, som har forskellige regler om formelle krav, er det tilstrækkeligt at opfylde de formelle krav i en af disse stater. Hvis kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse har sit sædvanlige opholdssted i en deltagende medlemsstat, hvor der gælder yderligere formelle krav, bør disse regler overholdes.**

Ændring 19

Forslag til forordning
Betragtning 19

(19) Når der ikke er indgået aftale om lovvalg, bør denne forordning indføre harmoniserede lovvalgsregler baseret på en række principale og subsidiære tilknytningskriterier, der sikrer et tæt bånd mellem ægtefællerne og den omhandlede lov, og som tilgodeser kravet om retssikkerhed og retlig forudsigelighed og forebygger en situation, hvor en af ægtefællerne begærer skilsmisse før den anden for at sikre sig, at sagen behandles efter en bestemt lov, som vedkommende mener i højere grad tilgodeser hans eller hendes interesser. Disse tilknytningskriterier **er valgt for at** sikre, at skilsmisse- eller separationssagen behandles efter en lov, som ægtefællerne har en tæt tilknytning til, **og de er først og fremmest baseret på ægtefællernes sædvanlige opholdssted.**

(19) Når der ikke er indgået aftale om lovvalg, bør denne forordning indføre harmoniserede lovvalgsregler baseret på en række principale og subsidiære tilknytningskriterier, der sikrer et tæt bånd mellem ægtefællerne og den omhandlede lov, og som tilgodeser kravet om retssikkerhed og retlig forudsigelighed og forebygger en situation, hvor en af ægtefællerne begærer skilsmisse før den anden for at sikre sig, at sagen behandles efter en bestemt lov, som vedkommende mener i højere grad tilgodeser hans eller hendes interesser. Disse tilknytningskriterier **bør fastsættes på en sådan måde at det sikres**, at skilsmisse- og separationssager behandles efter en lov, som ægtefællerne har tæt tilknytning til.

Ændring 20

Forslag til forordning
Betragtning 19 a (ny)

(19a) Når der i denne forordning i forbindelse med anvendelse af en stats lovgivning henvises til nationalitet som tilknytningskriterium, bør spørgsmålet om behandling af sager, hvori der indgår flere nationaliteter, afgøres i overensstemmelse med national lovgivning under fuld overholdelse af Den Europæiske Unions almindelige principper.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 21

Forslag til forordning
Betragtning 19 b (ny)

(19b) *Indbringes en anmodning om ændring af separation til skilsmisse for domstolen, og har parterne ikke indgået aftale om lovvalg, bør den lov, der fandt anvendelse på separationen, også anvendes på skilsmissen. En sådan form for kontinuitet vil fremme forudsigeligheden for parterne og styrke retssikkerheden. Hvis den lov, der fandt anvendelse på separationen, ikke giver mulighed for ændring af separation til skilsmisse, bør skilsmissen følge de lovvalgsregler, der gælder, når parterne ikke har indgået aftale om lovvalg. Dette bør ikke forhindre ægtefællerne i at søge om skilsmisse på grundlag af andre regler i denne forordning.*

Ændring 22

Forslag til forordning
Betragtning 20

(20) I visse situationer, hvor den valgte lov ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse eller separation på grund af dennes køn, bør loven i domstolslandet dog finde anvendelse.

(20) I visse situationer, hvor den valgte lov ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke giver en af ægtefællerne lige adgang til skilsmisse eller separation på grund af dennes køn, bør loven i domstolslandet dog finde anvendelse. **Dette bør imidlertid ikke foregribe ordre public.**

Ændring 23

Forslag til forordning
Betragtning 21

(21) Når det er begrundet i almene hensyn, bør det i ekstraordinære tilfælde være muligt for de deltagende medlemsstats domstole at undlade at anvende fremmed ret i en konkret sag, når det ville være klart i strid med ufravigelige retsprincipper i domstolslandet (ordre public) at anvende dem. Domstolene bør imidlertid ikke kunne anvende ordre public-undtagelsen for at undlade at anvende en anden **medlemsstats** lov, når dette er i strid med Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 21, som forbyder enhver forskelsbehandling.

(21) Når det er begrundet i almene hensyn, bør det i ekstraordinære tilfælde være muligt for de deltagende medlemsstats domstole at undlade at anvende **en bestemmelse i** fremmed ret i en konkret sag, når det ville være klart i strid med ordre public i domstolslandet at anvende den. Domstolene bør imidlertid ikke kunne anvende ordre public-undtagelsen for at undlade at anvende **en bestemmelse i** en anden **stats** lov, når dette er i strid med Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 21, som forbyder enhver forskelsbehandling.

Ændring 24

Forslag til forordning
Betragtning 21 a (ny)

(21a) *Hvor denne forordning henviser til den omstændighed, at lovgivningen i den deltagende medlemsstat, for hvis domstol sagen indbringes, ikke åbner mulighed for skilsmisse, bør dette fortolkes således, at denne medlemsstats lov slet ikke indeholder begrebet skilsmisse. I dette tilfælde er domstolen ikke forpligtet til at bevilge skilsmisse i kraft af anvendelsen af denne forordning. Hvor denne forordning henviser til den omstændighed, at loven i den deltagende medlemsstat, for hvis domstol sagen indbringes, ikke anser det pågældende ægteskab for at være gyldigt med henblik på en skilsmissesag, bør dette fortolkes sådan, at et sådant ægteskab ikke findes i denne medlemsstats lov. I dette tilfælde er domstolen ikke forpligtet til at bevilge skilsmisse eller kræve separation i kraft af anvendelsen af denne forordning.*

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 25

Forslag til forordning
Betragtning 22

(22) Da der i nogle stater og deltagende medlemsstater findes flere retssystemer eller regelsæt angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, bør det fastsættes, i hvilket omfang bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse i de forskellige territoriale enheder i disse stater og deltagende medlemsstater.

(22) Da der i nogle stater og deltagende medlemsstater findes to eller flere retssystemer eller regelsæt angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, bør det fastsættes, i hvilket omfang bestemmelserne i denne forordning finder anvendelse i de forskellige territoriale enheder i disse stater og deltagende medlemsstater, **eller i hvilket omfang denne forordning finder anvendelse på forskellige personkategorier i disse stater og deltagende medlemsstater.**

Ændring 26

Forslag til forordning
Betragtning 22 a (ny)

(22a) Findes der ikke regler om lovvalg, bør ægtefæller, der vælger loven i den stat, hvis nationalitet én af dem har, samtidig angive, hvilken territorial enheds lov de er blevet enige om, hvis den stat, hvis lov vælges, består af flere territoriale enheder med hver sit retssystem eller regelsæt angående skilsmisse.

Ændring 29

Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 1a (nyt)

1a. Denne forordning finder ikke anvendelse på følgende forhold, selvom de alene rejses som præjudicielle spørgsmål i forbindelse med skilsmisse- eller separationssager:

- a) fysiske personers retlige status*
- b) eksistensen, gyldigheden eller anerkendelsen af et ægteskab*
- c) omstødelse af et ægteskab*
- d) ægtefællernes navn*
- e) de formueretlige virkninger af ægteskabet*
- f) forældreansvar*
- g) underholdspligt*
- h) båndlæggelse eller arv.*

Ændring 30

Forslag til forordning
Artikel 1 – stk. 2

2. I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstat« en medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation i medfør af Rådets afgørelse [...] af [...] om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation.

2. I denne forordning forstås ved »deltagende medlemsstat« en medlemsstat, der deltager i det forstærkede samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation i medfør af Rådets afgørelse **2010/405/EU af 12. juli 2010** om bemyndigelse til et forstærket samarbejde om lovvalgsregler i forbindelse med skilsmisse og separation **eller i medfør af en afgørelse, som er truffet i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 31

Forslag til forordning

Artikel 1 a (ny)

Artikel 1a

*Sammenhæng med forordning (EF) nr. 2201/2003**Denne forordning berører ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 2201/2003.*

Ændring 32

Forslag til forordning

Artikel 1 b (ny)

Artikel 1b

Definition

I denne forordning forstås ved »domstol« alle myndigheder i de deltagende medlemsstater med kompetence i spørgsmål, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde.

Ændring 34

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 1 – indledning

1. Ægtefællerne kan ved aftale vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation under forudsætning af, **at den valgte lov er i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, der er fastlagt i traktaterne og i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og den offentlige orden,** og at der er tale om en af følgende love:

1. Ægtefællerne kan ved aftale vælge, hvilken lov der skal finde anvendelse på deres skilsmisse eller separation, under forudsætning af at der er tale om en af følgende love:

Ændring 39

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 3

3. Den i stk. 2 nævnte aftale skal indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller. Elektroniske meddelelser, som varigt dokumenterer aftalen, anses for at være skriftlige.

3. Giver loven i domstolslandet mulighed for det, kan ægtefællerne også aftale lovvalget i retten under behandlingen af sagen. Det er da tilstrækkeligt, at lovvalget optages i protokollen ved domstolen i overensstemmelse med loven i domstolslandet.

Hvis loven i den deltagende medlemsstat, hvor de to ægtefæller har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, indeholder yderligere regler om formkrav, finder disse regler dog anvendelse. Hvis ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater, og loven i disse medlemsstater indeholder forskellige regler om formkrav, er aftalen gyldig med hensyn til sin form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 40

Forslag til forordning

Artikel 3 – stk. 4

4. Hvis loven i domstolslandet giver mulighed for det, kan udgår
ægtefællerne også foretage lovvalget over for domstolen under
sagens behandling. Det er da tilstrækkeligt, at lovvalget
optages i protokollen ved domstolen i overensstemmelse med
loven i domstolslandet.

Ændring 41

Forslag til forordning

Artikel 3 a (ny)

Artikel 3a

Samtykke og materiel gyldighed

1. Spørgsmål om eksistensen og gyldigheden af en aftale om lovvalg eller en bestemmelse herom er underlagt den lov, der ville finde anvendelse i henhold til denne forordning, hvis aftalen eller bestemmelsen var gyldig.
2. En ægtefælle kan dog, for at godtgøre, at han eller hun ikke har samtykket i aftalen eller bestemmelsen, påberåbe sig loven i det land, hvor han eller hun har sit sædvanlige opholdssted på det tidspunkt, hvor sagen indbringes for en domstol, såfremt det af omstændighederne fremgår, at det ikke ville være rimeligt at bestemme virkningen af hans eller hendes adfærd efter den i stk. 1 angivne lov.

Ændring 42

Forslag til forordning

Artikel 3 b (ny)

Artikel 3b

Gyldighed med hensyn til form

1. Den i artikel 3, stk. 1 og 2, nævnte aftale skal indgås skriftligt, dateres og underskrives af begge ægtefæller. Elektroniske meddelelser, som varigt dokumenterer aftalen, anses for at være skriftlige.
2. Indeholder loven i den deltagende medlemsstat, hvor ægtefællerne har deres sædvanlige opholdssted på tidspunktet for aftalens indgåelse, yderligere regler om formkrav, finder disse krav dog anvendelse.
3. Har ægtefællerne deres sædvanlige opholdssted i forskellige deltagende medlemsstater på tidspunktet for aftalens indgåelse, og indeholder loven i disse stater forskellige regler om formkrav, er aftalen gyldig med hensyn til sin form, hvis den opfylder betingelserne i loven i en af disse stater.
4. Har kun en af ægtefællerne på tidspunktet for aftalens indgåelse sit sædvanlige opholdssted i en deltagende medlemsstat, og gælder der i denne stat yderligere formkrav for denne type aftale, finder disse krav anvendelse.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 43**Forslag til forordning****Artikel 4 a (ny)****Artikel 4a****Ændring af separation til skilsmisse**

1. Ved ændring af en separation til skilsmisse behandles skilsmissen efter den lov, der fandt anvendelse på separationen, medmindre parterne har aftalt andet i overensstemmelse med artikel 3.

2. Giver den lov, der fandt anvendelse på separationen, ikke mulighed for ændring af separation til skilsmisse, finder artikel 4 dog anvendelse, medmindre parterne har aftalt andet i overensstemmelse med artikel 3.

Ændring 45**Forslag til forordning****Artikel 7 a (ny)****Artikel 7a****Forskelle i national lovgivning**

Intet i denne forordning forpligter domstolene i en deltagende medlemsstat, hvis lovgivning ikke giver mulighed for skilsmisse eller ikke anerkender det pågældende ægteskab med henblik på en skilsmissesag, til at bevilge skilsmisse i kraft af anvendelsen af denne forordning.

Ændring 46**Forslag til forordning****Artikel 8**Stater med *mere end et retssystem*

1. Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har sine egne regler om skilsmisse og separation, skal hver territorial enhed anses for en stat ved fastlæggelsen af, hvilken lov der skal anvendes i henhold til denne forordning.

Stater med *to eller flere retssystemer - territoriale enheder*

1. Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har sine egne regler om skilsmisse og separation, skal hver territorial enhed anses for en stat ved fastlæggelsen af, hvilken lov der skal anvendes i henhold til denne forordning.

1a. I forhold til en sådan stat:

a) forstås en henvisning til sædvanligt opholdssted på denne stats område som en henvisning til sædvanligt opholdssted på et område, som udgør en territorial enhed i den pågældende stat

b) forstås en henvisning til nationalitet som en henvisning til den territoriale enhed, som fastsættes efter den pågældende stats lovgivning, eller i mangel af relevante regler som en henvisning til den territoriale enhed, parterne har valgt, eller i mangel af lovvalg som en henvisning til den territoriale enhed, som ægtefællen eller ægtefællerne har det tætteste tilhørsforhold til.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 47

Forslag til forordning

Artikel 8 a (ny)

Artikel 8a

Stater med to eller flere retssystemer - konflikter mellem parterne

I forhold til en stat, som har to eller flere retssystemer eller regelsæt, der finder anvendelse på forskellige personkategorier, angående de spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, forstås en henvisning til en sådan stats lovgivning som en henvisning til det retssystem, der er bestemt af de gældende regler i den pågældende stat. I mangel af sådanne regler finder det retssystem eller regelsæt, som ægtefællen eller ægtefællerne har det tætteste tilhørsforhold til, anvendelse.

Ændring 48

Forslag til forordning

Artikel 8 b (ny)

Artikel 8b

Ikke-anvendelse af denne forordning på interne konflikter

En deltagende medlemsstat, hvor forskellige retssystemer eller regelsæt finder anvendelse på spørgsmål, som er reguleret af denne forordning, er ikke forpligtet til at anvende denne forordning på lovvalg, der alene skyldes sådanne forskellige retssystemer eller regelsæt.

Ændring 49

Forslag til forordning

Artikel 9 – stk. 1 – litra a

a) **reglerne om formkrav** til aftaler om lovvalg og

a) **formkravene** til aftaler om lovvalg **i i henhold til artikel 3b, stk. 2-4**, og

Ændring 51

Forslag til forordning

Artikel 10 – stk. 1 – afsnit 2

En aftale om lovvalg, der er indgået **i overensstemmelse med lovgivningen i en deltagende medlemsstat** inden denne forordnings anvendelsesdato, får dog også virkning, hvis den **opfylder betingelserne i artikel 3, stk.3, første afsnit**.

En aftale om lovvalg, der er indgået inden denne forordnings anvendelsesdato, får dog også virkning, hvis den **er i overensstemmelse med artikel 3a og 3b**.

Onsdag den 15. december 2010

KOMMISSIONENS FORSLAG

ÆNDRING

Ændring 52

Forslag til forordning

Artikel 11 – stk. 1

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af **bilaterale eller multilaterale** konventioner, som en eller flere deltagende medlemsstater er **part** i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse, og som **omfatter spørgsmål, der er reguleret af denne forordning, jf. dog de deltagende medlemsstaters forpligtelser i henhold til artikel 351 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.**

1. Denne forordning berører ikke anvendelsen af **internationale** konventioner, som en eller flere deltagende medlemsstater er **parter** i på tidspunktet for denne forordnings vedtagelse **eller på tidspunktet for vedtagelsen af den i artikel 1, stk. 2, omtalte afgørelse**, og som **fastsætter lovvalgsregler i skilsmisse- og separationssager.**

Ændring 53

Forslag til forordning

Artikel 11 – stk. 2

2. **Uanset stk. 1 har** denne forordning **i forholdet** mellem de deltagende medlemsstater forrang frem for **de** konventioner **vedrørende spørgsmål** omfattet af denne forordning, **som de deltagende medlemsstater er parter i.**

2. Denne forordning **har dog i forbindelserne** mellem de deltagende medlemsstater forrang frem for konventioner, **der udelukkende er indgået mellem to eller flere medlemsstater, for så vidt sådanne konventioner vedrører områder, der er omfattet af denne forordning.**

Ændring 54

Forslag til forordning

Artikel 12 – stk. 1

Senest **den** [fem år efter denne forordnings **anvendelse**] forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag **om tilpasning.**

1. Senest fem år efter denne forordnings **ikrafttræden og hvert femte år derefter** forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en rapport om anvendelsen af denne forordning. Rapporten ledsages om nødvendigt af forslag **til ændring af denne forordning.**

Ændring 55

Forslag til forordning

Artikel 12 – stk. 1 a (nyt)

1a. **Med henblik herpå meddeler de deltagende medlemsstater Kommissionen relevante oplysninger om deres domstoles anvendelse af denne forordning.**

Ændring 56

Forslag til forordning

Artikel 13 – stk. 2 a (nyt)

For de medlemsstater, der deltager i henhold til en afgørelse truffet i overensstemmelse med artikel 331, stk. 1, andet eller tredje afsnit, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, finder denne forordning anvendelse fra den dato, som er angivet i den pågældende afgørelse.

Onsdag den 15. december 2010

Kreditvurderingsbureauer ***I

P7_TA(2010)0478

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (KOM(2010)0289 - C7-0143/2010 - 2010/0160(COD))

(2012/C 169 E/42)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0289),
- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0143/2010),
- der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank af 19. november 2010 ⁽¹⁾,
- der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 8. december 2010 ⁽²⁾,
- der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
- der henviser til forretningsordenens artikel 55,
- der henviser til betænkning fra Økonomi- og Valutaudvalget og udtalelse fra Retsudvalget (A7-0340/2010),

1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre sit forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 337 af 14.12.2010, s. 1.

⁽²⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

Onsdag den 15. december 2010

P7_TC1-COD(2010)0160

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 513/2011).

Ophævelse af direktiver vedrørende metrologi *I**

P7_TA(2010)0479

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophævelse af direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 74/148/EØF, 75/33/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF vedrørende metrologi (KOM(2008)0801 - C6-0467/2008 - 2008/0227(COD))

(2012/C 169 E/43)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2008)0801),
 - der henviser til EF-traktatens artikel 251, stk. 2, og artikel 95, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C6-0467/2008),
 - der henviser til Kommissionens meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet om følgerne af Lissabon-traktatens ikrafttræden for de igangværende interinstitutionelle beslutningsprocedurer (KOM(2009)0665),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, og artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. maj 2009 ⁽¹⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 10. november 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse (A7-0050/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. godkender Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens erklæring, der er vedføjet som bilag til denne beslutning;

⁽¹⁾ EUT C 277 af 17.11.2009, s. 49.

Onsdag den 15. december 2010

3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet, Kommissionen og de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2008)0227

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ophævelse af Rådets direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 74/148/EØF, 75/33/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF vedrørende metrologi

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, direktiv 2011/17/EU).

BILAG

Erklæring fra Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen

I overensstemmelse med artikel 25 i direktiv 2004/22/EF om måleinstrumenter vil Kommissionen af Europa-Parlamentet og Rådet blive anmodet om inden den 30. april 2011 at aflægge rapport om gennemførelsen af direktivet og i givet fald at forelægge et lovgivningsmæssigt forslag.

I den forbindelse og i overensstemmelse med principperne om bedre lovgivning (herunder i givet fald konsekvensvurdering og åben høring) vil der blive foretaget en vurdering for at afgøre, hvorvidt, og i så fald i hvilket omfang, anvendelsesområdet for direktiv 2004/22/EF bør udvides til at omfatte nogen af de måleinstrumenter, der i øjeblikket henhører under anvendelsesområdet for direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 74/148/EØF, 75/33/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF.

Den for ophævelsen af disse direktiver fastsatte dato vil også blive taget op til fornyet overvejelse på baggrund af resultatet af nævnte vurdering med henblik på at sikre konsekvens i Unionens lovgivningsaktion på måleinstrumentområdet.

Borgerinitiativer ***I

P7_TA(2010)0480

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om borgerinitiativer (KOM(2010)0119 - C7-0089/2010 - 2010/0074(COD))

(2012/C 169 E/44)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

— der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0119),

— der henviser til EU-traktatens artikel 11, stk. 4,

Onsdag den 15. december 2010

- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 24, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0089/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg af 14. juli 2010 ⁽¹⁾,
 - der henviser til udtalelse fra Regionsudvalget af 10. juni 2010 ⁽²⁾,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 8. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Udvalget om Konstitutionelle Anliggender og udtalelser fra Udvalget for Andragender, Kultur- og Uddannelsesudvalget og Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender (A7-0350/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. tager erklæringerne fra Rådets formandskab og Kommissionen, der er vedføjet som bilag til denne beslutning, til efterretning;
 3. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 4. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EUT.

⁽²⁾ EUT C 267 af 1.10.2010, s. 57.

P7_TC1-COD(2010)0074

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om borgerinitiativer

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 211/2011).

BILAG

Erklæringer

Erklæringer fra Kommissionen

- I -

Kommissionen giver præcise oplysninger om borgerinitiativet. Den udarbejder og ajourfører bl.a. en omfattende og brugervenlig vejledning om borgerinitiativet på alle EU's officielle sprog, som er tilgængelig på Kommissionens dedikerede website for borgerinitiativet. Endvidere tilbyder Kommissionen i forbindelse med registrering og behandling af forslag til borgerinitiativer om nødvendigt initiativtagerne støtte og vejledning. Kommissionen underretter også efter anmodning initiativtagerne til igangværende eller planlagte lovgivningsmæssige forslag om spørgsmål, som initiativet rejser.

Onsdag den 15. december 2010

- II -

Efter registrering af et forslag til initiativ på et officielt sprog kan initiativtagerne på et hvilket som helst tidspunkt under indsamlingen af støttetilkendegivelser anmode Kommissionen om at registrere oversættelser af forslaget til initiativ på ethvert andet officielt sprog. Ansvar for oversættelserne ligger hos initiativtagerne; inden Kommissionen godkender registrering af en ny sprogversion, kontrollerer den, at der ikke er åbenlyse og afgørende uoverensstemmelser mellem originalen og de nye sprogversioner, hvad angår titel, indhold og mål.

Erklæring fra det belgiske formandskab for Rådet

Formandskabet vil bestræbe sig på at sikre, at de foranstaltninger, der er nødvendige for anvendelsen af denne forordning er på plads snarest muligt og senest ét år efter dens ikrafttræden som fastsat i forordningen.

Torsdag den 16. december 2010

Europæisk kulturarvsmærke *I**

P7_TA(2010)0486

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om gennemførelse af et EU-initiativ vedrørende et europæisk kulturarvsmærke (KOM(2010)0076 - C7-0071/2010 - 2010/0044(COD))

(2012/C 169 E/45)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0076),
 - der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 167 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget for Parlamentet (C7-0071/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til den begrundede udtalelse, som inden for rammerne af protokol (nr. 2) om anvendelse af nærhedsprincippet og proportionalitetsprincippet er blevet forelagt af det franske senat, om at udkastet til lovgivningsmæssig retsakt ikke overholder nærhedsprincippet,
 - der henviser til udtalelse af 9. juni 2010 fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0311/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandling;
 2. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 3. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

⁽¹⁾ EUT C 267 af 1.10.2010, s. 52.

P7_TC1-COD(2010)0044**Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2011/EU om gennemførelse af et EU-initiativ vedrørende et europæisk kulturarvsmærke**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 167,

Torsdag den 16. december 2010

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽¹⁾,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

efter den almindelige lovgivningsprocedure ⁽²⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) **Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) har som** mål at skabe en stadig snævrere sammenslutning mellem de europæiske folk og artikel 167 i TEUF fastsætter, at Den Europæiske Union har til opgave at bidrage til, at medlemsstaternes kulturer kan udfolde sig, idet den respekterer den nationale og regionale mangfoldighed og samtidig fremhæver den fælles kulturarv. **Det fastsættes endvidere i artikel 167, stk. 2, i TEUF, at Unionen i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet skal bidrage til at forbedre kendskabet til og formidlingen af de europæiske folkeslags kultur og historie.**
- (2) En bedre forståelse og mere positiv vurdering, især blandt unge, af den fælles kulturarv i dens mangfoldighed vil bidrage til en styrkelse af følelsen af at høre til Den Europæiske Union og styrke den tværkulturelle dialog. Det er derfor vigtigt at støtte en bedre adgang til kulturarven og at styrke dennes europæiske dimension.
- (3) TEUF opstiller endvidere bestemmelser om et unionsborgerskab, som supplerer medlemsstaternes nationale statsborgerskab, og dette udgør et vigtigt element i sikringen og styrkelsen af den europæiske integrationsproces. Skal borgerne fuldt ud støtte den europæiske integration, bør der lægges større vægt på deres fælles værdier, på historie og kultur som vigtige elementer i deres tilhørsforhold til et samfund, der bygger på principperne om frihed, demokrati, respekt for menneskerettighederne, kulturel **og sproglig** mangfoldighed, tolerance og solidaritet.
- (4) En række medlemsstater og Schweiz iværksatte i april 2006 i Granada et mellemstatsligt projekt vedrørende det europæiske kulturarvsmærke.
- (5) Rådet for Den Europæiske Union vedtog i sine konklusioner af 20. november 2008 ⁽³⁾ at ændre det mellemstatslige europæiske kulturarvsmærke til et EU-initiativ, idet man opfordrede Kommissionen til at fremlægge et passende forslag om oprettelse af et europæisk kulturarvsmærke fra Unionens side og at fastlægge de praktiske procedurer vedrørende gennemførelsen af projektet.
- (6) Den offentlige høring og konsekvensanalysen, som Kommissionen gennemførte, bekræftede, at det mellemstatslige projekt vedrørende et europæisk kulturarvsmærke havde en stor værdi, men at det var nødvendigt, at initiativet blev videreudviklet for at opnå sit fulde potentiale, og at inddragelsen af Unionen kunne give en klar merværdi til det europæiske kulturarvsmærke og bidrage til et kvalitativt løft for initiativet.
- (7) **Det europæiske kulturarvsmærke bør drage fordel af de indhøstede erfaringer med det mellemstatslige initiativ.**

⁽¹⁾ EUT C 267 af 1.10.2010, s. 52.

⁽²⁾ Europa-Parlamentets holdning af 16.12.2010.

⁽³⁾ EUT C 319 af 13.12.2008, s. 11.

Torsdag den 16. december 2010

- (8) Det europæiske kulturarvsmærke bør tilstræbe **at supplere, men ikke overlappe** andre initiativer, som f.eks. Unescos verdensarvliste, **Unescos repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv** og Europarådets »europæiske kulturruter«. Merværdien af det nye europæiske kulturarvsmærke bør bygge på det, som udvalgte steder kan bidrage med til europæisk historie og kultur, **herunder skabelsen af Den Europæiske Union**, klare uddannelses tilbud til borgerne, herunder **navnlig** unge, samt netværk mellem stederne med henblik på udveksling af erfaringer og eksempler på bedste praksis. Initiativets hovedvægt bør ligge på fremstød for stederne og adgangen hertil **med henblik på at styrke bevidstheden om en fælles historisk og kulturel arv inden for Unionen, på** kvaliteten af de tilbudte informationer og af de foreslåede aktiviteter og i mindre grad på en bevarelse af stederne, som bør sikres gennem eksisterende beskyttelsesordninger.
- (9) Et EU-initiativ vedrørende det europæiske kulturarvsmærke kunne ud over en styrkelse af EU-borgernes opfattelse af at høre til Den Europæiske Union og af den tværkulturelle dialog også bidrage til at styrke kulturarvens værdi og profil, øge kulturarvens rolle i en økonomisk bæredygtig udvikling af regionerne, især gennem kulturturisme, fremme synergieffekten mellem kulturarv og nutidskunst og kreativitet, lette muligheden for udveksling af erfaringer og eksempler på bedste praksis i hele Europa og mere generelt fremme de demokratiske værdier og menneskerettigheder, som den europæiske integration bygger på.
- (10) Disse mål ligger fuldt ud på linje med målene for den europæiske dagsorden for kultur, som også omfatter støtte til kulturel mangfoldighed og tværkulturel dialog samt fremme af kultur som en katalysator for kreativitet ⁽¹⁾.
- (11) Det er af afgørende betydning, at det nye europæiske kulturarvsmærke tildeles på grundlag af fælles, klare og transparente kriterier og procedurer.
- (12) **Medlemsstaterne bør kunne forhåndsudvælge steder, der i forvejen er blevet tildelt det europæiske kulturarvsmærke under den mellemstatlige ordning. Sådanne steder bør vurderes på grundlag af nye kriterier og procedurer.**
- (13) **Det kan i forbindelse med fremtidige evalueringer af det europæiske kulturarvsmærke overvejes at udvide initiativet til tredjelande, der deltager i kulturprogrammet.**
- (14) De administrative ordninger for det europæiske kulturarvsmærke bør **■** i overensstemmelse med nærhedsprincippet udformes enkelt og fleksibelt.
- (15) Målene for denne afgørelse kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan, især på grund af nødvendigheden af nye fælles, klare og transparente kriterier og procedurer for det europæiske kulturarvsmærke samt en stærkere koordinering mellem medlemsstaterne; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne afgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål -

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE

Artikel 1

Formål

Med denne afgørelse gennemføres et EU-initiativ med titlen »Det europæiske kulturarvsmærke«.

⁽¹⁾ KOM(2007)0242.

Torsdag den 16. december 2010

Artikel 2

Definitioner

I denne afgørelse forstås ved »steder« monumenter, naturlandskaber, **undersøiske, arkæologiske og industrielle steder**, byområder, kulturlandskaber og mindesteder samt kulturgenstande og immateriel kulturarv, der er knyttet til et sted, herunder moderne kulturarv.

Artikel 3

Mål

1. De generelle mål i initiativet bidrager til:
 - at styrke EU-borgernes, **herunder navnlig de unges**, følelse af at høre til Unionen på grundlag af fælles **værdier og** elementer af **europæisk** historie og kulturarv
 - at styrke den tværkulturelle **og tværterritoriale dialog samt værdsættelse af mangfoldighed.**
2. **Med dette for øje skal** initiativet **på mellemlang sigt søge** at:
 - **fremhæve den symbolske værdi og højne** profilen af steder, som har spillet en **vigtig** rolle i **europæisk historie og kultur og/eller i** opbygningen af Unionen
 - øge EU-borgernes forståelse af Europas **historie og opbygningen af Unionen** og af deres fælles **materielle og immaterielle** kulturarv i dens mangfoldighed, især i forbindelse med de demokratiske værdier og menneskerettigheder, som den europæiske integrationsproces bygger på.
3. **Stederne selv skal som** specifikke mål **have at:**
 - udvikle steder med europæisk betydning
 - øge **bevidstheden hos EU-borgerne i almindelighed og de unge i særdeleshed** om deres fælles kulturarv **og styrke deres europæiske identitetsfølelse**
 - fremme udveksling af erfaringer og eksempler på bedste praksis i hele Europa
 - **øge og/eller** forbedre adgangen til kulturarvsstederne for alle, især unge
 - styrke den tværkulturelle dialog, især blandt unge, gennem kunstneriske, kulturelle, historiske **og interaktive online-**uddannelsesaktiviteter
 - fremme synergien mellem kulturarv og nutidskunst og **støtte** kreativitet
 - **fremme samspillet mellem kulturarven og de økonomiske aktiviteter, der opstår i forbindelse hermed, samtidig med at arvets integritet respekteres fuldt ud, og herved bidrage til stedets og dets omgivelers vedligeholdelse**
 - bidrage til at **fremme** regionerne **og gøre dem** mere attraktive, **øge deres kulturelle indflydelse, udvikle deres turistsektor** og støtte deres bæredygtige udvikling
 - **tilskynde til oprettelsen af europæiske netværk til styrkelse af den fælles europæiske arv.**

Torsdag den 16. december 2010

Artikel 4

Deltagelse i initiativet

Initiativet er åbent for deltagelse af medlemsstaterne i Unionen. De deltager på frivilligt grundlag.

Artikel 5

Komplementaritet med andre initiativer

Kommissionen og medlemsstaterne sikrer, **at** det europæiske kulturarvsmærke **supplerer, men ikke overlapper** andre initiativer inden for området kulturarv, såsom UNESCO's verdensarvliste, **UNESCO's repræsentative liste over menneskehedens immaterielle kulturarv** og Europarådets »europæiske kulturruter«.

Artikel 6

Adgang til initiativet

Steder som defineret i artikel 2 kan komme i betragtning til at få tildelt det europæiske kulturarvsmærke.

Artikel 7

Kriterier

Tildelingen af det europæiske kulturarvsmærke sker på grundlag af følgende kriterier:

- 1) Kandidater til **det europæiske kulturarvsmærke** skal have en symbolsk europæisk værdi og skal have spillet en **vigtig** rolle i **europæisk** historie og **kultur og/eller i opbygningen af Unionen**. De skal derfor dokumentere:
 - deres tværnationale eller paneuropæiske karakter: et kandidatsteds historiske og aktuelle indflydelse og tiltrækningskraft skal gå ud over en medlemsstats nationale grænser; og/eller
 - et steds plads og rolle i europæisk historie og europæisk integration samt dets forbindelse til afgørende europæiske begivenheder eller personligheder og kulturelle, kunstneriske, **religiøse**, politiske, sociale, videnskabelige, teknologiske, **miljørelaterede** eller industrielle bevægelser; og/eller
 - et steds plads og rolle i udviklingen og fremme af de fælles værdier, som ligger til grund for Europas integration, såsom frihed, demokrati, respekt for menneskerettigheder, kulturel mangfoldighed, tolerance og solidaritet.
- 2) Kandidater til **det europæiske kulturarvsmærke skal forelægge** et projekt, som **skal sættes i værk inden udgangen af tildelingsåret og indeholde** alle følgende elementer:
 - udbredelse af kendskabet til stedets europæiske betydning, især ved hjælp af passende informationsaktiviteter, skiltning og uddannelse af personalet
 - afholdelse af pædagogiske aktiviteter, især for unge, som fremmer forståelsen for Europas fælles historie og for dets fælles kulturarv i dens mangfoldighed, og som styrker følelsen af at høre til et fælles område
 - fremme af flersprogethed **og regional mangfoldighed** ved brug af flere EU-sprog **med henblik på at fremme den tværkulturelle dialog**
 - **samarbejde** med **▮** steder, der **allerede** har fået tildelt det europæiske kulturarvsmærke **▮**

Torsdag den 16. december 2010

- stedet gøres mere synligt og attraktivt på europæisk plan, **bl.a.** gennem anvendelse af **ny informations- og kommunikationsteknologi**
- **sikring af, at stedet gøres tilgængeligt for EU-borgerne, samtidig med at dets integritet respekteres fuldt ud.**

Der ses positivt på afholdelse af kunstneriske og kulturelle aktiviteter (f.eks. arrangementer, festivaler, bosiddende kunstnere, osv.), som fremmer europæiske **kulturaktørers**, kunstneres og samlingers mobilitet, når den tværkulturelle dialog stimuleres, og når forbindelserne mellem arv og nutidig værker og kreativitet fremmes, hvis stedets særlige forhold giver mulighed herfor.

3) Kandidater til mærket skal fremlægge en styringsplan, der forpligter til følgende tiltag:

- sikring af en solid forvaltning af stedet
- sikring af stedets bevarelse og dets videreførelse til fremtidige generationer i overensstemmelse med de relevante beskyttelsesordninger
- sikring af kvaliteten i modtagelsesfaciliteterne, såsom den historiske præsentation, informationsfaciliteter for de besøgende, skiltning osv.
- sikring af adgang til stedet for det bredest mulige publikum, **herunder for ældre og handicappede**, f.eks. gennem tilpasning af stedet eller uddannelse af personalet **og gennem anvendelse af internettet**
- særligt fokus på unge, især ved at give dem adgang til stedet på privilegerede betingelser
- markedsføring af stederne som turistmål, **samtidig med at de potentielle negative virkninger heraf på stederne eller deres miljø begrænses**
- udvikling af en sammenhængende og omfattende kommunikationsstrategi, der fremhæver stedets europæiske betydning
- sikring af, at forvaltningsplanen er så miljøvenlig som muligt ■.

Artikel 8

Europæisk jury bestående af uafhængige eksperter

1. Der skal oprettes en europæisk jury bestående af uafhængige eksperter (i det følgende omtalt som »europæisk jury«) til gennemførelse af udvælgelses- og overvågningsprocedurerne på europæisk niveau. Juryen skal sikre, at kriterierne anvendes ensartet i de deltagende medlemsstater.
2. Den europæiske jury består af **13 medlemmer**. Fire af medlemmerne udpeges af Europa-Parlamentet, fire af Rådet, fire af Kommissionen **og et af Regionsudvalget i henhold til institutionernes respektive procedurer**. Den europæiske jury udpeger sin formand.
3. Den europæiske jurys medlemmer er uafhængige eksperter. De skal have en omfattende viden og ekspertise inden for ■ områder, som er relevante for det europæiske kulturarvsmærkes mål. **De institutioner, der udpeger eksperterne, skal søge at sikre, at deres respektive fagområder så vidt muligt supplerer hinanden, og at der er en ligelig geografisk repræsentation.**

Torsdag den 16. december 2010

4. Den europæiske jurys medlemmer udnævnes for tre år. Som undtagelse herfra udnævnes fire eksperter af Kommissionen for et år, fire af Europa-Parlamentet **og et af Regionsudvalget** for to år og fire af Rådet for tre år i det første år efter denne afgørelses ikrafttræden.

5. **Den europæiske jurys medlemmer skal oplyse om enhver eksisterende eller potentiel interessekonflikt i relation til et specifikt sted. Hvis der oplyses om en interessekonflikt, eller en sådan på anden måde kommer for dagens lys, deltager jurymedlemmet ikke i evalueringen af det pågældende sted eller af noget andet sted i den samme medlemsstat.**

6. Alle rapporter, henstillinger og meddelelser fra den europæiske jury offentliggøres.

Artikel 9

Ansøgningsformularer

▮ Kommissionen **udarbejder** på grundlag af udvælgelseskriterierne **i artikel 7** en fælles ansøgningsformular, som skal anvendes af alle kandidater. Kun ansøgninger indsendt på den officielle ansøgningsformular vil komme i betragtning ved udvælgelsen.

Artikel 10

Første udvælgelse på nationalt niveau

1. Forhåndsudvælgelse af steder til det europæiske kulturarvsmærke sker under medlemsstaternes ansvar **i nært samarbejde med lokale og regionale myndigheder.**

2. Hver medlemsstat har mulighed for at forhåndsudvælge højst to steder **hvert andet år** i overensstemmelse med tidsplanen i bilaget. ▮

3. Hver medlemsstat fastlægger sine egne procedurer og sin egen tidsplan for forhåndsudvælgelse af stederne i overensstemmelse med nærhedsprincippet for at sikre, at de administrative ordninger bliver så enkle og fleksible som muligt. Medlemsstaten skal imidlertid give Kommissionen meddelelse om resultaterne af den første udvælgelse senest den **1. marts** i det år, hvor forhåndsudvælgelsesproceduren finder sted.

4. Forhåndsudvælgelsesproceduren gennemføres **i overensstemmelse med** de kriterier, der er fastlagt i artikel 7, og der skal anvendes de ansøgningsformularer, der henvises til i artikel 9.

5. **Kommissionen offentliggør den fuldstændige liste over de forhåndsudvalgte steder og underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget herom.**

Artikel 11

Endelig udvælgelse på EU-niveau

1. Den endelige udvælgelse af stederne til et europæisk kulturarvsmærke sker under Kommissionens ansvar og foretages af den europæiske jury.

2. Den europæiske jury evaluerer ansøgningerne fra de foreløbigt udvalgte steder og udvælger højst ét sted pr. medlemsstat. Om nødvendigt kan yderligere oplysninger indhentes, og der kan organiseres besøg til stederne.

3. Den endelige udvælgelse gennemføres **i overensstemmelse med** de kriterier, der er fastlagt i artikel 7, og der skal anvendes de ansøgningsformularer, der henvises til i artikel 9.

Torsdag den 16. december 2010

4. Den europæiske jury udarbejder en rapport om de forhåndsudvalgte steder senest den **15. december** i det år, hvor **forhåndsudvælgelsen** finder sted. Denne rapport skal omfatte en henstilling vedrørende tildeling af det europæiske kulturarvsmærke og en begrundelse for de steder, som ikke er medtaget i den endelige liste.

5. Kandidater, som ikke er medtaget på den endelige liste, kan indsende en ny ansøgning vedrørende første udvælgelse på nationalt niveau de følgende år.

Artikel 12

Tværnationale steder

1. I denne afgørelse forstås ved »tværnationale steder« følgende:

— en række steder i forskellige medlemsstater, som samlet står bag et forslag til et specifikt emne i én enkelt ansøgning

— et specifikt sted, som geografisk ligger på mindst to medlemsstaters område.

2. Ansøgninger vedrørende tværnationale steder følger samme procedure som ansøgninger vedrørende andre steder. De udvælges først af **alle** de berørte medlemsstater inden for **deres** grænse på højst to steder, jf. artikel 10. **Tværnationale steder skal udpege et af de deltagende steder til koordinator med henblik på at fungere som eneste kontaktpunkt for Kommissionen. Koordinatoren skal informere rettidigt om den tværnationale kandidatur i alle medlemsstater for sikre, at alle relevante steder i hele Unionen kan deltage. Alle de steder, der deltager i det tværnationale sted, skal opfylde kriterierne i artikel 7 og udfylde den ansøgningsformular, der er omhandlet i artikel 9.**

Der lægges særlig vægt på tværnationale steder, som i kraft af den materielle og immaterielle symbolik, de repræsenterer, udtrykker kernen i den grænseoverskridende europæiske kulturarv.

3. Hvis et tværnationalt sted opfylder alle de kriterier, der er fastlagt i artikel 7, vil dette sted blive prioriteret under den endelige udvælgelse.

4. Hvis et stederne i et tværnationalt sted ophører med at opfylde kriterierne i artikel 7 eller ikke længere opfylder de forpligtelser, det har påtaget sig i forbindelse med ansøgningen, finder proceduren i artikel 15 anvendelse.

Artikel 13

Udpegning

1. Kommissionen udpeger officielt de steder, der tildeles det europæiske kulturarvsmærke i året efter udvælgelsesproceduren, **under behørig hensyntagen til** den europæiske jurys anbefaling. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet, Rådet **og Regionsudvalget** om de truffne afgørelser.

2. Det europæiske kulturarvsmærke tildeles **■** stederne permanent på de vilkår, der er fastlagt i artikel 14 og 15 under forbehold af initiativets videreførelse.

3. Tildeling af det europæiske kulturarvsmærke medfører ingen forpligtelser med hensyn til by- eller landskabsplanlægning, retlige forhold, mobilitet eller arkitektur. Den eneste lovgivning, der finder anvendelse på disse områder er den lokale.

Torsdag den 16. december 2010

Artikel 14

Overvågning

1. Alle steder, som har fået tildelt det europæiske kulturarvsmærke, vil som led i overvågningen blive kontrolleret regelmæssigt for at sikre, at de fortsat opfylder de kriterier i artikel 7 og overholder alle de forpligtelser, som er anført i deres ansøgning.
2. Kontrollen af alle steder på en medlemsstats område henhører under den pågældende medlemsstats ansvarsområde. Medlemsstaten indsamler alle nødvendige oplysninger og udarbejder en detaljeret rapport hvert fjerde år i overensstemmelse med tidsplanen i bilaget.
3. Rapporten sendes til Kommissionen og fremlægges for den europæiske jury til gennemgang senest den **1. marts** i det år, hvor overvågningsproceduren finder sted.
4. Den europæiske jury fremlægger senest den **15. december** i det år, hvor overvågningsproceduren finder sted, en rapport om situationen for steder, der har fået tildelt det europæiske kulturarvsmærke i den pågældende medlemsstat, herunder om nødvendigt henstillinger, der skal tages hensyn til i den følgende overvågningsperiode.
5. Kommissionen udarbejder **efter høring af den europæiske jury** fælles indikatorer for medlemsstaterne for at sikre en ensartet fremgangsmåde i overvågningsproceduren.

Artikel 15

Frakendelse af mærket

1. Hvis den europæiske jury konstaterer, at et bestemt sted ikke længere opfylder kriterierne i artikel 7, eller at det ikke længere overholder de forpligtelser, der er indgået i forbindelse med ansøgningen, skal juryen tage initiativ til en dialog med den pågældende medlemsstat via Kommissionen for at medvirke til gennemførelsen af de nødvendige ændringer på stedet.
2. Hvis de nødvendige tilpasninger på stedet ikke er blevet gennemført inden for et tidsrum på 18 måneder, regnet fra begyndelsen af dialogen, giver den europæiske jury Kommissionen meddelelse herom. Sammen med meddelelsen skal der være en begrundelse samt anbefalinger af, hvorledes situationen kan forbedres.
3. Hvis anbefalingerne ikke er blevet fulgt inden for et nyt tidsrum på 18 måneder, anbefaler den europæiske jury, at det pågældende sted frakendes det europæiske kulturarvsmærke.
4. Kommissionen tager den endelige afgørelse om en frakendelse af det europæiske kulturarvsmærke **under behørig hensyntagen til den europæiske jurys anbefaling**. Kommissionen informerer Europa-Parlamentet, Rådet **og Regionsudvalget** herom.
5. Den europæiske jurys meddelelser og anbefalinger offentliggøres.
6. **Et sted kan til enhver tid vælge at give afkald på det europæiske kulturarvsmærke. Det skal i så fald underrette den pågældende medlemsstat, som derpå underretter Kommissionen. Kommissionen træffer afgørelse om at trække det europæiske kulturarvsmærke tilbage og giver Europa-Parlamentet, Rådet og Regionsudvalget meddelelse herom.**

Torsdag den 16. december 2010

Artikel 16

Praktiske ordninger

1. Kommissionen gennemfører EU-initiativet vedrørende det europæiske kulturarvsmærke. Kommissionen sikrer navnlig:
 - den overordnede sammenhæng og kvalitet i initiativet
 - koordineringen mellem medlemsstaterne og den europæiske jury
 - **på baggrund af målene i artikel 3 og i overensstemmelse med kriterierne i artikel 7** udarbejdelse af retningslinjer **til hjælp** for udvælgelses- og overvågningsprocedurerne samt ansøgningsformularerne
 - støtte til den europæiske jury.
2. Kommissionen er ansvarlig for kommunikationen og for det europæiske kulturarvsmærkes synlighed på EU-niveau, især gennem etablering og vedligeholdelse af et særligt websted **og et nyt logo, der kan højne webstedets profil og gøre det mere attraktivt på europæisk plan, bl.a. ved at udnytte de muligheder, som nye teknologier og digitale og interaktive medier frembyder, og ved at søge at opnå synergier med andre europæiske initiativer. Alle meddelelser og anbefalinger fra den europæiske jury, jf. artikel 8, stk. 6, artikel 10, stk. 5, og artikel 15, stk. 5, skal offentliggøres på dette websted.**
3. Kommissionen støtter netværksaktiviteter mellem steder, der har fået tildelt mærket.
4. Foranstaltninger i medfør af stk. 2 og 3 samt udgifterne til den europæiske jury finansieres gennem de finansielle midler, der er fastlagt i artikel 18.

Artikel 17

Evaluering

1. Kommissionen sikrer den eksterne og uafhængige evaluering af initiativet vedrørende det europæiske kulturarvsmærke. Denne evaluering skal gennemføres hvert sjette år i overensstemmelse med den tidsplan, der er anført i bilaget, og skal omfatte alle elementer, herunder effektiviteten af procedurerne til gennemførelsen af initiativet, antallet af steder, initiativets virkninger **og geografiske dækning**, hvordan det kan forbedres, og om initiativet bør videreføres.
2. Kommissionen forelægger en rapport om disse evalueringer for Europa-Parlamentet og Rådet senest seks måneder efter deres afslutning, **eventuelt ledsaget af relevante forslag.**

■

Artikel 18

Finansielle bestemmelser

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af initiativet i tidsrummet 1. januar 2011 – 31. december 2013 er fastsat til 1 350 000 EUR.

Torsdag den 16. december 2010

2. De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af den flerårige finansielle ramme.

Artikel 19

Ikrafttræden

Nærværende afgørelse træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

BILAG

TIDSPLAN

Tidsplan for det europæiske kulturarvsmærke

[År n]	Vedtagelse af afgørelsen Forberedende arbejde
[År n + 1]	Forberedende arbejde
[År n + 2]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 3]	Endelig udpegelse af stederne
[År n + 4]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 5]	Endelig udpegelse af stederne og overvågning
[År n + 6]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 7]	Endelig udpegelse af stederne Evaluering af det europæiske kulturarvsmærke
[År n + 8]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 9]	Endelig udpegelse af stederne og overvågning
[År n + 10]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 11]	Endelig udpegelse af stederne
[År n + 12]	Medlemsstaternes forhåndsudvælgelse
[År n + 13]	Endelig udpegelse af stederne Evaluering af det europæiske kulturarvsmærke

Torsdag den 16. december 2010

Schweiz' deltagelse i programmet »Aktive unge« og i handlingsprogrammet for livslang læring ***

P7_TA(2010)0487

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i programmet »Aktive unge« og i handlingsprogrammet for livslang læring (2007-2013) (12818/2010 - C7-0277/2010 - 2010/0231(NLE))

(2012/C 169 E/46)

(Godkendelsesprocedure)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til udkast til Rådets afgørelse (12818/2010),
 - der henviser til udkast til en aftale mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i programmet »Aktive Unge« og i handlingsprogrammet for livslang læring (2007-2013) (13104/2009),
 - der henviser til den anmodning om godkendelse, som Rådet har forelagt, jf. artikel 165, stk. 4, artikel 166, stk. 4, og artikel 218, stk. 6, andet afsnit, litra a), i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (C7-0277/2010),
 - der henviser til forretningsordenens artikel 81 og artikel 90, stk. 8,
 - der henviser til henstilling fra Kultur- og Uddannelsesudvalget (A7-0334/2010),
1. godkender indgåelsen af aftalen;
 2. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til medlemsstaternes og Det Schweiziske Forbunds regeringer og parlamenter.

Medlemsstaternes kontrol af Kommissionens udøvelse af sine gennemførelsesbeføjelser *I**

P7_TA(2010)0488

Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (KOM(2010)0083 - C7-0073/2010 - 2010/0051(COD))

(2012/C 169 E/47)

(Almindelig lovgivningsprocedure: førstebehandling)

Europa-Parlamentet,

- der henviser til Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådet (KOM(2010)0083),

Torsdag den 16. december 2010

- der henviser til artikel 294, stk. 2, og artikel 291, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, på grundlag af hvilke Kommissionen har forelagt forslaget (C7-0073/2010),
 - der henviser til artikel 294, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til, at Rådets repræsentant ved skrivelse af 1. december 2010 forpligtede sig til at godkende Europa-Parlamentets holdning, jf. artikel 294, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 55,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget og udtalelser fra Udenrigsudvalget, Udviklingsudvalget, Udvalget om International Handel, Økonomi- og Valutaudvalget, Udvalget om Miljø, Folkesundhed og Fødevarerikkerhed, Udvalget om det Indre Marked og Forbrugerbeskyttelse, Transport- og Turismeudvalget, Regionaludviklingsudvalget, Udvalget om Landbrug og Udvikling af Landdistrikter, Fiskeriudvalget, Udvalget om Borgernes Rettigheder og Retlige og Indre Anliggender samt Udvalget om Konstitutionelle Anliggender (A7-0355/2010),
1. vedtager nedenstående holdning ved førstebehandlingen;
 2. godkender Parlamentets, Rådets og Kommissionens fælles erklæring som vedlagt denne beslutning;
 3. noterer sig Kommissionens erklæringer som vedlagt denne beslutning;
 4. anmoder om fornyet forelæggelse, hvis Kommissionen agter at ændre dette forslag i væsentlig grad eller erstatte det med en anden tekst;
 5. pålægger sin formand at sende Parlamentets holdning til Rådet og Kommissionen samt til de nationale parlamenter.

P7_TC1-COD(2010)0051

Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser

(Eftersom der var indgået en aftale mellem Parlamentet og Rådet, svarer Parlamentets holdning til den endelige retsakt, forordning (EU) nr. 182/2011).

BILAG

ERKLÆRING FRA EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET OG KOMMISSIONEN

I henhold til artikel 5, stk. 2, i denne forordning vedtager Kommissionen et udkast til gennemførelsesretsakt, hvis udvalget afgiver en positiv udtalelse. Bestemmelsen udelukker ikke, at Kommissionen, således som det i dag er praksis, i helt ekstraordinære tilfælde kan tage højde for nye omstændigheder, der indtræder efter afstemningen, og beslutte ikke at vedtage udkastet til gennemførelsesretsakt efter behørigt at have underrettet udvalget og lovgiveren.

Torsdag den 16. december 2010

ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN

Kommissionen vil undersøge alle gældende retsakter, der ikke blev tilpasset forskriftsproceduren med kontrol for Lissabontraktatens ikrafttræden, for at vurdere, om instrumenterne bør tilpasses de nye bestemmelser om delegerede retsakter, der blev indført med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Kommissionen vil snarest muligt fremsætte de nødvendige forslag og ikke senere end de datoer, der er nævnt i den vejledende tidsplan i bilaget til denne erklæring.

Kommissionen vil under tilpasningsprocessen holde Europa-Parlamentet regelmæssigt orienteret om udkast til gennemførelsesforanstaltninger vedrørende disse instrumenter, der i fremtiden bliver delegerede retsakter.

Med hensyn til de gældende retsakter, der indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol, vil Kommissionen i hvert instrument, den vil ændre, gennemgå bestemmelserne, der er knyttet til denne procedure, så de efterhånden kan blive tilpasset i henhold til kriterierne, der er fastlagt i traktaten. Derudover kan Europa-Parlamentet og Rådet signalere basisretsakter, som de anser som særlig vigtige at tilpasse.

Kommissionen vil vurdere resultaterne af forløbet inden udgangen af 2012 for at anslå det resterende antal af gældende retsakter, der indeholder henvisninger til forskriftsproceduren med kontrol. Kommissionen vil derefter udarbejde passende lovgivningsmæssige initiativer for at fuldende tilpasningen. Kommissionens overordnede målsætning er at fjerne alle bestemmelser i de lovgivningsmæssige instrumenter, der henviser til forskriftsproceduren med kontrol, inden udgangen af Europa-Parlamentets syvende valgperiode.

Kommissionen ønsker at fremhæve, at den nyligt har iværksat en undersøgelse, der vil give en fuldstændig og objektiv gennemgang af alle aspekter af EU's handelsbeskyttelsespolitik og praksis, herunder en vurdering af det nuværende defensive handelsinstrument med hensyn til de politiske målsætninger for instrumentet og de opnåede resultater, anvendte metoder, brug af instrumentet og dets effektivitet, en vurdering af effektiviteten i EU's eksisterende og potentielle strategiske beslutninger (f.eks. kriteriet om Unionens fælles interesse, reglen om mindste told og toldopkrævningssystemet) i sammenligning med de strategiske beslutninger, som er truffet af visse handelspartnere, og en undersøgelse af den grundlæggende antidumping- og antisubsidielovgivning på baggrund af EU-institutionernes administrative praksis, Den Europæiske Unions Domstols afgørelser og WTO-Tvistbilæggesorganets henstillinger og afgørelser.

På baggrund af undersøgelsens resultater og af forløbet af forhandlingerne om Dohaudviklingsdagsordenen agter Kommissionen at undersøge, hvorvidt og hvordan EU's handelsbeskyttelsesinstrumenter kan ajourføres og moderniseres yderligere.

Kommissionen minder også om de seneste initiativer, den har taget for at forbedre gennemsigtigheden i anvendelsen af handelsbeskyttende instrumenter (som udnævnelsen af en høringskonsulent) og samarbejdet med medlemsstaterne med henblik på at afklare centrale elementer i handelsbeskyttelsespraksis. Kommissionen lægger stor vægt på dette arbejde og vil bestræbe sig på i samråd med medlemsstaterne at fastlægge andre initiativer, der kan træffes i denne henseende.

I henhold til de udvalgsprocedurer, der er baseret på Rådets afgørelse 1999/468/EF, skal Kommissionen, hvis en forvaltningskomité for den fælles landbrugspolitik har afgivet en negativ udtalelse, forelægge forslaget til den pågældende foranstaltning for Rådet, der inden en frist på en måned kan træffe anden afgørelse. Kommissionen er ikke udelukket fra at skride til handling, men kan vælge mellem at indføre foranstaltningen eller udsætte anvendelsen heraf. Kommissionen kan derfor træffe foranstaltningerne i de tilfælde, hvor den alt taget i betragtning er af den opfattelse, at en udsættelse af anvendelsen heraf vil forårsage uoprettelige negative konsekvenser for markedet. Når Rådet senere træffer anden afgørelse, bliver den af Kommissionen truffene foranstaltning naturligvis overflødig. Med de nuværende regler råder Kommissionen altså over et instrument, med hvilket den kan beskytte hele Unionens fælles interesse ved i det mindste at vedtage en midlertidig foranstaltning.

Målet med artikel 7 i denne forordning er at opretholde denne tilgang inden for de nye udvalgsprocedurer, men at begrænse den til usædvanlige situationer og basere den på klart definerede og restriktive kriterier. Den gør det muligt for Kommissionen at vedtage forslag til foranstaltninger på trods af en negativ udtalelse fra undersøgelsesudvalget, »når det ville medføre væsentlige markedsforstyrrelser eller en risiko for (...) EU's finansielle interesser, hvis foranstaltningerne ikke blev vedtaget uden ophold.« Bestemmelsen omhandler situationer, hvor det ikke er muligt at vente, indtil udvalget stemmer igen om det samme eller et andet forslag, fordi markederne i mellemtiden ville blive væsentligt forstyrret f.eks. på grund af aktørernes spekulative adfærd. For at sikre Unionens handleevne vil den give medlemsstaterne og Kommissionen mulighed for at have yderligere en informeret drøftelse om forslaget til foranstaltning, uden at sagerne forbliver uafgjort, og der derved gives anledning til spekulationer, som vil påvirke markederne og budgettet negativt.

Torsdag den 16. december 2010

Sådanne situationer kan navnlig opstå i den daglige forvaltning af den fælles landbrugspolitik (f.eks. fastlæggelse af eksportrestititioner, forvaltning af licenser, den særlige beskyttelsesklause), hvor der ofte skal træffes beslutninger hurtigt, der kan have betydelige økonomiske følger for markederne og derved for landbrugerne og operatører og også for Unionens budget.

Hvis Europa-Parlamentet eller Rådet angiver over for Kommissionen, at de finder, at et forslag til en gennemførelsesretsakt indebærer en overskridelse af de gennemførelsesbeføjelser, som er fastlagt i basisretsakten, reviderer Kommissionen straks forslaget under hensyntagen til Europa-Parlamentets og Rådets holdninger.

Kommissionen vil tage skyldigt hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster.

Før Kommissionen beslutter, om forslaget til gennemførelsesretsakten skal vedtages, ændres eller trækkes tilbage, oplyser den Europa-Parlamentet og Rådet om de skridt, den agter at tage, og grundene hertil.

Tillæg

BILAG til erklæring fra Kommissionen

Vejledende oversigt over basisretsakter, der ikke faldt under den fælles beslutningsprocedure for Lissabontraktaten, og som skal tilpasses for at tage hensyn til artikel 290 i TEUF

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
ESTAT	1. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1365/2006 om statistik over gods-transport ad indre vandveje og om ophævelse af Rådets direktiv 80/1119/EØF ⁽¹⁾	Fjerde kvartal 2011		X
SANCO	2. Rådets direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin ⁽²⁾	Marts 2012		X
	3. Rådets Direktiv 90/426/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for enhovede dyrs bevægelser og indførsel af enhovede dyr fra tredjelande ⁽²⁾	Marts 2012		X
	4. Rådets direktiv 91/68/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen med får og geder inden for Fællesskabet ⁽²⁾	Marts 2012		X
	5. Rådets direktiv 2004/68/EF om dyresundhedsbestemmelser for import til og transit gennem Fællesskabet af visse levende hovdyr, om ændring af direktiv 90/426/EØF og 92/65/EØF og om ophævelse af direktiv 72/462/EØF ⁽²⁾	Marts 2012		X
	6. Rådets direktiv 2009/158/EF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med fjerkræ og rugeæg samt for indførsel heraf fra tredjelande ⁽²⁾	Marts 2012		X
	7. Rådets direktiv 92/65/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af dyr samt sæd, æg og embryoner, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbetingelser som omhandlet i bilag A, del I, til direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾	Marts 2012		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikkom-råde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
8.	Rådets direktiv 88/407/EØF om fastsættelse af de veterinærpolitimæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med tyresæd og indførsel heraf ⁽²⁾	Marts 2012		X
9.	Rådets direktiv 89/556/EØF om fastsættelse af veterinærpolitimæssige betingelser i forbindelse med handel inden for Fællesskabet med embryoner af tamkvæg samt med indførsel heraf fra tredjelande ⁽²⁾	Marts 2012		X
10.	Rådets direktiv 90/429/EØF om fastsættelse af de dyresundhedsmæssige krav i forbindelse med handelen inden for Fællesskabet med ornesæd og indførsel heraf ⁽²⁾	Marts 2012		X
11.	Rådets direktiv 2002/99/EF om dyresundhedsbestemmelser for produktion, tilvirkning, distribution og indførsel af animalske produkter til konsum (kun import) ⁽²⁾	Marts 2012		X
12.	Rådets direktiv 92/118/EØF om dyresundhedsmæssige og sundhedsmæssige betingelser for samhandel med og indførsel til Fællesskabet af produkter, der for så vidt angår disse betingelser ikke er underlagt specifikke fællesskabsbestemmelser, som omhandlet i bilag A, kapitel I, i direktiv 89/662/EØF, og for så vidt angår patogener, i direktiv 90/425/EØF ⁽²⁾	Marts 2012		X
13.	Rådets direktiv 2006/88/EF om dyresundhedsbestemmelser for akvakulturdyr og produkter deraf og om forebyggelse og bekæmpelse af visse sygdomme hos vanddyr ⁽²⁾	Marts 2012		X
14.	Rådets direktiv 92/35/EØF om fastsættelse af regler for kontrol med og foranstaltninger til bekæmpelse af hestepest ⁽²⁾	Marts 2012		X
15.	Rådets direktiv 77/391/EØF om indførelse af en fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg ⁽²⁾	Marts 2012		X
16.	Rådets direktiv 82/400/EØF om ændring af direktiv 77/391/EØF og om indførelse af en supplerende fællesskabsaktion med henblik på udryddelse af brucellose, tuberkulose og leukose hos kvæg ⁽²⁾	Marts 2012		X
17.	Rådets beslutning 90/242/EØF om indførelse af en EF-finansieringsforanstaltning til udryddelse af brucellose hos får og geder ⁽²⁾	Marts 2012		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	18. Rådets direktiv 90/423/EØF om ændring af direktiv 85/511/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge, direktiv 64/432/EØF om veterinærpolitimæssige problemer ved handel inden for Fællesskabet med kvæg og svin og direktiv 72/462/EØF om sundhedsmæssige og veterinærpolitimæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg og svin samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande (2)	Marts 2012		X
	19. Rådets direktiv 2003/85/EG om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af mund- og klovesyge, om ophævelse af direktiv 85/511/EØF og beslutningerne 89/531/EØF og 91/665/EØF og om ændring af direktiv 92/46/EØF (2)	Marts 2012		X
	20. Rådets direktiv 2005/94/EF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af aviær influenza og om ophævelse af direktiv 92/40/EØF (2)	Marts 2012		X
	21. Rådets direktiv 92/66/EØF om fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af Newcastle disease (2)	Marts 2012		X
	22. Rådet direktiv 80/1095/EØF om bekæmpelse af klassisk svinepest på Fællesskabets område og om vedvarende beskyttelse mod sygdommen (2)	Marts 2012		X
	23. Rådets beslutning 80/1096/EØF om en finansiel aktion fra Fællesskabets side med henblik på udryddelse af klassisk svinepest (2)	Marts 2012		X
	24. Rådets direktiv 92/119/EØF om generelle fællesskabsforanstaltninger til bekæmpelse af visse dyresygdomme samt om specifikke foranstaltninger vedrørende blæreudslæt hos svin (2)	Marts 2012		X
	25. Rådets direktiv 2001/89/EF om EF-foranstaltninger til bekæmpelse af klassisk svinepest (2)	Marts 2012		X
	26. Rådets afgørelse 79/511/EØF om økonomisk tilskud fra Fællesskabet til bekæmpelse af mund- og klovsyge i Sydøsteuropa (2)	2011/2012		X
	27. Rådets beslutning 89/455/EØF om indførelse af en fællesskabsaktion for iværksættelse af pilotprojekter til bekæmpelse af rabies med henblik på udryddelse eller forebyggelse heraf (2)	Marts 2012		X
	28. Rådets beslutning 2009/470/EF om visse udgifter på veterinærområdet	Andet halvår 2012		X
	29. Rådets direktiv 82/894/EØF om anmeldelse af dyresygdomme inden for Fællesskabet (2)	Marts 2012		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	30. Rådets direktiv 89/662/EØF om veterinærkontrol i samhandelen i Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾	Marts 2012		X
	31. Rådets direktiv 90/425/EØF om veterinærkontrol og zooteknisk kontrol i samhandelen med visse levende dyr og produkter inden for Fællesskabet med henblik på gennemførelse af det indre marked ⁽²⁾	Marts 2012		X
	32. Rådets beslutning 92/438/EØF om datamatisering af veterinærprocedurerne ved indførelse (SHIFT-projektet), om ændring af direktiv 90/675/EØF, 91/496/EØF og 91/628/EØF samt beslutning 90/424/EØF og om ophævelse af beslutning 88/192/EØF ⁽²⁾	Marts 2012		X
	33. Rådets direktiv 96/93/EF om udstedelse af certifikater for dyr og animalske produkter ⁽²⁾	Marts 2012		X
	34. Rådets direktiv 2008/71/EF om identifikation og registrering af svin ⁽²⁾	Marts 2012		X
	35. Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1760/2000 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af kvæg og om mærkning af oksekød og oksekødsprodukter og om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 820/97 ⁽³⁾	Første trimester 2011		X
	36. Rådets forordning (EF) nr. 21/2004 om indførelse af en ordning for identifikation og registrering af får og geder ⁽²⁾	Marts 2012		X
	37. Rådets direktiv 2009/157/EF om racerent avlsvæg	Første trimester 2011		X
	38. Rådets direktiv 88/661/EØF om zootekniske normer for avlssvin	Første trimester 2011		X
	39. Rådets direktiv 89/361/EØF om racerene avlsfår og -geder	Første trimester 2011		X
	40. Rådets direktiv 90/427/EØF om zootekniske og genealogiske betingelser for samhandelen inden for Fællesskabet med enhovede dyr	Første trimester 2011		X
	41. Rådets direktiv 90/428/EØF om samhandelen med enhovede dyr bestemt til konkurrencer og om fastsættelse af betingelserne for deltagelse i disse konkurrencer	Første trimester 2011		X
	42. Rådets direktiv 91/174/EØF om de zootekniske og genealogiske betingelser for handel med racerene dyr	Første trimester 2011		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	43. Rådets direktiv 94/28/EF om principperne for de zootekniske og genealogiske betingelser for import af dyr og deres sæd, æg og embryoner fra tredjelande og om ændring af direktiv 77/504/EØF om racerent avlsvæv	Første trimester 2011		X
	44. Rådets direktiv 97/78/EF om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for tredjelandsprodukter, der føres ind i Fællesskabet ⁽²⁾	Marts 2012		X
	45. Rådets direktiv 91/496/EØF om fastsættelse af principperne for tilrettelæggelse af veterinærkontrollen for dyr, der føres ind i Fællesskabet fra tredjelande, og om ændring af direktiv 89/662/EØF, 90/425/EØF og 90/675/EØF ⁽²⁾	Marts 2012		X
	46. Rådets direktiv 98/58/EF om beskyttelse af dyr, der holdes til landbrugsformål ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	47. Rådets direktiv 2008/119/EF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af kalve (kodificeret udgave) ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	48. Rådets direktiv 2008/120/EF om fastsættelse af mindstekrav med hensyn til beskyttelse af svin (kodificeret udgave) ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	49. Rådets direktiv 1999/74/EF om mindstekrav til beskyttelse af æglæggende høner ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	50. Rådets direktiv 2007/43/EF om minimumsforskrifter for beskyttelse af slagtekyllinger ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	51. Rådets forordning (EF) nr. 1099/2009 om beskyttelse af dyr på aflivningstidspunktet ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	52. Rådets forordning (EF) nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport og dermed forbundne aktiviteter og om ændring af direktiv 64/432/EØF og 93/119/EF og forordning (EF) nr. 1255/97 ⁽⁴⁾	2013-2014		X
	53. Rådets direktiv 2000/29/EF om foranstaltninger mod indslæbning i Fællesskabet af skadegørere på planter eller planteprodukter og mod deres spredning inden for Fællesskabet ⁽²⁾	Andet halvår 2012		X
	54. Rådets direktiv 2007/33/EF om bekæmpelse af kartoffelcystenematoder og om ophævelse af direktiv 69/465/EØF ⁽⁵⁾	Andet halvår 2012	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	55. Rådets direktiv 93/85/EØF om bekæmpelse af kartoflens ringbakteriose ⁽⁵⁾	Andet halvår 2012	X	
	56. Rådets direktiv 98/57/EF om bekæmpelse af <i>Ralstonia solanacearum</i> (Smith) Yabuuchi et al ⁽⁵⁾	Andet halvår 2012	X	
	57. Rådets direktiv 66/401/EØF om handel med frø af foderplanter	Andet halvår 2011		X
	58. Rådets direktiv 69/464/EØF om bekæmpelse af kartoffelbrok	Andet halvår 2013	X	
	59. Rådets direktiv 66/402/EØF om handel med sædekorn	Andet halvår 2011		X
	60. Rådets direktiv 68/193/EØF om handel med vegetativt formeringsmateriale af vin	Andet halvår 2011		X
	61. Rådets direktiv 98/56/EF om afsætning af prydblanteforneringsmateriale	Andet halvår 2011		X
	62. Rådets direktiv 1999/105/EF om markedsføring af forstligt formeringsmateriale	Andet halvår 2011		X
	63. Rådets direktiv 2002/53/EF om den fælles sortliste over landbrugsplantearter	Andet halvår 2011		X
	64. Rådets direktiv 2002/54/EF om handel med bederoefrø	Andet halvår 2011		X
	65. Rådets direktiv 2002/55/EF om handel med grøntsagsfrø	Andet halvår 2011		X
	66. Rådets direktiv 2002/56/EF om handel med læggekartofler	Andet halvår 2011		X
	67. Rådets direktiv 2002/57/EF om handel med frø af olie- og spindplanter	Andet halvår 2011		X
	68. Rådets direktiv 2008/72/EF om afsætning af plantemateriale og formeringsmateriale af grøntsagsplanter bortset fra frø	Andet halvår 2011		X
	69. Rådets direktiv 2008/90/EF om afsætning af frugtplanteforneringsmateriale og frugtplanter bestemt til frugtproduktion	Andet halvår 2011		X
	70. Rådets forordning (EF) nr. 2100/94 om EF-sortsbeskyttelse ⁽⁶⁾	2012-2013	Se kommentaren (fodnote på foregående side)	
	71. Rådets direktiv 87/357/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om produkter, der på grund af deres ydre fremtræden kan forveksles med andre produkter og herigennem være til fare for forbrugernes sundhed eller sikkerhed	Andet halvår 2011		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde		Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
MARKT	72.	Rådets forordning (EF) Nr. 207/2009 om EF-varemærker	2011 ⁽⁷⁾	X	
TRADE	73.	Rådets forordning (EØF) nr. 3030/93 om den fælles ordning for indførsel af visse tekstilvarer med oprindelse i tredjelande	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	74.	Rådets forordning (EF) nr. 517/94 om den fælles ordning for indførsel af tekstilvarer fra en række tredjelande, som ikke er omfattet af bilaterale aftaler, protokoller eller andre arrangementer eller af andre specifikke fællesskabsregler for indførsel	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	75.	Rådets forordning (EF) nr. 2248/2001 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Kroatien på den anden side samt af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kroatien, med senere ændringer	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	76.	Rådets forordning (EF) nr. 953/2003 om hindring af omlægning til Den Europæiske Union af handelen med visse essentielle lægemidler	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
		[Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 868/2004 om beskyttelse mod støtte og illoyal priskonkurrence til skade for EF-luftfartsselskaber i forbindelse med levering af luftfartsydelse fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab] ⁽⁸⁾			
	77.	Rådets forordning (EF) nr. 673/2005 om indførelse af tillægstold på importen af visse produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	78.	Rådets forordning (EF) nr. 1616/2006 af 23. oktober 2006 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Albanien på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Albanien	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	79.	Rådets forordning (EF) nr. 1528/2007 om anvendelse af de ordninger for varer med oprindelse i bestemte lande i gruppen af stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS), der er fastlagt i aftaler om indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler eller i aftaler, som fører til indgåelse af økonomiske partnerskabsaftaler	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	80.	Rådets forordning (EF) nr. 55/2008 om indførelse af autonome handelspræferencer for Republikken Moldova samt om ændring af forordning (EF) nr. 980/2005 og Kommissionens afgørelse 2005/924/EF	Ultimo 2010 / primo 2011	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	81. Rådets forordning (EF) nr. 140/2008 af 19. november 2007 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Republikken Montenegro på den anden side	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	82. Rådets forordning (EF) nr. 594/2008 om visse procedurer for anvendelsen af stabiliserings- og associeringsaftalen mellem De Europæiske Fællesskaber og deres medlemsstater på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side samt for anvendelsen af interimsaftalen om handel og handelsanliggender mellem Det Europæiske Fællesskab på den ene side og Bosnien-Hercegovina på den anden side	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	83. Rådets forordning (EF) nr. 732/2008 om anvendelse af et arrangement med generelle toldpræferencer for perioden 1. januar 2009 til 31. december 2011 og om ændring af forordning (EF) nr. 552/97, (EF) nr. 1933/2006 og af Kommissionens forordning (EF) nr. 1100/2006 og (EF) nr. 964/2007	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	84. Rådets forordning (EF) nr. 1215/2009 om exceptionelle handelsforanstaltninger for lande og territorier, der deltager i eller er knyttet til Den Europæiske Unions stabiliserings- og associeringsproces	Ultimo 2010 / primo 2011	X	
	85. Rådets forordning (EF) nr. 1342/2007 om forvaltning af visse restriktioner for indførslen af visse stålprodukter fra Den Russiske Føderation	Primo 2011	X	
	86. Rådets forordning (EF) nr. 1340/2008 om handel med visse stålprodukter mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Kasakhstan	Primo 2011	X	
MARE	87. Rådets forordning (EF) nr. 1198/2006 om Den Europæiske Fiskerifond.	November 2011		X
	88. Rådets forordning (EF) nr. 104/2000 om den fælles markedsordning for fiskerivarer og akvakulturprodukter	Maj 2011		X
	89. Rådets forordning (EF) nr. 850/98 om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger til beskyttelse af unge marine organismer	November 2011	X	
	90. Rådets forordning (EF) nr. 2187/2005 om bevarelse af fiskeressourcerne i Østersøen, Bælterne og Øresund gennem tekniske foranstaltninger	November 2011	X	
	91. Rådets forordning (EF) nr. 1100/2007 om foranstaltninger til genopretning af bestanden af europæisk ål	November 2011	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	92. Rådets forordning (EF) nr. 1224/2009 om oprettelse af en EF-kontrolordning med henblik på at sikre overholdelse af reglerne i den fælles fiskeripolitik	November 2011	X	
	93. Rådets forordning (EF) nr. 1005/2008 om en EF-ordning, der skal forebygge, afværge og standse ulovligt, urapporteret og ureguleret fiskeri	November 2011	X	
	94. Rådets forordning (EF) nr. 1006/2008 om tilladelser til EF-fiskerfartøjers fiskeri uden for EF-farvande og tredjelandsfartøjers adgang til EF-farvande	November 2011	X	
	95. Rådets forordning (EF) nr. 812/2004 om foranstaltninger vedrørende utilsigtede fangster af hvaler ved fiskeri	November 2011	X	
	96. Rådets forordning (EF) nr. 1966/2006 om elektronisk registrering og indberetning af fiskerioplysninger og om teledetektionsmetoder ⁽⁹⁾	Se kommentaren		
	97. Rådets forordning (EF) nr. 1967/2006 om forvaltningsforanstaltninger til bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne i Middelhavet	November 2011	X	
ENV	98. Rådets direktiv 87/217/EØF om forebyggelse af miljøforurening med asbest	Første halvår 2011	X	
	99. Rådets forordning (EF) nr. 2173/2005 om indførelse af en FLEGT-licensordning for import af træ til Det Europæiske Fællesskab	Andet halvår 2011		X
ENER	100. Rådets forordning (EF) nr. 733/2008 om betingelser for indførelse af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelands som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl (kodificeret udgave) Rådets forordning (EF) nr. 1048/2009 om ændring af forordning (EF) nr. 733/2008 om betingelser for indførelse af landbrugsprodukter med oprindelse i tredjelands som følge af ulykken på kernekraftværket i Tjernobyl ⁽¹⁰⁾	Der planlægges intet tidspunkt før 2013 ⁽¹¹⁾		X
CLIMA	101. Rådets beslutning 2002/358/EF om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyotoprotokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og om den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed	— ⁽¹²⁾		X
	102. Udkast til Kommissionens afgørelse om ændring af beslutning 2006/944/EF (afgørelsen om tildelte mængder)	Udgangen af 2010		X
ENTR	103. Rådets forordning (EF) nr. 1216/2009 om en ordning for handelen med visse varer fremstillet af landbrugsprodukter (kodificeret version af forordning 3448/93)	Fjerde kvartal 2010		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde		Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
AGRI	104.	Rådets forordning (EF) nr. 247/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet i EU's fjernområder	23.9.2010		X
	105.	Rådets forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)	30.9.2010		X
	106.	Rådets forordning (EF) nr. 73/2009 om fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere, om ændring af [...]	30.9.2010		X
	107.	Rådets forordning (EØF) nr. 1601/91 om almindelige regler for definition, betegnelse og præsentation af aromatiserede vine, aromatiserede vinbaserede drikkevarer og aromatiserede cocktails af vinprodukter	Første kvartal 2011		X
	108.	Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik	Fjerde kvartal 2010	X	
	109.	Rådets forordning (EF) nr. 378/2007 om regler for frivillig graduering af direkte betalinger som fastsat i forordning (EF) nr. 1782/2003 om fastlæggelse af fælles regler for den fælles landbrugspolitik ordninger for direkte støtte og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005	Fjerde kvartal 2010	X	
	110.	Rådets forordning (EF) nr. 834/2007 om økologisk produktion og mærkning af økologiske produkter og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 2092/91	Fjerde kvartal 2010	X	
	111.	RÅDETS FORORDNING (EF) nr. 165/94 om Fællesskabets medfinansiering af kontrol ved telemåling og om ændring af forordning (EØF) nr. 3508/92 om et integreret system for forvaltning og kontrol af visse EF-støtteordninger	Vil blive ophævet ved »tilpasning af forordning 1290/2005«	X	
	112.	Rådets forordning (EF) nr. 509/2006 om garanterede traditionelle specialiteter i forbindelse med landbrugsprodukter og fødevarer	Fjerde kvartal 2010		X
	113.	Rådets forordning (EF) nr. 510/2006 om beskyttelse af geografiske betegnelser og oprindelsesbetegnelser for landbrugsprodukter og fødevarer	Fjerde kvartal 2010		X
	114.	Rådets forordning (EF) nr. 1405/2006 om særlige foranstaltninger på landbrugsområdet til fordel for de mindre øer i Det Ægæiske Hav og om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003	Fjerde kvartal 2010		X

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
115.	Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen)	Fjerde kvartal 2010		X
116.	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 110/2008 om definition, betegnelse, præsentation og mærkning af samt beskyttelse af geografiske betegnelser for spiritus og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) Nr. 1576/89	Fjerde kvartal 2011 (tidligere forskriftsprocedure med kontrol)	X	
117.	Rådets forordning (EF) nr. 485/2008 om medlemsstaternes kontrol med de foranstaltninger, der indgår i ordningen for finansiering gennem Den Europæiske Garantifond for Landbruget (kodificeret udgave)	Fjerde kvartal 2010	X	
118.	Rådets forordning (EØF) nr. 922/72 om fastlæggelse af de almindelige regler om ydelse af støtte med hensyn til silkeormslarver for avlsåret 1972/1973	Vil blive ophævet af en ny fusionsmarkedsordningsforordning	X	
119.	RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 352/78 om tilkendelse af sikkerhed, kautioner og garantier, der stilles inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik, og som fortabes	Medio 2011 - den fælles landbrugspolitik efter 2013		X
120.	Rådets forordning (EF) nr. 814/2000 om informationsforanstaltninger vedrørende den fælles landbrugspolitik	Medio 2011	X	
121.	Rådets forordning (EF) nr. 320/2006 om en midlertidig ordning for omstrukturering af sukkerindustrien i Fællesskabet og om ændring af forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansiering af den fælles landbrugspolitik	Medio 2011 - den fælles landbrugspolitik efter 2013		X
122.	Rådets forordning (EF) nr. 1667/2006 om glucose og lactose (kodificeret udgave)	Medio 2011	X	
123.	Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 af 17. december 2007 om oplysningskampagner og salg fremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande	Medio 2011		X
124.	Rådets forordning (EF) nr. 637/2008 om ændring af forordning (EF) nr. 1782/2003 og om fastlæggelse af nationale omstrukturingsprogrammer for bomuldssektoren	Medio 2011 - den fælles landbrugspolitik efter 2013		X
125.	Rådets forordning (EF) nr. 614/2009 om den fælles handelsordning for ægalbumin og mælkealbumin (kodificeret udgave)	Medio 2011	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
126.	Rådets direktiv 2001/112/EF om frugtsaft og visse lignende produkter bestemt til konsum	September 2010		X
127.	<i>Rådets forordning (EF) nr. 78/2008 om de foranstaltninger, Kommissionen skal gennemføre i perioden 2008-2013 ved anvendelse af telemåling inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik</i>	Vil blive ophævet ved »tilpasning af forordning 1290/2005«	X	
128.	Rådets forordning (EF) nr. 1217/2009 om oprettelse af et informationsnet for landøkonomisk bogføring til belysning af indkomstforhold og driftsøkonomiske forhold i landbruget i Det Europæiske Fællesskab	Fjerde kvartal 2011	X	
129.	Rådets forordning (EØF) nr. 706/73 om de fællesskabsbestemmelser, der skal finde anvendelse på Kanaløerne og øen Man for samhandel med hensyn til landbrugsvarer	Fjerde kvartal 2011	X	
130.	Rådets forordning (EF) nr. 2799/98 om den agromonetære ordning for euroen	Fjerde kvartal 2011 - den fælles landbrugspolitik efter 2013		X
131.	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/4/EF om kaffeekstrakter og cikorieekstrakter	Fjerde kvartal 2011 (tidligere forskriftsprocedure med kontrol)	X	
132.	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/36/EF om kakao- og chokoladevarer bestemt til konsum	Fjerde kvartal 2011 (tidligere forskriftsprocedure med kontrol)	X	
133.	Rådets direktiv 2001/110/EF om honning	Fjerde kvartal 2011	X	
134.	Rådets direktiv 2001/113/EF om marmelade og frugtgelé samt kastanje creme bestemt til konsum	Fjerde kvartal 2011	X	
135.	Rådets direktiv om ændring af direktiv 2001/114/EF om visse former for konserveret helt eller delvis inddampet mælk bestemt til konsum	Fjerde kvartal 2011	X	
136.	Rådets direktiv 2001/111/EF om visse former for sukker bestemt til konsum	Fjerde kvartal 2011	X	
137.	Rådets forordning (EØF) nr. 451/89 om proceduren med hensyn til visse landbrugsprodukter med oprindelse i en række tredjelande i Middelhavsområdet	Fjerde kvartal 2011	X	
138.	Rådets forordning (EØF) Nr. 3491/90 om indførsel af ris med oprindelse i Bangladesh	Fjerde kvartal 2011	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde	Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
139.	Rådets forordning (EØF) nr. 478/92 om åbning af et årligt fællesskabskontingent for hunde- og kattefoder, i pakninger til detail salg, henhørende under KN-kode 2309 10 11, og et årligt fællesskabskontingent for fiskefoder, henhørende under KN-kode 2309 90 41, med oprindelse i og indført fra Færøerne	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	
140.	Rådets forordning (EØF) nr. 3125/92 om ordningen for indførsel til Fællesskabet af fåre- og gedekød med oprindelse i Bosnien-Hercegovina, Kroatien, Slovenien, Montenegro og Serbien samt i den tidligere jugoslaviske republik Makedonien	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	
141.	Rådets forordning (EØF) nr. 1108/93 om visse gennemførelsesbestemmelser til de bilaterale landbrugsaftaler, som er indgået mellem Fællesskabet på den ene side og Østrig, Finland, Island, Norge og Sverige på den anden side	Fjerde kvartal 2011	X	
142.	Rådets forordning (EF) Nr. 774/94 om åbning og forvaltning af en række EF-toldkontingenter for oksekød af høj kvalitet, svinekød, fjerkrækød, hvede og blandsæd af hvede og rug samt klid og andre restprodukter	Fjerde kvartal 2011	X	
143.	Rådets forordning (EF) Nr. 2184/96 om indførsel af ris fra Egypten	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	
144.	Rådets forordning (EF) nr. 2398/96 om åbning af et toldkontingent for kalkunkød med oprindelse i og indført fra Israel som fastsat i associeringsaftalen og interimsaftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Staten Israel	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	
145.	Rådets forordning (EF) nr. 2005/97 om gennemførelsesbestemmelser til særordningen for indførsel af olivenolie med oprindelse i Algeriet	Fjerde kvartal 2011	X	
146.	Rådets forordning (EF) nr. 2007/97 om gennemførelsesbestemmelser til særordningen for indførsel af olivenolie med oprindelse i Libanon	Fjerde kvartal 2011	X	
147.	Rådets forordning (EF) Nr. 779/98 om indførsel til Fællesskabet af landbrugsprodukter med oprindelse i Tyrkiet, om ophævelse af forordning (EØF) nr. 4115/86 om ændring af forordning (EF) nr. 3010/95	Fjerde kvartal 2011	X	
148.	Rådets forordning (EF) nr. 1506/98 om en indrømmelse i form af et toldkontingent i 1998 for hasselnødder til fordel for Tyrkiet og suspension af visse indrømmelser	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	

Torsdag den 16. december 2010

Politikområde		Retsakter, der skal gennemgås	Vejledende tidsplan	Kun tilpasning	Indgår i et bredere forslag
	149.	Rådets forordning (EF) nr. 1722/1999 om indførsel af klid og andre restprodukter fra sigtning, formaling og anden bearbejdning af visse kornarter med oprindelse i Algeriet, Marokko og Egypten og indførsel af hård hvede med oprindelse i Marokko	Fjerde kvartal 2011 - er måske forældet - skal bekræftes	X	
	150.	Rådets forordning (EF) nr. 1149/2002 om åbning af et autonomt toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet	Fjerde kvartal 2011	X	
	151.	Rådets forordning (EF) nr. 1532/2006 om betingelserne for visse importkontingenter for oksekød af høj kvalitet	Fjerde kvartal 2011	X	
	152.	Rådets forordning (EF) nr. 617/2009 om åbning af et autonomt toldkontingent for import af oksekød af høj kvalitet	Fjerde kvartal 2011		X
HOME	153.	Rådets direktiv 2003/110/EF om bistand ved gennemrejse i forbindelse med udsendelse med fly	Andet halvår 2012		X

(¹) Ændringsniveauet afhænger af resultatet af mødet med medlemsstaterne, der er planlagt til december 2010. Bemærk, at denne forordning blev vedtaget under den fælles beslutningsprocedure.

(²) Som en del af en pakke, der bl.a. indeholder et forslag om en EU-dyresundhedslov og et forslag om at revidere Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 882/2004 vedrørende offentlig kontrol.

(³) Denne retsakt falder inden for GD SANCO og GD AGRIs delte kompetenceområde.

(⁴) Gennemgang af EU's dyrevelfærdslovgivning (præcis tidsplan er endnu ikke blevet udarbejdet) - Vedrører Europa-Parlamentets beslutning af 5. maj 2010 om evaluering og analyse af handlingsplanen for dyrebeskyttelse og dyrevelfærd 2006-2010 (2009/2202(INI)), hvori Kommissionen blev opfordret til at omstrukturere alle disse retsakter til et generelt horisontalt instrument.

(⁵) Indgår i den løbende gennemgang af EU's plantesundhedslovgivning.

(⁶) Er tilknyttet den igangværende gennemgang af EU's plantesundhedslovgivning - ikke besluttet, hvorvidt revisionen begrænses til kun at være en tilpasning.

(⁷) På grund af emnets kompleksitet kan der ikke oplyses en mere præcis dato.

(⁸) Denne forordning var ved en fejl blevet opført på den oprindelige liste, da den allerede var under den fælles beslutningsprocedure før Lissabontraktaten og var med i tilpasningen vedrørende forskriftsproceduren med kontrol.

(⁹) Vil blive ophævet af forordning (EF) nr. 1224/2009. Der er ikke brug for nogen specifikke ændringer.

(¹⁰) Den juridiske vurdering af, hvorvidt disse forordninger vedrører artikel 290 eller artikel 291 i TEUF, er under udarbejdelse.

(¹¹) Man er ved at undersøge, hvorvidt betingelserne i artikel 290 TEUF er opfyldt.

(¹²) Rådets beslutning om godkendelse på Fællesskabets vegne af Kyotoprotokollen, og den vil hverken blive revideret eller ændret. Den krævede kun vedtagelse af en enkelt gennemførelsesforanstaltning, beslutning 2006/944/EF, der er nævnt i næste række.

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 169 E/16	Uganda: Bahati-loven og forskelsbehandling af LGBT-personer Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om Uganda: det såkaldte Bahati-lovforslag og diskrimination mod LGBT-personer	134
2012/C 169 E/17	Eritreiske flygtninge holdt som gidsler i Sinai Europa-Parlamentets beslutning af 16. december 2010 om eritreiske flygtninge holdt som gidsler i Sinai	136
2012/C 169 E/18	Støtte til styrkelse af EU's forbud mod »finning« af hajer Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om støtte til styrkelse af EU's forbud mod »finning« af hajer	137
2012/C 169 E/19	Øget støtte fra EU til breddeidrætten Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om øget støtte fra EU til breddeidrætten	138
2012/C 169 E/20	EU-strategi for hjemløshed Europa-Parlamentets erklæring af 16. december 2010 om en EU-strategi for hjemløshed	139

HENSTILLINGER

Europa-Parlamentet

Tirsdag den 14. december 2010

2012/C 169 E/21	Etablering af et EU-udrykningsberedskab Europa-Parlamentets henstilling af 14. december 2010 om etablering af et EU-udrykningsberedskab (2010/2096(INI))	140
-----------------	---	-----

III *Forberedende retsakter*

EUROPA-PARLAMENTET

Tirsdag den 14. december 2010

2012/C 169 E/22	Anvendelse af EU's Solidaritetsfond: Portugal/oversvømmelser - Frankrig/stormen Xynthia Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Unions Solidaritetsfond i henhold til punkt 26 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (KOM(2010)0578 - C7-0323/2010 - 2010/2237(BUD))	145
-----------------	--	-----

BILAG	146
-------------	-----

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 169 E/23	Forslag til ændringsbudget nr. 9/2010: Den Europæiske Unions Solidaritetsfond (oversvømmelser PT - stormen Xynthia FR) - Økonomisk genopretning: det europæiske net af offshore-vindkraftanlæg Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Den Europæiske Unions ændringsbudget nr. 9/2010 for regnskabsåret 2010, Sektion III - Kommissionen (17633/2010 - C7-0409/2010 - 2010/2238(BUD))	147
2012/C 169 E/24	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: SI/Mura, Slovenien Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/014 SI/Mura, Slovenien) (KOM(2010)0582 - C7-0334/2010 - 2010/2243(BUD))	148
	BILAG	150
2012/C 169 E/25	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Heidelberger Druckmaschinen AG/Tyskland Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/018 DE/Heidelberger Druckmaschinen, Tyskland) (KOM(2010)0568 - C7-0332/2010 - 2010/2241(BUD))	151
	BILAG	153
2012/C 169 E/26	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Wielkopolskie - bilindustrien/ Polen Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/004 PL/Wielkopolskie - bilindustrien, Polen) (KOM(2010)0616 - C7-0347/2010 - 2010/2253(BUD))	154
	BILAG	156
2012/C 169 E/27	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Detailhandel Aragón/ Spanien Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/016 ES/Aragón - detailhandel, Spanien) (KOM(2010)0615 - C7-0346/2010 - 2010/2252(BUD))	157
	BILAG	159
2012/C 169 E/28	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Comunidad Valenciana - Tekstiler/ Spanien Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/009 ES/Comunidad Valenciana - tekstiler, Spanien) (KOM(2010)0613 - C7-0345/2010 - 2010/2251(BUD))	160
	BILAG	162

2012/C 169 E/29	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Comunidad Valenciana - Natursten/Spanien Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/005 ES/Comunidad Valenciana - natursten, Spanien) (KOM(2010)0617 - C7-0344/2010 - 2010/2250(BUD))	163
	BILAG	165
2012/C 169 E/30	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Lear/Spanien Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/023 ES/Lear, Spanien) (KOM(2010)0625 - C7-0360/2010 - 2010/2265(BUD))	166
	BILAG	168
2012/C 169 E/31	Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: H. Cegielski-Poznań/Polen Europa-Parlamentets beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/006 PL/H. Cegielski-Poznań, Polen) (KOM(2010)0631 - C7-0361/2010 - 2010/2266(BUD))	169
	BILAG	171
2012/C 169 E/32	Udvidelse af anvendelsesområdet for direktiv 2003/109/EF til at omfatte personer under international beskyttelse ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse (KOM(2007)0298 - C6-0196/2007 - 2007/0112(COD))	172
	P7_TC1-COD(2007)0112 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF for at udvide dets anvendelsesområde til at omfatte personer under international beskyttelse	173
2012/C 169 E/33	Aftale EU/Georgien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa *** Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Georgien om lempelse af reglerne for udstedelse af visa (11324/2010 - C7-0391/2010 - 2010/0106(NLE))	173
2012/C 169 E/34	Oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer ***I Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer (KOM(2009)0322 - C7-0055/2009 - 2009/0098(COD))	174
	P7_TC1-COD(2009)0098 Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 377/2004 om oprettelse af et netværk af indvandringsforbindelsesofficerer	175

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 169 E/35	<p>Europæisk beskyttelsesordre ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om den europæiske beskyttelsesordre (00002/2010 - C7-0006/2010 - 2010/0802(COD)) 175</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0802</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2010/.../EU om den europæiske beskyttelsesordre 176</p> <p>BILAG I 190</p> <p>BILAG II 194</p>	
2012/C 169 E/36	<p>Menneskehandel ***I</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor og om ophævelse af rammeafgørelse 2002/629/RIA (KOM(2010)0095 - C7-0087/2010 - 2010/0065(COD)) 196</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0065</p> <p>Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 14. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA 197</p>	
2012/C 169 E/37	<p>Aftale EU/Georgien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse ***</p> <p>Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 14. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Georgien om tilbagetagelse af personer, der er bosiddende uden tilladelse (15507/2010 - C7-0392/2010 - 2010/0108(NLE)) 197</p>	
Onsdag den 15. december 2010		
2012/C 169 E/38	<p>Anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet til programmet for livslang læring, til programmet for konkurrenceevne og innovation og til Palæstina</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af fleksibilitetsinstrumentet (KOM(2010)0760 - C7-0398/2010 - 2010/2293(BUD)) 198</p> <p>BILAG 199</p>	
2012/C 169 E/39	<p>Parlamentets holdning til det nye forslag til budget 2011 som ændret af Rådet - alle sektioner</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2011, alle sektioner, som ændret af Rådet (17635/2010 - C7-0411/2010 - 2010/2290(BUD)) 200</p> <p>BILAG 201</p>	
2012/C 169 E/40	<p>Anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen: Noord Holland IKT/Nederlandene</p> <p>Europa-Parlamentets beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om anvendelse af Den Europæiske Fond for Tilpasning til Globaliseringen i henhold til punkt 28 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning (ansøgning EGF/2010/012 NL/Noord Holland, Nederlandene) (KOM(2010)0685 - C7-0389/2010 - 2010/2279(BUD)) 202</p> <p>BILAG 204</p>	

<u>Informationsnummer</u>	Indhold (fortsat)	Side
2012/C 169 E/41	Gennemførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation *	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Rådets forordning om indførelse af et forstærket samarbejde om lovvalgsreglerne i forbindelse med skilsmisse og separation (KOM(2010)0105 - C7-0315/2010 - 2010/0067(CNS))	205
2012/C 169 E/42	Kreditvurderingsbureauer ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer (KOM(2010)0289 - C7-0143/2010 - 2010/0160(COD))	218
	P7_TC1-COD(2010)0160	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009 om kreditvurderingsbureauer	219
2012/C 169 E/43	Ophævelse af direktiver vedrørende metrologi ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ophævelse af direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 74/148/EØF, 75/333/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF vedrørende metrologi (KOM(2008)0801 - C6-0467/2008 - 2008/0227(COD))	219
	P7_TC1-COD(2008)0227	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/.../EU om ophævelse af Rådets direktiv 71/317/EØF, 71/347/EØF, 71/349/EØF, 74/148/EØF, 75/333/EØF, 76/765/EØF, 76/766/EØF og 86/217/EØF vedrørende metrologi	220
	BILAG	220
2012/C 169 E/44	Borgerinitiativer ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 15. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om borgerinitiativer (KOM(2010)0119 - C7-0089/2010 - 2010/0074(COD))	220
	P7_TC1-COD(2010)0074	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 15. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om borgerinitiativer	221
	BILAG	221
Torsdag den 16. december 2010		
2012/C 169 E/45	Europæisk kulturarvsmærke ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om gennemførelse af et EU-initiativ vedrørende et europæisk kulturarvsmærke (KOM(2010)0076 - C7-0071/2010 - 2010/0044(COD))	223

	P7_TC1-COD(2010)0044	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. .../2011/EU om gennemførelse af et EU-initiativ vedrørende et europæisk kulturarvsmærke	223
	BILAG	233
2012/C 169 E/46	Schweiz' deltagelse i programmet »Aktive unge« og i handlingsprogrammet for livslang læring ***	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om udkast til Rådets afgørelse om indgåelse af aftalen mellem Den Europæiske Union og Det Schweiziske Forbund om vilkår og betingelser for Det Schweiziske Forbunds deltagelse i programmet »Aktive unge« og i handlingsprogrammet for livslang læring (2007-2013) (12818/2010 - C7-0277/2010 - 2010/0231(NLE))	234
2012/C 169 E/47	Medlemsstaternes kontrol af Kommissionens udøvelse af sine gennemførelsesbeføjelser ***I	
	Europa-Parlamentets lovgivningsmæssige beslutning af 16. december 2010 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (KOM(2010)0083 – C7-0073/2010 – 2010/0051(COD))	234
	P7_TC1-COD(2010)0051	
	Europa-Parlamentets holdning fastlagt ved førstebehandlingen den 16. december 2010 med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. .../2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser	235
	BILAG	235
	Tillæg	237

Tegnforklaring

- * høringsprocedure
- **I samarbejdsprocedure (førstebehandling)
- **II samarbejdsprocedure (andenbehandling)
- *** samstemmende udtalelse
- ***I fælles beslutningsprocedure (førstebehandling)
- ***II fælles beslutningsprocedure (andenbehandling)
- ***III fælles beslutningsprocedure (tredjebehandling)

(Den angivne procedure er baseret på det af Kommissionen foreslåede retsgrundlag)

Politiske ændringer: den nye eller ændrede tekst markeres med fede typer og kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

Tekniske rettelser og justeringer foretaget af tjenestegrene: den nye eller ændrede tekst markeres med kursiv, udeladelser markeres med symbolet ¶.

ABONNEMENTSPRISER 2012 (ekskl. moms, inkl. normale forsendelsesomkostninger)

EU-Tidende, L- + C-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	1 200 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, papirudgave + årlig dvd	22 officielle EU-sprog	1 310 EUR pr. år
EU-Tidende, L-udgaven, kun papirudgave	22 officielle EU-sprog	840 EUR pr. år
EU-Tidende, L- + C-udgaven, månedlig kumulativ dvd	22 officielle EU-sprog	100 EUR pr. år
Supplement til EUT (S-udgaven), udbud og offentlige kontrakter, dvd, 1 udgave pr. uge	Flersproget: 23 officielle EU-sprog	200 EUR pr. år
EU-Tidende, C-udgaven — udvælgelsesprøver	Sprog iht. udvælgelsesprøve(r)	50 EUR pr. år

Den Europæiske Unions Tidende, der udkommer på EU's officielle sprog, fås i abonnement i 22 sprogudgaver. EU-Tidende omfatter L-udgaven (retsforskrifter) og C-udgaven (meddelelser og oplysninger).

Der abonneres særskilt på hver sprogudgave.

I henhold til Rådets forordning (EF) nr. 920/2005, offentliggjort i EU-Tidende L 156 af 18. juni 2005, er Den Europæiske Unions institutioner midlertidigt fritaget for forpligtelsen til at udarbejde og offentliggøre alle retsakter på irsk. Irske udgaver af EU-Tidende vil derfor blive markedsført særskilt.

Abonnementet på supplementet til EU-Tidende (S-udgaven (udbud og offentlige kontrakter)) omfatter alle udgaver på de 23 officielle sprog på én dvd.

Abonnenter på *Den Europæiske Unions Tidende* kan uden ekstra omkostninger rekvirere eksemplarer af diverse bilag til EU-Tidende (C ... A-udgaver). Abonnenterne gøres opmærksom på udgivelsen af bilagene ved hjælp af »meddelelser til læserne« i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Salg og abonnementer

Betalingsabonnementer på diverse tidsskrifter, som f.eks. *Den Europæiske Unions Tidende*, kan købes gennem vore salgsganter. Listen over salgsganterne findes på internettet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_da.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) giver direkte og gratis adgang til EU-retten. Via dette netsted kan man konsultere *Den Europæiske Unions Tidende*, og netstedet indeholder endvidere traktaterne, retsforskrifter, retspraksis og forberedende retsakter.

Yderligere oplysninger om Den Europæiske Union findes på: <http://europa.eu>

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA